

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Bevezető

Éppen 60 évvel ezelőtt, 1948-ban született meg a Magyarországi Református Egyház máig használatos énekeskönyve.

Létrejött annak a felismerésnek köszönhető, amely a reformáció tanításához és értékeihez való visszatérésben látta a lelki megújulás útját. Ravasz László püspök 1940-ben így nyilatkozott: „A megtisztított egyházban a gyülekezeti ének imádság, igehirdetés és hitvallás, ugyanakkor pedig az istentiszteletnek egy olyan része, amelyen leginkább megmutatkozik az igazi művészet. (...) Az énekeskönyv színvonala mutatja az illető egyház kegyességének és műveltségének színvonalát”. Ez az énekeskönyv emelte vissza két évszázad múltán a reformáció elfeledett és elhanyagolt magyar énekkincsének legjavát. Szigorú teológiai, irodalmi és zenei kritika alá vette a korábbi énekeskönyvek és a 20. század elején megjelent ébredési énekgyűjtemények (Hozsánna, Halleluja) anyagát, megtartva belőlük az európai protestantizmus legfontosabb énekeit. Ezzel jelentősen felfrissítette a 19. századra szövegében és dallamában is igen megszürcült gyülekezeti énekrepertoárt.

Jelenlegi énekeskönyvünk szerkezete szakított az összes korábbi református énekeskönyv felépítésével, amikor a genfi zsoltároskönyvet követően a dicsérek tartalmi beosztásához a Heidelbergi Káté tematikáját vette alapul. A káté köztudottan egyházunk alaphitvallása, így alkalmazása ebből a szempontból teljesen helyénvaló, de az énekválasztás gyakorlati szempontjait figyelembe véve mégsem a legjobb megoldás. Nemcsak arról van szó, hogy bizonyos ünnepek és alkalmak (óév, újév, új kenyér stb.) énekei nem vagy nehezen találhatók meg ebben a beosztásban, de az is tény, hogy az énekválasztásban a káté szerinti elv nem nagy segítség. Kevés segítséget kap az énekeskönyv használója a zsoltárok kiválasztásához is. (Az énekismeret bővítéséhez és az énekválasztás kérdéséhez szeretettel ajánljuk a www.egyhazzene.reformatus.hu oldal „Énekredek” menüpontját, ahol az egyházi év ünnepei szerinti énekválasztáshoz olvashatók általános és konkrét tanácsok.)

A MRE Vakmisszió számára készített válogatás az 1948-ban kiadott énekeskönyv 512 énekéből 321 éneket (55 zsoltárt és 266 dicséretet, az énekek közel kétharmad részét tartalmazza).

Munkánk egyik célja az volt, hogy a gyülekezeti gyakorlatban ismert és használt énekeket válogassuk ki. Feltűnően kevés, mindössze 55 zsoltárt tudunk ebbe a körbe felvenni, ami a teljes zsoltárkönyv mindössze 36%-a. Ez sajnós azt mutatja, hogy a 400 éves magyar zsoltárral nem tudunk megfelelőképpen élni. A zsoltárok mellett a dicsérek jóval nagyobb arányban (73%-ban) kerültek be a válogatásba. Az ismert énekeken túl olyanokat is felvettünk, melyek méltán megérdemlik, hogy az eddiginél szélesebb körben megismerjék és megtanulják azokat. Itt is és a zsoltároknál is különös hátrányt élveznek mind a mai napig a dallam nélkül szereplő énekek. Ezért vár még mindig felfedezésre többek között Sztárai és Bornemissza két éneke (197. Hálaadásunkban rólad

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

emlékezünk, 198. Ti keresztyének, dicsérjétek Istent), de még igen közismert dallamokra éneklendő dicséretok (223. Istenem, én nagy bűnös ember, 266. Egek nagy királya stb.) is ritkán kerülnek sorra.

Úgy tűnik, még a hetedik évtized elején is van mit felfedezni Csomasz Tóth Kálmán és munkatársainak átgondolt és mélyreható munkával létrehozott énekeskönyvéből. Éljük vele felelősen és hálaadással!

Dr. Bódiss Tamás és Kissné Dr. Mogyorósi Pálma

a Zsinati Iroda egyházzenei munkatársai

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

TARTALOMJEGYZÉK

1. AKI NEM JÁR HITLENEK TANÁCSÁN.....	94
8. Ó, FELSÉGES ÚR, MI KEGYES ISTENÜNK.....	96
19. AZ EGEK BESZÉLIK ÉS NYILVÁN HIRDETIK.....	98
22. ÉN ISTENEM, ÉN ERŐS ISTENEM!.....	102
23. AZ ÚR ÉNNÉKEM ŐRIZŐ PÁSZTOROM.....	109
24. AZ ÚR BÍR EZ EGÉSZ FÖLDDEL.....	111
25. SZÍVEMET HOZZÁD EMELEM.....	113
32. Ó, MELY BOLDOG AZ OLY EMBER ÉLTÉBE'.....	116
33. NOSZA, ISTENFÉLŐ SZENT HÍVEK.....	119
34. MINDENKORON ÁLDOM AZ URAT, MÍG ENGEM ÉLTET.....	124
38. HARAGODNAK NAGY VOLTÁBAN MEGINDULVÁN.....	127
40. VÁRVÁN VÁRTAM A FELSÉGES URAT.....	131
42. MINT A SZÉP, HÍVES PATAKRA.....	134
46. AZ ISTEN A MI REMÉNYSÉGÜNK.....	137
47. NO, MINDEN NÉPEK, ÖRVENDEZZETEK.....	140
50. AZ ERŐS ISTEN, URAKNAK URA.....	142
51. ÚR ISTEN, KÉRLEK, KEGYELMEZZ NÉKEM.....	145
62. AZ ÉN LELKEM SZÉP CSENDESEN.....	151
65. A SIONNAK HEGYÉN, ÚR ISTEN.....	153
66. ÖRVENDJ, EGÉSZ FÖLD, AZ ISTENNEK.....	157
67. ÚR ISTEN, ÁLDJ MEG JÓVOLTODBÓL.....	161
68. HOGYHA FELINDUL AZ ISTEN.....	163
77. AZ ISTENHEZ AZ ÉN SZÓMAT.....	166
80. HALLGASD MEG, IZRÁEL PÁSZTORA.....	170
81. ÖRVENDEZZETEK AZ ERŐS ISTENNEK.....	174
84. Ó, SEREGEKNEK ISTENE.....	177
89. AZ ÚRNAK IRGALMÁT ÖRÖKKÉ ÉNEKLEM.....	180
90. TEBENNED BÍZTUNK ELEITŐL FOGVA.....	184
91. AKI A FELSÉGES ÚRNAK.....	187
92. ÉKES DOLOG DICSÉRNI, URAM, FELSÉGEDET.....	191

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

95. JERTEK, ÖRVENDJÜNK MINDNYÁJAN.....	193
96. ÉNEKELJETEK, MINDEN NÉPEK.....	195
98. ÉNEKELJETEK ÚJ ÉNEKET.....	198
102. HALLGASD MEG, URAM, KÉRÉSEM.....	200
105. ADJATOK HÁLÁT AZ ISTENNEK.....	206
111. HÁLÁT ADOK, URAM, NÉKED.....	208
114. HOGY IZRÁEL KIJÖTT EGYIPTOMBÓL.....	210
115. NEM NEKÜNK, URAM, NEM NEKÜNK ENGEDD.....	212
116. SZERETEM ÉS ÁLDOM AZ ÚR ISTENT.....	215
117. AZ URAT MINDEN NEMZETEK.....	218
118. ADJATOK HÁLÁKAT AZ ÚRNAK.....	219
119. AZ OLY EMBEREK NYILVÁN BOLDOGOK.....	225
122. ÖRÜLÖK AZ ÉN SZÍVEMBE'.....	263
125. AKIK BÍZNAK AZ ÚR ISTENBEN.....	264
127. HOGYHA EMBER HÁZAT ÉPÍT.....	266
128. BOLDOG AZ EMBER NYILVÁN, KI AZ ISTENT FÉLI.....	268
130. TEHOZZÁD TELJES SZÍVBŐL.....	269
133. ÍMÉ, MILY JÓ ÉS MILY NAGY GYÖNYÖRŰSÉG.....	271
134. ÚRNAK SZOLGÁI MINDNYÁJAN.....	272
135. ÁLDJÁTOK AZ ÚR NEVÉT.....	273
136. DICSÉRJÉTEK AZ URAT.....	275
138. DICSÉR TÉGED TELJES SZÍVEM.....	279
140. SZABADÍTS MEG ENGEM, ÚR ISTEN.....	281
146. ÁLDJAD, ÉN LELKEM, AZ URAT.....	284
150. DICSÉRJÉTEK AZ URAT!.....	286
151. URAM ISTEN, SIESS.....	288
152. SZENT ISTEN, NOHA NÉKED.....	288
153. Ó, MELY BOLDOG EMBER AZ.....	289
154. ÚR JÉZUS, MELY IGEN DRÁGA.....	290
155. Ó ÚR ISTEN, LÉGY KÖZÖTTÜNK.....	291
156. ÚR ISTEN, MI SOK SZÜKSÉGET.....	292
161. SIESS, KERESZTYÉN.....	293
162. ÍM BÉJÖTTÜNK NAGY ÖRÖMBEN.....	295

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

163. ÖRVEND MI SZÍVÜNK.....	297
164. KEGYES JÉZUS, ITT VAGYUNK.....	299
165. ITT VAN ISTEN KÖZTÜNK.....	300
166. URUNK JÉZUS, FORDULJ HOZZÁNK.....	303
167. JÖJJ, MONDJUNK HÁLASZÓT.....	304
168. Ó, ATYA ISTEN, IRGALMAS NAGY ÚR.....	306
170. JÖVEL, Ó ÁLDOTT SZENTLÉLEK.....	307
171. MEGÁLL AZ ISTENNEK IGÉJE.....	308
172. SZÜKÖLKÖDÜNK NAGY MÉRTÉKBEN.....	309
173. NEM VAGYUNK MI MAGUNKÉI.....	309
174. ATYA, FIÚ, SZENTLÉLEK.....	310
178. DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK.....	311
180. A TÖREDELMES SZÍVET.....	311
182. KARÁCSONY ÜNNEPÉBEN.....	312
183. ISTENNEK BÁRÁNYA.....	313
184. KRISZTUS, ÁRTATLAN BÁRÁNY.....	314
185. KRISZTUS FELTÁMADOTT.....	314
186. E HÚSVÉT ÜNNEPÉBEN.....	315
187. E HÚSVÉT ÜNNEPÉBEN.....	316
188. E PÜNKÖSD ÜNNEPÉBEN.....	317
189. E PÜNKÖSD ÜNNEPÉBEN.....	318
190. EZ ESZTENDŐT MEGÁLDJAD.....	319
191. EZ ESZTENDŐT ÁLDÁSSAL.....	320
192. ADJ BÉKESSÉGET, ÚR ISTEN.....	321
193. AZ ÚR JÉZUS KRISZTUSNAK KEGYELME.....	322
194. TARTSD MEG E GYŰLEKEZETNEK.....	323
197. HÁLAADÁSUNKBAN RÓLAD EMLÉKEZÜNK.....	324
198. TI KERESZTYÉNEK, DICSÉRJÉTEK ISTENT.....	326
199. ADJUNK HÁLÁKAT AZ ATYA ISTENNEK.....	327
A 315. DICSÉRET DALLAMÁRA: KRISZTUS URUNKNAK ÁLDOTT SZÜLETÉSÉN.....	327
200. Ó, MARADJ KEGYELMEDDEL.....	329
205. NE SZÁLLJ PERBE ÉNVELEM.....	330

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

206. ÉN ISTENEM! SOK NAGY BŰNÖM.....	334
207. SEREGEKNEK HATALMAS NAGY KIRÁLYA.....	337
210. Ó, ÁLDANDÓ SZENTHÁROMSÁG!.....	340
213. MINDENHATÓ ÚR ISTEN, MI, BŰNÖS EMBEREK.....	343
215. ELTÉVEDTEM, MINT JUH, ELTÉVEDTEM, MINT JUH.....	346
217. BŰNÖSÖK, HOZZÁD KIÁLTUNK.....	349
220. BOCSÁSD MEG, ÚR ISTEN, IFJÚSÁGOMNAK VÉTKÉT.....	351
223. ISTENEM, ÉN NAGY BŰNÖS EMBER.....	354
225. NAGY HÁLÁT ADJUNK AZ ATYA ISTENNEK.....	356
226. KRISZTUSOM, KÍVÜLED NINCS KIHEZ JÁRULNOM.....	359
227. A MI SZÍVÜNK CSAK TEHOZZÁD.....	360
229. HŰ PÁSZTORUNK, VEZESD A TE ÁRVA NYÁJADAT.....	364
230. ÁLL A KRISZTUS SZENT KERESZTJE.....	365
231. URAM, A TE IGÉD NEKEM.....	367
233. ÚR ISTEN, TE TARTS MEG MINKET.....	368
234. JER, KÉRJÜK ISTEN ÁLDOTT SZENTLELKÉT.....	370
235. HALLGASS MEG MINKET, NAGY ÚR ISTEN.....	372
236. MINDENEK MEGHALLJÁK ÉS JÓL MEGTANULJÁK.....	374
238. TEREMTŐ ISTENÜNK.....	376
239. ÚR JÉZUS, HOZZÁD KIÁLTOK.....	378
240. Ó, ÉN KÉT SZEMEIM, TI AZ ÚRRA NÉZZETEK.....	381
241. SZENT VAGY ÖRÖKKÉ, ATYA ÚR ISTEN.....	383
242. TÉGED, ÚR ISTEN, MI KERESZTYÉNEK.....	384
246. ADJ ÚR ISTEN, NÉKÜNK SZENTLELKET.....	386
250. ATYA ÚR ISTEN, RÓLAD VALLÁST TÉSZEK.....	388
251. MEGHÓDOL LELKEM TENÉKED, NAGY FELSÉG.....	390
252. MENNYEI SEREGEK, BOLDOG, TISZTA LELKEK.....	393
254. MINDENKORON ÁLDOM AZ ÉN URAMAT.....	394
255. MELY IGEN JÓ AZ ÚR ISTENT DICSÉRNI.....	397
256. IRGALMAZZ, ÚR ISTEN, IMMÁRON ÉNNÉKEM!.....	400
257. NE HAGYJ ELESNEM, FELSÉGES ISTEN.....	403
258. FOHÁSZKODOM HOZZÁD, URAM, ISTENEM!.....	406
261. KEGYELMES ISTEN, KINEK KEZÉBEN.....	408

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

264. ÁLDJAD, ÉN LELKEM, A DICSŐSÉG ERŐS KIRÁLYÁT.....	409
265. HAGYJAD AZ ÚR ISTENRE TE MINDEN UTADAT.....	411
266. EGEK NAGY KIRÁLYA, MAGASZTALUNK TÉGED.....	414
269. ISTENRE BÍZOM MAGAMAT.....	416
270. LÉGY CSENDES SZÍVVEL ÉS BÉKÉVEL.....	418
271. MINT ISTEN AKARJA, LEGYEN.....	422
272. MIND JÓ, AMIT ISTEN TÉSZEN.....	424
273. AZ ÚR ISTENT MAGASZTALOM.....	426
274. KI ISTENÉNEK ÁTAD MINDENT.....	429
275. AZ ÚR ISTEN AZ ÉN REMÉNYSÉGEM.....	430
276. EGYEDÜLI REMÉNYEM.....	432
277. GONDVISELŐ JÓ ATYÁM VAGY.....	434
278. DICSŐÜLT HELYEKEN.....	436
279. VÍGAK E FÖLD LAKOSAI.....	440
280. ISMÉT EGYIK ESZTENDEJE.....	442
281. LELKÜNK, TESTÜNK TEREMTŐJE.....	445
282. NÉKÜNK SZÜLETÉK MENNYEI KIRÁLY.....	447
283. AZ ÚRNAK JÓ VOLTA.....	450
285. ÖRÖK ISTEN, KINEK ESZTENDŐK.....	452
286. JER, DICSÉRJÜK AZ ISTENNEK FIÁT.....	455
287. JÁRULJUNK MI AZ ISTENNEK SZENT FIÁHOZ.....	460
288. E VILÁGNAK FÉNYESSÉGE.....	463
291. Ó MI KEGYELMES KRISZTUSUNK.....	465
294. JÉZUS, VIGASSÁGOM! ESDEKELVE VÁROM.....	468
295. JÉZUSOM, KI ÁRVA LELKEM.....	469
296. SZÉP TÜNDÖKLŐ HAJNAL CSILLAG.....	471
298. JER, KRISZTUS NÉPE, NAGY VÍGAN.....	474
299. JÉZUS HÍV, BÁR ZÚG, MORAJLIK.....	478
300. LELKEM DRÁGA JÉZUSA, HOZZÁD HAJT A FÉLELEM.....	480
301. ÚJ VILÁGOSSÁG JELENÉK.....	481
302. Ó, NÉPEK MEGVÁLTÓJA.....	484
303. JÖJJ, NÉPEK MEGVÁLTÓJA.....	485
304. KAPUK, EMELKEDJETEK.....	487

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

305. ÁLMÉLKODÁSSAL CSUDÁLJUK VÉGHETETLEN SZERELMED.....	491
308. IGAZ ISTEN, ÍGÉRETEDBEN.....	492
309. MENNYEI IGE, JELENÉL.....	495
310. KÜLDÉ AZ ÚR ISTEN.....	497
311. SZENT ÉZSAIÁS ÍGY ÍR.....	499
312. VÁRJ EMBER SZÍVE KÉSZEN!.....	502
313. DICSÉRD ISTENT, KERESZTYÉNSÉG.....	504
314. JÉZUS, SZÜLETÉL IDVESSÉGÜNKRE.....	506
315. KRISZTUS URUNKNAK ÁLDOTT SZÜLETÉSÉN.....	508
316. AZ ISTENNEK SZENT ANGYALA.....	510
318. JER, MINDNYÁJAN ÖRÜLJÜNK.....	514
319. KEZDET BEN VOLT AZ IGE.....	516
320. EZ NAP NÉKÜNK DICSÉRETES NAP.....	517
325. SZÍVÜNK VÍASÁGGAL MA BÉTÖLT.....	521
326. DICSŐSÉG MENNYBEN AZ ISTENNEK.....	523
327. Ó, JÖJJETEK, HÍVEK.....	525
328. JÖJJETEK KRISZTUST DICSÉRNİ.....	527
329. ITT ÁLLOK JÁSZOLOD FELETT.....	529
330. ÖRVENDEZZEN MÁR E VILÁG.....	531
331. A NAGY KIRÁLY JÖN: HOZSÁNNA!.....	533
334. Ó ISTEN, KI A TÖRÖDÖTT SZÍVET MEG NEM ÚTÁLOD.....	536
335. Ó ÁRTATLANSÁG BÁRÁNYA.....	539
337. PARADICSOMNAK TE SZÉP ÉLŐ FÁJA.....	541
338. LELKI PRÓBÁIMBAN, JÉZUS LÉGY VELEM.....	545
340. TE DRÁGA JÉZUS, MI TÖRTÉNT TEVÉLED.....	547
341. Ó, KRISZTUSFŐ, TE ZÚZOTT.....	549
342. JÉZUS, VILÁG MEGVÁLTÓJA.....	552
343. Ó KRISZTUS, LÁTTAM SZENVEDÉSED.....	555
344. KIRÁLYI ZÁSZLÓK LOBOGNAK.....	557
345. ÍM, NAGY ISTEN, MOST ELŐTTED.....	558
346. GYŐZHETETLEN ÉN KŐSZÁLOM.....	560
347. JÉZUS, KI A SÍRBAN VALÁL.....	562
348. ÖRVENDEZZETEK EGEK.....	564

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

349. JÉZUS MEGHALT BŰNEINKÉRT.....	566
351. EMLÉKEZZÜNK EZ NAPON.....	568
352. KRISZTUS ÍM FELTÁMADA.....	571
353. KRISZTUS FELTÁMADA IGAZSÁGUNKRA.....	573
356. FELVIRRADT ÁLDOTT SZÉP NAPUNK.....	575
357. JÉZUS, ÉN BIZODALMAM.....	577
358. A KRISZTUS MENNYBE FELMÉNE.....	579
359. ÚR JÉZUS, AKI FELSÉGGEL.....	581
360. SZENT EGEK, MINDEN BOLDOGOK HAJLÉKI.....	584
362. ÉBREDJÉL FEL, VILÁG, BŰNEIDBŐL.....	587
364. MENTS MEG URAM, ENGEM.....	590
366. AZ ÉN IDŐM, MINT A SZÉP NYÁR.....	591
367. EMELJÜK JÉZUSHOZ SZEMÜNK.....	595
368. JÖVEL, SZENTLÉLEK ISTEN.....	597
369. JÖVEL, SZENTLÉLEK ÚR ISTEN, LELKÜNKNEK VÍGASSÁGA.....	598
370. JÖVEL, SZENTLÉLEK ÚR ISTEN, TÖLSD BÉ.....	601
371. JÉZUS KRISZTUS, EGY MESTERÜNK.....	604
372. KÖNYÖRÖGJÜNK AZ ISTENNEK SZENTLELKÉNEK.....	605
373. JÖVEL, TEREMTŐ SZENTLÉLEK.....	608
374. A PÜNKÖSDNEK JELES NAPJÁN.....	610
375. JÉZUS, AZ ÍGÉRET.....	612
376. Ó, ÁLDOTT SZENTLÉLEK.....	614
377. SZENTLÉLEK VÉGY KÖRÜL BENNÜNKET.....	616
378. ADJUNK HÁLÁT MINDNYÁJAN.....	617
379. EMLÉKEZZÉL, ÚR ISTEN, HÍVEIDRŐL.....	620
380. SEMMIT NE BÁNKÓDJÁL, KRISZTUS SZENT SEREGE.....	622
381. JÉZUS KRISZTUS, MI KEGYELMES HADNAGYUNK.....	626
388. HALLASD MEG, JÉZUS KRISZTUS.....	629
390. ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK.....	632
391. VEDD EL, ÚR ISTEN, RÓLUNK HARAGODAT.....	634
392. AZ EGYHÁZNAK A JÉZUS A FUNDÁMENTOMA.....	636
393. NE CSÜGGEDJ EL, KICSINY SEREG.....	639
394. TÉRJ MAGADHOZ, DRÁGA SION.....	640

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

395. ISTEN SZÍVÉN MEGPIHENVE.....	644
396. ÉBREDJ, BIZONYSÁGTÉVŐ LÉLEK!.....	645
397. Ó, SION, ÉBREDJ, TÖLTSD BE KÜLDETÉSED.....	647
398. ÚR LESZ A JÉZUS MINDENÜTT.....	649
399. IMHOL VAGYOK.....	651
400. HAGYJÁTOK EL, HÍV KERESZTYÉNEK.....	656
401. SZÍVEM SZERINT KÍVÁNOM.....	658
402. Ó, ÖRÖK HATALMU MENNYEI SZENT ISTEN.....	660
403. SZOMORÚ A HALÁL A GYARLÓ EMBERNEK.....	661
405. MINDEN EMBER CSAK HALANDÓ.....	664
406. ÉN ISTENEM, BENNED BÍZOM.....	666
408. SEREGEKNEK SZENT ISTENE.....	669
409. UTAS VAGYOK E VILÁGBAN.....	671
410. CSAK VÁNDORÚT AZ ÉLETEM.....	673
411. NEM SOKÁIG TART MÁR FÖLDI BUJDOSÁSOM.....	674
413. MENJ EL A TE NYUGALMADBA.....	675
414. MEGSZABADULTAM MÁR ÉN A TESTI HALÁLTÓL.....	676
415. JER, TEMESSÜK EL A TESTET.....	678
416. KRISZTUS ÉN ÉLETEMNEK.....	680
417. GYARLÓ TESTÜNK, PORRÁ LÉSZEN.....	682
421. TUDOM: AZ ÉN MEGVÁLTÓM ÉL.....	684
422. HADD MENJEK, ISTENEM, MINDIG FELÉD.....	686
423. AKIK BÍZNAK AZ ÚR ISTENBEN.....	688
425. Ó, ÁBRAHÁM URA.....	689
426. MÁR KERESZTEM VÁLLRA VETTEM.....	691
427. LELKEM HOZZÁD KÍVÁN MENNI.....	693
428. LÁTOD, ÚR ISTEN, SZÍVÜNKET.....	696
429. AZ ÚR ÉNNÉKEM HÚSÉGES VEZÉREM.....	697
430. ÚR JÉZUS, IDVESSÉG FEJEDELME.....	700
431. ÚR ISTEN, KÉRÜNK TÉGEDET.....	703
434. VEZESS, JÉZUSUNK, S VÉLED INDULUNK.....	704
435. LELKEM SIET HOZZÁD MENNI.....	705
436. ÖRÜLJ SZÍVEM.....	706

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

437. Ó, JÉZUS, MI IDVESSÉGÜNK.....	708
438. HALLOTTUK, JÉZUS.....	711
440. JER, LÁSSUK AZ ÚR KERESZTJÉT.....	716
442. IDVESSÉGÜNK, VÁLTSÁGUNK.....	721
443. LELKEM, ADJ DOLGOT MAGADNAK.....	724
445. SZÓLSZ HOZZÁM, ISTENEM, S ÉN VÁLASZT ADNI KÉSZEN.....	727
446. URAM, BOCSÁSD EL NÉPEDET BÉKÉVEL.....	729
447. URAM, BOCSÁSSAD EL SZOLGÁDAT BÉKÉVEL.....	731
448. HIRDETVÉN AZ ÚR HALÁLÁT.....	732
449. URAM, TÉGED TISZTELLEK.....	734
450. DRÁGA DOLOG AZ ÚR ISTENT DICSÉRNI.....	737
451. SZÁMA NINCSEN, URAM, JÓTÉTEMÉNYEIDNEK.....	739
455. TESTVÉREK, MENJÜNK BÁTRAN.....	740
457. Ó, JÉZUS, ÁRVA CSEENDBEN AZ AJTÓN KÍVÜL ÁLLSZ.....	744
458. AKI ÉRTEM MEGNYÍLTÁL.....	745
459. AZ ISTEN BÁRÁNYÁRA.....	747
460. AMINT VAGYOK, SOK BŰN ALATT.....	748
461. BÁR BŰN ÉS KÍN GYÖTÖR.....	750
462. CSAK VEZESS, URAM, VÉGIG, ÉS FOGD KEZEM.....	752
463. ISTEN ÉLŐ LELKE JÖJJ.....	753
464. JÖJJ, KIRÁLYOM, JÉZUSOM!.....	754
465. SZELÍD SZEMED, ÚR JÉZUS.....	756
466. RÁD TEKINT MÁR HITEM, MEGVÁLTÓM, ISTENEM.....	757
467. MILY JÓ, HA BŰNTŐL MÁR SZABAD.....	759
468. ZENGD JÉZUS NEVÉT, ZENGD, VILÁG.....	760
469. JÉZUS, NYÁJAS ÉS SZELÍD.....	762
470. ÚR JÉZUS, NÉZZ LE RÁM.....	763
471. FEL, BARÁTIM, DRÁGA JÉZUS ZÁSZLAJA ALATT.....	764
472. MENNYIT ZENGI A LELKI BÉKÉT.....	766
474. ISTENNEL JÁRNI, LAKOZNI.....	769
475. "IMÁDKOZZATOK ÉS BUZGÓN KÉRJETEK!".....	769
478. Ó IRGALMAS ISTEN.....	771
479. HINNI TANÍTS, URAM, KÉRNI TANÍTS!.....	773

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

480. Ó, KÖNYÖRGÉST MEGHALLGATÓ.....	774
482. MI KEGYES ATYÁNK, KIT VALLUNK HITÜNKBEN.....	777
483. MENNYBÉLI FELSÉGES ISTEN.....	780
484. MI ATYÁNK, Ó KEGYES ISTEN.....	786
485. JÉZUS KRISZTUS, SZÉP FÉNYES HAJNAL.....	787
486. SZÍVEM MEGALÁZVÁN, TEHOZZÁD MEGYEK.....	789
487. MAGASZTALLAK ÉN TÉGED.....	792
488. SZENT VAGY, SZENT VAGY, SZENT VAGY, MINDENHATÓ ISTEN.....	796
489. ÖRÖK ÉLET REGGELE.....	797
491. A NAP IMMÁR FELVIRRADVÁN.....	799
492. FELSÉGES ATYA ÚR ISTEN.....	801
493. DICSÉRLEK, URAM, TÉGED.....	803
494. TENÉKED, URAM, HÁLÁT ADOK.....	806
495. HÁLÁT ADOK NÉKED, MENNYBÉLI ISTEN.....	808
496. HÁLÁT ADUNK NÉKED, MENNYEI ATYÁNK.....	810
497. MI SZENT ATYÁNK, KI LAKOZOL MENNYÉGBEN.....	812
499. MEGÚJULT TESTTEL ÉS ERŐVEL.....	814
500. KRISZTUS, KI VAGY NAP ÉS VILÁG.....	817
501. ADJUNK HÁLÁT AZ ÚRNAK, MERT ÉRDEMLI.....	819
502. FÖLKELT IMMÁR A SZÉP HOLD, A CSILLAGEZRES ÉGBOLT.....	821
503. MÁR NYUGOSZNAK A VÖLGYEK.....	823
504. A NAP IMMÁR ELENYÉSZETT.....	826
505. ADJUK HÁLÁT MEGTARTÓ ISTENÜNKNEK.....	828
506. JÉZUS KRISZTUS, SZENTEK REMÉNYE.....	831
507. NÉKED, MENNYEI ATYÁNK, HÁLÁT ADUNK.....	833
508. NAGY HÁLÁT ADUNK, KEGYES ATYÁNK.....	835
510. Ó LELKEM SZENT NAPSUGARA.....	837
511. MARADJ VELEM, MERT MINDJÁRT ESTE VAN.....	839
512. "SZÓLJ, SZÓLJ HOZZÁM, URAM, MERT SZOLGÁD HALLJA SZÓDATI!"	841

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

KEZDŐSOROK BETŰREND SZERINT

358.		
A KRISZTUS MENNYBE FELMÉNE.....	570	
227. A MI SZÍVÜNK CSAK TEHOZZÁD.....	351	
331. A NAGY KIRÁLY JÖN: HOZSÁNNA!.....	524	
504. A NAP IMMÁR ELENYÉSZETT.....	817	
491. A NAP IMMÁR FELVIRRADVÁN.....	790	
374. A PÜNKÖSDNEK JELES NAPJÁN.....	601	
65. A SIONNAK HEGYÉN, ÚR ISTEN.....	146	
180. A TÖREDELMES SZÍVET.....	302	
192. ADJ BÉKESSÉGET, ÚR ISTEN.....	312	
246. ADJ ÚR ISTEN, NÉKÜNK SZENTLELKET.....	377	
118. ADJATOK HÁLÁKAT AZ ÚRNAK.....	210	
105. ADJATOK HÁLÁT AZ ISTENNEK.....	199	
505. ADJUK HÁLÁT MEGTARTÓ ISTENÜNKNEK.....	819	
199. ADJUNK HÁLÁKAT AZ ATYA ISTENNEK.....	318	
501. ADJUNK HÁLÁT AZ ÚRNAK, MERT ÉRDEMLI.....	810	
378. ADJUNK HÁLÁT MINDNYÁJAN.....	608	
91. AKI A FELSÉGES ÚRNAK.....	180	
458. AKI ÉRTEM MEGNYÍLTÁL.....	736	
1. AKI NEM JÁR HITLENEK TANÁCSÁN.....	87	
125. AKIK BÍZNAK AZ ÚR ISTENBEN.....	255	
423. AKIK BÍZNAK AZ ÚR ISTENBEN.....	679	
264. ÁLDJAD, ÉN LELKEM, A DICSŐSÉG ERŐS KIRÁLYÁT.....	400	
146. ÁLDJAD, ÉN LELKEM, AZ URAT.....	275	
135. ÁLDJÁTOK AZ ÚR NEVÉT.....	264	
230. ÁLL A KRISZTUS SZENT KERESZTJE.....	356	
305. ÁLMÉLKODÁSSAL CSUDÁLJUK VÉGHETETLEN SZERELMED.....	482	
460. AMINT VAGYOK, SOK BŰN ALATT.....	739	
250. ATYA ÚR ISTEN, RÓLAD VALLÁST TÉSZEK.....	379	
174. ATYA, FIÚ, SZENTLÉLEK.....	301	

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

19. AZ EGEK BESZÉLIK ÉS NYILVÁN HIRDETIK.....	91
392. AZ EGYHÁZNAK A JÉZUS A FUNDÁMENTOMA.....	627
366. AZ ÉN IDŐM, MINT A SZÉP NYÁR.....	582
62. AZ ÉN LELKEM SZÉP CSENDESEN.....	144
50. AZ ERŐS ISTEN, URAKNAK URA.....	135
46. AZ ISTEN A MI REMÉNYSÉGÜNK.....	130
459. AZ ISTEN BÁRÁNYÁRA.....	738
77. AZ ISTENHEZ AZ ÉN SZÓMAT.....	159
316. AZ ISTENNEK SZENT ANGYALA.....	501
119. AZ OLY EMBEREK NYILVÁN BOLDOGOK.....	216
24. AZ ÚR BÍR EZ EGÉSZ FÖLDDEL.....	104
429. AZ ÚR ÉNNÉKEM HÚSÉGES VEZÉREM.....	688
23. AZ ÚR ÉNNÉKEM ŐRIZŐ PÁSZTOROM.....	102
275. AZ ÚR ISTEN AZ ÉN REMÉNYSÉGEM.....	421
273. AZ ÚR ISTENT MAGASZTALOM.....	417
193. AZ ÚR JÉZUS KRISZTUSNAK KEGYELME.....	313
117. AZ URAT MINDEN NEMZETEK.....	209
89. AZ ÚRNAK IRGALMÁT ÖRÖKKÉ ÉNEKLEM.....	173
283. AZ ÚRNAK JÓ VOLTA.....	441
B	
461. BÁR BŰN ÉS KÍN GYÖTÖR.....	741
220. BOCSÁSD MEG, ÚR ISTEN, IFJÚSÁGOMNAK VÉTKÉT.....	342
128. BOLDOG AZ EMBER NYILVÁN, KI AZ ISTENT FÉLI.....	259
217. BŰNÖSÖK, HOZZÁD KIÁLTUNK.....	340
C, CS	
410. CSAK VÁNDORÚT AZ ÉLETEM.....	664
462. CSAK VEZESS, URAM, VÉGIG, ÉS FOGD KEZEM.....	743
D	
138. DICSÉR TÉGED TELJES SZÍVEM.....	270
313. DICSÉRD ISTENT, KERESZTYÉNSÉG.....	495
136. DICSÉRJÉTEK AZ URAT.....	266

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

150. DICSÉRJÉTEK AZ URAT!.....	277
493. DICSÉRLEK, URAM, TÉGED.....	794
178. DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK.....	302
326. DICSŐSÉG MENNYBEN AZ ISTENNEK.....	514
278. DICSŐÜLT HELYEKEN.....	427
450. DRÁGA DOLOG AZ ÚR ISTENT DICSÉRNI.....	728

E, É

186. E HÚSVÉT ÜNNEPÉBEN.....	306
187. E HÚSVÉT ÜNNEPÉBEN.....	307
188. E PÜNKÖSD ÜNNEPÉBEN.....	308
189. E PÜNKÖSD ÜNNEPÉBEN.....	309
288. E VILÁGNAK FÉNYESSÉGE.....	454
396. ÉBREDJ, BIZONYSÁGTÉVŐ LÉLEK!.....	636
362. ÉBREDJÉL FEL, VILÁG, BŰNEIDBŐL.....	578
266. EGEK NAGY KIRÁLYA, MAGASZTALUNK TÉGED.....	405
276. EGYEDÜLI REMÉNYEM.....	423
92. ÉKES DOLOG DICSÉRNI, URAM, FELSÉGEDET.....	184
215. ELTÉVEDTEM, MINT JUH, ELTÉVEDTEM, MINT JUH.....	337
367. EMELJÜK JÉZUSHOZ SZEMÜNK.....	586
379. EMLÉKEZZÉL, ÚR ISTEN, HÍVEIDRŐL.....	611
351. EMLÉKEZZÜNK EZ NAPON.....	559
206. ÉN ISTENEM! SOK NAGY BŰNÖM.....	325
206. ÉN ISTENEM, BENNED BÍZOM.....	657
22. ÉN ISTENEM, ÉN ERŐS ISTENEM!.....	95
98. ÉNEKELJETEK ÚJ ÉNEKET.....	191
96. ÉNEKELJETEK, MINDEN NÉPEK.....	188
390. ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK.....	623
191. EZ ESZTENDŐT ÁLDÁSSAL.....	311
190. EZ ESZTENDŐT MEGÁLDJAD.....	310
320. EZ NAP NÉKÜNK DICSÉRETES NAP.....	508

F

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

471. FEL, BARÁTIM, DRÁGA JÉZUS ZÁSZLAJA ALATT	755
492. FELSÉGES ATYA ÚR ISTEN.....	792
356. FELVIRRADT ÁLDOTT SZÉP NAPUNK.....	566
258. FOHÁSZKODOM HOZZÁD, URAM, ISTENEM!.....	397
502. FÖLKELT IMMÁR A SZÉP HOLD, A CSILLAGEZRES ÉGBOLT.....	812

G, GY

277. GONDVISELŐ JÓ ATYÁM VAGY.....	425
417. GYARLÓ TESTÜNK, PORRÁ LÉSZEN.....	673
346. GYŐZHETETLEN ÉN KÖSZÁLOM.....	551

H

422. HADD MENJEK, ISTENEM, MINDIG FELÉD.....	677
265. HAGYJAD AZ ÚR ISTENRE TE MINDEN UTADAT.....	402
400. HAGYJÁTOK EL, HÍV KERESZTYÉNEK.....	647
197. HÁLAADÁSUNKBAN RÓLAD EMLÉKEZÜNK.....	315
495. HÁLÁT ADOK NÉKED, MENNYBÉLI ISTEN.....	799
111. HÁLÁT ADOK, URAM, NÉKED.....	199
496. HÁLÁT ADUNK NÉKED, MENNYEI ATYÁNK.....	801
388. HALLASD MEG, JÉZUS KRISZTUS.....	620
80. HALLGASD MEG, IZRÁEL PÁSZTORA.....	163
102. HALLGASD MEG, URAM, KÉRÉSEM.....	193
235. HALLGASS MEG MINKET, NAGY ÚR ISTEN.....	363
438. HALLOTTUK, JÉZUS.....	702
38. HARAGODNAK NAGY VOLTÁBAN MEGINDULVÁN.....	120
479. HINNI TANÍTS, URAM, KÉRNI TANÍTS!.....	764
448. HIRDETVÉN AZ ÚR HALÁLÁT.....	723
114. HOGY IZRÁEL KIJÖTT EGYIPTOMBÓL.....	201
127. HOGYHA EMBER HÁZAT ÉPÍT.....	257
68. HOGYHA FELINDUL AZ ISTEN.....	156
229. HŰ PÁSZTORUNK, VEZESD A TE ÁRVA NYÁJADAT.....	355

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

I, Í

442. IDVESSÉGÜNK, VÁLTSÁGUNK.....	712
308. IGAZ ISTEN, ÍGÉRETEDBEN.....	483
162. ÍM BÉJÖTTÜNK NAGY ÖRÖMBEN.....	286
345. ÍM, NAGY ISTEN, MOST ELÓTTED.....	549
475. IMÁDKOZZATOK ÉS BUZGÓN KÉRJETEK!.....	760
133. ÍMÉ, MILY JÓ ÉS MILY NAGY GYÖNYÖRŰSÉG.....	262
399. IMHOL VAGYOK.....	642
256. IRGALMAZZ, ÚR ISTEN, IMMÁRON ÉNNÉKEM!.....	391
280. ISMÉT EGYIK ESZTENDEJE.....	433
463. ISTEN ÉLŐ LELKE JÖJJ.....	744
395. ISTEN SZÍVÉN MEGPIHENVE.....	635
223. ISTENEM, ÉN NAGY BŰNÖS EMBER.....	345
183. ISTENNEK BÁRÁNYA.....	304
474. ISTENNEL JÁRNI, LAKOZNI.....	760
269. ISTENRE BÍZOM MAGAMAT.....	407
329. ITT ÁLLOK JÁSZOLOD FELETT.....	520
165. ITT VAN ISTEN KÖZTÜNK.....	291

J

287. JÁRULJUNK MI AZ ISTENNEK SZENT FIÁHOZ.....	451
286. JER, DICSÉRJÜK AZ ISTENNEK FIÁT.....	446
234. JER, KÉRJÜK ISTEN ÁLDOTT SZENTLELKÉT.....	361
298. JER, KRISZTUS NÉPE, NAGY VÍGAN.....	465
440. JER, LÁSSUK AZ ÚR KERESZTJÉT.....	707
318. JER, MINDNYÁJAN ÖRÜLJÜNK.....	505
415. JER, TEMESSÜK EL A TESTET.....	669
95. JERTEK, ÖRVENDJÜNK MINDNYÁJAN.....	186
299. JÉZUS HÍV, BÁR ZÚG, MORAJLIK.....	469
371. JÉZUS KRISZTUS, EGY MESTERÜNK.....	595
381. JÉZUS KRISZTUS, MI KEGYELMES HADNAGYUNK.....	617

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

506. JÉZUS KRISZTUS, SZENTEK REMÉNYE.....	822
485. JÉZUS KRISZTUS, SZÉP FÉNYES HAJNAL.....	778
349. JÉZUS MEGHALT BŰNEINKÉRT.....	557
375. JÉZUS, AZ ÍGÉRET.....	603
357. JÉZUS, ÉN BIZODALMAM.....	568
347. JÉZUS, KI A SÍRBAN VALÁL.....	553
469. JÉZUS, NYÁJAS ÉS SZELÍD.....	753
311. JÉZUS, SZÜLETÉL IDVESSÉGÜNKRE.....	497
294. JÉZUS, VIGASSÁGOM! ESDEKELVE VÁROM.....	459
342. JÉZUS, VILÁG MEGVÁLTÓJA.....	543
295. JÉZUSOM, KI ÁRVA LELKEM.....	460
464. JÖJJ, KIRÁLYOM, JÉZUSOM!.....	745
167. JÖJJ, MONDJUNK HÁLASZÓT.....	295
303. JÖJJ, NÉPEK MEGVÁLTÓJA.....	476
328. JÖJJEK KRISZTUST DICSÉRNİ.....	518
170. JÖVEL, Ó ÁLDOTT SZENTLÉLEK.....	298
368. JÖVEL, SZENTLÉLEK ISTEN.....	588
369. JÖVEL, SZENTLÉLEK ÚR ISTEN, LELKÜNKNEK VÍGASSÁGA.....	589
370. JÖVEL, SZENTLÉLEK ÚR ISTEN, TÖLSD BÉ.....	592
373. JÖVEL, TEREMTŐ SZENTLÉLEK.....	599

K

304. KAPUK, EMELKEDJETEK.....	478
182. KARÁCSONY ÜNNEPÉBEN.....	303
261. KEGYELMES ISTEN, KINEK KEZÉBEN.....	399
164. KEGYES JÉZUS, ITT VAGYUNK.....	290
319. KEZDET BEN VOLT AZ IGE.....	507
274. KI ISTENÉNEK ÁTAD MINDENT.....	420
344. KIRÁLYI ZÁSZLÓK LOBOGNAK.....	548
372. KÖNYÖRÖGJÜNK AZ ISTENNEK SZENTLELKÉNEK.....	596
416. KRISZTUS ÉN ÉLETEMNEK.....	671
353. KRISZTUS FELTÁMADA IGAZSÁGUNKRA.....	564
185. KRISZTUS FELTÁMADOTT.....	305

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

352. KRISZTUS ÍM FELTÁMADA.....	562
315. KRISZTUS URUNKNAK ÁLDOTT SZÜLETÉSÉN.....	499
184. KRISZTUS, ÁRTATLAN BÁRÁNY.....	305
500. KRISZTUS, KI VAGY NAP ÉS VILÁG.....	808
226. KRISZTUSOM, KÍVÜLED NINCS KIHEZ JÁRULNOM.....	350
310. KÜLDÉ AZ ÚR ISTEN.....	488

L, LY

428. LÁTOD, ÚR ISTEN, SZÍVÜNKET.....	687
270. LÉGY CSENDES SZÍVVEL ÉS BÉKÉVEL.....	409
300. LELKEM DRÁGA JÉZUSA, HOZZÁD HAJT A FÉLELEM.....	471
427. LELKEM HOZZÁD KÍVÁN MENNI.....	684
435. LELKEM SIET HOZZÁD MENNI.....	696
443. LELKEM, ADJ DOLGOT MAGADNAK.....	715
338. LELKI PRÓBÁIMBAN, JÉZUS LÉGY VELEM.....	536
281. LELKÜNK, TESTÜNK TEREMTŐJE.....	436

M

487. MAGASZTALLAK ÉN TÉGED.....	783
426. MÁR KERESZTEM VÁLLRA VETTEM.....	682
503. MÁR NYUGOSZNAK A VÖLGYEK.....	814
511. MARADJ VELEM, MERT MINDJÁRT ESTE VAN.....	830
171. MEGÁLL AZ ISTENNEK IGÉJE.....	299
251. MEGHÓDOL LELKEM TENÉKED, NAGY FELSÉG.....	381
414. MEGSZABADULTAM MÁR ÉN A TESTI HALÁLTÓL.....	667
499. MEGÚJULT TESTTEL ÉS ERŐVEL.....	805
255. MELY IGEN JÓ AZ ÚR ISTENT DICSÉRNI.....	388
413. MENJ EL A TE NYUGALMADBA.....	666
364. MENTS MEG URAM, ENGEM.....	581
483. MENNYBÉLI FELSÉGES ISTEN.....	771
309. MENNYEI IGE, JELENÉL.....	486
252. MENNYEI SEREGEK, BOLDOG, TISZTA LELKEK.....	384

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

472. MENNYIT ZENGI A LELKI BÉKÉT.....	757
484. MI ATYÁNK, Ó KEGYES ISTEN.....	777
482. MI KEGYES ATYÁNK, KIT VALLUNK HITÜNKBEN.....	768
497. MI SZENT ATYÁNK, KI LAKOZOL MENNYÉGBEN.....	803
467. MILY JÓ, HA BÜNTŐL MÁR SZABAD.....	750
272. MIND JÓ, AMIT ISTEN TÉSZEN.....	415
405. MINDEN EMBER CSAK HALANDÓ.....	655
236. MINDENEK MEGHALLJÁK ÉS JÓL MEGTANULJÁK.....	365
213. MINDENHATÓ ÚR ISTEN, MI, BŰNÖS EMBEREK.....	334
254. MINDENKORON ÁLDOM AZ ÉN URAMAT.....	385
34. MINDENKORON ÁLDOM AZ URAT, MÍG ENGEM ÉLTET.....	117
42. MINT A SZÉP, HÍVES PATAKRA.....	127
271. MINT ISTEN AKARJA, LEGYEN.....	413
N, NY	
225. NAGY HÁLÁT ADJUNK AZ ATYA ISTENNEK.....	347
508. NAGY HÁLÁT ADUNK, KEGYES ATYÁNK.....	826
393. NE CSÜGGEDJ EL, KICSINY SEREG.....	630
257. NE HAGYJ ELESNEM, FELSÉGES ISTEN.....	394
205. NE SZÁLLJ PERBE ÉNVELEM.....	321
507. NÉKED, MENNYEI ATYÁNK, HÁLÁT ADUNK.....	824
282. NÉKÜNK SZÜLETÉK MENNYEI KIRÁLY.....	438
115. NEM NEKÜNK, URAM, NEM NEKÜNK ENGEDD.....	203
411. NEM SOKÁIG TART MÁR FÖLDI BUJDOSÁSOM.....	665
173. NEM VAGYUNK MI MAGUNKÉI.....	300
47. NO, MINDEN NÉPEK, ÖRVENDEZZETEK.....	133
33. NOSZA, ISTENFÉLŐ SZENT HÍVEK.....	112
O, Ó	
335. Ó ÁRTATLANSÁG BÁRÁNYA.....	530
478. Ó IRGALMAS ISTEN.....	762
334. Ó ISTEN, KI A TÖRÖDÖTT SZÍVET MEG NEM ÚTÁLOD.....	527
343. Ó KRISZTUS, LÁTTAM SZENVEDÉSED.....	546
510. Ó LELKEM SZENT NAPSUGARA.....	828

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

291. Ó MI KEGYELMES KRISZTUSUNK.....	456
155. Ó ÚR ISTEN, LÉGY KÖZÖTTÜNK.....	282
425. Ó, ÁBRAHÁM URA.....	680
210. Ó, ÁLDANDÓ SZENTHÁROMSÁG!.....	331
376. Ó, ÁLDOTT SZENTLÉLEK.....	605
168. Ó, ATYA ISTEN, IRGALMAS NAGY ÚR.....	297
240. Ó, ÉN KÉT SZEMEIM, TI AZ ÚRRA NÉZZETEK.....	372
8. Ó, FELSÉGES ÚR, MI KEGYES ISTENÜNK.....	89
457. Ó, JÉZUS, ÁRVA CSENDEN AZ AJTÓN KÍVÜL ÁLLSZ.....	735
437. Ó, JÉZUS, MI IDVESSÉGÜNK.....	699
327. Ó, JÖJJETEK, HÍVEK.....	516
480. Ó, KÖNYÖRGÉST MEGHALLGATÓ.....	765
341. Ó, KRISZTUSFŐ, TE ZÚZOTT.....	540
200. Ó, MARADJ KEGYELMEDDEL.....	320
32. Ó, MELY BOLDOG AZ OLY EMBER ÉLTÉBE'.....	109
153. Ó, MELY BOLDOG EMBER AZ.....	280
302. Ó, NÉPEK MEGVÁLTÓJA.....	475
402. Ó, ÖRÖK HATALMU MENNYEI SZENT ISTEN.....	651
84. Ó, SEREGEKNEK ISTENE.....	170
397. Ó, SION, ÉBREDJ, TÖLTSD BE KÜLDETÉSED.....	638
Ö, Ő	
489. ÖRÖK ÉLET REGGELE.....	788
285. ÖRÖK ISTEN, KINEK ESZTENDŐK.....	443
436. ÖRÜLJ SZÍVEM.....	697
122. ÖRÜLÖK AZ ÉN SZÍVEMBE'.....	254
163. ÖRVEND MI SZÍVÜNK.....	288
330. ÖRVENDEZZEN MÁR E VILÁG.....	522
81. ÖRVENDEZZETEK AZ ERŐS ISTENNEK.....	167
348. ÖRVENDEZZETEK EGEK.....	555
66. ÖRVENDJ, EGÉSZ FÖLD, AZ ISTENNEK.....	150

P

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

337. PARADICSOMNAK TE SZÉP ÉLŐ FÁJA.....532

R

466. RÁD TEKINT MÁR HITEM, MEGVÁLTÓM, ISTENEM.....748

S, SZ

380. SEMMIT NE BÁNKÓDJÁL, KRISZTUS SZENT SEREGE.....613

207. SEREGEKNEK HATALMAS NAGY KIRÁLYA.....328

408. SEREGEKNEK SZENT ISTENE.....660

161. SIESS, KERESZTYÉN.....284

140. SZABADÍTS MEG ENGEM, ÚR ISTEN.....272

451. SZÁMA NINCSEN, URAM, JÓTÉTEMÉNYEIDNEK.....730

465. SZELÍD SZEMED, ÚR JÉZUS.....747

360. SZENT EGEK, MINDEN BOLDOGOK HAJLÉKI.....575

311. SZENT ÉZSAIÁS ÍGY ÍR.....490

152. SZENT ISTEN, NOHA NÉKED.....279

241. SZENT VAGY ÖRÖKKÉ, ATYA ÚR ISTEN.....374

4888. SZENT VAGY, SZENT VAGY, SZENT VAGY, MINDENHATÓ ISTEN.....787

377. SZENTLÉLEK VÉGY KÖRÜL BENNÜNKET.....607

296. SZÉP TÜNDÖKLŐ HAJNAL CSILLAG.....462

116. SZERETEM ÉS ÁLDOM AZ ÚR ISTENT.....206

486. SZÍVEM MEGALÁZVÁN, TEHOZZÁD MEGYEK.....780

401. SZÍVEM SZERINT KÍVÁNOM.....649

25. SZÍVEMET HOZZÁD EMELEM.....106

325. SZÍVÜNK VÍASÁGGAL MA BÉTÖLT.....512

512. SZÓLJ, SZÓLJ HOZZÁM, URAM, MERT SZOLGÁD HALLJA SZÓDAT!.....832

445. SZÓLSZ HOZZÁM, ISTENEM, S ÉN VÁLASZT ADNI KÉSZEN.....718

403. SZOMORÚ A HALÁL A GYARLÓ EMBERNEK.....652

172. SZÚKÖLKÖDÜNK NAGY MÉRTÉKBEN.....300

T, TY

194. TARTSD MEG E GYÜLEKEZETNEK.....314

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

340. TE DRÁGA JÉZUS, MI TÖRTÉNT TEVÉLED.....	538
90. TEBENNEDE BÍZTUNK ELEITŐL FOGVA.....	177
242. TÉGED, ÚR ISTEN, MI KERESZTYÉNEK.....	375
130. TEHOZZÁD TELJES SZÍVBŐL.....	260
494. TENÉKED, URAM, HÁLÁT ADOK.....	797
238. TEREMTŐ ISTENÜNK.....	367
394. TÉRJ MAGADHOZ, DRÁGA SION.....	631
455. TESTVÉREK, MENJÜNK BÁTRAN.....	731
198. TI KERESZTYÉNEK, DICSÉRJÉTEK ISTENT.....	317
421. TUDOM: AZ ÉN MEGVÁLTÓM ÉL.....	675
U, Ú	
301. ÚJ VILÁGOSSÁG JELENÉK.....	472
67. ÚR ISTEN, ÁLDJ MEG JÓVOLTODBÓL.....	154
51. ÚR ISTEN, KÉRLEK, KEGYELMEZZ NÉKEM.....	138
431. ÚR ISTEN, KÉRÜNK TÉGEDET.....	694
156. ÚR ISTEN, MI SOK SZÜKSÉGET.....	283
233. ÚR ISTEN, TE TARTS MEG MINKET.....	359
359. ÚR JÉZUS, AKI FELSÉGGEL.....	572
239. ÚR JÉZUS, HOZZÁD KIÁLTOK.....	369
430. ÚR JÉZUS, IDVESSÉG FEJEDELME.....	691
154. ÚR JÉZUS, MELY IGEN DRÁGA.....	281
470. ÚR JÉZUS, NÉZZ LE RÁM.....	754
398. ÚR LESZ A JÉZUS MINDENÜTT.....	640
151. URAM ISTEN, SIESS.....	279
231. URAM, A TE IGÉD NEKEM.....	358
446. URAM, BOCSÁSD EL NÉPEDET BÉKÉVEL.....	720
447. URAM, BOCSÁSSAD EL SZOLGÁDAT BÉKÉVEL.....	722
449. URAM, TÉGED TISZTELLEK.....	725
134. ÚRNAK SZOLGÁI MINDNYÁJAN.....	263
166. URUNK JÉZUS, FORDULJ HOZZÁNK.....	294
409. UTAS VAGYOK E VILÁGBAN.....	662

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

V

312. VÁRJ EMBER SZÍVE KÉSZEN!.....	493
40. VÁRVÁN VÁRTAM A FELSÉGES URAT.....	124
391. VEDD EL, ÚR ISTEN, RÓLUNK HARAGODAT.....	625
434. VEZESS, JÉZUSUNK, S VÉLED INDULUNK.....	695
279. VÍGAK E FÖLD LAKOSAI.....	431

Z, ZS

468. ZENGD JÉZUS NEVÉT, ZENGD, VILÁG.....	751
---	-----

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Aki nem jár hitlenek tanácsán

Kétféle életút

1. Aki nem jár hitlenek tanácsán, És meg nem áll a bűnösök után, A csúfolóknak nem ül ő székében, De gyönyörködik az Úr törvényében, És arra gondja mind éjjel, nappal: Ez ily ember nagy boldog bizonynyal.

2. Mert ő olyan, mint a jó termőfa, Mely a víz mellett vagyon plántálva, Ő idejében meghozza gyümölcsét, És el nem szokta hullatni levelét; Ekképpen amit ez ember végez, Minden dolgában megyen jó véghez.

3. De nem ígyen vannak a gonoszak; Hanem mint az apró por és polyvák, Melyek a szélről széjjelragadtatnak: Így az ítéletben meg nem állhatnak A gonoszok és kik bűnben élnek, Az igazak közt helyet nem lelnek.

4. Mert az Isten ismeri útukat, Az igazaknak érti dolgukat; Azért mindörökké ők megmaradnak; De akik csak a gonoszságban járnak, Azoknak nyilván mind elvész útuk: Mert Istennek nem kell az ő dolguk.

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1539.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

8. Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk

Estvéli ének a mennyboltozatról és az emberről

1. Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk, Mely csudálatos a te neved nekünk! Nagy dicsőséged ez egész földre Kiterjed és felhat az egekre.

2. Dicsérnek téged még a csecsszopók is, Szájukban viselik nevedet ők is, Kik által el-lenséget megejtesz, És bosszúállót megszégyenítesz.

3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, Melyeket a te kezeid formáltak, Az eget, holdat, a fényes napot, És szép renddel a sok csillagokat:

4. Csudálván mondom: micsoda az ember, Ki tőled ennyi sok dicsőséget nyer? De micsoda az embernek fia, Kiről Felségednek van ily gondja?

5. Az angyaloknál noha egy kevésbé Kisebbé tőd, de nagy dicsőségessé Teremtéd őtet és magasztalád, Nagy dicsőségre felkoronázád.

6. Kezed munkáin őtet úrrá tevéd, Hogy azokkal bírna, néki engedéd, Valamit e világra teremtél, Mindeneket lába alá vetél.

7. Ó, felséges Úr, mi kegyelmes Urunk, Mely csudálatos a te neved nálunk! Felségednek mely nagy dicsősége, Mellyel teljes e föld kereksége.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

19. Az egek beszélnek És nyilván hirdetik

Isten dicsősége a mennyen és az Igében

1. Az egek beszélnek És nyilván hirdetik Az Úrnak erejét. *:/*: Az ég mennyezeti Szépen kijelenti Kezének munkáit. A napok egymásnak Tudományt mutatnak Az ő bölcsességéről, Egy éj a más éjnek Beszél az Istennek Ő nagy dicsőségéről.
2. Nincs szó, sem tartomány, Holott e tudomány Nem prédikáltatnék; *:/*: Mindenfelé mégyen E földkerekségen Beszédük ezeknek. Írásuk kimégyen Mind e világ végén, Holott a fényes napnak Hajlékot az Isten Helyheztetett szépen Ő lakó szállásának.
3. Melyben mint vőlegény Reggel felkél szépen Ő ágyasházából, *:/*: És ugyan örvendez, Mint az erős vitéz, Ha futásra indul. Az égnek egy végén Felkél és elmégyen Gyorsan a más végére; Sehol semmi nincsen Ő hévsége ellen, Ki magát elrejttesse.
4. Az Isten törvénye Tiszta, ő beszéde Lelkeket megtérít, *:/*: Hűség bizonyága, Kisdedeket abba' Bölcsességre tanít. Ő parancsolati, Igazak mondási, Mik szívet vigasztalnak. Minden ő törvényi, Tiszták szent beszédi, Szemet világosítanak.
5. Az Isten félelme Tiszta, mindörökké Megmarad és megáll. *:/*: Az ő ítélete Igaz mindenekbe', Teljes nagy jóssággal. Aranynál, ezüstnél És drágaköveknél Sokkal becsületebb; Ő szerelmessége És gyönyörűsége A méznél is édesebb.
6. Aki szolgál néked, Tanul, Uram, tőled Nagy jó tanulságot. *:/*: És ha azt megtartja, Jól léssen ő dolga, Mert veszen jutalmat. Ki tudná bűninek, Számát esetinek, És ki gondolhatná meg? Én sok bűneimet, Titkos vétkeimet, Uram, nékem bocsásd meg!
7. Szolgádat őrizd meg, Kevélységtől tartsd meg: Ne essék e bűnbe, *:/*: És én tiszta lélek, Semmi bűnt nem tészek, Járván te kedvedbe'. Szájamnak szólása, Szívem gondolatja Kedves legyen tenéked! Adjad, ó, én Uram, Kösziklám, megváltóm, Hogy ne vétsek ellened.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

22. Én Istenem, én erős Istenem!

Miért hagyál el engemet? – Krisztus szenvedéséről

1. Én Istenem, én erős Istenem! Miért hagyál el enynyire engem? Kiáltásomtól a segedelem Nagy távol vagy. Én kiáltok tehozzád egész napon, De mégsem felelsz meg, nincs ki megtartson; Még éjjel sem hallgatok semmi módon Ez ínségben.
2. De te szent vagy és az Izráelben Te szentséged megmarad mindenben: Dicsértetel e gyülekezetben Szívvel, lélekkel. A mi régi atyáink teljességgel Tebenned bíztanak jó reménységgel, Szükségükben őket segedelmeddel Megtartottad.
3. Ha ők szívből kiáltottak hozzád, Mindjárt őket megszabadítottad; Benned bíztak és

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

őket nem hagyta Esni szegényben. Én nem vagyok ember, de féreg lévén, Minden népeknél vagyok nevetségben: Csúfolnak, utálnak és megvet minden És keserget.

4. Aki lát, minden csúfol engemet, Száját elvonssza, szól mérő mérget, Fejét rázza, hanyorgatja szemét, Reám néz szörnyen, Mondván: ez ember bízott az Istenben, Szabadítsa meg azért őtet innen; Ha szereti az Isten, néki légyen Segítségül.

5. Hogy te engemet anyám méhéből Kihozál, ottan segedelmem lől, Csecsemő koromban is egyedül Csak benned bíztam. Sőt, mihelyt anyám méhéből származtam, Istenem voltál, reád támaszkodtam, Bátorsággal tehozzád ragaszkodtam, Én Istenem!

6. Ne távozzál azért messze tőlem, Ne hagyj el, mert nagy az én gyötrelmem! Nincs segítóm, és az én sérelmem Nem fáj senkinek. Sok erős bikák engem körülvettek, A bánsáni nagy ökrök reám törnek, Megölni, megtaposni igyekeznek Nagy méltatlan.

7. Az ő szájukat énreám tátván, Mint ragadozó, sívó oroszlán, Agyarkodnak, hogy engem torkukban Béfalhassanak. Könnyhullatásim, mint a vizek, folynak, Én csontjaim helyükből kimozdulnak. Szívem, mint viasz, olvad, bélim fájnak Sebek miatt.

8. Mint cserép, minden erőm elszáradt, Száraz nyelvem az ínyemhez ragadt; Porba vétél engem, érzem kínját Halál mérgének. Mert engemet sok ebek körülvettek, Gonosz népek ellenem összegyűltek, Kezeimet és lábaimat ezek Általszúrták.

9. Én csontjaimat megolvashatnák, Szörnyű szemeket reám fordítanak. Kínomban nem szánnak, de gúnyolnak, Űznek csúfságot. Elosztották egymás közt én ruhámat, És öltözetemre vetettek sorsot, Hogy abból ne metélnének foltokat, Osztván részre.

10. Azért tőlem, Uram, ne légy messze, Ne késsél, életemnek ereje! Kérlek, siess, tekints ínségemre: Légy segedelmül! Mentsd meg életem az éles fegyvertől, Védelmezz meg e sok dühös ebektől, Egyedül-voltomat mentsd meg ezektől, Jóvotodbull!

11. Tarts meg az éh oroszlán torkátul, És az egyszarvú fenevadaktul, Mik mostan körülvettek nagy mordul, Ó, tarts meg engem! Melyért nevedet híven hadd dicsérem, Az én atyámfiaiinak hirdetem, És a szent gyülekezetben tisztelem Felségedet.

12. Istenfélők, dicsérvétek őtet, Jákób fiai, áldjátok nevét; Izráel népe, féld e Felséget Mint Istenedet! Mert nem utálja a szegénynek ügyét, És tőle el nem fordítja színtét, De ha kiált, meghallgatja kérését Nagy kegyesen.

13. Azért dicséretem rólad leszen Minden előtt a gyülekezetben, És én fogadásim semmiképpen Meg nem töretnék. A szegények esznek, megelégesznek, Téged az Istent keresők dicsérnek, Él az ő lelkük, és benned örvendnek Mindörökké.

14. E földi népnek minden serege Az Úrhoz gyűl ez emlékezetre. És a pogányoknak nemzetsége Néki hajt fejet. Mert egyedül az Úr bír mindeneket, Övé az ország, és a pogány népet Bírja, rajtuk megmutatván erejét Kezeinek.

15. A kövérek, kik megelégedtek, És kik már porrá lenni készültek, Dicsérnek téged minden szegények És nyomorultak, És maradéki mindnyájan azoknak Néked szolgálván, térdet-fejet hajtnak És firól fira téged ők urálnak, Ó, nagy Isten!

16. Minden nemzetek a jövődőben Te igazságodat dicséretben Tisztelik, magasztalják szívükben Az egész földön.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

23. Az Úr énnékem őriző pásztorom

A jó Pásztor

1. Az Úr énnékem őriző pásztorom, Azért semmiben meg nem fogyatkozom. Gyönyörű szép mezőn engemet éltet, És szép kies folyóvízre legeltet; Lelkemet megnyugtatja szent nevében, És vezérl engem igaz ösvényében.

2. Ha a halál árnyékában járnék is, De nem félnék még ő sötét völgyén is, Mert minde-nütt te jelen vagy énvelem, Vesszöd és botod megvigasztal engem, És nekem az én el-lenségim ellen Asztalt készítesz, eledelt adsz bőven.

3. Az én fejemet megkened olajjal, És engemet itatsz teljes pohárral; Jóvoltod, kegyes-séged körülvészén És követ engem egész életemben. Az Úr énnékem megengedi nyil-ván, Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

24. Az Úr bír ez egész földdel

Isten tiszteletére hív a mindenség

1. Az Úr bír ez egész földdel És minden benne élőkkel; Övé a földnek kereksege, Mit a tengeren épített, Folyóvizekkel körülvelt, Melyben meglátszik bölcsesége.

2. Ki mégyen fel a szent helyre, Az Úrnak ő szent hegyére? És vajon kitől tiszteltetik? Akinek tiszta ő szíve, És ártatlan az ő keze, Aki hamisan nem esküszik.

3. Ezt az Úr megáldja szépen, És az idvezítő Isten Adja igazságát őnéki. Az pedig a boldog nemzet, Mely, nézve az ő szent színét, Jákóbnak Istenét keresi.

4. Ti szent kapuk, kinyíljatok, Fejetekeket feltartsátok: E dicső király hadd térjen be! Micsoda dicső király ez? A seregek Istene ez, Nagy ennek hadi erőssége.

5. Ti kapuk, emelkedjete, Fejetekeket felvessétek, Hogy e király belétek térjen! Kicsoda e nagy királyság? Ez a Zebaoth uraság! Mely nagy az ő dicsőségében!

Dallam: Bourgeois L., Lyon, 1547.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

25. Szívemet hozzád emelem

Könyörgés oltalomért, vezetésért és bűnbocsánatért

1. Szívemet hozzád emelem, És benned bízom, Uram; :/: És meg nem szégyenítetttem, Nem nevet senki rajtam, Mert szégyent nem vallanak, Akik hozzád esedeznek, Azok pironkodjanak, Akik hitetlenül élnek.

2. Útaid, Uram, mutasd meg, Hogy el ne tévelyedjem; :/: Te ösvényidre taníts meg, Mi-ken intézd menésem. És vezérelj engemet A te szent igaz Igédben; Oltalmazd életemet, Mert benned bízom, Úr Isten.

3. Emlékezzél jóvoltodból Nagy kegyelmességedre, :/: Emlékezzél irgalmadról, Mely

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

megmarad örökre. Ifjúságomnak vétkét, Kérlek, hogy meg ne említsed. Sőt nagy kegyességedet, Én Istenem, megtekintsd.

4. Jó és igaz az Úr Isten Mind örökkön-örökké, :/: A bűnösöket térítvén Ő igaz ösvényire; És a nyomorultakat Életükben igazgatja, Nagy kegyesen azokat Az ő útában megtartja.

5. Az Istennek minden úta Kegyesség és nagy hűség :/: Azoknak, kik mondására Gondot tartnak mindvégig. Énnékem kegyelmezz meg, Uram, a te szent nevedért. És bűnömet bocsásd meg, Ne ostorozz nagy voltáért!

6. Aki az Úr Istent féli És tiszteli szívében, :/: Azt ő nagy híven vezérli Igaz ösvényeiben. Nagy békességben annak Minden jó bőven adatik, És ő maradékinak Gazdag örökség hagyatik.

7. Az igaz istenfélőknek Megjelenti titkait, :/: És az őbenne hívőknek Megmutatja kötésit. Istenhez szememet Felemelem szüntelenül, Ő megőriz engemet, Lábam kivonssza a tőrből.

8. Térj azért hozzám, Istenem, Tekints reám kegyesen, :/: És kegyelmezz meg énnékem, Mert élek szegénységben. Nyavalyája szívemnek Napról napra mind öregbül; Uram, add végét ennek, Végy ki engem ez ínségből!

9-10. - - -

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

32. Ó, mely boldog az oly ember éltébe'

A bűnbocsánat útja (Második bűnbánati zsoltár)

1. Ó, mely boldog az oly ember éltébe', Akit az Isten bevett kegyelmébe, És megbocsátá az ő vétkét, És befedezte minden bűneit. Boldog, akinek ő nagy hamissága Istentől néki nincs tulajdonítva, És csalárdság nincsen ő szívében, Tettetés nélkül jár életében.

2. Hogy bűnömet el akarám hallgatni, És neked meg nem akarám vallani, Csontjaim ottan elszáradának Soksága miatt én siralmimnak, Mert éjjel-nappal kezded nehéz volta Nagy bűneimért rajtam fekszik vala, Elfogya bennem minden erősség, Mint nyári hévségben a nedvesség.

3. De hogy bűnömet előtted megvallám, Nagy vétkeimet el nem hallgathatám, De híven előbeszélém neked: Ott bocsánatot nyerék tetőled. Azért az Úr Istennek minden hívek Könyörögjenek, míg vagyon idejek, Mert ha nagy árvizek jönnének is, De nem árthatna ezeknek mégis!

4. Te vagy oltalmam, őrizz meg engemet, Minden gonosz ellen tartsd meg lelkemet, Vigasztalj meg, hogy örvendezhessek, És vígan néked énekelhessek! Tanítlak téged, úgy mond az Úr Isten, És vezérellek az igaz ösvényen, Szememmel mindig reád vigyázok, És igazgatlak, rád gondot tartok.

5. - - -

6. Örvendeztetek a nagy Úr Istenben, És igaz hívek, legyetek örömben, Vígadjatok és énekeljete, Akiknek vagyon tiszta szívetek!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Dallam: Bourgeois L., Lyon, 1547.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

33. Nosza, istenfélő szent hívek

Isten a teremtő és gondviselő

1. Nosza, istenfélő szent hívek, Örvendeztetek az Úrnak, :/: Mert illik, hogy őtet dicsérik, Kik örülnek igazságnak! Áldjátok azértan :/: Hangos citerákban! Az Úr áldassék! Lantban, hegedűben, Cimbalmi zengésben Magasztaltassék.

2. Énekeljete néki vígan Gyönyörű szép új éneket! :/: Szép hangicsáló szerszámokban Mondjatok ékes verseket! Igaz ő mondása, :/: Állhatatos dolga: Amit az Úr szól, Megáll igazságban, Minden dolgaiban Cselekeszik jól.

3. Ő szereti az igazságot, Az ítélet nála kedves, :/: Dolgában tart irgalmasságot, Mellyel mind e világ teljes. Az Úrnak Igéje:/: Egeket teremte, Melyeket ott fenn Szájának lelkével Nagy szép seregekkel Szerze ékesen.

4. Az Úr Isten mint egy tömlőbe Szorítja a tenger vizét, :/: Elrejtí, mint egy kincses helybe, Ő mondhatatlan mélységét. Minden földi népek, :/: Az Urat féljétek! Mind e világon Valakik hol laktok, Őtőle tartsatok Szorgalmatosan!

5. Mert mihelyt ő csak egy igét szól, Azonnal megleszen minden, :/: És valamit ő megparancsol, Nagy hamarsággal meglészen. Pogányok tanácsát :/: És minden szándékát Az Úr megtöri, Magukban a népek Amit elvégeznek, Semmivé tészí.

6. De az Úr Istennek tanácsa Megmaradánd mindörökké, :/: És megáll minden gondolatja, Kiterjed minden időkre. Boldog az a nemzet, :/: Ki ily Urat szeret, Mint ő Istenét; Boldog a nemzetség, Kit kedvel e Felség Mint örökségét.

7. Gondot tart rájuk s a haláltól Megtartja őket éltükben, :/: Szükségtől és éhenhalástól Őrzi a drága időben. Lelkünk azért várja, :/: Szüntelen óhajtja Az Úr oltalmát, Ki paizsul végre Eljő segítségre, Ád diadalmat.

8. - - -

9. Aki ő gyors lovában bízik, Megcsalatkozik dolgában, :/: Aki karjával dicsekedik, Meg nem tartatik a hadban; De a nagy Úr Isten :/: Népére szüntelen Néz szemével; Akik benne bíznak, Hozzá folyamodnak, Nem felejtí el.

10. Gondot tart rájuk s a haláltól Megtartja őket éltükben, :/: Szükségtől és éhenhalástól Őrzi a drága időben. Lelkünk azért várja, :/: Szüntelen óhajtja Az Úr oltalmát, Ki paizsul végre Eljő segítségre, Ád diadalmat.

11. Őbenne azért a mi szívünk Igen örvendez szüntelen, :/: Mert ő minékünk reménységünk, És bízunk ő szent nevében. Nagy kegyelmességed :/: Mirajtunk bővítsed, Légy mi gyámolunk! Ne hagyj szükségünkben, Segíts meg éltünkben, Mert téged várunk!

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

34. Mindenkoron áldom Az Urat, míg engem éltet

Isten megvédi az övéit

1. Mindenkoron áldom Az Urat, míg engem éltet, És az ő szent dicséretét Szájamban hordozom. Dicsekedvén áldja Lelkem jó voltát az Úrnak, Mit a szegények hallanak, És örülnek rajta.

2. Magasztaljuk vígan Az Úrnak áldott szent nevét, És véghetetlen kegyelmét Dicsérjük mindnyájan! Mert midőn keresém És kérem az én Uramat, Meghallgatá nagy felszómat, És megtarta engem.

3. Az Úrra kik néznek, Tőle megvigasztaltatnak, Soha orcáik azoknak Meg nem szégyenülnek. A szegény kiálta, És meghallgatá az Isten, El nem hagyá ínségében, De megszabadítá.

4. Az Isten angyali Hívek körül tábort járnak, Istenfélőket megtartnak Mint Isten követi. Jó voltát az Úrnak Kóstoljátok és lássátok, Mert bizony azok boldogok, Őbenne kik bíznak.

5. Féljétek az Urat Mindnyájan, hívek és szentek, Mert nem lesz soha szükségek, Kik félik hatalmát. Az oroszlánoknak Gyakorta szükségük esik, De kik az Istent tisztelik, Meg nem fogyatkoznak.

6. Én fiaim, jertek, Hallgassatok beszédemre: Megtanítalak szent életre, Hogy az Istent féljétek! Kicsoda az ember, Ki hosszú életet kíván, És minden ő dolgaiban Jó állapotot kér?

7. Őrizd meg nyelvedet A gonosz rágalmazástól, Óvd ajakid álnokságtól, Meg ne sértsd más hírét! Tégy jól, gonoszt gyűlölj, Békességet kérj és kövess, És, hogy Istennél légy kedves, Tisztességnek örülj!

8. Az Isten szemei Látják a gonosztévőket, És ő emlékezetöket A földről eltörli. A jókat nem hagyja; Kik hozzá tiszta szívükből Kiálnak nagy ínségükből: Mind megszabadítja.

9. Közel az Úr Isten A töredelmes szívekhez, És a sérelmes lelkekhez Lészen segítséggel. Az igaznak itten Ő nyavalyája sokasul, De nyomorúságaibul Kimentti az Isten.

10-11. - - -

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

38. Haragodnak nagy voltában Megindulván

Lelki-testi nyomorúságban (Harmadik bűnbánati zsoltár)

1. Haragodnak nagy voltában Megindulván, Ne feddj meg, Uram, engem! Búsult gerjedezésedben Rám tekintvén, Ne büntess meg Istenem!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Nyilaid belém lövettek, Mik szereznek Énnekem nagy sérelmet; Kezeidnek súlyossá-ga Hátam nyomja, És sanyargat engemet.

3. Testemnek semmi részében Épség nincsen Haragodnak miatta; Nincs békesség tag-jaimban, Csontjaimban Bűneimnek miatta.

4. Mert az én nagy gyarlóságim És bűneim Fejem felülhaladták, Miknek nehéz, terhes voltát, Súlyosságát Tagjaim nem bírhatják.

5-8. - - -

9. Minden mostani kérésem, Én Istenem, Vagyon szemeid előtt, És minden fohászko-dásom, Óhajtásom Tőled el nem rejtetett.

10. Szívem nyugalmat nem lelhet, Igen reszket, Minden erőm elfogyott; Szemeim vilá-gossága, Vidámsága Éntőlem eltávozott.

11-14. - - -

15. De én Istenemben bízom, És elvárom, Hogy kérésem meghallja, Mert szívem hozzá emelem És elhiszem, Hogy szükségem meglátja.

16-17. - - -

18. Hamisságomat megvallom, Nem tagadom Gonosztéteményeimet; Bűneim miatt lett sebek Kesergetnek És gyötrenek engemet.

19-20. - - -

21. Uram, ne hagyj el engemet! Nézd ügyemet, Egyedül mint hagyattam! Kérlek, légy ir-galmas nekem, Én Istenem, Mert csak tebenned bízom!

22. Azért tőlem ne állj messze, Szánj meg végre, Én kegyelmes Istenem! Segedelmed-del ne késsél, Siess, jöjj el, Én édes idvességem!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

40. Várván vártam a felséges Urat

A hit nemes harca

1. Várván vártam a felséges Urat, És íme, hozzám fordula, Kegyelmesen meghallgata, És rajtam megmutatá jó voltát.:/ Kivőn a mély veremből, És a sáros fertőből,:/ És én lá-baimat Szép egyenes kőre Elfelhelyeztette, Vezérlvén utamat.

2. Ada én számba új énekeket Istenünk dicséretire, Hogy akik hallgatnak erre, Higgyék és féljék ő Istenüket. Boldog, aki az Úrban :/: Bízik, szemét elhajtván A kevély népektől, Kiknek minden dolgok :/: Hazugságra hajlók: Tőlük távol kerül.

3. Csudatételidnek sok ő száma, És nagy bölcs gondolatidnak, Hozzánk való jóvoltod-nak Sokságát senki meg nem mondhatja. Ha elkezdem számlálni, :/: Nem tudom ki-mondani, Mert te nem kívántad A sok áldozatot, :/: De hogy fogadjak szót, Fülemet al-kottad.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Égő áldozat nincsen kedvedben, A bűnért valók sem kellők. Akkor mondom: ím, eljövök, Rólam írás van a törvénykönyvben: Hogy akaratod tegyem, :/: Én kegyelmes Istenem! A te törvényedben Gyönyörködik lelkem :/: És örvendez szívem A te szent Ígédben.

5. Nagy sok népeknek seregeiben Te igazságod hirdetem, Meg nem tartóztattam nyelvem; Jól tudod, hogy én minden időben Jóvoltod magasztaltam, :/: Soha el nem hallgattam Te idvességedet; Hűséggel hirdettem, :/: Mindennek beszéltem Nagy kegyességedet.

6. Uram, én tőlem irgalmasságod Ne vond meg, tarts meg kegyesen, És igazságod őrizzen: Számtalan gonosz reám áradott! Sok nyavalya körülvett, :/: Nagy sok ínség reám jött, Melynek nincsen száma, Mint hajam szálinak, :/: Mik fejemen vannak; Szívem is elhagya.

7. - - -

8. Már tebenned mind örvendezzenek, Akik keresnek tégedet, Kívánják idvességedet, Mondván: dicsőség légyen Istennek! Noha én szegény vagyok, :/: És én szükségim nagyok, De rám gondot visel Az Úr, én megtartóm, :/: Jövel, szabadítóm, Úr Isten, ne késél!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

42. Mint a szép, híves patakra

Óhajtozás Isten után

1. Mint a szép, híves patakra A szarvas kívánkozik, :/: Lelkem úgy óhajt Uramra, És hozzá fohászkodik, Tehozzád, én Istenem, Szomjúhozik én lelkem, Vajon színed eleiben Mikor jutok, élő Isten?

2. Könnyhullatásim énnékem Kenyerem éjjel-nappal, :/: Midőn azt kérdik éntőlem: Hol Istened, kit vártál? Ezen lelkem kiontom, És házadat óhajtóm, Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.

3. Én lelkem, mire csüggedsz el? Mit kesergesz ennyire? :/: Bízzál Istenben, nem hágy el, Kiben örvendek végre, Midőn hozzám orcáját, Nyújtja szabadítását; Ó, én kegyelmes Istenem, Mely igen kesereg lelkem!

4. Mert terólad emlékezem E Jordánnak földéről, :/: Szent helyedre igyekezem Hermon s Micár hegy mellől. Mélység kiált mélységet, Midőn én fejem felett A sok víz megindul, Mint egy erős hab, megzúdul.

5. Sebessége árvizednek, És a nagy zúgó habok :/: Énrajtam összeütköznek, Mégis hozzád óhajtók; Mert úgy megtartasz nappal, Hogy éjjel vigassággal Dicséreteket éneklek Néked, erős őrizőmnek.

6. Mondván: Isten, én köszálom, Mire felejtesz így el? :/: Ellenségim vannak rajtam, Gyászban járok veszéllyel. Mert az ő hamis nyelvek Csontjaimban megsértnek, Mert így bosszantnak ellened: Lássuk, hol vagyon Istened?

7. Én lelkem, mire csüggedsz el: Mit kesergesz ennyire? :/: Bízzál Istenben s nem hágy

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

el, Kiben örvendek végre. Ki nekem szemlátomást Nyújt kedves szabadulást, Nyilván megmutatja nekem, Hogy csak ő az én Istenem.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

46. Az Isten a mi reménységünk

Erős vár a mi Istenünk!

1. Az Isten a mi reménységünk, Midőn reánk tör ellenségünk, Minden háborúságinkban Megtart erős hatalmában. Azért a mi szívünk nem félne, Ha az egész föld megrendülne, És a hegyek a tengernek Közepibe bedűlnének.

2. Ha a tenger szörnyen zúgna is, Minden víz felzavarodnék is, És ha a sebes szélvész-szel A hegyek hányatnak széjjel: A szép folyóvíz mindazáltal :/: Az ő szép tiszta folyásával Az Istennek szent városát, Megvigasztalná hajlékát:

3. Mert közepén lakik az Isten, Azértan romlása nem léssen; Semmi ínségbe nem ejti, Az Isten jókor megmenti. A pogány népek dúlnak-fúlnak, :/: Nagy sok országok feltámadnak, De az ő haragos szava Mind e földet elolvasztja.

4. De az Isten minden időben Mivelünk vagyon ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk! Jertek, lássátok e nagy Úrnak, :/: Csuda dolgait hatalmának, Ki mind e föld kerekességét, Elpusztítja ékességét!

5. E földön széjjel nagy hadakat, Ő megcsendesít háborúkat, Ívet, kopjákat megrontat, Társzekereket felgyújtat, Így szólván: mindnyájan halljátok, :/: Hogy erős Istenetek vagytok, És hogy birodalmam vagyon Minden népen e világon!

6. Summa szerint: az erős Isten Velünk van minden ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

47. No, minden népek, Örvendeztetek

Isten a világ királya

1. No, minden népek, Örvendeztetek És tapsoljatok, Istent áldjátok Szép hangossággal És nagy felszóval, Mert az Úr Isten Nagy felségében Ő királysága És nagy országa Kiterjed messzre, Ez egész földre.

2. Hatalmunkba vet Nagy sok népeket, És meghódoltat sok pogányokat Minékünk végre Ő nagy ereje. Minket ő felvett, Örökévé tett, Nékünk engedte Ő kegyessége Jákóbnak tisztét, Kit igen szeret.

3. Íme, az Isten Szépen felmegyen Nagy vigasságban, Trombitaszókban; Urunk felmegyen Nagy dicsőségben. Énekeljetek Az Úr Istennek Zengő verseket, Szép énekeket, E nagy királynak, Mint mi Urunknak!

4. Őnéki minden Jól énekeljen! Mert minden népek Néki engednek. Királyi székből Ül

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

nagy kegyesen. A fejedelmek Őhózzá gyűlnek, Mint Ábrahámnak Istenét, áldják, Alázatosan Néki szolgálván.

5. Ez erős Isten Úr mindeneken, Népét megőrzi És jól vezérli. Nagy dicsősége, Melynek nincs vége.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

50. Az erős Isten, uraknak Ura

Az igazi hálaáldozat

1. Az erős Isten, uraknak Ura, Szól és e földet mind elő hívja, Támadról és napenyészettről, Nagy szépséggel a Sion hegyéről Eljő az Isten ő fényességében, Semmit el nem hallgat ítéletében.

2. Emésztő tűz mégyen öelötte, Nagy forgó szélvész leszen körüle; Szólítja az eget és a földet, Hogy megítélje minden ő népét, Mondván: gyűjtsétek ide a híveket, Kik áldozattal vették kötésemet!

3. Az egek hirdetik igazságát Az Istennek, mert ítélt igazat. Én népem, hallgasd meg, szólok neked, Mert bizonyoságot teszek ellened, Én tenéked erős Istened vagyok, Áldozattal keveset gondolok.

4-5. - - - -

6. Szükségben tőlem segítséget kérj, Én megsegítek, hogy engem dicsérj! A gonosznak mond Isten: de mire Vészed törvényem a te nyelvedre? Kötésem szájjal vallod, de gyűlölsz Intésemet, és ígémet megvted.

7. És mikoron a lopót te látod, Együtt futsz véle, dolgát javallod; A paráznákkal örömet mulatsz, Rossz társaságnak gyakran helyet adsz; Szájaddal szólasz nagy sok gonosz-ságot, Nyelveddel szerzesz sok háborúságot.

8. Leülsz és atyádfiát megszólod, Az anyád fiát is rágalmazod; Ezt míveled, de én csak hallgatok. Azt véled, én is csak olyan vagyok, Mint szintén te, de téged előveszlek, És szemlátomást bűnödről megfeddlek.

9. Ezt mostan eszetekbe vegyétek, Kik az Istenről elfelejtkeztek, Hogy mentség nélkül el ne rántsalak! Az becsül engem, aki hálát ad; Mond Isten: az ily ember jár jó úton, És segedelmem néki jelen vagyok!

Dallam: Bourgeois L., Lyon, 1547.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

51. Úr Isten, kérlek, kegyelmezz nékem

Dávid bűnbánati imádsága (Negyedik bűnbánati zsoltár)

1. Úr Isten, kérlek, kegyelmezz nékem, És kegyelmedből könyörülj énrajtam, Bűneimből tőled megtisztíttassam, Nagy irgalmaddal végy körül engem! Töröld el az én nagy bűneimet, Mosogass jól meg fertelmességimből, Amikkel fertéztetem éltetem: Tisztítsad

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

el nagy kegyelmességedből!

2. Mert ismerem jól gyarló voltomat, És bűnöm mindenkor forog előttem, Melyet csak te ellened cselekedtem, Mely miatt tészek én nagy siralmat. Vétkeztem a te szemeid előtt, Melyért engemet méltán megbüntethetsz, Rám vethedd kemény ítéletedet, Mindazonáltal igazán ítélhetsz.

3. Mert íme, látom, nyilván jól értem, Hogy én a gyarlóságban fogantattam, Vétekben az én anyámtól származtam, Szüleim bűnös véréből lettem. De te az igazságot szereted, És igen kedveled a tiszta szívet, És a te titkos bölcsességedet Nagy kegyelmesen nékem megjelented.

4. Hints meg, Uram, engemet izsóppal, És én azontúl tisztán megújulok; Moss meg engem, és szépen megtisztulok, És fejrőm leszek a tiszta hónál. Hogy örvendezhessen az én szívem, Add, hogy megértsem te nagy irgalmadat, És megvidul minden én tetemem, A te haragod melyet összerontott.

5. Színedet rejtse el vétkeim elől, Fertelmes bűneimet ne tekintsed, Haragos orcád én-rólam elvégyed, Tisztíts meg engem minden bűnomból! És teremts tiszta szívet énbennem, Dolgomat mindig jóra vezéreljed, Az erős lelket újítsd meg bennem, Hogy kedves legyen életem előtted!

6. Ne vess el engem szent színed elől, És ne vedd el szent Lelkedet éntőlem, Sőt szerezz teljes örömet énbennem, Tégy bizonyossá engedelmedről! Indíts szívemben nagy vigasságot, És engem vidám lélekkel erősíts, Értsem örömmel nagy irgalmadat, Kegyelmességgel engemet bátoríts!

7. És példa leszek erről mindennek, A bűnösöket utadra tanítom, Bűnükből hozzád térsre indítom, Hogy csak tebenned reménykedjenek. Ó, én Istenem, én idvességem, Szabadíts meg e vérrel buzgó büntől, Hadd énekeljen örökké nyelvem Te igazságos szent ítéletedről!

8. Nyisd meg azért az én ajakimat, Hogy az én szájam dicsérhessen téged! Ha az áldozat kedves volna néked, Nem kíméleném áldozatomat, De nem kell néked égő áldozat: Az alázatos lelket te szereted, Az tenálad a kedves áldozat; A töredelmes szívet meg nem veted.

9. - - -

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

61. Kiáltásom halld meg, Isten!

Kiáltás Istenhez az idegenben

1. Kiáltásom halld meg, Isten! Vedd füledbe Az én könyörgésemet, Mert én szívem nagy ínségből, Meszsze földről Kiáltja Felségedet!

2. Végy fel engemet kőszálra, Magasságra, Hol bátorságom legyen, Mert te vagy én erős tornyom, Vigasságom Én ellenségim ellen!

3. Te hajlékodban lakásom Én kívánom És óhajtom szüntelen; Szárnyaidnak árnyékába

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Kíváncozva Vagyok jó reménységben.

4. Meghallgatsz fogadásomban Engem, Uram, Nyújtván kegyességedet. Örökségüket megadod, És megáldod, Akik félik nevedet.

5-6. - - -

7. És aztán vígan éneklek Szent nevednek Mostan és mindörökké, És amely fogadást tettem, Megfizetem Naponként önékie.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

62. Az én lelkem szép csendesen

Csendes bizodalom Istenben

A 24. zsoltár dallamára: Az Úr bír ez egész földdel

1. Az én lelkem szép csendesen Nyugszik csak az Úr Istenben, Mert csak ő az én idvességem. Ő nekem erős kőváram, Megtartóm és én oltalmam, Minden gonosztól megment engem.

2-3. - - -

4. Azért, szívem, reménységed Csak az Úr Istenben vessed, Élj csak az ő segedelmével! Ő nekem magas kőszálam, Oltalmam és erős bástyám, Hogy soha ne tántorodjam el.

5. Az Isten én idvességem, Erősségem, dicsőségem; Bízhatok azért csak őbenne! Előtte ti szíveteket, töltsétek ki lelketeket, Ő legyen lelkünk hiedelme!

6. - - -

7. Ne bízhatok erőszakban, Hamis ragadozásokban, Mulandó dolgon ne kapjatok! Ha sokasul ti kincsetek, Ahhoz ne bízzék szívetek, Mert nem állandó gazdagságtok.

8. Az Isten egy szót szólt egyszer, Melyet én hallottam kétszer: Hogy nagy ereje vagyok néki. A kegyesség, Uram, tied, És te nyilván megfizeted, Akinek dolga mint érdemli.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

65. A Sionnak hegyén, Úr Isten

Hálaadás lelki-testi jókért (Aratási

ének)

1. A Sionnak hegyén, Úr Isten, Tied a dicséret, :/: Fogadást tesznek néked itten, Tisztelvént tégedet, Mert kérésüket a híveknek Meghallod kegyesen, Azért tehozzád az emberek Jönnek mindenünnen.

2. Rajtam a bűn elhatalmazék, Terhelvén engemet, :/: De nagy volta kegyességednek Eltörli vétkünket. Boldog, akit te elválasztál, Fogadván házadba, Hogy előtted nagy buzgósággal Járjon tornácodba.

3. Javaival a te házadnak Megelégttetünk, :/: Szép dolgain te templomodnak Gyönyör-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

ködik szívünk. A te csuda igazságodból Megfelelsz minekünk, Hallgass meg, Isten, ve-
lünk tégy jól, Ó, mi segedelmünk!

4. Mindenek csak tebenned bízunk e föld kerektségén, *:/*: Akik széjjel messze lakoznak
A tengernek szélén. Te mondhatatlan hatalmaddal A magas hegyeket Körülfogod, mint-
egy abronccsal, Erősítvén őket.

5. Tengeri habok nagy zúgását Te megcsendesíted, *:/*: A pogány nép zúgolódását Ot-
tan elenyészted. Nagy félelmükben elbágyadnak Mindenek e földön, Nagy voltán a te
csudáidnak, Miknek számuk nincsen.

6. Te megvígasztalsz mindeneket Reggel a napfénnel, *:/*: Bízatsz minden élő rendeket
Csillagokkal éjjel. Áldásiddal meglátogatod Az elszáradt földet, Hasznos esővel meglá-
gyítod, Gazdagítván őtet.

7. A te kútaidból a vizek Soha el nem fogynak, *:/*: Hogy a szép földi vetemények Szapo-
rodhassanak. A barázdákat megítatod A szántóföldeken, A vetést szép esővel áldod,
Hogy bőven teremjen.

8. Megkoronázod az esztendőt Nagy sok javaiddal, *:/*: Lábaid nyoma kövérséget Cse-
pegtet nagy zsírral. Lakóhelyei a pusztáknak Folytak kövérséggel, Hegyek és halmok
vigadoznak Nagy bő termésekkel.

9. A szép sík mezők ékeskednek Sok baromcsordákkal; *:/*: Villognak a szép szántóföl-
dek Sűrű gabonákkal. A hegyoldalak, mezőföldek Szép búzanövessel, Örvendeznek és
énekelnek Nagy gyönyörűséggel.

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

66. Örvendj, egész föld, az Istennek

Hálaének Isten csodálatos szabadításáért

1. Örvendj, egész föld, az Istennek, És énekelj szép zengéssel! Nagy dicsőségét szent
nevének Mindenek dicsérik széjjel. Mondjátok ezt az Úr Istennek: Csodálatosak dolga-
id, Erősséged nagy, hozzád esnek Hízeltedvén ellenséged.

2. A te isteni felségedet E földön mindenek áldják, És dicsőséges szent nevedet Ének-
léssel magasztalják. Jertek, és ezt jól meglássátok, Minden jól ide figyelmezz: Istennek
mily csodálatosak Dolgai az emberekhez.

3. A tengert és a folyóvizet Megszáraztja, hogy a népnek Láruk szárazon által mehet,
Min szíveink örvendeznek. Országá megmarad örökké, Szeme lát minden népeket, akik
feltámadnak ellene, Előmenetük nem lehet.

4. Áldjátok a mi Istenünket, E földön minden emberek, Dicséritek az ő szent nevét
Nagy zengéssel, minden népek. Mert életünket ő megadá Az ő nagy kegyességéből,
Lábainkat meggyámoltá, Oltalmazván eleséstől.

5. De minket igen megpróbálál És megkesergetél, Isten. Megolvasztál és megtisztítál,
Mint ezüstöt, a nagy tűzben. Te minket, szegény szolgálodat Adál ellenség töriben, Kik
hevederrel tagjainkat Megkötözék nagy erősen.

6. Mi fejünkre népet ültetél, Mint a barmok, terhelteténk; Nagy árvizeket ránk eresztél,

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Sebes tűzön általmenénk. De te kihoztál, Uram, minket, Megenyhítél, megnyúgotál, Templomodban azért tégedet Dicsérlek szép áldozattal.

7. - - -

8. Jertek, halljátok, hadd beszéljem Tinéktek, istenfélőknek, Amiket Isten tett énvélem, Mily kegyesen tett lelkenek! Hogy szájjammal hozzá kiálték, Ottan meghallgata engem, Azért beszédével nyelvemnek Mindenkor ötet dicsérem.

9. - - -

10. Légyen áldott a nagy Úr Isten Az ő nagy kegyességéért, Ki meghallgatott kérésemben, És kegyelmesen hozzám tért!

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

67. Úr Isten, áldj meg jóvoltodból

Isten a népek Ura

A 33. zsoltár dallamára: Nosza istenfélő szent hívek

1. Úr Isten, áldj meg jóvoltodból És kegyesen fordulj hozzánk, :/: Oltalmaz meg minden gonosztól, Szent színedet fordítsd reánk, Hogy e földön minden :/: Megismerje szépen A te utadat, És a pogány népek Téged tiszteljenek, Megtartójukat.

2. És akkoron dicsérnek téged, Dicsérnek téged a népek, :/: Nagy tisztességet tesznek néked. A pogányok is örülnek, Midőn mindeneket :/: És a pogány népet Szent igazsággal Bírod és ítéled És jóra vezérel Nagy hatalmaddal.

3. Dicsérjen téged minden nemzet, Úr Isten, téged dicsérjen! :/: A föld teremjen bő gyümölcsöt, Áldjon meg minket az Isten! Adja szent malasztját, :/: Nyújtsa áldomását, És ő felségét Félje és rettegje E föld kerekéje, Mint ő Istenét.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

68. Hogyha felindul az Isten

Diadalének (A hugenották harci zsoltára)

1. Hogyha felindul az Isten, Elkergettetnek szertelen Minden ő ellenségi. :/: És elfutmodnak széjjel Ő haragos színe elől Minden ő gyűlölői. Úgy elűzetnek hirtelen, :/: Mint a füst semmivé leszen, Elvész minden ő dolgok; Mint viasz olvad a tűztől, Úgy az ő kemény színétől Elvesznek a gonoszok.

2. De az igazak mindnyájan Örvendeznek nagy hívságban A kegyes Isten előtt; :/: És víg szívvel énekelnek, Hogy ő kevély ellenségek Megszégyenült, elveszett. Nagy örömmel az Istennek, :/: Énekeljétek nevének, Dicsérjétek, áldjátok; Ki pusztá földeken megyen, Kinek neve erős Isten: Őtet magasztaljátok!

3. Ő előtte vígadjatok, Mert ő az árváknak atyjok, Kiket táplál kegyesen. :/: Az özvegyeknek oltalma. Az ő istni hatalma, Lakván ő szentségében. Megáld egyes embereket, :/: Ád nekik szép cselédeket háznép tenyésztésére: A foglyokat ő kimenti, a pártütőket rekeszti Pusztá és parlag földre.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4-9. - - -

10. Ellenségidet megbírod, Köztük helyezvén hajlékod Lakozol dicsőséggel. :/: Áldott legyen az Úr Isten, Ki velünk ily nagy jól teszen, Látogat kegyességgel. Isten a mi segedelmünk, :/: Kegyesen lakozik velünk, Őriz minket, népeit; Halál és élet kezében, Ő az erős, örök Isten, Megtartja ő híveit.

11-15. - - -

16. Énekeljete Istennek, Ki lakója az egeknek, Kiket teremtett régen. :/: Holott nagy hatalmával ül, Honnan szava úgy megdördül, Hogy zeng és harsog minden. Dicséritek nagy hatalmát, :/: Ki felséges méltóságát Izráelen láttatja! Kinek nagy erejét ott fönn, Az égen és a felhőkön Senki sem tagadhatja.

17. Nagy félelmetes az Isten Az ő dicsősége szentségében! Ki Izráel népének :/: Erőt ad nagy kegyelmesen; Azértan minden időben Mitőlünk dicsertessék!

Dallam: Greiter M., Strasbourg, 1525 (1539) után.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

77. Az Istenhez az én szómat

Jelen, múlt és jövő

1. Az Istenhez az én szómat, :/: Emelém kiáltásomat; Hogy felkiálték hozzá, Be-szédem meghallgatá. Mindennémű szükségemben :/: Reménységem csak az Isten; Éjjel kezem feltartom, Az égre hozzá nyújtom.

2. Lelkem nagy bánatba esett, :/: Minden vigasztalást megvet, Az Isten rettent engem, Ha róla emlékezem. Noha Istennek szívemben :/: Panaszlok nagy ínségemben, Lelkem mégsem találhat Semmiben nyugodalmat.

3. Szemeimet nyitva tartod, :/: Aludni éjjel sem hagyod; Erőmben úgy elfogyék, Hogy egy szót sem szólhaték. Gondolám a régi időt, :/: És forgatám szemem előtt Az elmúlt esztendőket, Hányám és vetém őket.

4. - - -

5. E harag mindenkor tart-é? :/: Az Úr örökké elvet-é? Nincsen-e önekie Én hozzám semmi kedve? Elfogyott-é nagy kegyelme, :/: És ő atyai szerelme? És immáron hátra tért, Amit nekünk megígért?

6. Teljességgel elfogyott-e :/: Hozzánk való nagy szerelme? Elaludt-e irgalma Az ő nagy haragjába? Végre mondék: oda vagyon :/: Az én életem immáron, Isten megvonta kezét, Nem nyújtja segedelmét.

7. De meggondolám ismétlen, :/: Miket míveltél régenten: A te nagy csudáidat, Miket sok ember látott. Csudáidról gondolkodva, :/: Miket láték dolgaidba', Elmélkedém erősen, Végre szólék ekképen:

8. Ó, erős és kegyes Isten, :/: Szent vagy cselekedetidben, És sehol senki nincsen Hozzád hasonló Isten. Csuda, Isten, a te dolgod, :/: Amint gyakran megmutatod, Minden népek jól látják, Nagy voltát hatalmadnak.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

9. Népedet te kimentetted, *:/*: Nagy ínségből kivetted, Jákóbnak és Józsefnek Nemzetét mindkettőnek. Hogy a víz téged megláta, *:/*: Ottan nagy félelme juta, Legottan megrendüle.

10. A felhők esőt ejtének, *:/*: És nagy mennydörgések lőnek, A magas ég harsoga, Széjjel minden csattoga. Sűrű nyilak repülének, *:/*: Sebes köesők esének, Oly villámlások lőnek, Hogy az egész föld fénylék.

11. A föld megrendüle szörnyen, *:/*: Útad lőn a nagy tengeren; Általmenél a vizen, Lábad nyoma még sincsen. A te szerelmes népedet *:/*: Mint egy nyájat vezéretted, Kihozád hatalmaddal Mózes és Áron által.

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

80. Hallgasd meg, Izráel pásztora

Isten, állíts helyre minket!

1. Hallgasd meg, Izráel pásztora És Józsefnek vezérlő Ura, Kit őrizsz, mint egy juhnyáját, *:/*: Fordítsd hozzánk szent orcádat! Aki ülsz a Kérubimon, Jelenjél meg világoson!

2. - - -

3. Úr Isten, térj hozzánk ismétlen, Őrizz meg minden gonosz ellen! Nyújtsd világosságodat, *:/*: Fordítsd ránk irgalmadat, Térítsd hozzánk szent orcádat, És semmi nekünk nem árthat!

4. Ó, Úr Isten, vajon míg tartod Mirajtunk a te nagy haragod? Míg veted meg kérésünket? *:/*: Könnyhullatást kenyér helyett Adál nekünk, és itattál Minket nagy könnyhullatással.

5. Te minket feddődésbe ejtél, Szomszédinkkal nem becsültetél; Az ellenségnek lőnk csúfja! *:/*: Tarts meg, seregeknek Ura! Világosítsd színed rajtunk, És nem lesz semmi bántódásunk!

6. A szőlőtövet Egyiptomból, Elhozád szolgálat házából, És a jó földbe plántálád, *:/*: Honnan a népet kihajtád; E tágas téren nagy messze Ő gyökere kiterjede.

7. Ő széles árnyéka kiterjedt, Béfödte a magas hegyeket, Az ő vesszei magasak, *:/*: Fel nőttek, mint a cédrusfák, Ágait mind a nagy vízíg, Kiterjeszté a tengerig.

8. Miért tördeléd el gypűjét, Hogy eresztél belé más népet, Ki szőleit leszaggatá? *:/*: Még gyökerét is kitúrát! A vadak kinyűvék szörnyen! Hogy engedéd ezt Úr Isten?

9. Uram, ismétlen térj mihozzánk, Mennyekből szemed fordísd reánk, És látogasd meg a szőlőt, *:/*: Melyet jobbkezed ültetett, Nézd meg a csemetét végre, Kit szerzél dicsőségdre!

10. Tűzzel megint megégettetik, Teljességgel elpusztítatik Haragodnak nagy tűzében. *:/*: Nyújtsd kezedet, ó, Úr Isten, Az emberre, kit kezeddél Magadnak erősítettél.

11. És mi el nem térünk tetőled, Csak életünket erősítsed, És dicsérjük szent nevedet, *:/*: Úr Isten, vigasztalj minket! Világosítsd színed rajtunk, És mi nyilván megtartatunk.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

81. Örvendezettetek Az erős Istennek

Ünnepi ének

1. Örvendezettetek Az erős Istennek! Énekeljétek Dicséreteket, :/: Szép énekeket Jákób Istenének!

2. Szép dicséretet Néki mondjon minden! Lantokban ötlet És citerákban :/: Dicsérjük vígan Néki zengedezvéen!

3. Most ez új hóban (évben) Néki örvendezzünk Trombitaszóban! Rendelt időnkben, :/: Víg ünnepünkben Illik énekelnünk!

4-8. - - -

9. Hallgasd meg, népem, És közlöm tevéled Vádló beszédem! Halld meg, Izráel, :/: Amit szám beszél, És azt jól megértsetd:

10. Néked ne legyen Idegen istened, De egyedül én! Csak engem tisztelj, :/: Senki mást ne félj. Nevemet becsüljed!

11. Én vagyok neked Istened egyedül; Ínségben téged Én megtartalak :/: És kihozalak Egyiptom földébül.

12. Tátsd föl csak szádat, És megtöltöm bőven; Menten meglátod, Hogy nagy bőséggel :/: Lesz az eledel Csudálatosképpen.

13. De az én népem Engem nem hallgata, Noha intettem Sűrű intéssel, :/: De az Izráel Füleit bedugta.

14. Min megbúsulék, És őket elhagyám, Hogy bár menjenek Önnön kedvükre, :/: És ösvényükre Szabadon bocsátám.

15. Ha népem szívvel Szót fogadott volna, És ha Izráel Én útaimban :/: És tanácsomban Járnakart volna,

16. Én is legottan Az ő ellenségét Nagy hatalmamban Megvertem volna, :/: Vettem volna Rájok én kezemet.

17. Ő ellenségét Néki adtam volna, Jó szerencsáját Én őnékie :/: Nagy sok időkre Terjesztetem volna.

18. Búzáat nékie Szépet adtam volna Eledelére. És nagy bőséggel :/: A kősziklából Mézet adtam volna.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

84. Ó, seregeknek Istene

Sóvárgás a szent hajlék után

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Ó, seregeknek Istene, Mely kedves gyönyörűsége A te szerelmes hajlékidnak! Az én lelkem fohászkodik, :/: Tornácodba kívánkozik. Ó, Istene a magasságnak! Áhítozik terem, lelkem Tehozzád, élő Istenem!
2. A verébnek is van fészke, És honjában költ a fecske. Én királyom, Zebaoth Isten: Hol vannak a te oltárid :/: És te szentséges hajlékid, Hol dicsértetel felségesen? Bizony boldog az oly ember, Ki téged házádban dicsér.
3. Ó, boldog az ember nyilván, Aki a te útaidban Kíván járni szívvel-lélekkel! Menvén a siralom völgyén, :/: Ahol merő száraz minden, Ott is ő nagy hiedelemmel Kutakat és csatornát, Melybe esővizet bocsát.
4. Mennek erőről - erőre, Segítségéről segítségre, Míg hozzád jutnak a Sionra. Ó, erős Zebaoth Isten, :/: Hajtsd hozzám füled kegyesen, És figyelmezzél az én szómra! Jákób Istene, nagy Isten, Hallgass meg én szükségemben!
5. Mi paizsunk, ó, Úr Isten, Fölkentedre nézz kegyesen, Mert jobb egy nap a te házádban, Hogynem ezer nap egyebütt! :/: Az Isten tornáca előtt Kapunálló lennék inkább, Hogynem mint sok időt éljek Házukban a hitleneknek.
6. Mert minékünk fényes napunk Az Isten, és mi paizsunk, Nagy dicsőséggel szeret minket. Azokkal kegyelmet térszen, :/: Kik járnak a jó ösvényen: Sok javaival áldja őket, Boldog az ember életében, Ki bíz az Úr Istenben.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

89. Az Úrnak irgalmát örökké éneklem

Isten ígéretei beteljesednek (A Messiás-királyról)

1. Az Úrnak irgalmát örökké éneklem, :/: És hűséges voltát mindenkor hirdetem, Mert mondom, hogy megáll mindörökké irgalma, Melyet úgy megépít, hogy megálljon mindenha, És hogy mind az éjig erősítéd, megtartod Te szent igazságod és a te fogadásod.
2. - - -
3. Az egek hirdetik sok csuda dolgot, :/: A szent gyülekezet te igazságodat, Mert vajon kicsoda volna ott fenn az égben, Ki nagy hatalommal hozzád hasonló légyen? Az erős angyalok seregében vagy-e, Ki e dicső Úrhoz hasonlatos lehetne?
4. Igen rettenetes e fölséges Isten, :/: Őtet féli minden a szent gyűlésekben, Ó, seregek Ura, minden enged tenéked, Te nagy erős Isten, vajon ki érne véled? Tenálad lakozik a te nagy igazságod, Soha el nem múlik a te igaz mondásod!
- 5-6. - - -
7. Boldog a nép, amely tenéked örvendez, :/: Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez. Fényes orcád előtt ezek járnak merészen, És a te nevedben örvendeznek szüntelen, Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod, És jótéteményed rajtuk megsaporítod.
8. Te vagy ékessége az ő erejüknek, :/: Minden hatalmukat te adtad nékiek. A te kegyelmedből orcánkat fölemeljük, Tetőled, Úr Isten, mi paizsunkat vettük, És a mi királyunk a te fegyvered nélkül, Ó, Izráel Ura, nem lehet segítségül!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

9-19. - - -

20. Gondold szolgálidnak nagy gyalázatjukat, *:/*: És hogy sok népeknek iszonyú szidalmát Keblemben hordozom, kik tégedet bosszantnak, Gyalázzván homlokát fölkenett királyodnak. Dicsőség tenéked és áldassál, Úr Isten, Melyre minden néptől mondassék: Ámen, Ámen!

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

90. Tebenned bízunk eleitől fogva

Isten az örökkévaló hajlék

1. Tebenned bízunk eleitől fogva, Uram, téged tartottunk hajlékunknak! Mikor még semmi hegyek nem voltak, Hogy még sem ég, sem föld nem volt formálva, Te voltál és te vagy, erős Isten, És te megmaradsz minden időben.

2. Az embereket te meg hagyod halni, És ezt mondod az emberi nemzetnek: Légyetek porrá, kik porból lettetek! Mert ezer esztendő előtted annyi, Mint a tegnapi ő elmúlása És egy éjnek rövid vigyázása.

3. Kimúlni hagyod őket oly hirtelen, Mint az álom, mely elmúlik azontól, Mihelyt az ember felsejken álmából, És mint a zöld füvecske a mezőben, Amely nagy hamarsággal elhervad, Reggel virágzik, estve megszárad.

4. Midőn, Uram, haragodban versz minket, Ottan meghalunk és földre leesünk, A te kemény haragodtól rettegünk, Ha megtekinted mi nagy bűneinket, Titkos vétünket ha előhozod És színed eleibe állítod.

5. Haragod miatt napja életünknek Menten elmúlik nagy hirtelenséggel, Mint a mondott szót elragadja a szél. A mi napink, miket nekünk engedtek, Mintegy hetven esztendei idő, Hogyha több, tehát nyolcvan esztendő.

6. És ha kedves volt is valamennyire, De többnyire volt munka és fájdalom; Elkél éltünknek minden ékessége, Elmúlik, mint az árnyék és az álom. De ki érti a te haragodat? Csak az, aki féli hatalmadat.

7. Taníts meg minket azért kegyelmesen, Hogy rövid voltát életünknek értsük, És eszességgel magunkat viseljük! Ó, Úr Isten, fordulj hozzánk ismétlen! Míg hagyod, hogy éltünk nyomorogjon? Könyörülj már a te szolgálidon!

8. Tölts bé minket reggel nagy irgalmaddal, Hogy jókedvvel vigyük véghez éltünket, Ne terheltecsünk nyomorúságokkal! Vigasztalj minket és adj könnyebbséget, És haragodat fordítsd el rólunk, Mellyel régóta ostromoztatunk!

9. Szolgálidon láttassad dolgaidat, Dicsőségedet ezeknek fiain! Add értenünk felséges hatalmadat, Mi kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten! Minden dolgunkat bírjad, forgassad, Kezeink munkáit igazgassad!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

91. Aki a felséges Úrnak

Isten szárnyainak árnyékában

1. Aki a felséges Úrnak Lakozik oltalmában, *:/*: És e nagy hatalmasságnak Nyúgoszik árnyékában, Az ilyen nyilván mondhatja: Isten az én kővárom, Ő életemnek oltalma, És csak őbenne bízom.
2. A vadásznak ő tőritől Téged megment féltedben; *:/*: A pusztító betegségtől Megoltalmaz kegyesen; Téged ő kedves szárnyával Takargat és béfedez, És az ő igazságával Mint paizzsal védelmez.
3. - - -
4. Ha te mellőled egy felől Ezren is elesének, *:/*: És tízezren jobbkez felől: Mégis nem árthat néked, Sőt megnézelled kedvedént Őket szemeid előtt, Mondván: ő érdemünk szerént Ez veszély rajtunk esett.
5. Azért egyedül Istenben Vetem hiedelmemet, *:/*: Aki ül a magas mennyben, Abban vesd reménységed, És semmi kár téged nem ér, Sem nem esel veszélyben, És minden gonosz hátra tér, Házad felé sem mégyen.
6. Mert az ő szent angyalinak Megparancsolta nyilván, *:/*: Hogy téged oltalmazzanak Minden te utaidban. Tégedet ezek nagy szépen Ő kezükben hordoznak, Hogy lábad meg ne üsd kőben, Oly híven igazgatnak.
7. Sárkányon és oroszlánon Minden kár nélkül járhatsz, *:/*: Oroszlánkölykön és kígyón Lábaiddal tapodhatsz. Mond Isten: őtet megtartom, Mert engem szívből szeret; Én őtet megoltalmazom, Mert ismeri nevemet.
8. Mihelyt hív könyörgésében, Őtet menten segítem; *:/*: Véle leszek ínségében, Melyből hamar kivésem; És nagy dicsőségre őtet Emelem, magasztalom, És az én segedelmet Őneki megmutatom.

Dallam: (1539) *Bourgeois L., Genf, 1542.*

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

92. Ékes dolog dicsérni, Uram, Felségedet

Az igazságos Isten dicsérete

1. Ékes dolog dicsérni, Uram, Felségedet, És a te nevedet Énekkal magasztalni. Hogy ember áldja reggel Te nagy jó voltodat, És igazságodat Dicsérje minden éjjel.
2. Lantban és hegedűben És szép cimbalmokban, Hangos citerákban, Dicsértessél zengésben! Dolgaidon örvendek Hatalmatodat látván; Kezednek csudáján Örömben éneklek.
3. Sok és nagy csudálatos Te cselekedeted, Mélység bölcsességed, Beszéded drágalátos, E dolgot az esztelen Egy szálnyit sem érti, És meg sem tekinti, Hogy ez miképpen légyen.
4. Hogy a gonoszok nőnek, Mint a fű a mezőn; Virágoznak szépen A sok istentelenek,

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Hogy örökké essenek A veszedelemben. Te vagy örök Isten Fölötte mindeneknek.

5-6. - - -

7. Virágoznak a hívek, Mint a szép pálmafák, És mint a cédrusfák, Mik Libánnonon nőnek. És az Úr hajlékában Ezek plántáltatnak, Szépen virágoznak Az Isten tornácában.

8. Ámbátor megőszülnek, De mindazonáltal Nagy szaporasággal Szép gyümölcsöt teremnek, Hogy igazságát híven Mindenütt hirdessék Az én Istenemnek, Kiben hamisság nincsen.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

95. Jertek, örvendjünk mindnyájan

Hívogató Isten imáadására

A 24. zsoltár dallamára: Az Úr bír ez egész földdel

1. Jertek, örvendjünk mindnyájan Az Úrban, mi kösziklünkben! Vigadozzunk szép énekekkel, Menjünk színe eleiben, És magasztaljuk kegyesen Örvendetes dicséretekkel!

2. Mert hatalmas az Úr Isten, És nagy király mindeneken, Ő a fejedelmeknek ura. Ez egész földnek mélységét És a hegyeknek tetejét Hatalmas kezébe foglalja.

3. Ővé a tenger, amelyet Erős kezével teremtett, A szárazt is ő szerzé szépen. Az Úrnak, jer, imádkozzunk, Néki térdet, fejet hajtsunk, Aki minket teremtett bölcsen!

4. Mert ő Istenünk és Urunk, Mi pedig juhain vagyunk; Ő legeltet minket mint nyáját. Lágyítsátok szíveteket: Hogy ha hívand ma titeket, Vajha meghallanátok szavát!

5-7. - - -

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

96. Énekeljétek, minden népek

Isten a pogányoknak is Ura

1. Énekeljétek, minden népek, Új éneket az Úr Istennek! E földön őnéki minden Dicséretet énekeljen, Jóvöltát hirdesse mindennek.

2. A pogányok közt dicsőségét, Hirdessétek jótéteményét! Mert nagy és erős az Isten, Hát inkább tisztelje minden, Hogyanem mint egyéb isteneket!

3. A pogányoknak sok istenük Mind merő bálvány, ha megnézzük. De Isten mennyet teremt, Nagy hatalom jár előtte, Minden dolgai felségesek.

4. Nagy dicsőségét látja minden Ő tiszteletes szent helyében. Jertek tehát, minden népek, Adjunk hálát az Istennek, Mert nagy az ő dicsőségében!

5. Az Úrnak dicsőség adassék, És az ő neve dicsértessék! Adjunk őnéki hálátot, Minden kedves ajándékot Tornácaiban szent helyének!

6. Jer, menjünk az Úr eleiben És imádjuk szentséges díszben! Templomában szentsé-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

gének Tőle mindenek féljenek Ez egész föld kerektségében.

7. Ne rejtsetek a pogányoktól, Hogy e nagy Úr Isten országol! E földet megerősíti, Megrendülni nem engedi, Népét ítéli igazságból.

8. Örvendjen az ég hangossággal, A föld örüljön vigassággal, A tenger zúgjon, a mező Zengedezzen és a erdő Az Úr előtt nagy hál'adással!

9. Eljő az Isten törvényt tenni, És mind e földet megítélni! És igazsággal e földet, Tisztsággal a népeket ítéli: a jókat megmenti.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

98. Énekeljete új éneket

Népek szabadítója az Úr

A 66. zsoltár dallamára: Örvendj egész föld az Istennek

1. Énekeljete új éneket Az Úr Istennek örömmel, Mert nagy csudákat cselekedett Karjának nagy erejével. Mivelünk az ő üdvösségét Kétség nélkül megérteté, Szent igazságát, kegyességét Minden népnek kijelenté.

2. Meggondolá irgalmasságát, És kegyességét tekinté, És az ő nagy hűség voltát Az Izráelhez téríté. A nekünk küldött üdvösséget Ez egész földkerekségen Nyilván meglátta minden nemzet. Örvendjen néki hát minden!

3. Örvendjete és vigadjatok, Mondjatok szép zsoltárokat! Cimbalmokkal hangicsáljatok, Zendítsetek citerákat! A trombitákat fújjátok meg, E király előtt zengjete! Csendüljete, zúduljatek meg Tengeren-földön mindenek!

4. Az Úr előtt a folyóvizek Örvendezzenek mindnyájan, A magas hegyek az Istennek Tapsoljanak víg voltokban! Mert íme, eljő törvényt tenni, Megítél e földön mindent, Mind e világot jól rendeli, A tiszta igazság szerint!

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

102. Hallgasd meg, Uram, kérésem

Imádság Sion helyreállításáért (Ötödik bűnbánati zsoltár)

1. Hallgasd meg, Uram, kérésem, Tekintsd meg esedezésem! Beszédem jusson hozzád, Ne rejtsd el tőlem orcád! Hajtsd énhozzám te füledet, Enyhítsd meg nagy ínségemet! Midőn kiáltok, Úr Isten, Siess, hallgass meg kegyesen!

2. Mert napjai életemnek Oly hirtelen elkelének, Mint a füst és a pára, És mint a tűzhely pora. Minden csontom úgy elszáradt, Szívem, mint a fű, elhervadt, Úgy, hogy az én életemet, Elfelejttem kenyeremet.

3. Bőröm csontjaimhoz ragadt Keserves siralmam miatt Ez iszonyú ínségben. Olyatén lettem szintén, Mint pelikán a pusztában Sír és kiáltozik árván; Ollyá lettem, mint a bagoly, Mely a kietlenben huhol.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Olyan vagyok árvaságban, mint a veréb eszterhában, Amely egyedül maradt. Ellen-ség reám támadt. Gyaláznak engem naponként! És kik bosszantnak óránként, Ha kinek veszélyt kívánnak, Példát énrólam formálnak.
5. Porhamu kenyerem nékem, Melyet étel gyanánt észem; Italom könnyeimmel Elegyí-tem, mint vízzel, A te nagy haragod miatt, Melynek tüze úgy fellobbant, Hogy engemet fölemeltél, Ismét a földhöz ütöttél.
6. Az én időm úgy elmúlik, Mint az árnyék, elenyészék; Minden testem elhasz, Mint a lekaszált széna, Amely meg nem éled többé; De te megmaradsz örökké, És a te emlé-kezeted, Mindörökre megtart híred.
7. Azért kelj fel, ó, Úr Isten, Haragod ne gerjedezzen! Siont immáron szánd meg. És neki kegyelmezz meg! Mert már ím az idő eljött, És amely már sokat késett, Jelen va-gyon az az óra, Melyben dolga fordul jóra.
8. Hogy a te szolgálaid végre Összegyűlvén e szent helyre, Szeressék köveit is, Kedvel-jék még porát is. És aztán a pogány népek, Uram, nevedet rettegjék; E földön minden királyok Megvallják, hogy te vagy Urok.
9. Mert az Úr jól megépíté, A Siont megékesíté, Dicsőségét is itten Megmutatá ismétlen. Nyomorultak sok panaszát, Meghallgatá nagy siralmát, Kérésüket meg nem veté, Sőt kegyesen megtekinté.
10. Ember ezt híven fölírja, Hogy megmaradjon mindenha; Légyen emékezete Nemzet-ségről nemzetre, Hogy a jövő népek, Kik még e földre születnek, A mennnybéli Istent áldják, E dolgáért magasztalják:
11. Hogy alánéz onnan felül Az ő magas szent helyébül; A mennyből alánézell, E földre letekintell, Hogy meghallja kérésüket, A foglyoknak ínségüket, És azokat ő megtartja, Kiket ítéltek halálra.
12. Hogy szent neve az Istennek A Sionban dicsértessék, És a Jeruzsálembe' Áldassék dicsősége, Midőn, a népek seregben Összegyűlnek e szent helyben, A királyok is itt lesznek, és szolgálnak az Istennek.
13. Leveré az én erőmet Ez útban, és életemet Megrövidíté, és én Így szólék keserve-sen: Ne hagyj elveszennem, Úr Isten, Életemnek közepében! Mert mindörökké megvan-nak Esztendeid, el nem fogynak.
14. E földet te teremtetted, És ekképpen helyeztetted; Csak te kezéd munkája Az égnek alkotmánya. De ezek mind elveszendők! Uram, te megmaradsz, de ők Mint a ruha, mind elkopnak, Szépségükben meg nem állnak.
15. És midőn, Uram, akarod, Őket úgy elváltoztatod, mint az elviselt ruhát, Amely tél-túl megszakadt. Te vagy, aki régen valál, Voltod változás nélkül áll; Te esztendeidnek vége Nem léssen soha örökre.
16. Azért a te szolgálidnak Fiai megsaporodnak, És megmaradnak végig, Azaz örök időkig. A néked szolgáló hívek És minden ő nemzetségek Megállnak és megmaradnak, És örökké el nem fogynak.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

105. Adjak hálát az Istennek

Isten csodatettei velünk

1. Adjak hálát az Istennek, Imádkozzatok szent nevének! Hirdessétek dicséretét :/: És minden jótéteményét! Beszéljétek a nép előtt Nagy csudáit, melyeket tölt!
2. Néki vígan énekeljétek, Sok csuda dolgát dicsérjétek! Magasztaljátok szent nevét, :/: Kik szívből félitek őtet! Örvendjen azoknak szívek, Kik az Úrról emlékeznek!
3. Keressétek e kegyes Urat És az ő színét és hatalmát! Meggondoljátok dolgait, :/: Ne felejtsetek csudáit! Ítéletit hirdessétek, Melyek ő szájából jöttek!

4-22. - - -

23. Népét vígsággal ő kihozta, Választott népét vigasztalta. A pogányok tartományát, :/: Ezeknek adta országát, Mit kezükkel munkálkodván, Szerzettek volt ez országban.

24. Ezt nékiek azért mívelte, Hogy gondjuk legyen törvényére, Hogy fogadják meg ő szavát, :/: Megtartsák parancsolatát, És örökké megőrizzék, Melyért dicséret Istennek!

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

111. Hálát adok, Uram, néked

Hálaének Isten testi és lelki áldásaiért

A 24. zsoltár dallamára: Az Úr bír ez egész földdel

1. Hálát adok, Uram, néked, Teljes szívből áldlak téged A hívek gyülekezetében; Megvallom nagy dicsőséged És hirdetem dicséreted Életemnek minden rendében.
2. Nagyok az Úrnak csudái, És aki azt megtekinti, Örvendez annak az ő szíve. És az ő szent igazsága És ő dicső méltósága Megmarad mind örök időkre.
3. Csuda dolgait az Isten Szerzette emlékezetben Kegyes és irgalmas kedvéből. Azoknak ételt ad bőven, Akik őtet félik híven; Megemlékezik kötéséről.
4. Népével nagy csudákat tett, Hogy a pogányok örökét Kezükbe adá őnékiek. Merő hűség és tisztaság És állhatatos igazság Minden dolga az ő kezének.
5. Igaz minden ő hagyása, Minden ő parancsolata, Melyben semmi változás nincsen. Az ő népét ő megmenté, És ővélük kötést szerze, Mely megmarad minden időben.
6. Szent és dicső az ő neve, És az Úrnak ő félelme, A jó bölcsességnek kezdete. Ki megtartja ő törvényét, És megőrzi szent Igéjét, Annak megmarad dicsérete.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

114. Hogy Izráel kijött Egyiptomból

Isten csodálatos szabadítása

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Hogy Izráel kijött Egyiptomból, Az idegen népnek országából, Megtére Jákób háza. Júdat Isten magának szentelé, Az Izráelt országul fölvevé, Ó Iőn nékie Ura.

2. A tenger ezt látván hátra álla, A Jordán vize visszafordula, Mind hátra sietének. A hegyek szökdöstek, mint a kosok, És a halmok, mint a juhbarányok, Magasan szökdösének.

3. Mi lelt téged, tenger, mit térsz hátra? Mi lelt téged, Jordán, ki űz vissza, Hogy elszadsz ily igen? Mit szöktetek, hegyek, mint báránykák, És ti halmok, mint a kis juhocsák, Mért szöktök ilyen fennen?

4. Az Úrnak haragos színe előtt, Jákób Istene haragja előtt Mind e föld megrettenjen! Ki a kősziklát tóvízzé teszi, Forrásnak útját kőben repeszti Hatalmas erejében.

Dallam: (1539) Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

115. Nem nekünk, Uram, nem nekünk engedd

Egyedül Istené a dicsőség!

1. Nem nekünk, Uram, nem nekünk engedd, Hanem adj nevednek dicsőséget A te nagy hűségedért! Mit csúfolnának a pogány népek, Mondván: hol vagyon az ő Istenek, Ki megmentené őket?

2. De Istenünk ő nagy erejével, Amit csak akar, mindent megmível Mind mennyen és e földön. De sok bálványuk a pogányoknak Aranyból, ezüstből csináltattak Embereknek kezében.

3. Szájuk vagyon nekik, de nem szólnak, Szemük vagyon, de semmit nem látnak: Nincs elevenség bennük. Kezük vagyon, de semmit nem fognak, Lábuk is vagyon, mégsem járhatnak, Nem szólal az ő nyelvük.

4. - - -

5. De te, Izráel, Istenben bízzál, És az Úr Istenhez ragaszkodjál: Ő paizsod tenéked! Áronnak háza, Istenben bízzál, A nagy Úr Istenhez ragaszkodjál: Ő megsegíthet téged!

6. Istenfélők, bízzatok Istenben, Higgyetek az ő segedelmében, Bízzatok e paizsba! Megemlíti az Úr, mert szeret minket, És Izráelhez nyújtja kegyelmét, Áron házáat megáldja.

7. Ő megáldja a kicsinyt, a nagyot, Kik őtet félik, mint ő Urokat, És kik szolgálják őtet. Az Úr titeket bőven megáldjon, Sok áldásával megszorítsa, És minden nemzedéket!

8. Megáld a nagy Úr Isten titeket, Ki teremté a mennyet és földet Minden szép ékességgel. Ő magának az eget megtartja, Földet az emberfiaknak adja, Hogy azt meglakják széjjel.

9. - - -

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

116. Szeretem és áldom az Úr Istent

Hála és fogadástétel halálból való szabadításért

A 74. zsoltár dallamára: Miért vetsz minket így el, Úr Isten

1. Szeretem és áldom az Úr Istent, Mert meghallgatá az én beszédemet, Könyörgésemre hajtá kegyes fülét, Melyért imádom ötet naponként.
2. Midőn a halál körülvön engem És csaknem szörnyű kötelibe ejte, A pokol kínja engemet rettente, Nagy volt bánatom és nagy sérelmem.
3. Segítségül hívám az Úr nevét: Lelkemet tartsd meg! – ottan megsegíte; Az Úr igaz, hív, és nagy ő jó kedve, Ő megőrzi az együgyűeket.
4. Nagy nyavalyámban mikor én valék, Ottan megmenté nyomorult életem. Légy csendességben te azért, én lelkem, Látván kegyelmét szent felségének!
5. Te megmentél a haláltól engem, Szemem sírástól, lábamat eséstül; Az élők földén járok szünetlenül A te színed előtt, én Istenem.
6. Hittem Istenben, mikor így szólék, Én szegény lelkem vala nagy ínségben, És ezt mondám én csüggedezésemben, Hogy hazugok már minden emberek.
7. Mit adjak az Úrnak jótétiért? A hálaadó pohárt én felveszem, És az Úr jótéteményét hirdetem, Szent nevét áldom segítségíért.
8. Fogadásom az egész nép előtt Hálaadással megadom nékie. A híveknek halála, minden higgye, Drágalátos az Úr szeme előtt.
9. Imádlak téged, Idvezítőmet, Ki engem választál szegény szolgáltnak; Nékem, szolgáló leányod fiának, Föloldozád minden kötelimet.
10. Áldozom néked hálaadással, Nevedet minden nép előtt hirdetem, És fogadásom, mit előtted tettem, Megállom minden előtt vígsággal.
11. A te háznak ő pitvarában, És egész Jeruzsálemben tisztellek. Vélem együtt az Urat dicséritek, Alleluját mondjátok mindnyájan!

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

117. Az Urat minden nemzetek

Felhívás Isten dicséretére

Az Urat minden nemzetek, Dicséritek minden népek, Mert nagy az ő kegyessége, Mit rajtunk megerősíte, És igazsága mindenha Áll és marad. Alleluja.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

118. Adjatok hálákat az Úrnak

Isten népének örömeke (Templomszenteléskor)

A 66. zsoltár dallamára: Örvendj egész föld az Istennek

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Adjatok hálákat az Úrnak, Mert nagy az ő kegyessége, És nagy volta szent irgalmának Megmarad most és örökre! Izráel, bátorsággal monddjad, Hogy megáll kegyelmeisége; Irgalmas voltáról azt valljad, Hogy megmarad mindörökre!
2. Mondjad bizvást, Áronnak háza, Hogy az Úrnak ő jókedve És megmarad irgalmassága Most és örökkön örökre. Istenfélők, mondjátok mostan, Hogy az Úrnak kegyessége Megmarad ő teljes voltában Ettől fogva mindörökre.
3. Az Úrhoz én nagy ínségemben Könyörögvén felkiálték, És meghallgata kérésemben, Tőle segedelmet nyerek. Az Úr Isten vagyon énvélem, És tőlem másuvá nem tér, Hát kitől kelljen nékem félnem, Mit árthat nékem az ember?
4. Jelen vagyon velem az Isten Köztük, kik engem segítnek; Megvetem őket, félre nézvéen, Akik engemet gyűlölnék. Sokkal jobb az Istenben bízni, Hogynem valamely emberben; Sokkal jobb benne reménykedni, Hogynem a fejedelmekben.
5. Körülvettenek a pogányok, De az Úr nevében bízom, És oly jó reménységben vagyok, Hogy őket mind eltaposom. Mint a méhek, úgy körülvettek, De őket megverem menten, Velük együtt odalesz nevek, Mint aszú tövis a tűzben.
6. Köröskörül fogtak engemet És kerengnek körülöttem, De én reménylem Istenemet, Hogy őket én mind elvesztem. Te ellenség, énrám támadtál, És meg akartál ejteni, De csak hiába munkálódtál, Mert éltemet Isten őrzi.
7. Az Úr énnékem erősségem, És én órára éneklek; Csak ő énnékem segedelmem, És én őbenne reménylek. A hívek vígan énekelnek Az ő hajlékukban széjjel, Mert jobb keze az Úr Istennek Nagy erős dolgokat mível.
8. Az Úr megmutatja hatalmát, Jobb karját ha felemeli, És cselekedik nagy dolgokat, Miket nyilván kell dicsérni. Én ellenségim megértsétek, Hogy az én dolgom illetén, Hogy én meg nem halok, de élek, Az Úr dolgait hirdetvén.
9. Az Úr megbüntete engemet, És igen megostoroza, De nem akará elvesztemet, És a halálnak nem ada. Nyissátok meg azért kapuit Az igazság templomának, Hogy bemenvén, nagy dicsőségít Dicsérhessem e nagy Úrnak.
10. Mert csak ez kapuja az Úrnak, Min a hívek el-bémennek, Mik felnyitvatnak csak azoknak, Kik igazságodban élnek. Dicsérlek téged énekekben, Hogy engemet megalázzál, És ismét felvevél kegyesen, És engem megszabadítál.
11. E kő, amit a házépítők Ítélték megvetendőnek, Az épületbe helyezteték, Lőn feje a szegeletnek. Ez pedig az Úr Istentől lett, Aki ezt ígyen rendelte, E dolognak szemeink előtt Csudálatos hossza-vége.
12. E jeles napot őmagának Készítette az Úr Isten, Azért e nap jelenvoltának Vígadva minden örvendjen! Kérlek, Uram, hogy megőrizzed E te Sionodat mostan, Bírjad és szerencséssé tégyed Mindennémű dolgaiban.
13. Áldott, aki az Úr nevében Eljőve nagy dicsőséggel! Áldunk, dicsérünk egyetemben Az Úrnak háza népével! Adjatok hálát e nagy Úrnak, Mert nagy az ő kegyessége, És nagy volta szent irgalmának Megmarad most és örökre!

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

119. Az oly emberek nyilván boldogok

Arany ábécének is szokták nevezni, mivel héber versei a bibliában nyolcanként – itt né-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

gyenként – egyforma betűvel kezdődnek ábécé-rendben

Az Úr Igéjének és törvényének dicsősége

1. Az oly emberek nyilván boldogok, Kik igazsággal járnak életökben, Isten törvényére vagyon gondjok, És aszerint élnek minden időben, Szent bizonyágit akik megőrzik, És az Istent szívök szerint keresik.

2. Boldogok azok is, mondom nyilván, Akik hamisságot nem cselekesznek, De mindenkor az Úr útáiban Járnak és szent ártatlanságban élnek. Meghagyta, hogy a te parancsodat, Jól megőrizzük minden mondásodat.

3. Vajha én oly boldoggá lehetnék, Hogy járhatnék a te szent útáidban És engedhetnék szent törvényednek! Ha parancsodat nézhetném valóban, És azt szívemben bizonynal hinném, Hogy soha semmi szégyenbe ne esném!

4. Hálát adok néked teljes szívből, Hogy megtanítasz te ítéletidre, Melyek tiszták minden hiba nélkül! Megtartom és gondom lesz törvényidre, De kérlek téged, ó, én Istenem, Hogy soha örökké ne hagyj el engem!

Boldog az ifjú, ki az Urat féli

5. Beszélj meg, mit tégyenek az ifjak, Hogy élhessenek ők feddhetetlenül? Szent Igéd szerint útjukat szabják. Én téged kerestelek szüntelenül; Kérlek, Úr Isten, teljes szívemből: Eltévelyednem ne hagyj törvényedtől!

6. A te igédet rejtem szívemben, Hogy semmi bűnnel ne bántsalak téged, De megmaradjak te ösvényedben, Minden dolgomban megtartom törvényed. Ó, áldott Isten, taníts engemet, Hogy igazán értsem rendelésedet!

7. Ítéletedet én ajakimmal, És a te szádnak ő kegyes beszédét Előszámlálom hálaadással, Szent kötéssel biztatom szívemet; Bizonyágidon örvendez lelkem, Mik gazdagságnál kedvesebbek nékem.

8. Szüntelen nékem gyönyörűségem Vaygon csak a te parancsolatidban, Te útáidat gyakran említem, Hogy el ne essem valaha azokban. Szent igazságodban minden kedvem, És te ösvényed én el nem tévesztem.

Csak Isten törvényére tekintek

9. Cselekedj ezt szolgálóddal kegyesen, Hogy én élhessek tovább e világban És szent igédet megtartsam híven! Én szemeimet nyisd meg világosan, Hogy a te törvényed megtekintsem És annak csudáit eszembe végyem!

10. Míglen én e földön járok-kelek, Ne rejtse el tőlem parancsolatidat, Kívánság miatt mert elepedek, Igen óhajtom szent igazságodat! Ítéletedhez az én szívemben Nagy kívánságom volt minden időben.

11. A kevélyeket, Uram, megrotod, Átkozottak és büntetésre méltók, Akik megvetik parancsolatod. Forduljon el rólam ő gyalázatjok, Kik csak azért gyalázzák szolgálódat, Hogy megőrzöm a te bizonyágidat.

12. A fejedelmek énreám törnek, Ha összegyűlnek, de a te hű szolgáló Szentségét nézi ítéletednek, Amely szívemnek igaz örömet ad. Bizonyágid nékem vigasságim És minden dolgomban tanácsadóim.

Drága orvosság az Úrnak beszéde

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

13. De lám, a porban hever életem, Mintha vitetném majd a koporsóba; Szent igéd szerint élessz meg engem! Midőn útamat előszámlálva Felkiálték, te legott feleltél; Rendeledre taníts meg jó kedvvel!

14. Add értenem parancsolatidat, Hogy elmélkedjem a te csudáidról! És elmémben foglalom azokat, Szívem keserűség miatt kibuzdul! Ígéreted szerint segíts engem, Hogy tőled ismét megerősíttessem!

15. A hamis útról, Uram, téríts el, Törvényeidnek vezérelj útára, Min ember járhat szép csendességgel! Juttass kegyesen szent igazságodra! Ítéletedet én elválasztom, És igazságod szemem előtt tartom.

16. Bizonyoságidra hajtom szívemet, És életemet a szerint rendelem. Szégyenvallástól ments meg engemet! Mivel most kitárod bennem én szívem, Parancsolatidra lesz nagy gondom, És víg örömmel azokat megfutom.

Életnek ösvényén vezet a Úr

17. Én Istenem, taníts útaidra, Hogy szent törvényedre gondot viseljek, És azokat megtartsam mindenha! Adj értelmet, Uram, igazgass, kérlek, Hogy törvényedet őrizzem híven, És mindenkor megtartsam én szívemben.

18. Vezess, hogy benned leljem örömöm, Mutasd meg parancsolatid ösvényét, Mert azokban igen gyönyörködöm! Te rendelésedre hajtsd szívemet! Szent bizonyoságid végyem eszembe, És ne hagyj esnem telhetetlenségbe!

19. Fordítsad el az én szemeimet, Hiábavalókat hogy ne nézzenek; A te utadban éltes engemet! Szolgáddal láttasd szent ígéretednek Bétöltését, aki téged tisztel És mindenkor fél alázatos szívvel.

20. Végy el rólam minden gyalázatot, Melytől én igen félek és rettegek! Ítéleteid jók, és azokat Én megtanulni igen örvendezek. Gyönyörködik törvényedben szívem, És igazságban éltes, Uram, engem!

Foglaljam szívembe az Úr törvényét!

21. Forduljon hozzám, Uram, kegyelmed, És segedelmed adjad, hogy láthassam! Ígéretedből vélem ezt tegyed, Hogy szájukat azoknak bedughassam, Akik engemet gyaláznak szörnyen, Mert bízom a te szent ígéretedben!

22. Szent igaz igéd ne vedd el tőlem, Hogy az mindenkor legyen az én számban! A te beszéded én reménységem, Te törvényedet szívemben foglalván. És azt megtartom én minden módon, A szerint élvén most és mindenkoron.

23. Szüntelen járok én nagy örömmel, Mert parancsolataidat követem; Szívem mindenkor azokra szemlél. A királyok előtt bizvást beszélem A te bizonyoságidat, melyektől Meg nem rettenek, nem félek szégyentől.

24. Gyönyörködöm a te törvényedben, Szent parancsolataidat szeretem Mindenek felett egész éltemben. Én kezeimet készen felemelem A te kedves parancsolatidra, És én azokról beszélek mindenha.

Gondolkodjunk Isten dolgairól

25. Gondold meg azt és jusson eszedbe, Amit szolgádnak egyszer megígértél, Jó reménységet adván szívembe! Minden ínségben vagyok bátor szívvel, Mert szent beszéded bizony engemet Megújít és megtartja életemet.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

26. A kevély népek csúfolnak engem És nevetnek, de nem gondolok vélek, Hogy törvényedet azért megvetném, De a te ítéletidre tekintek, Melyeknek örök voltát jól tudom, És magamat azokkal vígasztalom.

27. És miként az istentelen népek, Kik elszakadtak a te törvényedtől, Gondolatimnak nagy bút szereznek: Emlékezésem a te szerzésedről Ének volt nékem nagy örömben, Bujdosásimnak minden ő helyökben.

28. Sem éjjel, sem nappal meg nem szűnöm A te nevedről gyakran emlékezni; Szent parancsolatidat keresem, Főképpen erre szoktam vágyakozni. Minden előtt magamban elszántam, Hogy a te törvényedet én megtartsam.

Hiszek Isten ígéreteiben

29. Hiszem, te vagy az én örökségem, Teljes erőmmel azért azon lések, Hogy a te ígédet megőrizzem. A te színed előtt szívből könyörgök: Kegyelmezz meg, Úr Isten, énnekem, Mert ígéreted megvígasztal engem!

30. Jól meggondolom az én utamat, Hogy a jó útról el ne tévelyedjem; Arra vezérlem minden gondomat, Bizonyságidra lábamat térítem. Igen sietek, nem kések semmit, Hogy megtarthassam szent parancsolatid.

31. Megfosztottak az istentelenek, Elpusztítának, de mindazonáltal Törvényid tőlem nem felejtetnek. Még éjjélkor fölkelek vigassággal És tégedet dicsérlek és áldlak Ítéletért szent igazságodnak.

32. Az oly népekhez adom magamat, Kik téged félnek és tereád néznek És megtartják parancsolatidat. Bőséggel te kegyelmességednek Teljes e világ, azért, én Uram, Szent törvényedre tőled taníttassam!

Isten igéjére építék

33. Íme, szegény szolgálóddal sok jót től, Szent ígéreted szerint megsegítél, Min most is örvendek tiszta szívből. Taníts és áldj engem jó értelemmel! Engedd meg nékem ismerettedet, Mert igaznak ismerem törvényedet.

34. Minekelőtte megbüntettetném, Az igaz utat elvitettem vala, Most életem igédhez rendelem, Szorgalmatossággal tekintek arra. Uram, jókedvű vagy és irgalmas, Azért szerzésedre engemet oktass.

35. A kevélyek rólam hamisságot Költnek, de én a te szent törvényedet, Megőrizem parancsolatidat. Kövér ő szívük és megkeményedett, Én pedig a te szent törvényedben Gyönyörködöm mind egész életemben.

36. Jómra lett nékem, hogy megalázzál, Hogy megtanuljam a te törvényedet, Min igyekszem nagy óhajással. Aranyt, ezüstöt és egyéb effélét, Mit az emberek nagyrabecsülnek, Törvényedhez képest tartok semminek.

Könyörgés megtérésért

37. Kezeiddel formáltál engemet, Taníts meg azért parancsolatidra, Hogy törvényidnek tudjam értelmét. És ezen indulnak nagy vigasságra Az istenfélők, látván e dolgot, Hogy igédbe vetem bizodalمامat.

38. Igaz vagy, Uram, ítéletidben, Tudom, hogy senkit nem büntetsz méltatlan, Engem is méltán büntetsz ekképpen. Kérlek, cselekedjed ezt irgalmadban, Hogy én megvígasztaltassam megint Szolgádnak mondott ígéreted szerint!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

39. Nagy irgalmadat mutasd meg nekem, Hogy éljek, mert csak a te törvényedbe' Vagyon minden én gyönyörűségem. A kevélyek essenek szégyenségbe, Kik engem hamis okkal terhelnek, De én a te törvényedről beszélek.

40. Térjenek hozzám mostan mindenek, Kik téged félnek, törvényed tisztelik És a te bizonyoságnak hisznek! Tiszta én szívem, el sem tévelyedik, De megtartja a parancsolatot, Hogy ne valljak szégyent, se gyaláztatot.

Lelki vigasztalásért való könyörgés

41. Lelkem elfogy nagy kívánságában, Midőn várom a te segedelmedet; Bízván igédnek fogadásában. Ugyan elfárasztom az én szememet Nagy várakozás miatt, így szólva: Mikor vigasztalsz meg engem valóba'?

42. Noha én csaknem hasonló vagyok Füstön elaszott, megszáradt tömlőhöz, Szerzésidre mégis gondot tartok. Míglen kell várnom, mikor látsz ügyemhöz? Míg halasztod el ítéletedet, Ha bünteted meg ellenségeimet?

43. A kevélyek, kik szent törvényedet Megvetik, titkon nekem vermet ásnak, De ha tekintjük szent szerzésidet, Parancsolatid mind jók és igazak. Nagy méltatlanul kergetnek engem, Tarts meg azért és légy én segedelmem!

44. Csaknem elvesztének ők engemet, És majd ugyan eltörlének e földről, Mégsem hagyom el szent törvényedet, Tartsd meg életemet kegyelmességedből, Hogy megtartsam Felséged kötésit, És megőrizzem minden bizonyosságit.

Megáll az Istennek igéje

45. Mindörökké, Uram, a te igéd Megáll és megtart a magas mennyekben, Azonképpen isteni hűséged Megmarad örökre minden időben, Mint az álló föld, mit te fundáltál, Mely ő helyében mindenkoron megáll.

46. Mind ma és mindörökké megállnak, Amiket te rend szerint teremtettél, És teneked mindenek szolgálnak. Hogyha magamat a te törvényeddel Nem vigasztaltam volna, már régen Elveszttem volna én nagy ínségemben.

47. Nem felejttem el szent törvényedet, És gondot tartok parancsolatidra, Mert te azokban éltetsz engemet. Tekints, Uram, kegyelmesen szolgáladra! Légy segítségem, mert tied vagyok, És törvényidnek őrzésire vágyok.

48. Istentelenek énreám titkon Leselkednek és törnek életemre. Én elmélkedem bizonyoságon, És minden dolgot ha megnézek végre, Látom, hogy mindenek elmúlандók, De a te törvényid megmaradandók.

Nincs Istenen kívül bölcsesség

49. Nagy szerelmem vagyok törvényedhez, Melyről naponként örömet beszélek, Mert ez nékem víg örömet szerez; Te parancsolatid bölcsébbé tésznek Engemet minden ellenségimnél, Mert soha tőlem ők nem távoznak el.

50. Tudósabb vagyok tanítóimnál, Akiket már nagy bölcseneknek tart minden, Mert bizonyosságod elmében megáll. Még a véneknél is bölcsébb vagyok én, Mert te törvényed szem előtt tartom, És elmémet attól el nem fordítom.

51. Minden hamis utat elkerülök, Lábam ne járjon a gonosz ösvényen; Igéd megtartásának örülök, Ítéletedet tekintem szüntelen. Azoktól soha el nem távozom, Kik által én tetőled tanítottam.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

52. A te beszéded ékes és drága, Még a méznél is édesebb én számban, Kimondhatatlan gyönyörű volta. Igédben van bölcsességem fundálván; Bölcsességemet abban keresem, A hamisságnak ösvényét gyűlölöm.

Óránként fáklyám az Ige

53. Óránként fáklyám nékem szent igéd, Mely világot tart nékem útaimban, Hogy egyesesen járjam ösvényed, Amelyen én járhatok bátorságban. Megesküszöm és néked megállom, Hogy igazságodnak jussát megtartom.

54. Felette igen megnyomorodtam, Enyhíts meg és végy fel engem ismétlen, Amint nekem megígérted, Uram! Az áldozat, mit szájam neked tészem, Kérlek, hogy légyen kedves tenálad, Ítéletedet én tudtomra adjad!

55. Oly nagy veszélyben forog életem, Hogy tenyeremben hordozom lelkemet, Szent törvényedet mégsem felejttem. A hitlenek, kik gyalázzák nevedet, Tört vetnek nékem mindenütt széjjel, Szent szerzésidőtől mégsem távoztam el.

56. Bizonyosságodat örökölni bírom, És azokat tartom drága kincsemnek, Azokban lesz minden vigasságom! Szívemet hajtom a te törvényednek Megtartására minden időben, És azokat megőrzöm mindvégiglen.

Ösztönösen gyűlölöm a gonoszt

57. Ösztönösen gyűlölöm azokat, Akik mindenkor kétfelé gondolnak, De szeretem én a te utadat, És csak tégedet tartlak oltalmamnak. Ígéretedben van reménységem, A te szent igéd paizsom énnékem.

58. Gonosztevők, menjetek el tőlem, Mert én azt mind meg akarom tartani, Amit az Isten parancsol nekem! Igéd szerint siess engem táplálni, Hogy élhessek, légy velem, Úr Isten, Ne szégyenüljek meg reménységemben!

59. Légy gyámolom, adj jó békességet, Úgy leszen kedves énnékem törvényed, Abban keresem én örökömet! Az olyakat te mind a földhöz vered, Kik elhajolnak igazságodtul És járnak minden dolgukban álnokul.

60. Gonoszakat te elvetsz a földről, Mint a salakot vagy ércnek szemétjét. Szent bizonyosságid szeretem szívből! Félelmében szívem előtted reszket! Testem elepedt nagy rettegésbe', A te kemény ítéletedre nézve.

Pörpatvarnál jobb az Úr törvénye

61. Pörpatvar nincsen nékem kedvemre, És igazságát megadom mindennek; Ne adj azért azoknak kezekre, Akik engemet szüntelen kergetnek! Szolgádat minden jóra vezérel, És a kevélyek ellen védelmezzed!

62. Az én szemeim elfogyatkoztak, Úgy nézik, várják te segedelmedet, óhajtják igazságát szavadnak, Ne késsél, Uram, segíts meg engemet! Szegény szolgálóddal tégy kegyelmesen, Taníts igédre, oktass törvényedben!

63. Szolgád vagyok, adj értelmet nekem, Hogy érthessem a te bizonyosságodat, És jó értelmében gyönyörködjem! Ideje, Uram, hogy láttasd dolgodat, Mert helye nincs már az igazságnak, A te törvényid mind eltiportatnak.

64. Azért a te szent tanításodat Tiszta aranynál is inkább szeretem, Mindennél feljebb tartom azokat, Életemet én a szerint rendelem, Mert igaznak tartom mindenképpen, A hamis ösvényt gyűlölöm erősen.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Rakva csudákkal az Isten igazsága

65. Rakvák bizonyágid nagy csudákkal, Hogy azért megtarthassam én szívemben, Azon igyekszem nagy buzgósággal. A te igéd, ha kik veszik eszükbe, Setét szíveket megvilágosít, Együgyűeket bölcsességre tanít.

66. Felfohászokodom gyakran én számmal, Mert én azt nagy szívem szerint kívánom, Hogy törvényedet értem bizonynyal. Tekints reám és könyörülj szolgálodon! Irgalmazz nékem, lám, nagy jókedved Azokhoz, akik szeretik szent neved!

67. Szent igédben vezérelj utamat, És őrizz meg engem a hamisságtól, Hogy az rajtam ne vegyen hatalmat; Ments meg a népek nyomorgatásától, Hogy törvényedet örömmel nézzem És parancsolatodat megőrizzem.

68. Világosítsd meg orcád szolgálodon, És taníts meg, hogy én jól meggondoljam, Beszéded engem mire tanítson! Könnyhullatásom szememből azértan Mint patak ömlik, mert hogy a népek Becsületet nem tesznek törvényednek.

Summa szerint igaz az Isten

69. Summa szerint, Uram, te igaz vagy Mindennémű te cselekedetedbe', Ítéletednek igazsága nagy. Te igazságod vehetik eszükbe, Bizonyágidat akik megnézik, És parancsolatodat megőrizik.

70. Megöl a bú nagy indulatomban, Midőn tekintem a te szent igédet, Hogy az ellenség csúfolja bátran, És elfelejti minden beszédidet. A te szent igéd igen szép tiszta, Szolgád azért szereti és megtartja.

71. Én kicsiny és megvetetett vagyok, De mégsem felejttem el törvényedet, Sőt minde-nütt arra gondot tartok. Szent igazságidnak nem látják végét, Mert mindörökké ők megmaradnak; Törvényed törvénye az igazságnak.

72. Én kergettetem, vagyok inségben, De nem gondolván semmi nyavalyámmal, Nagy örömöm van te törvényedben. Te igazságod mindörökké megáll, Melyet jelents meg nekem kegyesen, És bátorságos leszek életemben.

Tőle várok szabadítást

73. Teljes szívből hozzád esedezem, Uram, hallgass meg engem kegyelmesen, Hogy rendelésidet megőrizzem! Kérlek, szabadíts meg engem, Úr Isten, És legottan igyekszem azon, Hogy bizonyágid megtartsam jó módon.

74. Gyakorta reggel virradat előtt Könyörgésemben tehozzád kiáltok, Igédbe vetvén reménységemet. Előbb, hogynem elmennek a virrasztók, Az én szemeim vigyáznak, néznek, És a te szent igédről elmélkednek.

75. Kegyességedért halld meg beszédem, Tartsd meg életem a te jóvöltodból, Hadd vídámuljon meg az én szívem, Mert sok hitetlen nép énreám tódul, És engem szertelen sanyargatnak, De a te törvényedtől távol vannak.

76. De te énhozzám, Uram, közel vagy, És te igédből tudom réges-régen: Szent törvényednek igazsága nagy, Te bizonyágid fundáltattak szépen. Hogy örökké megmaradnak, tudom, És jól értem, azért nyilván kimondom.

Védelmezz meg a te igazságodért!

77. Vedd eszedbe én nagy inségemet, Én nyavalyámból, Uram, szabadíts meg, Mert

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

nem felejttem el törvényedet! Fogadd fel ügyemet és védelmezz meg, Megtekintvén szent ígéretedet, Éltess a te szent igéddel engemet!

78. A gonoszoktól, minden meghiggye, A segítség s üdvösség távol vagyon, Mert ők nem néznek szent szerzésidre. Szent irgalmasságod nagy mindenkoron! Uram, tarts meg engemet, hogy éljek Nagy igazságából ítéletednek.

79. Bizonyosságodat én nem hagyom el, Noha énreám nagy sok népek törnek, Kik gyűlölnék és kergetnek szíjjel; Ó, mily sérelmes ez az én szívemnek, Hogy ellenségi az igazságnak A te igéddel semmit nem gondolnak!

80. Törvényidet én igen szeretem, És soha el nem távozom azoktól; Kegyességedből tartsd meg életem! Te igaz beszéded mindent felülmúl; Szent ítéleti igazságodnak Mostan és mindörökké megmaradnak.

Üldöztetésben is Rólad gondolkodom

81. Űznek, kergetnek a fejedelmek, Noha senkinek semmit nem vétettem; Szent igédől szívemben rettegek, Ígéretedben örvendez én lelkem, Mint aki talál nagy gazdag prédát, Avagy mint aki nyer sok drága marhát.

82. A hazugságot igen gyűlölöm, Semmit e földön inkább nem utálok, De a te törvényedet szeretem, És igazságán oly igen vigadok, Hogy meggondolván ítéletedet, Naponként hétszer dicsérlek tégedet.

83. Nagy békességük vagyon azoknak, Kik szeretik a te szent törvényedet, Semmi vesztélyben el nem botolnak. Várom, Uram, a te üdvösségedet! Abban forgatom minden gondomat, Hogy cselekedjem parancsolatodat.

84. Bizonyosságidra gondot tart lelkem, Mert én oly igen szeretem azokat, És én csak azokban gyönyörködöm, Rendelésidben gyakorlom magamat. Előtted vagyon minden életem, Nincsen elrejtve tőled én ösvényem.

Zendüljön fel a szabadító Isten dicsérete!

85. Zengő kiáltásom jusson hozzád, És igazságodat adjad értenem, Mint szent igédben te felfogadtad! Jusson elődbe én esedezésem, Szabadíts meg minden ínségemből, A te régen tett szent ígéretedből!

86. Ha én megtanulom szerzésedet, Az én ajakimmal dicsérlek téged, Hirdeti nyelvem te szent igédet, Mert minden törvényed és ígéreted Merő hűség és tiszta igazság, Nem találhatik abban semmi hívság.

87. Ments meg, Uram, engem kezeiddel, Légy erősségem, segedelmem nékem, Mert törvényedet szeretem szívvel! Üdvözítésed várom, én Istenem, Melyben vettem reménységemet, Mert igen kedvelem szent törvényedet.

88. Éltét csak azért kívánja lelkem, Hogy ő tégedet, Uram, dicsérhessen, Ítéleted legyen segedelmem! Mint elveszett juh bujdosom e földön. Uram, keress meg engem, szolgálodat, Nem felejttem el parancsolatodat!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519-1605.

121. Szemem a hegyekre vetem

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Isten az ő népének hű őrizője

1. Szemem a hegyekre vetem, Onnan felül nékem Minden segedelmem. Isten az én reménységem, Ki az eget formálta És e földet alkotta.
2. Lábad botlani nem hagyja, És aki rád vigyáz, Nem szunnyadozik az Izráelnek vigyázója, Mert az nem aluszik el, De rájuk gondot visel.
3. Az Úr téged megőrizzen, Kezet rád terjesztvén, Árnyékkal befedjen! Hogy a nap ő hévségében, Néked ne ártson éjjel A hold az ő fényével!
4. Az Úr őrizze örökké Lelkedet esettől, Mentse meg veszélytől! Az Úr híven megőrizze A te kimenésedet És te bejövésedet!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

122. Örülök az én szívembe'

Áldáskívánás az anyaszentegyházra

1. Örülök az én szívembe' E kívánatos hírt hallván, :/: Hogy mi bémegyünk ezután Az Isten lakó helyébe, Jeruzsálem, kapuidban :/: Mi lábainkkal megállván. A Jeruzsálem jól megépült Sok ékes épületekkel, :/: Holott szép polgári renddel Mindenféle nemzet egybegyült.
2. - - -
3. Légyen te kőfalaidban Csendesség és jó békesség, :/: A község közt egyenesség; Jó szerencse házaidban! Az én atyámfiáiért :/: És ott lakó feleimért Adjon Isten jó békességet! Szentségiért én e helynek, :/: Mely szerzetett az Istennek, Minden jót kívánok tenéked!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

125. Akik bíznak az Úr Istenben

A reménység meg nem szégyenít

1. Akik bíznak az Úr Istenben Nagy hiedelemmel, Azok nem vesznek el Semminémű veszedelemben. Mint a Sion hegye, megállnak, Nem ingadoznak.
2. És mint a nagy Jeruzsálemet Hegyek körülvették És nagy kerítések, Akképpen Isten az ő népét És ő híveit körülveszi És megőrizi.
3. Mert az övéit ő nem hagyja A hamis kezében És semmi ínségben, Hogy ki-ki ön magát megóvja, Hogy a hitlen népekkel egybe Ne essék bűnbe.
4. Jelen van a jószívűekkel, De a hitleneket És ő ösvényüket Elhagyja a gonosztévőkkel. Ő híveinek békességet, Ád csendességet.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

127. Hogyha ember házat épít

Emberé a munka, Istené az áldás

A 117. zsoltár dallamára: Az Urat minden nemzetek

1. Hogyha ember házat épít Isten segedelme nélkül, Ott a munka hiába kél. Ha Isten nem őrzi népét És a várost meg nem óvja, Az őrzőknek semmi haszna.
2. Hiába keltek fel reggel, Nagy későn feküdni menvén, Alig esztek a kenyérben, Mit ke-restek verejtékkal, Holott kit az Isten szeret, Annak könnyen ád eleget.
3. Akinek gyermeki vannak, Szép ajándékkal láttatik, Mely az Istentől adatik. Kedves áldása az Úrnak: Láthatja ő magzatait, Önnön méhének gyümölcsit.
4. Ó, mely drága adományok, Hogy az ily apró gyermekek Ékesen felnevelkednek, És ők szintén olyaténok, Mint nyilak a jó kézívben, Az erős vitéz kezében.
5. Nyilván boldognak mondatik, Ki bővölködik azokkal, Rakva ő tegze nyilakkal. Szé-nyen őrajtuk nem esik, Ha ellenség a kapuban Beidézi szóválásban.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

128. Boldog az ember nyilván, Ki az Istent féli

Az istenfélő házán áldás van

1. Boldog az ember nyilván, Ki az Istent féli, Ő útaiban járván, Ösvényit kedveli. Mert magadat táplárod Kezed munkájával, Isten megáldja dolgod, Lát jó állapottal.
2. Házadban feleséged, Mint a szőlővessző, Szép gyümölcsöt hoz néked, Ha eljő az idő. Meglátod gyermekidet Te asztalod körül, Renddel, mint olajvesszőt, Kikben szíved örül.
3. Ez igen szép ajándék, Mit az Isten enged Az őbenne hívőknek, Akiket ő szeret. És végre te meglátod Fiadnak fiait, A Sionnak csudáldod Nagy szép békességit.
4. - - -

Dallam: *Bourgeois L., Strasbourg, 1545.*

Szöveg: *Marot K., 1496–1544.*

130. Tehozzád teljes szívből

A mélységből kiáltok, Uram! (Hatodik bűnbánati zsoltár)

1. Tehozzád teljes szívből Kiáltok szüntelen: E siralmas mélységből Hallgass meg, Úr Isten! Nyisd meg te füleidet, Midőn téged hívlak, Tekintsd meg én ügyemet, Mert régen óhajtlak.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Ha, Uram, bűnünk szerint Minket büntetnél meg: Uram, e világ szerint Ki állhatna úgy meg? De a te irgalmad nagy A téged félőkön, És te engedelmes vagy, Hogy dicsérjen minden.

3. Énnékem reménységem Vagyon csak Istenben, És bízok az én szívem Ő szent ígében. Én lelkem erős hittel Az Urat óhajtja, Mint a virrasztó éjjel A virradtát várja.

4. Izráel, az Istenben Vesd reménységedet, Mert szent irgalma bőven Nagy messze kiterjedt. Megsegít ő mindenben, Hívein könyörül, Az Izráelt kegyesen Kimentti bűnébül.

Dallam: (1539) Bourgeois L., Genf, 1542.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

133. Ímé, mily jó és mily nagy gyönyörűség

A testvéri egyetértés áldása

1. Ímé, mily jó és mily nagy gyönyörűség Az atyafiak közt az egyenesség, Ha békével együtt laknak. Mint a balzsamolaj, ők olyanok! Megáldja az Úr az ilyeneket, Nékik ad hosszú életet.

2-3. - - -

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

134. Úrnak szolgái mindnyájan

Éjtszakai dicséret a templomban

1. Úrnak szolgái mindnyájan, Áldjátok az Urat vígan, Kik az ő házában éjjel Vigyázván, vagytok hűséggel.

2. Felemelvén kezeteket, Dicsérjétek Istenteket, Szívből néki hálát adván, Őt áldjátok minduntalan!

3. Megáldjon téged az Isten A Sionról kegyelmesen, Ki teremtette az eget, A földet és mindeneket!

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

135. Áldjátok az Úr nevét

Az egy igaz Isten dicsérete

1. Áldjátok az Úr nevét, Akik néki szolgáltok! Magasztaljátok őtet, Kik hív szolgái vagytok, Kik állotok házában És jártok tornáciban.

2. Dicsérjétek, mert jó ő, Áldjátok ő szent nevét, Mert ő igen jókedvű! Jákóbot, mint ő népét, Izráelt elválasztá, Örökévé foglalá.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

3. Mert tudom, hogy ez Isten Erősb más isteneknél, Hatalma nagy mindenben; Isteni beszédével, Amit akar az égen, Megtészi földön, vízen.

4. Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli hatalmában, Népét igazságában; Szolgáinak az Isten Megkegyelmez kegyesen.

5-7. - - -

8. Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli hatalmában, Népét igazságában; Szolgáinak az Isten Megkegyelmez kegyesen.

9. A pogányok bálványi Ezüsből és aranyból Kézzelek szoktak öntetni, Csak semmik, bár nézd meg jól. Szájukkal ők nem szólnak, Ő szemükkel nem látnak.

10. Nem hallanak fülükkel, Az ő szájuk nem lehell. Hozzájuk mind hasonlók Az ily képet formálók, Kiknek ő reménységek Efféle bálványképek.

11. - - -

12. Kik az Urat féltitek, Szent nevét dicséritek! A Sionról áldjátok És őt magasztaljátok Az ő lakóhelyében, A szent Jeruzsálemben!

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

136. Dicséritek az Urat

Isten örök jósága és csodái

1. Dicséritek az Urat, Mert ő jókedvet mutat, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

2. Áldjátok Istenteket, Isteneknek Istenét, Mert az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

3. Dicsérje őtet minden, Mert nagy csudákat tész, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

4. Minden őt magasztalja, Mert ő Uraknak Ura, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

5. Ki a mennyet teremté És bölcsen ékesíté, Mert az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

6. Aki a széles földet Szerzette a víz felett, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

7. Ki nagy szép lámpásokat Fenn az égen alkotott, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

8. Nappal vezérlésére A napfényt teremtette, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

9-15. - - -

16. Népét vezérlé híven Szörnyű nagy kietlenben, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

17. A királyokat széjjel Megrontá kezeivel, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

18. Erős fejedelmeket ő megölt és elvesztett, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

19-22. - - -

23. Megemlékezék rólunk Látván nyomorúságunk, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

24. Ellenségünk kezéből Megmenté jókedvéből, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

25. E földön minden testet Táplál és bőven éltet, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

26. Áldjátok az Úr Istent Minden népek naponként, Mert az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

138. Dicsér téged teljes szívem

Isten az én szabadítóm!

1. Dicsér téged teljes szívem, Én Istenem, Hirdetem neved. *:/*: Dicsérlek istenek felett Én tégedet, Mert azt érdemled. És a te szentegyházadban Imádkozván, Neved tisztelen, Áldásodra én kész vagyok, Hálát adok Neked, Istenem.

2. Öregbül nagy dicsőséged, Mert megtérszed, Amit megmondasz. *:/*: Ha könyörgök ínségemben, Engem menten Megszabadítasz. Téged minden földön lakók, Nagy királyok, Uram, dicsérnek, Mert szent igéd tiszta voltát, Igazságát Eszükbe vették.

3. Ez Urat, ki felségesen Csudát teszen, Felmagasztalják. *:/*: Mondván: nagy ő dicsősége És ereje, Őt azért áldják. Mert noha ül nagy magasan, De lát nyilván Alatt valókat; Magas dolgokat is könnyen, Lát élesen, Mind fent, mind alatt.

4. Mindennemű szükségemben, Ínségemben Megerősítesz; *:/*: Láttukra ellenségimnek, Kik gyűlölnék, Engem megmentesz. Amit az Úr egyszer végez, Az jó véghez megyen mindenütt. Jókedved megáll: ne hagyd el, Sőt végezd el Kezed munkáit!

Dallam: (1539) Bourgeois L., Lyon, 1547.

Szöveg: Marot K., 1496–1544.

140. Szabadíts meg engem, Úr Isten

Könyörgés ellenségtől való szabadításért

1. Szabadíts meg engem, Úr Isten, A gonosz csalárd embertől; Őrizz erőszaktevők ellen, Ments meg a vakmerő néptől!

2. Kik csak hamisságot gondolnak Mindenkor az ő szívükben, És hogy hadakat indítsanak, Azon vannak mindenképpen.

3. Élesben fenik ő nyelveket A kígyónak fülánkjánál. Mint áspis kígyó, egyebeket Megréptnek mérges ajkukkal.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Ments meg a gonoszok kezéből, Akik erőszakot tesznek, És igyekeznek szüntelenül, Hogy engemet megejtsenek.

5. A kevélyek tört vetnek nékem, És mindenütt hálót hánynak, Kötéllal megvonsszák ösvényem, Hogy engem megszorítsanak.

6. Én pedig mondék: Ó, Úr Isten, Te vagy én erős istenem! Beszédem végyed füleiben, Hallgasd meg esedezésem!

7. Uram, segítség vagy te nékem Mindennémű ínségemben, Azért védelmezd meg én fejem A hadakozó időben!

8. Ne engedd a hitetleneknek, Hogy elővigyék dolgukat! Hogy inkább ne kevélykedjenek, Rontsd meg gonosz szándékukat!

9-11. - - -

12. Tudom, hogy Isten a szegénynek Felfogja ügyét kegyesen, Megkegyelmez az erőtlennek, Ő igazságát jelentvén.

13. Az igazak szép énekkel Dicsérik te szent nevedet, És örökké jó reménységgel Megmaradnak színed előtt!

Dallam: Bourgeois L., Strasbourg, 1545.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

146. Áldjad, én lelkem, az Urat

Ne bizakodjunk emberekben!

1. Áldjad, én lelkem, az Urat, Hirdessed dicséretét! Az Istennek adok hálát, Valamíg engem éltet. Én az Úrnak éneklek, Mindaddig, míglen élek.

2. Ne légyen bizodalmatok Földi fejedelmekben. Egy emberben se bízzatok, Kiben segítség nincsen! Mihelyt lelke kimégyen, Menten hamuvá lészen.

3. Minden dolga és szándéka Elvész azon nap vele. Boldog, akinek oltalma A Jákób Istene; Akinek mindenekben Reménysége az Isten.

4. Ki a mennyet és a földet És a tengert teremté, És ezekben mindeneket Nagy hatalmával szerze, Igazsága, hűsége megmarad mindörökre.

5. Akik méltatlan szenvednek, Megmenti a jó Isten, A nyomorult éhezőknek Ő ad eledelt bőven, A foglyokat kihozza, Rabságból kioldozza.

6. És a világtalanoknak Megnyitja ő szemöket; Akik dülőfélben vannak, Meggyámolítja őket, Mert az igazat híven Szereti az Úr Isten.

7. Veszedelemében megmenti A nyavalyás jövevényt; Az árvákat megsegíti, Rájuk kegyesen tekint; A sérelmes özvegyek Tőle megenyhíttetnek.

8. A hitleneket megrontja, Ösvényüket elvesztve, De megáll az ő országa Most és minden időbe'. Ó, Sion, a te Urad Mindörökké megmarad!

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

150. Dicsérjétek az Urat!

Minden lélek dicsérje az Urat!

1. Dicsérjétek az Urat! :/: Áldjátok ő szent voltát! Dicsérjétek menynyekben, Hol országot kegyesen Az ő nagy dicsőségébe! Dicsérjétek hatalmát, :/: Melyből dicső nagy voltát Minden veheti eszébe!

2. Dicsérjétek őt kürtben, :/: Ékes éneklésekben; Hegedűkben, lantokban És hangos citerákban Az Úrnak zengedeztetek! Sípokban, orgonákban :/: És más szép muzsikákban Örvendjétek az Istennek!

3. Az Urat cimbalmokban :/: És egyéb szerszámokban Mindnyájan dicsérjétek, Citerát pengessetek, Az Úr szent nevét dicsérvén! Minden lelkes állatok, :/: Istent magasztaljátok: Dicsőség Istennek! Ámen.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Béza T., 1519–1605.

151. Uram Isten, siess

Uram Isten, siess Minket megsegíteni, Ily nagy szükségünkben, Krisztus Jézusért, Mi Urunkért, és Megváltónkért.

Dallam: Debrecen, 1774. (1778)

Szöveg: Huszár Gál, 1574.

152. Szent Isten, noha néked

Szent Isten, noha néked Az egek ülő széked, Ott dicsérnek tégedet, :/: Bízgat szent ígéreted, Hogy azért meg nem veted Földön lakó népedet. :/ Együtt vagy vélek, Kikben alázatos a lélek. /:Mi is hát térdet hajtunk, Hogy rajtunk :/: Könyörülj s kegyelmeddel Fogadd el, :/ Mikor tehozzád emel kezét Ez a gyülekezet.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Földvári József, 1766-1830.

153. Ó, mely boldog ember az

A 152. dallamára: Szent Isten, noha néked

Ó mely boldog ember az, Ki téged, élő, igaz Egy Istent megismerhet, :/: És te szent hajlékodban Lélekben, igazságban Dicsérhet és tisztelhet. Ó mi Istenünk, Adtad e boldogságot nekünk; Adjad, hogy ismerhessünk Még jobban, :/: Naponként dicsérhessünk Buzgóbban! Szent lelkedet hozzánk e végre Küldd el segítségre!

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

154. Úr Jézus, mely igen drága

A 370. dallamára: Jövel Szentlélek Úr Isten

Úr Jézus, mely igen drága A te igédnek világa, :/: Mely bölccsé tévén az elmét, Szúli az Úrnak félelmét. Gerjeszd fel most indulatunk, :/: Hogy míg igédre hallgatunk, Végyen bennünk épületet A hit, reménység és szeretet: Tégy bölcsekké, tégy szentekké!

Szöveg: *Lengyel József, 1770-1822.*

155. Ó Úr Isten, légy közöttünk

A 84. zsoltár dallamára: Ó, seregeknek istene

Ó Úr Isten, légy közöttünk, Kik imádásodra jöttünk, Szívünk egyedül rád hallgasson, Hogy igédnek áldott szava, :/: Melytől függ lelkünknek java, Minket minden jóra bírhas-son: Szent e hely, légyenek szentek, Kik e házban megjelentek.

Szöveg: *Földvári József, 1766-1830.*

156. Úr Isten, mi sok szükséget

A 25. zsoltár dallamára: Szívemet hozzád emelem

Úr Isten, mi sok szükséget Érezvén körülöttünk, :/: Segedelem-kérés végett E szent helyre feljöttünk. Uram, a könyörgőnek Illesd meg szívét és száját, A téged tisztelőnek Áldd és szenteld meg munkáját.

Szöveg: *Lengyel József, 1770-1822.*

161. Siess, keresztyén

1. Siess keresztyén, lelki jót hallani Régi törvényből harcolni tanulni, Az igaz hit mellett mint kell bajt vívni, Krisztusban bízni.

2. Mert nem hiába ezt az ó törvénybe, Proféták írták Biblia könyvébe; Szép tanulság ez most az új törvénybe', Mi eleinkbe'.

3. Jól tudja földön ezt minden keresztyén: Nemcsak fegyverrel oltalmaz az Isten. Ezt minden népnek tudására adom: Istenünk vagyon!

4. Fejedelemség vagyon csak Istenben, Minden hatalom vagyon ő kezében; Kiket ő akar, föld kerekiségében: Emeli égben.

5. Ne ess kétségbe ő nagy jóvoltában, Az igaz hitben erős légy magadban, Mint Dávid, úgy jársz párviadalodban, Hitvallásodban.

6. Dávidot Isten hagyá királyságban, Ő ellenségít veté gyalázatban. Dicsérjük Istent nagy hálaadásban, Énekmondásban.

Dallam: *Tinódi Sebestyén, 1549.*

Szöveg: *Tinódi Sebestyén, †1556.*

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

162. Ím bėjöttünk nagy örömben

1. Ím bėjöttünk nagy örömben, Felséges Isten, A te Szentidnek gyülekezetébe, A te templomodba, Felséges Atya Isten.
2. Itt megállunk te előtted, Felséges Isten! És igaz hitből áldozunk előtted, Vallást tesszünk rólad, Felséges Atya Isten!
3. Úgy kívánkozik mi lelkünk Te szent igédhez. Mint a szomjúhozó szarvas a vízhez, A hideg kútfőhöz, Felséges Atya Isten!
4. Örvendezünk mi szívünkben, Felséges Isten! Mert bejutottunk immár te elődbe, A te templomodba, Felséges Atya Isten!
5. Csak ez nekünk vígasságunk, Felséges Isten! Hogy lakozik a te neved közöttünk, Dicsértetel tőlünk, Felséges Atya Isten!
6. Tartsd meg azért békességben, Felséges Isten, E kicsiny seregecskét igaz hitben, Te tiszteletedben, Felséges Atya Isten!
7. Prédikáltasd szent igédet, Felséges Isten! Ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket, Áldd meg életünket, Felséges Atya Isten!
8. Zengedeznek mi ajakink, Felséges Isten! Örvedetes szókbán, dicséretekbén, Ékes énekekbén, Felséges Atya Isten!
9. Áldott vagy te magas mennyben, Felséges Isten! Kit illet dicséret a szent templombán, Anyaszentegyházban, Felséges Atya Isten!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Debrecen, 1590.

163. Örvend mi szívünk

1. Örvend mi szívünk, Mikor ezt halljuk: A templomba mégyünk, Hol Úr Istennek Szent Igéjét halljuk.
2. Megállnak lábunk, Örök Úr Isten, A te templomodban És tiszta szívvel Dicsérünk mi téged.
3. Áldd meg, Úr Isten A te népedet, Kik téged szeretnek, Tartsd meg közöttünk A gyülekezetet.
4. Légyen békesség, Felséges Isten, Anyaszentegyházban, Oltalmazz minket Minden háborúnkban.
5. Dicséret néked, Atya Úr Isten, A te szent Fiaddal, És Szentlélekkel, Mi vígasztalónkkal!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: A 122. zsoltár alapján írta Szegedi Gergely 1569 előtt.

164. Kegyes Jézus, itt vagyunk

1. Kegyes Jézus, itt vagyunk Te szent Ígéd hallására, :/: Gyúljon fel kívánságunk Idves-ség tanulására, Hogy a földtől elszakadjunk, Csak tehozzád ragaszkodjunk.
2. Elménket, értelmünket Lelki sötétség fogta bé, :/: De szent Lelked szívünket Tiszta fényvel úgy töltse bé, Hogy jót gondoljunk és szóljunk, Mert csak tőled kell azt várnunk.
3. Dicsőségnek napfénye, Istentől jött világosság! :/: Indítsd lelkünk készsége, Nyisd meg fülünk, szívünk és szánk! Hitvallásunk, könyörgésünk, Urunk Jézus, halld meg, ké-rünk!

Dallam: Ahle J. R., 1664.

Szöveg: Clausnitzer Tóbiás, 1618-1684.

165. Itt van Isten köztünk

1. Itt van Isten köztünk: Jertek őt imádni, Hódolattal elé állni. :/: Itt van a középben: Min-den csendre térve Ő előtte hulljon térdre. Az, aki Hirdeti S hallja itt az Ígét: Adja néki szívét!
2. Itt van Isten köztünk: Ő, kit éjjel-nappal Angyalsereg áld s magasztal. :/: Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek A mennyei fényes lelkek. Halld, Urunk, Szózatunk, Ha mi, semmiségek Áldozunk Tenéked!
3. Csodálatos Felség, Hadd dicsérlek Téged: Hadd szolgáljon lelkem Néked! :/: Angya-loknak módján Színed előtt állván Bárcsak mindig orcád látnám! Add nékem Mindenben Te kedvedben járnom, Istenem, Királyom!
4. Általjársz Te mindent; Rám ragyogni engedd Életadó, áldott Lelked! :/: Mint a kis vi-rág is Magától kibomlik, Rá ha csöndes fényed omlik: Hagyj Uram, Vidáman Fényessé-ged látnom S országod munkálnom!
5. Egyszerűvé formálj Belső, lelkiképen, Békességben, csöndességben. :/: Tisztogasd meg szívem: Tisztaságod lássam Lélekben és igazságban. Szívemmel Mindig fel-Szállhassak sasszárnyon: csak Te légy világom!
6. Jöjj és lakozz bennem: Hadd legyen már itt lenn Templomoddá szívem-lelkem! :/: Mindig közellévő: Jelentsd Magad nékem, Ne lakhasson más e szívben; Már itt lenn Mindenben Csakis Téged lásson, Leborulva áldjon!

Dallam: Bremen, 1680.

Szöveg: Tersteegen Gellért, 1697-1769.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

166. Urunk Jézus, fordulj hozzánk

1. Urunk Jézus, fordulj hozzánk, Szent Lelkedet ma töltsd ki ránk, Kegyelmeddel minket segélj, Az egy Igazságra vezérelj.
2. Nyisd meg szánkat hál'adásra, Készítsd szívünk buzgóságra, Hitünk s értelmünk neveljed, Neved velünk ismertessed.
3. Míglen éneklünk mennyégben: Szent, szent, szent az erős Isten, És színről-színre láthatunk, A fényességben vígadunk.
4. Dicsőség Atya Istennek, Fiúnak és Szentléleknek: A dicső Szentháromságnak Mindenek áldást mondjanak!

Dallam: Görlitz, 1648.

Szöveg: Névtelen szerző, 1648.

167. Jöjj, mondjunk hálaszót

1. Jöjj mondjunk hálaszót Hű szájjal és hű szívvel, :/: Mert rajtunk itt az Úr Nagy csoda dolgot mível. Már anya ölben is volt mindig gondja ránk. A sok jót, mellyel áld, Ki sem mondhatja szánk.
2. Dús kincsből az Úr Jó békességet adjon, :/: Hogy szívünkben a kedv Víg és derűs maradjon. Ne hagyja híveit Bú-bajban sohasem; A rossztól óvja meg Itt s túl ez életen.
3. Az Atyát és Fiút És a Szentleket áldom; :/: A menny Urát, kiben Szent egybe forrt a három; Aki úgy szól ma is, Ahogy régente szólt, Nem változik: az Ő, És az lesz, aki volt.

Dallam: Crüger J., 1647.

Szöveg: Rinckart Márton, 1586-1649.

168. Ó, Atya Isten, irgalmas nagy Úr

1. Ó, Atya Isten, irgalmas nagy Úr, Bűnbánó szívvel ím eléd borul Hű néped, áldva fel-séges neved, Hogy esdve kérje nagy kegyelmedet.
2. Gondolsz ránk, híven oltalmaz kezed, Rólunk egy percre azt le nem veszed, Irgal-masságod mindig oly közel, És erős karod minket átölel.
3. Nagy jószágodra méltók nem vagyunk, Rossz útra térve gyakran elhagyunk; Áhítjuk mégis szent igéd szavát, Megértő gyermekid fogadd be hát.
4. Kérünk, Úr Isten, Krisztus-Jézusért, Vérrel pecsételt szent szerelmedért: Irgalmassá-god közöld mivelünk És tárd ki szíved, végy be, Istenünk!

Dallam: Langran Jakab, 1807-1889.

Szöveg: Whitmore L. Erzsébet, 1792-1840.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

170. Jövel, ó áldott Szentlélek

A 210. ének dallamára: Ó, áldandó Szentháromság

Jövel, ó áldott Szentlélek! Gerjeszd fel híveidet, :/: És szent munkájukban vélek Közöld kegyelmeidet, Hogy szívük egyenesen Az Úrra függesztessen.

Szöveg: Földvári József, 1765-1830.

171. Megáll az Istennek Igéje

Megáll az Istennek Igéje, És nem állhat senki ellene, A nagy Isten vagyon mivelünk, És Szentlelke lakozik bennünk.

Dallam: Kolozsvár, 1907.

Szöveg: Skarica Máté

172. Szűkölködünk nagy mértékben

Szűkölködünk Nagy mértékben Segedelem nélkül, :/: Reménykedünk, Örök Isten, Te légy segítségül: Dicsérhessünk és lehessünk Jézus szava hallgatói, Igaz megtartói.

Dallam: (1785) Kolozsvár, 1811.

Szöveg: Nagyenyed, 1785.

173. Nem vagyunk mi magunkéi

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

Nem vagyunk mi magunkéi, De Jézus vére bére: :/: Lelkünk, testünk Istenéi Az Ő tiszteletére. Urunk Jézus, jöjj most el, Lelked által segíts fel! Dicsőítünk mi testünkben, Magasztalunk mi lelkünkben!

Szöveg: Kolozsvár, 1837.

174. Atya, Fiú, Szentlélek

Atya, Fiú, Szentlélek, Készíts szent Igédre, Jézus érdemét ruházd Áldott híveidre.

Dallam: Debrecen, 1778.

Szöveg: Debrecen, 1736.

178. Dicsőség az Atyának

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és Szentlélek Istennek, Valamint volt kezdetben, Azonképpen most és mindörökké, Ámen, Ámen.

Dallam: Középkori dallam.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Liturgikus szöveg kb. a IV. századból.

180. A töredelmes szívet

A 341. dicséret dallamára: Ó Krisztusfő, te zúzott

A töredelmes szívet, Te, Uram, szereted, :/: Az engedelmes lelket Soha meg nem vedted. Ezzel a reménységgel Tehozzád óhajtunk, Légy, kérünk, segítséggel És könyörülj rajtunk.

Szöveg: Lengyel József (1770-1822) után.

182. Karácsony ünnepében

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

Karácsony ünnepében, Karácsony ünnepében Örvendezünk szívünkben: :/: Mert Isten ő szent Fiát, Mert Isten ő szent Fiát Adta meg nekünk testben, Ki az ő népét Megszabadította a bűnöktől, És a régi kígyótól Megmenté, :/: Nekünk a dicsőséget Megnyeré: Légyen dicsőség Királyunknak Most és mindörökké!

Szöveg: Batthyány-kódex, XVI. század.

183. Istennek báránya

Istennek báránya, Ki bűnünket elveszed: Irgalmazz nekünk! :/: Istennek báránya, Ki bűnünket elveszed: Irgalmazz nekünk! Istennek báránya, Ki bűnünket elveszed: Add ránk békességed! Ámen, Ámen.

Dallam: Wittenberg, 1523.

Szöveg: A latin „Agnus Dei” után, 1523.

184. Krisztus, ártatlan Bárány

Krisztus, ártatlan Bárány, Ki miértünk megholtál, :/: A keresztfá oltárán Nagy engedelmes voltál. Hordozván bűneinket, Te váltottál meg minket: Irgalmazz nekünk, ó Jézus!

Dallam: Erfurt, 1542.

Szöveg: Rostock, 1531.

185. Krisztus feltámadott

Krisztus feltámadott, Kit halál elragadott; Örvendezzünk, vígadjunk, Krisztus lett a vígaszunk, Alleluja! :/: Ha ő fel nem támad, Nincs többé bűnbocsánat, De él, ezért szent nevét, Zengjük ő dicséretét, Alleluja! Alleluja! Alleluja! Alleluja! Örvendezzünk, vígadjunk, Krisztus lett a vígaszunk. Alleluja!

Dallam: 1200 körül.

Szöveg: Húsvéti ének a XIII. század elejéről.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

186. E húsvét ünnepében

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

E húsvét ünnepében, E húsvét ünnepében Dicsérjük Istent szívvel, :/: Ki értünk megholt Fiát, Ki értünk megholt Fiát Feltámasztotta testben. Ennek örül föld, tenger és a menny víg kedvében; Minden élő állatok Sok rendben, :/: Mik égben, földön vannak, Sok részben, Fák, füvek és minden virágok Újulnak örömben.

Szöveg: *Batthyány-kódex. XVI. század.*

187. E húsvét ünnepében

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

E húsvét ünnepében, E húsvét ünnepében, Örvendjünk, keresztyének! :/: Szívünk teljességében, Szívünk teljességében Illik szánkba víg ének. A feltámadott Jézus nekünk zálogot adott, Hogy bár a föld gyomrába Tétetünk, :/: Megújul valójába' Életünk; E hittel midőn ünnepeünk, Te légy, Jézus velünk!

Szöveg: *Budai Ézsaiás, 1766-1841.*

188. E pünkösd ünnepében

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

E pünkösd ünnepében, E pünkösd ünnepében Dicsérjük Istent szívvel, :/: Ki Szentlelkét szívünkben, Ki Szentlelkét szívünkben Osztogatja bőséggel. Ennek örül föld, Tenger és a menny víg kedvében; Minden élő állatok Sok rendben, :/: Mik ében, földön vannak Sok részben, Fák, füvek és minden virágok Újulnak örömben.

Szöveg: *Batthyány-kódex. XVI. század.*

189. E pünkösd ünnepében

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

E pünkösd ünnepében, E pünkösd ünnepében Zeng nyelvünk dicséreti, :/: Mert az Úr Szentlelkében, Mert az Úr Szentlelkében Híveit részelteti: Melynek ereje Minden ismeretnek kútfeje; Világosságot ő gyújt Szívünkben, :/: Erőt, bátorságot nyújt Élünkben, Áldott Lélek, te légy mellettünk, S újjá születtetünk.

Szöveg: *Lengyel József, 1770-1822.*

190. Ez esztendőt megáldjad

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

Ez esztendőt megáldjad, Ez esztendőt megáldjad, Kegyelmedből, Úr Isten, :/: Bő zsírral ékesítsed, Bő zsírral ékesítsed, Te szent Jehova Isten! Tégedet áldnak, Kik lakoznak e

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

földnek színén; És a puszta helyek is Bőséggel, *:/*: Halmok áhítozódnak Víg kedvvel: Boldog, kit magadnak választál, Sionnak királya!

Szöveg: Batthyány-kódex. XVI. század.

191. Ez esztendőt áldással

A 152. dicséret dallamára: Szent Isten, noha néked

Ez esztendőt áldással, Ez esztendőt áldással Koronázd meg, Úr Isten, *:/*: Hogy víg hálaadással, Hogy víg hálaadással Dicsérje neved minden. Tetőled jönnek Kedves napjai az időnek; Nyújts hát, kérünk, bőséget Kezeddel, *:/*: Tőlünk a békességet Ne vedd el; De midőn megtartod testünket, Ne hagyj el lelkünket!

Szöveg: Budai Ézsaiás, 1766-1841.

192. Adj békességet, Úr Isten

Adj békességet, Úr Isten, A mi időnkben a földön, Mert nincsen nekünk több senki Bajvívónk és hadakozónk, Hanem csak te Úr Isten.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Latin énekből írta: Luther Márton 1483-1546.

193. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme

A 286. dicséret dallamára: Jer, dicsérjük az Istennek Fiát

Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, És Atyánknak, Istennek szerelme, Szentlélekkel áldott közösségben Légyen mindig, mindnyájunkkal. Ámen.

Szöveg: II. Kor. 13: 13.

194. Tartsd meg e gyülekezetnek

A 68. zsoltár dallamára: Hogyha felindul az Isten

Tartsd meg e gyülekezetnek, Melyet törvényid vezetnek, Nagyjait, kicsinyeit; *:/*: Igazgassad tanítóit, Hűséges előljáróit, Felsőbb és köz rendeit. Adjad, hogy szívvel-lélekkel *:/*: Dicsérhessük a szentekkel, S csak téged tisztelhessünk. És ha eljő amaz óra, Melyben szállunk koporsóba: Mennybe hozzád mehessünk!

Szöveg: Böszörményi Pál (1757-1825) után.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

197. Hálaadásunkban rólad emlékezünk

A 380. dicséret dallamára: Semmit ne bánkódjál.

1. Hálaadásunkban rólad emlékezünk, Kegyelmes Istenünk, tégedet tisztelünk Te nagy jóvoltodért, és felmagasztalunk, Haszontalan szolgák, mert ezzel tartozunk.
2. Hajtsd le füleidet, értsd meg kérésünket, Mi édes Istenünk, ne nézd bűneinket: Tiszta szívből kérünk, mi könyörgésünket Vedd hozzád, Úr Isten, esedezésünket.
3. Gerjeszd fel igédnek szerelmét lelkünkben, Szentlélek Istennek szentségét szívünkben; Adj igaz értelmet bőséggel elménkben, Téged szolgálhassunk e földön éltünkben.
4. Tanúságra erőt csak te tőled kérünk, Hogy szent istenséged dicsértessék tőlünk: Ha először a te országod keressük, Semmiben nem léssen fogyatkozás nekünk.
5. Azért gyorsaságot elkezdett dolgunkban, Végig megmaradást mi hivatalunkban, Szorgalmatosságot s hűséget tisztünkben, Egymás-szeretet plántálj életünkben.
6. Engedd meg ezeket, Szent Atyánk, Krisztusért, Mi Idvezítőnkért, kegyes táplálónkért, Ki egy hatalomban Szentlélek Istennel Élsz és uralkodol mindörökké Ámen.

Szöveg: Sztárai Mihály, 1575.

198. Ti keresztyének, dicsérijétek Istent

A 394. dicséret dallamára: Vedd el Úr Isten rólunk haragodat

1. Ti keresztyének, dicsérijétek Istent, Kik Úr Jézusnak e földön szolgáltok És mindenkoron a szent helyen vagytok: Dicsérijétek Istent!
2. Imádkozzatok az Atya Istennek, Jézus nevében hozzá siessetek, És tiszta szívet hozzá emeljétek: Dicsérijétek Istent!
3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten, És megszenteljen a Szentlélek Isten Mindenkoron! Ámen.

Szöveg: Bornemissza Péter énekeskönyve, 1582.

199. Adjunk hálákat az Atya Istennek

A 315. dicséret dallamára: Krisztus Urunknak áldott születésén

1. Adjunk hálákat az Atya Istennek, Mennynek és földnek szent teremtményének, És embereknek gondviselőjének, Éltetőjének.
2. Mert ő mi hozzánk atyai szerelmét, Kijelentette drága szent igéjét, Mellyel táplálja híveinek elkét, Nyújtja kegyelmét.
3. És ő megáldja benne reménylőket, Erősít minden erőtlenséget, Világosítja homályos szívünket, Setét elménket.
4. Atya Istennek mind ezekért legyen Dicséret és nagy dicsőség mennyégben, Fiával s Szentlelkével egyetemben, Örökké! Ámen.

Szöveg: XVII. század.

200. Ó, maradj kegyelmeddel

1. Ó, maradj kegyelmeddel Mivelünk, Jézusunk, Hogy a bűnös világnak Tőriben ne jusunk.
2. Ó, maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk, E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.
3. Ó, maradj, világosság Mivelünk fényeddel, Te vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.
4. Ó, maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten, Szent kegyelmed áraszd ránk Minden szükségünkben.
5. Ó, maradj oltalmaddal Mivelünk, hű pajzsunk, Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.
6. Ó maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten, Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.

Dallam: Vulpius Menyhért, 1609.

Szöveg: Stegmann Józsué, 1588-1632.

205. Ne szállj perbe énvelem

1. Ne szállj perbe énvelem, Ó én édes Istenem! Mert meg nem igazul te előtted lelkem: Elkárhoztathatsz engem.
2. Mert én anyám méhében Fogantattam vétekben, E világra lettem eredendő bűnben, Kárhozatos esetben.
3. Néked bűnöm megvallom, Mert én azzal tartozom: Te bocsáthatod meg, bizonyjal jól tudom: Segítségedet várom.
4. Bűneimnek töréből, Az ördögnek kezéből, Ments ki megérdemlett nagy veszedelmemből: Tekints reám az égből!
5. Szent Fiad haláláért, Keserves nagy kínjáért, Áldott szent vérének el-kifolyásáért: Kegyelmezz meg mindezért!
6. Az ő tisztaságáért, És ártatlanságáért, Szent kezein való sebeknek helyéért, Tövis koronájáért!
7. Én fertelmességemet, És oly nagy sok vétkemet, Mikkel megfertőztem undokul lelkemet, Rútitottam testemet:
8. Bocsásd meg, ó Úr Isten! Ó áldott Atya Isten! Kegyelemmel bőves, irgalmas jó Isten! Nagy tűrhető szent Isten!
9. A te áldott Szentlelked, Kérlek, tőlem el ne vedd, Sőt újítsd meg bennem, hogy dicsérjem neved, Szolgálhassak tenéked.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

10. Reád bíztam magamat, Te viseljed gondomat, Igazgasd jó útra az én lábaimat, És minden szándékimat.

11. Vigasztald meg szívemet, Búban epedt lelkemet; Ne hányd szemeimre undok vétkeimet És cselekedeteimet.

12. Csak tégedet dicsérlek, Míg e világon élek, Mert tudom, nyugalmat csak te nálad lelek, Mikor innét kikelek.

13. Mindörökké áldassál És felmagasztaltassál, Áldott Atya Isten, a te szent Fiaddal, Szentlélek áldásával.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Pécselyi Király Imre fkb. 1641.

206. Én Istenem! Sok nagy bűnöm

1. Én Istenem! Sok nagy bűnöm Lelkemet szorongatják: Itten nincsen, Ki segítsen, Hát kihez folyamodjam?

2. E világon, Minden úton, Ha szintén elindulok, Súlyos terhem, Betegségem Ki elvégye, nem látok.

3. Hozzád térek, Végy be kérlek, Jó Atyám s haragodban Meg ne büntess, Légy kegyelmes Hozzám te szent Fiadban.

4. Ha terhelnem, Kell szenvednem Az igaz ítéllettől: Bár itt büntess, Csak ott kedvezz: Ne vesszek el örökül.

5. Ha sajtolgatsz, Kereszttel látsz, Adj engedelmes szívet, Hogy tűréssel És reménnyel Várjam idvességemet.

6. Nyújtsd kegyelmed És Szentlelked, Hogy engem vezéreljen; Bűn, ellenség És hitlenség Hogy pokolra ne vigyen.

7. Mint kis madár, Ha szélvész jár Az égi csattogásban, Rejtez fában és odúban, Hol megmaradhat bátran.

8. Így a bűnök, Halál s ördög Engemet ha rettentnek: Rejtekhelye Vagy, reménye, Ó Krisztus, én lelkemnek.

9. Sebeidben Rejts el engem, Hol bízvást megmaradok; Bár meghaljak, Vagy kínt valljak, Jól tudom: hozzád jutok.

10. Te énnékem Ellenségem Haláloddal meggyőzted, Boldog helyem, Idvességem A mennyben megszerezted.

11. Áldott Isten Egy felségben, Te benned szívem örül, Mert te szavad Áll s megmarad: Aki hiszen, idvezül.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Utilius Márton (1550-1618) után.

207. Seregeknek hatalmas nagy királya

1. Seregeknek hatalmas nagy királya, :/: Könörgésem székedet megtalálja, Mert szívemet sok bú állja, Olyan büntől, mint megterhelt gálya.
2. Ím előtted megaláztam magamat, :/: Földre hajtván szomorodott orcámat; Halld meg, Atyám, csendes szómat, Add meg szívből kívánt lelki jómat.
3. Ne vess el hát az én sok bűneimért, :/: Ne is büntess háladatlanságomért, De sőt inkább szent Fiadért, Kegyelmezz meg érdemes kínjáért.
4. Kihez hajtsam búba merült fejemet? :/: Ki tölti bé megsebhedett szívemet? Ha te is elhagysz engemet, Elveszek, ha nem szánod lelkemet.
5. Az én lelkem reszket előtted állván, :/: Mint a gyenge levél nyárfának ágán, Ellened tett bűnöm látván, Gyászban járván sír s kegyelmet kíván.
6. Gyakran szívből folyamodom elődbe, :/: Könörgésem hasson fel az egekbe; Uram, hadd jusson elődbe, Vétkeimet temesd a tengerbe.
7. Örök Isten, felette irgalmas vagy, :/: Megtérőkhöz kegyelmed is igen nagy; Engem, talpig bűnöst ne hagyj, Vigasztalálst inkább szívemnek adj.
8. Engem bűnöst hiszen földből formáltál, :/: Türelmes cserép helyre állattál, Sokszor sok bűnért sujoltál, Addig vertél, míg hozzád hajtottál.
9. Reám vigyázz a szép felvont egekből, :/: Dicsőséges királyi szent székedből; Halld meg, mert könyörgök szívből, Mosogass meg undok vétkeimből.
10. Gyarló szívem magasztalja nevedet, :/: Hogy pokolra nem eresztéd lelkemet; Megbocsátád vétkeimet, Melyért áldlak, édes Istenemet.

Dallam: Magyar népi dallam

Szöveg: Sinka György, XVII. század.

210. Ó, áldandó Szentháromság!

1. Ó, áldandó Szentháromság! Nyögésemre figyelmezz. :/: Jövel, siess, Főboldogság, Én Istenem, kegyelmezz! Ó, Uram, Uram, ne hagyj! Mert reménységem te vagy.
2. Ím, körülvelt már az ínség, Minden bűnöm rám tódult, :/: Szorongat a végső szükség, Fetregek, mint egy bódult. Ó, szerelmes szent Atyám! Légy nékem erős bástyám.
3. Ölelgess szent szerelmeddel, Örök szövetségedből, :/: Takargass be védelmeddel, Adj részt örökségedből: Nézz régi irgalmadra S egyetlenegy Fiadra.
4. Ó, egyetlenegy segítőm, Uram Jézus, irgalmazz! :/: Légy vélem, én Idvezítőm, A gonosztól oltalmazz! Hiszen te értem jöttél, S értem is vért öntöttél.
5. Gyógyítsd lelkem betegségét Véres verejtékeddel, :/: A halálnak édességét Újítsd drága véreddel, Mert csak az lelkem bére, Más érdem álljon félre.
6. Ó, Isten Báránya, kedvezz, Mert most vagyon az óra; :/: Mondd lelkemnek: Légy idvez, Dolga forduljon jóra. Ó, Úr Jézus, könyörülj, Könyvedből ki ne törülj!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

7. Ó, vigasztaló Szentlélek, Jövel segítségemre, :/: És míg itt mozgok és élek, Készíts idvességemre. Tartsd meg bennem a hitet, Mit kegyelmed készített.

8. Bátoríts a halál ellen, És ha már elaluszom, :/: Hogy a Sátán el ne nyeljen, Te légy, Jézus, végső szóm. Maradj velem mindvégig: kísértess bé az égit.

9. Ó, Úr Jézus, légy Jézusom: Légy irgalmas lelkenek! :/: Ó, vedd hozzád egy orvosom, Míg megadod testemnek, Ó, Jézus, tőlem ne fuss! Ó, jövel, Uram Jézus!

Dallam: Debrecen, 1781.

Szöveg: Ráday Pál, 1677-1733.

213. Mindenható Úr Isten, Mi, bűnös emberek

1. Mindenható Úr Isten, Mi, bűnös emberek, Gyónást és vallást teszünk Mint töredelme-
sek.

2. Mert mi igen vétkeztünk Istenséged ellen, Mint teremtő, megváltó És szent Atyánk el-
len.

3. Életünknek rendiben Igen megbántottunk, Mi nagy sok bűneinkkel Téged bosszantot-
tunk.

4. Gonosz szóval, szándékkal, Látással, hallással, Irigységgel, mordsággal, Rágalma-
zásokkal.

5. Szitkos, átkos voltunkkal, Haragtartásunkkal, Hamisan mi hitünket Gyakran monda-
sunkkal;

6. Isteni káromlással És hitetlenséggel, Mi nyomorúságinkban Békételenséggel.

7. Istennek szent igéjét Noha gyakran halljuk, De mibennünk majd semmi Gyümölcsét
nem látjuk.

8. Az isteni és atya-Fiúi szeretet Nincsen bennünk, de vagyon Éktelen, rút élet.

9. Bujaság és torkosság, Megfojt a kevélység; Telhetetlen s átkozott, Izgat a fősvény-
ség.

10. Mint tengernek fővénye Megszámlálhatatlan: Azonképpen mi bűnünk Nálunk tudha-
tatlan.

11. Azért mi is magunkat Istenséged előtt, Bűnösöknek vádoljuk Mind e világ előtt.

12. Ne nézd mi bűneinket És gonoszságinkat, De tekintsd kegyelmesen Irgalmasságo-
dat.

13. És el ne feledkezzél Te ígéretedről, A bűnösökhöz való Kegyelmességedről.

14. Azért néked könyörgünk, Felséges Úr Isten: Ne állj bosszút szertelen Mi gonosz bű-
nünkön.

15. De minékünk megbocsáss Te szent Fiad által, Hogy mi idvezülhessünk Ő irgalma
által.

16. Hisszük, hogy meghallgattál Mi könyörgésünkben, Azért lelki örömmel Mi ezt mon-
duk: Ámen.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Confessio generalis, Várad, 1566.

215. Eltévedtem, mint juh, Eltévedtem, mint juh

1. Eltévedtem, mint juh, El-tévedtem, mint juh, A bűnösök útjára, *:/*: Ó, segíts, Jézusom, Őriző pásztorom, Hogy ne jussak romlásra. Te ontál drága vért Elveszett juhokért, Viselj gondot a nyájra.
2. Én is juhod vagyok, Én is juhod vagyok, Nyájadnak legkisebbje, *:/*: Kit te megtéríthetsz, Bűnből kivezethetsz A szép kies helyekre. Kérlek azért hitből, Töredelmes szívből, Fogadj, végy kegyelmedbe.
3. Ím, előtted állok, ím, előtted állok, Ajtód előtt zörgetek, *:/*: Bár titkos bűnökkel És nyilván lévőkkal Vétkeztem teellened: Kérlek mindazáltal, Nagy irgalmassággal Fogadd vissza gyermeked.
4. Bár a hit szívemben, Bár a hit szívemben Oly kicsiny, mint mustármag, *:/*: Mégis bármi gyenge, Szentleked nevelje, Nevelje fel nagy fának, Hogy terjedjen ága És legyen virága Kedves néked, Urának.
5. Míg porsátoromban, Míg porsátoromban Tartasz, mint egy tömlőben, *:/*: Nevelj igaz hitben, Munkás szeretetben, Hogy élhessek itt bölcsen És kimúlásomig, Utolsó órámig Tisztemet hűn betöltsem.
6. Szállj le, Uram, hozzám, Szállj le, Uram, hozzám, Jöjj, ó, Jézus, sietve, *:/*: Vágyakozó szívvel, Kiterjesztett kézzel Várlak immár epedve, Hogy veled mennyekbe, Örömmel menjek be Ábrahám kebelébe.

Dallam: Pozsony, XVIII. század végén.

Szöveg: Zengedező Mennyei Kar (1696) nyomán.

217. Bűnösök, hozzád kiáltunk

1. Bűnösök, hozzád kiáltunk: Úr Isten, könyörülj rajtunk! *:/*: Nyisd meg a te füleidet, Hallgasd meg könyörgésünket! Mert ha te mind megítéled, Amit vétettünk ellened, Mind el-kárhozunk előtted.
2. Nagy a te irgalmasságod, A bűnt Te megbocsáthatod; *:/*: Nincs nekünk semmi érdemünk, Már semmi ártatlanságunk. Nincs ki kérkedjék előtted, Félünk mindnyájan Tégedet, És könyörgünk mi Tenéked.
3. Bízunk azért az Istenben, És nem a mi érdemünkben, *:/*: Nyugodjék Őbenne lelkünk, Ő legyen mi reménységünk; Lám, nekünk nyilván ígéré, Hogy akar oltalmunk lenni, Azért higgyünk csak Őnéki.
4. Erősek legyünk hitünkben, Bízunk csak az Úr Istenben; *:/*: Ne essünk Benne kétségben, Ne szomorkodjunk lelkünkben. Minden keresztyén hív legyen, Ki megújult Szentlélekben és bízik csak az Istenben.
5. Ha minékünk sok bűnünk van, Istennek több kegyelme van, *:/*: Ő irgalmának nincs vége, bár sok az emberek vétké. Ő nekünk kegyes pásztorunk, Ki őriz minket pokoltól

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

És megment a kárhozattól.

Dallam: Wittenberg, 1524.

Szöveg: Luther Márton (1483-1546) után.

220. Bocsásd meg, Úr Isten, ifjúságomnak vétkét

1. Bocsásd meg, Úr Isten, ifjúságomnak vétkét, Sok hitetlenségét, undok fertelmességét, Töröld el rútságát, minden álnokságát, Könnyebbítsd lelkem terhét.
2. Az én búsult lelkem én nyavalyás testemben Tétova bujdosik, mint madár a szélvészben; Tőled elijedett, Tudván, hogy vétkezett, Akar esni kétségben.
3. Akarna gyakorta hozzád ismét megtérni, De bűnei miatt nem mer elődbe menni, Tőled oly igen fél. Reád nézni sem mér, Színed igen rettegi.
4. Semmije sincs pedig, mivel elődbe menjen, Mivel jóvoltodért viszont téged tiszteljen, Nagy alázatosan, Méltó haragodban Tégedet engeszteljen.
5. Bátorítsad, Uram, azért biztató szóddal! Mit használsz szegénynek örök kárhozatjával? Inkább hadd dicsérjen E földön élteben Szép magasztalásokkal.
6. Térj azért, én lelkem, kegyelmes Istenedhez, Szép könyörgésekkel béküljél szent kezéhez, Mert lám, hozzá fogad, Csak reá hagyd magad: Igen irgalmas Úr ez.
7. Higgyünk mindörökké egyedül csak őbenne, Őrizkedjünk büntől, ne távozzunk őtőle. Áldott az ő neve Örökké mennyekbe', Ki már megkegyelmeze.

Dallam: Kajoni-kódex, XVII. század.

Szöveg: Balassi Bálint, 1554-1594.

223. Istenem, én nagy bűnös ember

A 274. dicséret dallamára: Ki Istenének átad mindent

1. Istenem, én nagy bűnös ember, Szent színed elé járulok, :/: Vétkem oly mély már, mint a tenger, Mentségért hozzád fordulok. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnekem!
2. Szívem szerint ím elkesergem Gonosz és sok bűneimet: :/: Hogy tőled én eltévelyedtem, Elhagytalak, Teremtőmet. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnekem!
3. Hallgasd meg én fohászzkodásim Atyai nagy szerelmedből, :/: Bocsásd meg minden rút bűneim, Mentsd ki szívem ez ínségből. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnekem!
4. Ne büntess úgy, mint érdemlettem Tőled én undok bűnőmmel, :/: Mert akkor nyilván el kell vesznem: Térj hozzám hát jó kedveddel. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnekem!
5. Csak egy szót mondj, hogy újjá légyek, mondd ezt énnékem, bűnösnek: :/: "Megengettem, menj el békével, Meglásd, többé ne vétkezzél." Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnekem!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Nincs kétségem, megvigasztaltál, Erősítéd én szívemet, :/: Könyörgésemben meghallgattál, Érzem már szent kegyelmedet. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnekem!

Szöveg: Tietze Kristóf, 1641-1703.

225. Nagy hálát adjunk az Atya Istennek

1. Nagy hálát adjunk az Atya Istennek, Mennynek és földnek szent teremtetőjének, Oltalmazónknak, kegyes éltetőnknek, Gondviselőnknek.

2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten, Hogy szent igédet adtad mi elménkben, És hogy ez által véssz ismeretedben, Te kegyelmedben.

3. A romlás után nem hagyál bűnünkben, Sőt te Fiadat ígéréd igédben, Hogy elbocsátd őtet mi közénkben, emberi testben.

4. Felséges Isten, tenéked könyörgünk, Hogy mutassad meg szent Fiadat nekünk, Hogy őtet látván, benne remélhessünk, Idvezülhessünk.

5. Adjad, hogy lássuk a világosságot, Te szent igédet, az egy igazságot, A Krisztus Jézust: örök vigasságot, És boldogságot.

6. És ne ismerjünk többet a Krisztusnál, Ne szerethessünk egyebet Jézusnál; Maradhassunk meg a te szent Fiaddal, Krisztus Urunkkal.

7. Adj igaz hitet a te szent Fiadban, És jó életet minden útainkban; És Szentlelkeddel vigy be hajlékomba, A boldogságba.

8. Dicsőség néked mennyben, Örök Isten, Ki dicséretet a te szent igédben, Krisztus Jézusban, mi Idvezítőnkben, És Szentlélekben.

Dallam: Boroszlói kézirat, XVI. század.

Szöveg: Debrecen, 1590.

226. Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom

1. Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom, Ily beteg voltomban nincs kitől gyógyulnom. Nincs ily fekélyemből ki által tisztulnom, Veszélyes vermemből és felszabadulnom.

2. Gyújtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek És bennem virraszd fel napját kegyelmednek; Igaz utat mutass nékem, szegényednek, Járhassak kedvére te szent Felségednek.

3. Várlak, Uram, azért reménykedő szívvel, Miként a vigyázó virradást vár éjjel; Hozd fel szép napodat nékem is jó reggel, Hogy szolgálhassalak serényebb elmével.

4. Dicsérettessél. Atya Isten, magasságban, Mi Urunk Krisztussal mind egy méltóságban, És a Szentlélekkel mind egy hatalomban: Háromság egy Isten, áldj meg dolgainkban.

Dallam: Kuruc dallam.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: Pécselyi Király Imre, † kb. 1641.

227. A mi szívünk csak tehozzád

A 295. dicséret dallamára: Jézusom, ki árva lelke

1. A mi szívünk csak tehozzád, Jézus, Isten Báránya, :/: Óhajtozik, híveidnek Drága fényes aranya, Mert halálunk megrontója, Örök életnek adója Vagy egyedül, Krisztusunk, Idvezítő Jézusunk.

2. Csudálkozván nézi elménk Atyádnak nagy szerelmét, :/: Álmélkodván is szemléli Hozzánk való jó kedvét, Melyet abban megmutatott, Hogy minékünk téged adott; Azért, édes Krisztusunk, Vagy szerelmes Jézusunk.

3. Szegény bűnös embereknek Idvesség reménye, :/: Benned hívőknek öröme, Boldogsága, szépsége: Jövel, jövel hozzánk, kérünk, Mindenkoron légy mivélünk, Mert csak te vagy Krisztusunk És kegyelmes Jézusunk.

4. Reád bízunk mi magunkat Itt ez árnyék világban, :/: Idvezítő szerelmedből Könyörülj fiaidon. Légy vezérünk, oltalmazónk, Kegyes mesterünk, tanítónk, Édes Atyánk, Krisztusunk, Gondviselő Jézusunk.

5. Erősítsd bennünk hitünket, Idvességünk eszközét, :/: Vesd tengerbe bűneinket, Kerüljük pokol tüzét. Így mi halálunk óráján, Életünknek végső táján, Lelkünket, ó, Krisztusunk, Vedd kezébe Jézusunk.

6. Nincsen nekünk itt e földön Maradandó városunk, :/: Hanem repeső elmével Jövendőt óhajtozunk, Ott sok ezer angyalokkal, Téged áldunk szent Atyáddal: Méltó vagy, ó, Krisztusunk, Erre, édes Jézusunk.

7. Hozzád hajtjuk csak fejünket, Ó, mi édes Megváltónk, :/: Koporsónkba ha beszállunk, Ott is léssz gyámolítónk. Benned édesen aluszunk, Eljöveteledig nyugszunk, És örökké, Krisztusunk, Véled élünk, Jézusunk.

8. Zörgetőknek megnyittatik Kegyelemnek ajtaja; :/: Megígérte az Úr Jézus, Hogy kérésünk megadja. Jövel, Jézus, és ne késsél, Már mellőlünk el ne térjél: Idvezíts, ó, Krisztusunk, Mi kegyelmes Jézusunk!

Szöveg: Ács Ferenc, 1680-1747.

229. Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat

1. Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat, E földi útvesztőben te mutass jó utat; Szent nyomdokodba lépve, a menny felé megyünk, Ó, halhatatlan Ige, vezérünk, Mesterünk.

2. Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet, És kóstolgatja mindennap szent beszédet; Hát legeltessed igéddel bolygó nyájadat, És terelgessed Lelkeddel juhocskáidat.

3. Szentlelkedet töltsd ránk ki, mint hajnal harmatát, És adj fejünkre tőled nyert ékes koronát, Hogy áldozatra felgyúlt, megszentelt életünk Oltárodon elégjen, Királyunk, Mesterünk!

Dallam: Régi angol dallam.

Szöveg: Alexandriai Kelemen (†220) éneke után.

230. Áll a Krisztus szent keresztje

1. Áll a Krisztus szent keresztje Elmúlás és rom felett, Krisztusban beteljesedve Látom üdvösségemet.
2. Bánt a sok gond, űz a bánat, Tört remény vagy félelem: Ő nem hágy el, biztatást ad: Békesség van énvelem.
3. Boldogságnak napja süt rám; Jóság, fény jár utamon: A keresztfa ragyogásán Fényesebb lesz szép napom.
4. Áldássá lesz ott az átok, Megbékéltet a kereszt; El nem múló boldogságod, Békességed ott keresd!
5. Áll a Krisztus szent keresztje Elmúlás és rom felett, Krisztusban beteljesedve Látom üdvösségemet.

Dallam: Angol dallam.

Szöveg: Bowring János, 1825.

231. Uram, a te igéd nekem

1. Uram, a te igéd nekem A sötétben szövétnekem; Mind igazak és ámenek, Amik szádból kijöttek, Azért amit nem látok szemmel, Béveszem szavadra hitemmel.
2. Bízom hozzád erős hittel, Hogy te mindent megcselekszel, Amit szent igédben ígérsz: Hogy kegyelmesen hozzám térsz, És megbocsátván bűneimet, Megadod örök életemet.
3. E nagy jót neked köszönöm, Mely nekem arra ösztönöm, Hogy a Jézust, kiért velem Közöltetik a kegyelem, Tartsam lelkem megtartójának, Szeressem, engedvén szavának.
4. Igazgass, Uram, engemet, Hogy megőrizzem hitemet; Ha von magához e világ, Én mint Krisztusba oltott ág, Tőle vegyem tápláltatásom, Míg az élők közt lesz lakásom.

Dallam: Bourgeois L., Genf, 1551.

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

233. Úr Isten, te tartsz meg minket

1. Úr Isten, te tartsz meg minket, És szent igédben hitünket; Rontsd meg mi ellenségünket És minden kegyetleneket.
2. Kik a Krisztust háborgatni És szent székiből levetni Akarják, őtet rontani, Ő híveiben kergetni.
3. Krisztus, ki vagy urak Ura És királyoknak Királya: Jelentsed istenségedet És törd meg ellenségidet.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Tartsd meg minden híveidet, Te szegény keresztyénidet, Hogy dicsérhessünk tégedet, Tartsd egyességben népedet.

5. Ó, áldott Szentlélek Isten, Vigasztalj minket e földön, Légy jelen mi szükségünkben, Minden keserőségünkben.

6. Nevelj minket igaz hitben, Krisztusnak ismeretiben; Végy minket szent szerelmedbe És holtunk után örömbé.

Dallam: Wittenberg, 1543.

Szöveg: Jonas Justus után, Várad, 1566.

234. Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét

1. Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét Legfőképpen az igaz hitért, Hogyha jó a végóra, mellénk álljon, Hazatérésre készen találjon, Könyörüljön.

2. Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk, Hogy csak Krisztus légyen mesterünk, El ne hagyjuk őt, mi hű Megváltónkat, Aki népének örökséget ad. Könyörüljél.

3. Ó, Szeretet, áraszd ránc meged, Hadd kóstoljuk édességedet; Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk, Egyességben és békében éljünk. Könyörüljél.

4. Ínségeinkben fő Vigasztalónk, Halál ellen megbátorítónk, Össze ne hagyj esni, ha el-lenségünk Reánk jó s romlást készít már nekünk. Könyörüljél.

Dallam: Wittenberg, 1524.

Szöveg: Luther Márton, 1483-1546.

235. Hallgass meg minket, nagy Úr Isten

1. Hallgass meg minket, nagy Úr Isten, E mostani nagy szükségünkben, És tekints meg minket mi életünkben, Hogy ne essünk e földön hitetlenségbe, Ördög kezébe.

2. Mert csak te vagy a világosság, Életünkben te vagy igazság, Mi setét szívünkben nagy világosság, És szomorú lelkünkben te vagy vigasság, Örök boldogság.

3. Távoztass tőlünk hamisságot, Add szívünkbe az igazságot, és a mi lelkünkbe nagy bátorságot, Hogy nyilván elhiessük a boldogságot: Örök országot.

4. Adj Szentlelket a tanítóknak, Egyetemben a hallgatóknak, Hogy mind engedhessünk akaratomnak, Dicséretet mondhassunk te szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak.

5. Hála néked, mennybéli Isten, Ki vigasztalsz minket éltünkben, És el nem hagysz minket nagy szükségünkben, Megerősítesz inkább az igaz hitben, Ígéretedben.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Várad, 1566.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

236. Mindenek meghallják és jól megtanulják

1. Mindenek meghallják és jól megtanulják, Kik segedelmüket nem Istentől várják: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
2. Ha nem az Úr Isten építi a házat, Ahány építője, mind hiába fárad. Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
3. Csak hiába léssen reggel felkeléstek Néktek, kik erős Istenben nem hisztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
4. Ekképpen történik mindnyájan tinektek, Munkával, bánattal kenyeret kik esztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
5. Nagy könnyen az Isten mindent ad azoknak, Kik csak benne bíznak s hozzá fohászkodnak: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
6. Mint a sebes nyilak az erős kezében, Erősek a hívek Isten kegyelmében: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
7. Boldog, aki lelkét hittel erősíti, Minden ellenségét bizonyal meggyőzi: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.

Dallam: (1565) Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Várad, 1566.

238. Teremtő Istenünk

1. Teremtő Istenünk, :/: Édes Atyánk nekünk! Hatalmas vagy, Irgalmad nagy: Ínségemben, Szükségemben, Kérlek, engem ne hagyj!
2. Szívem benned bízok, :/: Hozzád fohászkodik; Nézz csendesen, Kegyelmesen, Fájdalmimon, Bánatimon Könyörülj kegyesen.
3. Tudom, hogy kegyelmed :/: Enyhít mindenedet, Bús szíveket, Sebeseket, Szegénységben Ellankadt fejeket.
4. Jelen van az idő, :/: Hogy te, jó segítő, Meghallgatod Siralmimat, Nékem adod Tanácsodat,
Mert tudod sorsomat.
5. Megváltó Istenünk, :/: Szabadító Urunk: Vagy paizsom, Fő orvosom, Reménységem, Idvességem, És gyönyörűségem.
6. Azért, ó, Jézusom, :/: Legbölcsebb orvosom, Siess, siess, És lelkemnek Segítője Légy testemnek, Megepedt szívemnek!
7. Nálad lehetetlen, :/: Tudom, semmi sincsen. Nyújtsd kezedet: Bús szívemet, Erősítsd bágyadt lelkemet, Mert áldlak tégedet.
8. Szent Lélek Istenünk, :/: Vigasztaló Urunk: Bátoríts meg, Oltalmazz meg, Igaz hitben, Szerelmedben Minden jókkal áldj meg!
9. Keresztemben túrést, :/: Adj boldog szenvedést, Hogy abban ne Zúgolódjam, És búban ne Tántorodjam, Hozzád folyamodjam.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

10. Légy erős gyámolom, *:/*: Csak rád támaszkodom. E világi Életemben, Halálom után mennyégben Véled legyek, Ámen.

Dallam: Brno, 1798.

Szöveg: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743.

239. Úr Jézus, hozzád kiáltok

1. Úr Jézus, hozzád kiáltok, Ó, halld meg esdeklésem; *:/*: Tetőled kegyelmet várok, Ne hagyj kétségbe esnem! Az igaz hitet kívánom, Ó, adjad azt énnékem: Néked élnem, Mindennek használnom, Szent Igédet követnem.

2. Ezt is kérem, én Istenem, Megadhatod azt könnyen: *:/*: Szégyenbe ne engedj esnem, Tarts meg reménységemben. Kiváltképp, ha ki kell múlnom, Hogy csak tebenned bízam, Ne magamban, Sem én jóságomban; Ezt örökké megbánnám.

3. Adjad, hogy teljes szívemből Engedjek vétetteknek, *:/*: Te is ingyen kegyelmedből Kegyelmezz vétkeimnek, Igéd légyen eledelem, Mellyel lelkem tápláljam És megóvjam, Ha ínség ellenem Támad, el ne nyomassam.

4. Gyönyörűség vagy félelem Tetőled el ne űzzön, *:/*: Állhatatos mindvégiglen Légyek az igaz hitben. Az van kezedben: add ingyen, Nem cselekedetimből, De kedvedből Ments ki a halálból, Az örök kárhozatból!

5. Nagy harcban, ellenkezésben Te segélj meg, Istenem! *:/*: Csak a te nagy kegyelmedben Van nyugtom és védelmem. Ha kísértet jó, védelmezz; Szent kezed megsegítsen, Meg ne ejtsen, Ami kárt szerezhet; Tudom: nem hagysz elveszнем.

Dallam: Wittenberg, 1535.

Szöveg: Agricola János, 1494-1565.

240. Ó, én két szemeim, ti az Úrra nézzetek

1. Ó, én két szemeim, ti az Úrra nézzetek, Hogy kegyelmes hozzám, mindenkor elhigyjétek; Az ő nagy szerelmét, Hozzám nagy jó voltát Mindenkor hirdessétek.

2. Megragadlak, Uram, az én igaz hitemmel, Reád támaszkodom erős reménységemmel, El sem is bocsátlak, Amíg meg nem hallgatsz, Az én lelki kezemmel.

3. Felindítlak téged nagy nyomorúságimmal, Az én bűneimnek számtalan sokságával; Mindaddig kiáltok, Míg bé nem kötsz engem Szent irgalmasságoddal.

4. Ó, mennybéli Isten, te vagy én reménységem, Kinek hatalmában, kezében ellenségem; Ott vagy te, Úr Isten, Én nagy segítségem, Ahol nincs reménységem.

5. Tanítsál meg engem a te igaz utadra, Hadd lássak elmenni a te igazságodra; Én ellenségimet Gonosz szándékukban Ne bocsássad szájukra.

6. Ha tebenned, Uram, nem reménylettem volna, A nagy bánat miatt megemésztettem volna; Az élőknék földén A te javaidat Meg nem láthattam volna.

7. Azért, ó, én lelkem, serkentsd fel te magadat: Mit töröd, fárasztod nagy bánatban magadat? Majd meg fogod látni Uradnak jóvoltát, Csak el ne hagyd magadat.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Pap Benedek, 1570 táján.

241. Szent vagy örökké, Atya Úr Isten

1. Szent vagy örökké, Atya Úr Isten, A magas mennyeiben, Ki teremtettél és megtartottál E nyomorult testben.
2. Szent a mi Urunk, Úr Jézus Krisztus, Kit értünk bocsátál, Kivel megváltál, Hogy testünk miatt Lelkünk el ne vesszen.
3. Szent a Szentlélek, Ki az Atyával Egy és a Fiúval, Aki vigasztal És tanít minket Az örök életre.
4. Szentség, dicsőség, Légyen tisztesség A Szentháromságnak, Ki uralkodik egy Isten-ségben Most és mind örökké.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Debrecen, 1602.

242. Téged, Úr Isten, mi keresztyének

1. Téged, Úr Isten, mi keresztyének Dicsérünk és áldunk, És Atya, Fiú, Szentléleknek vallunk.
2. Néked a tiszta, ártatlan és szent Angyalok szolgálnak, Szüntelen hangos felszóval kiáltnak:
3. Szent, szent, szent Isten, te seregednek Vagy Ura, Istene! Teljes a menny s föld nagy dicsőséggeddel!
4. Téged a földön a keresztyének Szent gyülekezetje, Szent Atya Isten, mindenkoron dicsér.
5. És imádandó te szent fiadat, Az Úr Jézus Krisztust, És vigasztaló Szentlélek Úr Istent.
6. Oltalmazd meg veszedelemtől A te népeidet: Oltalmazd bűntől s lelki kártól minket.
7. Dicsérünk téged, mennyei Atyánk, A te szent Fiaddal És mindörökké Szentlélek Istennel.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Nicetas (335-414) nyomán először Huszár Gál énekeskönyvében, 1574.

246. Adj Úr Isten, nekünk Szentlelket

A 235. dicséret dallamára: Hallgass meg minket, nagy Úr Isten

1. Adj Úr Isten, nekünk Szentlelket, Szent igédben építs meg minket, Adjad megismernünk természetünket, Tekintsd meg szükségünket, könyörgésünket: Adj igaz hitet.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Te vagy, Atyánk, örök Úr Isten, Kiben semmi kétségünk nincsen; Neveljed hitünket te szent igédben, Szent Fiadnak, Krisztusnak ismeretében, Idvességünkben.

3. Te vagy, Krisztus, mi Idvezítőnk, Szent Atyádnál békesség-szerzőnk; Mi életünk vagy te: lakozzál bennünk, Hogy minden mi dolgunkban téged dicsérjünk És dicsőítsünk.

4. Ó Szentlélek, kérünk tégedet: Bátorítsad a mi szívünket; Vigasztalj meg minket s igazgass minket, Hogy hallván megérthessük te szent igédet, Idvességünket.

Szöveg: Huszár Gál énekeskönyvéből, 1574.

250. Atya Úr Isten, rólad vallást tészek

A 23. zsoltár dallamára: Az Úr énnékem őriző pásztorom

1. Atya Úr Isten, rólad vallást tészek, Dicséretedre szám és szívem készek: Te vagy az erős, ki tudtál isteni Szóddal semmiből mindent teremteni; Amit fent s alant szemeink szemlélnék, Általad vannak, mozognak és élnek.

2. Világosság lőn parancsolatodra, A menny és a föld előállt egy szódra; A levegő eget kiterjesztetted, Azzal az egész földet körülvetted; Szódra vált külön a föld a vizektől, Ékesítettén fáktól és füvektől.

3. A napot, holdat és a csillagokat Te függesztetted fel, mint lámpásokat, A madaraknak te adtál szárnyakat, Te küldéd vízben lakni a halakat; A barmok testét étellel élesztéd, Az emberrel bölcs munkád bérekesztéd.

4. Imádlak téged, aki teremtettél, Szeretlek, mivel Atyámmá is lettél; Ha terheltetik szükséggel életem, Bizodalmamat benned helyeztetem, Mert hatalmas vagy engem megtartani, Még nyavalyám is jóra fordítani.

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

251. Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség

1. Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség, Szentháromságban ki vagy egy Istenség. Csak téged illet minden tisztesség, Mert téged ural az egész föld s ég.

2. Imád a nagy ég ő teljességével, Mondván: szent, szent, szent az Úr felségével! Teljes a föld s ég dicsőségével, Seregek Ura erősségével!

3. Imád a földnek kiterjedt nagysága, Mind e világnak nagy hatalmassága; A sok népeknek minden országa, Roppant táborok sűrű sokasága.

4. Imád téged a napnak fényessége, Az éjszakának titkos setétsége; Imád a holdnak ő teljessége: A csillagoknak szép ékessége.

5. Imád a tenger s a vizek folyása, A sok hegyeknek magas fennállása; Minden szeleknek széjjeloszlása S a madaraknak ékes szólása.

6. Imádlak én is téged, Teremtőmet, Gondviselőmet és Idvezítőmet, Megszentelőmet s erősítőmet: Én Istenemet, egy Segítőmet.

7. Imádlak téged, Urát kezdetemnek, Urát végemnek s egész életemnek, Fő szerző okát a természetnek, Halálnak Urát és kegyelemnek.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

8. Imádlak téged, egyedül Uramat, Nem vetem másban én bizodalmamat; Mikor imádlak, halld meg én szómat, Írd be könyvedbe hódolásomat.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Ráday Pál, 1677-1733.

252. Mennyei seregek, boldog, tiszta lelkek

1. Mennyei seregek, boldog, tiszta lelkek, Az Úrra örökké kik az égen néztek: Őtet teljes szívből ti mind dicséritek!

2. Angyalok, az Úrnak követi kik vagytok, Szentek, kik ő székét mind körülálljátok: Örökké az Urat felmagasztaljátok!

3. Fényes nap világa, ez világ fáklyája; Szép hold, éj lámpása, csillagok nagy száma Az Úrnak szent nevét mindörökké áldja.

4. Mert csak ő egyedül minden teremője, S mindent bír, valamint magában rendelte; Megmarad mindenek ellen ő szerzése.

5. Azért hát, ti hívek, Úrnak szent serege, Kik leginkább vagytok néki szerelmébe', Örökké szent nevét dicséritek mennybe'!

Dallam: Régi magyar dallamelemekből.

Szöveg: Balassa Bálint 1554-1594.

254. Mindenkoron áldom az én Uramat

1. Mindenkoron áldom az én Uramat, Kitől várom én minden oltalmamat. Benne vetem minden bizodalmamat; Mindenkoron dicsérem, mint Uramat.

2. Igen vigad és örvendez én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem, Nyomorultak meghallják, azt örvendem, Vigadjanak Istenben, arra intem.

3. És mikoron Istenhez kiáltottam, Kegyelmesen tőle meghallgattam, Őáltala hamar megszabadultam, Háborúságimban is megtartattam.

4. Lám, Istennek angyala mind tábort jár, Az istenfélő emberek körül jár. Az Istentől azért ki oltalmat vár, Útaiban mindenütt az nagy jól jár.

5. Segítségül azért Istent hívjátok, Ő jóvóltát kóstoljátok, lássátok! Igen nagy-jó, azt bizonytal tudjátok: Benne bízó emberek mind boldogok.

6. Valámíglén élsz ez árnyék világban, Szántszándékkal ne élj a gonoszságban, Sőt életed foglaljad minden jóban, Hogy lakozzál Istennek oltalmában.

7. Sok jók közt a békességet szeressed, És éltedben mindenkor azt keressed; E világ-nak békességét ne nézzed, Az ördöggel ne légyen közösséged.

8. A felséges Isten szemei vannak Igazakon, kik csak őbenne bíznak; Mindazok, kik tőle oltalmat várnak, Kérésükben mindig meghallgattatnak.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

9. Igen közel az Úr Isten azoknak, Töredelmes szívvel akik óhajtnak; Alázatos lélekkel akik járnak, Sok ínségből bizton megszabadulnak.

Dallam: Debrecen, 1778.

Szöveg: Sztárai Mihály 1575.

255. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni

1. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni, Felségednek, én Uram, énekelni, Szent nevedet dicsérvén magasztalni És mindenütt e világon hirdetni.
2. Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel gondolkodni, Hegedűvel, orgonával zengetni, Minden éneklő szerszámmal tisztelni.
3. Csudaképpen én vigasztalást vészek, Cselekedetidre hogyha tekintek, Kezeidnek munkájában örvendek, Teremtőmnek, megváltómnak éneklek.
4. Az esztelen ember ezt nem esméri, A hitetlen bolond ember nem érti; Kinek rólad nincs igaz esméreti: Szent Fiadban mert nincs hite őnéki.
5. E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek; Mint a fűvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül-örökké elveszenek.
6. Lám, ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd ellen, Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Isten.
7. Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint pálmafák úgy szintén ők zöldellnek; Mint cédrusfák, ugyan meggyökereznek Az igazak, kik igaz hitben élnek.
8. Vallást tesznek Minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fölött; Hamisságot soha nem cselekedett, Mint kőszikla, ő ad nagy erösséget.

Dallam: Régi magyar dallam.

Szöveg: Sztárai Mihály (először Bártfa, 1593)

256. Irgalmazz, Úr Isten, immáron énnékem!

1. Irgalmazz, Úr Isten, immáron énnékem! Irgalmazz, Úr Isten, immáron énnékem, Mert tebenned bízik, Uram, az én lelkem, És tebenned nyugszik, Uram, az én szívem.
2. Szárnyad alá vetem az én reménységim, Míg elmúlnak tőlem az én ellenségim, És míg eltávoznak tőlem én bűneim: Csak tebenned léznek, Uram, én öröimim.
3. Tehozzád kiáltok, hatalmas Úr Isten, Mert nincsen, énvélem ki már jót tehessen, Én ellenségimtől engem megmenthessen, És én dolgaimban ki jóra vihessen.
4. Velem, én szent Atyám, nagy-sok jókat tettél, Mert énnékem mennyből őrizőt küldöttél, Én ellenségimtől engem megmentettél És az én szívemben örömet szerzettél.
5. Azért téged, Uram, én felmagasztallak, Te dicsőségedben hatalmasnak mondlak, Mind e világ előtt irgalmasnak vallak; És jóakarómnak én tégedet hívlak.
6. Kész már az én szívem néked énekelni, Kész most jóvoltodért nagy hálákat adni, És mindenek előtt téged megvallani, A te szent nevedet örökké dicsérni.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

7. Kelj fel azért mostan, én nagy dicsőségem, Légy mindenben nékem kedves segítségem, Erőtlenségemben légy én erősségem És veszedelmemben légy oltalmam nékem.

8. Én felmagasztalom irgalmasságodat, Mindenkoron vallom te igazságodat, Mind ez egész földön hatalmasságodat: Mindenkör hirdetem a te jó voltodat.

Dallam: Debrecen, 1778.

Szöveg: István deák éneke, 1566 előtt.

257. Ne hagyj elesnem, felséges Isten

1. Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben! Te szent Fiadért légy segítségem: ne essem kétségben, Mert mindenfelől, látod, Úr Isten, Vagyok kísértetben.

2. Az írás rólad, Felséges Isten, bizonyjal azt mondja, Hogy valakinek tebenned vagy szíve nyugodalma, Az olyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy oltalma.

3. Gyermekségemtől fogva, Úr Isten, mind ez ideiglen Téged hívtalak én segítségül minden szükségemben, Mostan is nincsen több bizodalma sem földön, sem mennyen.

4. Nincsen szívemnek több bizodalma, Úr Isten, náladnál, Valamíg gyötresz, szabad légy velem, csak ne haragudjál, Mint kegyes Atya, fiadat dorgálj, csak hogy meg nem utálj.

5. Csak te egyedül voltál, Istenem, énnékem gyámolom, Nagy fájdalmimban és romlásimban az én vigasztalóm; Ne hagyj elesnem s megszégyenülnöm, kegyes oltalmazóm!

6. Mely nagy örömem és bizodalma vagyok nékem ebben: Hogy ígéreted, mint drága zálog, itt van én szívemben; Krisztus Jézusért engem meghallgatsz, tudom, kérésemben.

7. Jelentsd meg hozzám, felséges Isten, kegyelmességedet És véghetetlen, kegyes atyai te nagy szerelmedet, Hogy teljesítsd be könyörgésemre szent ígéretedet.

8. Add meg, Úr Isten, te szent nevedért, amit tőled kérek, Szent Fiad által, teljes szívemből melyért most könyörgök, Mert csak tebenned bízom, Úr Isten, míg e testben élek.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Nagybankai Mátyás, 1570 előtt.

258. Fohászodom hozzád, Uram, Istenem!

1. Fohászodom hozzád, Uram, Istenem! Kérlek, kegyelmesen hallgass meg engem, Mert tebenned soha nem volt kétségem, Azért most is tehozzád esedezem.

2. Látod, Uram, igen megnyomorodtam. Előtted nagy nyavalyára jutottam, De míg te szent istenségedben bíztam, Soha semmiben el nem hagyattattam.

3. Reménységem míg el nem fogyatkozott, A te ígéreted nálam nyilván volt, Hogy énnékem mind megadod azokat, Melyeket én szívem tőled óhajtott.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Azért téged hívlak csak segítségre, És magamat nem is bízom senkire; Én lelkeket vigyed hálaadásra, És szívemet juttasd nagy vigasságra.

5. Irgalmasságodat mikor hallhatom, Legott elfelejtem minden bánatom; Abban vagyok nékem nagy vigasságom, Bűneimnek bocsánatját hogy bírom.

6. Jelentsd nékem a te akaratodat, Fordítsd hozzám szent irgalmasságodat; Add meg nékem most, amit tőled várok, Melyért dicséretet örökké mondok.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Debrecen, 1569.

261. Kegyelmes Isten, kinek kezében

1. Kegyelmes Isten, kinek kezében Életemet adtam, Viseld gondomat, vezérlj utamat, Mert csak rád maradtam.

2. Add meg énnékem én reménységem Szerint való jódat! Áldd meg fejemet, ki bízik benned, S viseljed gondomat!

3. A szép harmatot miként hullatod Tavasszal virágra, Sok jódat, Uram, úgy hullasd reám, Te régi szolgáladra.

4. Hogy mind holtomig szívem legyen víg, Téged magasztalván, Mindenek előtt s mindenek fölött Szent nevedet áldván.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Balassi Bálint, 1554-1594.

264. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát

1. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát! :/: Őnéki menynevei karokkal együtt zengj hálát! Zúgó harang, Ének és orgonahang, Mind az ő szent nevét áldják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! :/: Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett. Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád: Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged, :/: Elkísér utadon, tőle van testi ép-sége. Sok baj között Erőd volt és örömd: Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, :/: Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad. Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled, És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! :/: Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem! El ne feledd: Napfényed Ő teneked! Őt áldjad örökké! Ámen.

Dallam: Stralsund, 1665.

Szöveg: Neander Joachim 1650-1680.

265. Hagyjad az Úr Istenre Te minden utadat

1. HAGYJAD az Úr Istenre Te minden utadat, Ha bánt szíved keserve, Ő néked nyugtot ad. Ki az eget hordozza, Oszlat felhőt, szelet, Napját rád is felhossa, Atyád ő, áld, sze-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

ret.

2. AZ ÚRRA bízzad dolgod: Könnyebbül a teher; *:/*: Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.

3. A TE irgalmasságod Van rajtam, Istenem, *:/*: Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a te végzésed, Ha áld, ha sújt ka-rod.

4. UTAD van számtalan sok, Uram, és eszközöd; *:/*: Reánk is szent áldásod Bőséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja Gyermekid java.

5. BÍZZÁL, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? *:/*: Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő Vig napot is derít.

6. ŐBENNE vesd halálig Jó reménységedet: *:/*: Ő biztos révbe szállít A bajból tégedet. Bár késik a segítség És nem találsz vigaszt: Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.

7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; *:/*: Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható! Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök palma vár ránk: Utunk a mennybe visz.

Dallam: Gesius B., 1603.

Szöveg: Gerhardt Pál 1607-1676.

266. Egek nagy Királya, Magasztalunk téged

A 165. dicséret dallamára: Itt van Isten köztünk

1. Egek nagy Királya, Magasztalunk téged, Térjen nevedre dicséret! Mulandó és gyarló Életünk átjárja Végtelen kegyelmed árja. Jöjj, segíts, Jóra ints; Rólad zengjen nyelvünk, Vígan énekeljünk!

2. Dicsérjed, világom, Alkotód hatalmát, Mindenek felett uralmát! *:/*: Hirdesse a csillag Ránk sugárzó fénye, Mily csodás az Isten lénye! Nagy égbolt, Nap és hold, Kik ott fenn jártok: Ti is Őt áldjátok!

3. Zengjen minden szívben Boldog hálaének A világ Teremtőjének! *:/*: Nagy kegyelmes-sége Gondot visel rólunk, számon tartja minden dolgunk. Égben fenn, Földön lenn Áldassék jósága, Nagy irgalmassága!

4. Halleluját zengve, Magasztalva áldjad Krisztus által jó Atyádat! *:/*: Ha az Istent élő, Igaz hitttel féled És a szíved Jézusé lett: Boldogság, Údv vár rád Fenn az ég honában, Hófehér ruhában.

Szöveg: Neander Joachim, 1650-1680.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

269. Istenre bízom magamat

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

1. Istenre bízom magamat, Magamban nem bízhatom; Ő formált, tudja dolgomat, Lelkem ezzel biztatom. E világ szép formája Az ő keze munkája. Mit félek? - mondom mérszen: Istenem és Atyám léssen.

2. Öröktől fogva ismerte, Hogy mire lesz szükségem, :/: Éltem határát kimérte, Szükségem s elégségem. Lelkem, hát ne süllyedez, A hitben ne csüggedez! Egy kis bajt nem győznél-e meg? Hogy tántorítana ez meg?

3. Tudja Isten kívánságod, Ád is, mert csak ő adhat, :/: De bölcs, Uram, te jóságod, Tudod, sok elmaradhat. Tudom: gondod reám nagy, Mivel édes Atyám vagy; Mint akard, hát úgy légyen! Másként hinnem volna szégyen.

4. A valóságos igaz jót Az Úr meg nem tagadja; :/: Nagy gazdagság és rakott bolt Nem fő jó, ritkán adja. Ki az Isten tanácsát, Megszívleli mondását, Azt ő Lelkével serkenti, Gondját is megédesíti.

5. E világnak dicsősége Igen hamar elmarad, :/: Kit ma gondok sújtnak, végre Holnap diadalt arat. Csak Atyámban bízhatom, Ő megsegít, jól tudom, Mert az igazaknak Atyja Hú szolgáját el nem hagyja.

Szöveg: Gellert Chr.F., 1715-1769.

270. Légy csendes szívvel és békével

1. Légy csendes szívvel és békével Életednek Istenében! Ő bír örömeinek bőségével, Véle boldogulsz mindenben, Ő kútfőd és ő fényes napod, Őtőle jön minden vígságod: Légy csendes szívvel!

2. Ő bír vígsággal, kegyelemmel, Oly szívvel, mely feddhetetlen, :/: Ahol ő van, nem sért semmivel, Hordozzon bár mélységekben; Sok nyavalyádat elfordítja, A halált is kezében tartja: Légy csendes szívvel!

3. Mint légyen néked s másnak dolga, Az nála nincsen elrejtve, :/: Arra néz szemének világa, Ki búval van megterhelve. Ő számlálja fohászokodásid, Összefogja könnyhullásid: Légy csendes szívvel!

4. Ha egy sem volna e világon, Kire magad rábízhatnád, :/: Akkor is állna oldaladon, És hűségét tapasztalnád. Ő tudja titkos bánatidat, Elvenni mikor kell azokat: Légy csendes szívvel!

5. Ő hallja lelked óhajlásit, Mit nem mernél megmondani, :/: Néki szíved titkos panaszit Éppen bizvást megvallani. Nincs messze ő, sőt itt áll köztünk, Meghallja s adja, amit kérünk: Légy csendes szívvel!

6. Ki a mezei madaraknak Megadja eledelüket, :/: Ki juhoknak s egyéb barmoknak Szépen tartja életüket, Ő téged, egyet eltartani, Éhség ellen meg tud menteni: Légy csendes szívvel!

7. A segítség ha kissé késik, De ugyan csak eljő végre, :/: A várakozás, rosszulesik, De majd válik üdvösségre; Ami lassan jó, bizonyosabb, Ami késik, kívánatosabb: Légy

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

csendes szívvel!

8. Ne vedd szívedre, az ellenség Amit rád költ hazugsággal. :/: Hadd jöjjön csúfság, keserűség: Ítéld az Úr igazsággal. Ha Isten a te jó barátod, Nem lehet emberektől károd: Légy csendes szívvel!

9. Hogy is lehetne másként dolgunk? Szenvedni kell az embernek, :/: Amíg e földnek útján járunk, Csak nyavalyák környékeznek. A kereszt botja bárha terhel, Azt is letesszük életünkkel: Légy csendes szívvel!

10. Van Isten népének szombatja, Akkor az Úr megszabadít, :/: Ínség kötelét elszaggatja, Teljes szabadságra állít, S az idvezültek seregében Vég nélkül élünk békességben: Légy csendes szívvel!

Dallam: Hintze J., Berlin, 1670.

Szöveg: Gerhardt Pál, 1607-1676.

271. Mint Isten akarja, legyen

1. Mint Isten akarja, legyen, Szent az ő végezése. :/: Kész segítségükre megyen, Kik benne bíznak végre. Inségekből, Kegyelmeből Megsegít, sújt mértékkel: Ki benne bízik nemesik Szégyenbe, és nem vész el.

2. Az Úr vígságom s reményem, Bizodalمام s életem, :/: Mint akarja, mind úgy légyen, Megnyugszik abban hitem. Igaz szava: hajam szála Nála számba vétetett, Vigyáz, őriz, sem tűz, sem víz Nékem hát kárt nem tehet.

3. Azért bizvást e világból, Amint az Úrnak tetszik, :/: Elmegyek akaratjából: Mindenkor jómra válik. Néki adom és ajánlom Végső órán lelkemet, Bűnön, poklon és halálon Jézus vett győzedelmet.

4. Uram, még ez egyre kérlek, Ne tagadd ezt meg tőlem: :/: Ha ostromol a gonosz lélek, Ó, ne hagyj megcsüggednem! Segélj engem, én Istenem, Neved dicsőségére, Ki ezt hiszi, az megnyeri, Ámen-t hát mondok erre.

Dallam: de Sermisy, Cl.1529. (Antwerpen, 1540.)

Szöveg: Zengedező Mennyei Kar. Albercht porosz herceg (?) 1490-1563.

272. Mind jó, amit Isten tészén

1. Mind jó, amit Isten tészén, Szent az ő akaratja, Ő énvélem is úgy tégyen, Mint kedve néki tartja. Ő az Isten, Ki ínségben Az övéit megtartja, Hát légyen, mint akarja.

2. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem csal, :/: De igaz ösvényen viszen, Én megelégszem azzal, Hogy kedvében, Kegyelmeiben Ő forgatja dolgomat, Csak rá hagyom magamat.

3. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engem meg nem utál, :/: Mint jó orvosom, úgy tészén, És mérget ő nem kínál. Orvosságot, Boldogságot Énnékem készít, tudom, Azért csak benne bízom.

4. Mind jó, amit Isten tészén, Ő az én idvességem, :/: Ő velem rosszul nem tészén, Rá-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

bízom egész életem. Örömben, Keresztben Mind nyilván megmutatja, Hogy java-mat akarja.

5. Mind jó, amit Isten téssen: Ha oly pohárt innék is, :/: Amelynek íze szívemnek Nagykeserűn esnék is, De eltűrom, Mert víg öröm Felváltja ezt végtére, Sok bűm enyhítésére.

6. Mind jó, amit Isten téssen, Mind örökké ezt vallom, :/: Ha rajtam bú, bánat leszen S kell bosszúságot látnom. Mindazáltal Megvigasztal, Mint édes Atyám, engem, Mert csak ő segítségem.

Dallam: Gastorius Severus, Weimar, 1681.

Szöveg: Rodigast Sámuel, 1649-1708.

273. Az Úr Istent magasztalom

1. Az Úr Istent magasztalom, Jó voltáról emlékezem, Mindig hozzá folyamodom, Mert meghallgat, azt jól tudom.

2. Számtalan kínokban valék, Bűneimért kit érdemlék: De ismét megkönnyebbülék, Mihelyt vigasztalást hallék.

3. Elterjesztvén kezeimet, Kiáltottam Istenemet, Csak bé sem hunytam szememet; Nem leltem sehol helyemet.

4. Magamban én dolgaimról, Elébbeni életemről, Nagy kedves nyájasságomról: Gondolkodtam énekimről.

5. Nagy erősen, igaz hittel, Magam Isten beszédével, Kegyelmes ígéretével, Bátorítám Szentlelkével.

6. Csuda irgalmasságotat, Hiszem, Uram, hatalmadat, Onnan vészen bizodalmat, Én lelkem minden oltalmat.

7. Kezeidnek karjaiban, Élet, halál birtokodban, Megmutatád, hogy markodban, Vagyon minden oltalmadban.

8. Erős vitéz mint népeit, Az ember ő két szemeit, Mint jó pásztor ő juhait: Úgy oltalmazza híveit.

9. A híveknek számuk vagyon, Nevük nála írva vagyon, Hajuk szála számon vagyon: Rájuk gondja van oly nagyon.

10. Ne félj azért háborúdban, Ó, én lelkem, nyavalyádban; Erős légy bizodalmadban, Mert vagy Isten oltalmában.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Németi Ferenc, Tokaj kapitánya, †1565.

274. Ki Istenének átad mindent

1. Ki Istenének átad mindent, Bizalmát csak beléveti, :/: Azt csudaképpen őrzi itt lent,

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Ínség, baj közt is élteti. Ki mindent szent kezébe tett, Az nem fővényre épített.

2. A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér, :/: Ha sebeink még jobban fájnak S mindennap kínunk visszatér? Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelkünk búnak helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz, :/: Az Úr rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz. Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Zengj hát az Úrnak s járd az utat, Mit éppen néked Ő adott; :/: A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ád szép, új napot. Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.

Dallam: Neumark György, 1657.

Szöveg: Neumark György, 1621-1681.

275. Az Úr Isten az én reménységem

1. Az Úr Isten az én reménységem, Erősségem Mindenféle ínségben; Csak tőle várom Igaz boldogságom: S meg is találok.

2. Benne élek, haláltól nem félek: Jót reménylek, Hogy tőle el nem térek; El nem enyészem A sírban egészen: Mennyben lesz részem.

3. Semmi engem tőle el nem választ, Jól tudván azt, Hogy sok jóval eláraszt; Erősít engem Erőtlenségemben És szükségemben.

4. Azért egész életem fogytáig Csodálom itt Szent kezének munkáit, S intem lelkemet: Áldjad Istenedet, Üdvöztődet.

5. Oltalmazd, Uram, egyházadat, Szent nyájadat, mely vallja szent Fiadat, Ki bűneinkért Ártatlan báránként Szenvedett sok kint.

6. Hogy e földön szent gyülekezeted Dicséretet Zengvén, áldja nevedet, Míg szemtől szemben Magasztalunk mennyben Mind egyetemben.

Dallam: Prágai graduale, 1567.

Szöveg: Tranoscius énekeskönyvéből, 1636.

276. Egyedüli reményem

1. Egyedüli reményem, Ó, Isten, csak te vagy; :/: Jövel és nézz meg engem, Magamra, ó, ne hagyj! Ne légy tőlem oly távol, Könyörülj hú szolgádon, Úr Isten, el ne hagyj!

2. Ha a nehéz időkben Elcsügged a szívem, :/: Vigasztalást igédben, Uram, te adj nekem! Ha kétség közt hányódom És mentségre nincs módom, Te tarts meg, Istenem!

3. A földön ha elvesztem Szerelmem tárgyait, :/: Maradjon meg mellettem Szerelmed és a hit; Csak azt el ne veszítsem, Mi benned, ó, Úr Isten, Remélni megtanít!

4. Földi jó és szerencse Mulandó, mint magunk, :/: De a hit drága kincse Örök és fő javunk; Hitünk áll rendületlen, Hogy Isten véd szüntelen: Élünk vagy meghalunk.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

5. Uram, a nyomorultat, a gyöngét el ne hagyj, :/: Az árvát, elhagyottat Gyámolítsd te magad! A szegényt, ki remélve Csak reád néz az égre: Úr Isten, el ne hagyj!

Dallam: Kálmán Farkas, 1838-1906.

Szöveg: Fejes István, 1838-1913.

277. Gondviselő jó Atyám vagy

1. Gondviselő jó Atyám vagy, Ó, én édes Istenem! :/: Látom én, hogy minden elhagy E világon, csak te nem! Hozzád vágyom, benned élek, Üdvöt mástól nem remélek.

2. Mint az alélt bús virágra Megújító harmatot: :/: Vérző szívem fájdalomra Csak te hintesz balzsamot. Könnyű sorsom terhe rajtam, Ha imára nyílik ajkam.

3. Rám-rám derül ismeretlen Utamon egy kis öröm, :/: Azt is a te véghetetlen Jóságodnak köszönöm; Hála könnyem tündöklése A te neved hirdetése.

4. Gyenge vagyok, lankadoznak Buzgóságom szárnyai, :/: Bármily híven vágyakoznak Színed elé szállani; Ó, adj erőt, hogy míg élek, Egyedül csak néked éljek!

5. Ó, add, hogy ha majd bevégezem E mulandó életet, :/: Lelkem tisztán és egészen Egyesüljön teveled. El ne vonjon semmi többé, Tied legyek mindörökké!

Dallam: Crüger J., 1649.

Szöveg: Lévy József, 1825-1918.

278. Dicsőült helyeken

1. Dicsőült helyeken, mennyei paradicsomban, :/: Akik vigadoztok véghetetlen boldogságban, Szent és ártatlan állapotban; Az Úrnak nevét énekszóban, Magasztaljátok vigasságban.

2. Lássátok, ti dicső angyali lelkek az égen, :/: A fénylő mennyei testek roppant seregében: Mint uralkodik dicsőségben Az Úr, és őtet felségében Imádjátok tiszta szentségben!

3. Nap, hold, csillagos ég! Ti az Urat dicséritek, :/: Jóságát, hatalmát, bölcsességét hirdítitek; Mert amely rendet ő tinéktek Kiszabott, az a ti törvénytek És ti annak híven engedtek.

4. Felhők, égi vizek, harmat, hó, jég és záporok! :/: Villám, égi tüzek, dörgések és csatogások! Szélvész és csendes fuvallások! Színekkel ékes szivárványok! Mind az Úrnak szolgálai vagytok.

5. A földet kinyitó kies tavasz vidámsága, :/: A mindent érlelő nyári idő forrósága, A gyümölcsös ősz gazdagsága, Sőt még a tél is bizonyága: Hogy nagy a teremtő jósága!

6. Tenger, föld, szigetek s a hegyek pompás szépsége, :/: Erdők és ligetek, folyóvizek kiessége, Sík mezők, rétek ékessége, Vetések kellemetessége: Mind a teremtő dicsősége!

7. Fák, bokrok, csemeték, gyümölcsöket hozó kertek, :/: Pompás liliomok s minden virágszépességek, Színekkel kihímezett rétek, Apróbb és nagyobb növények: A gondviselő

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

lést hirdessétek.

8. E földön lakozó minden állat boldogsága, *:/*: A szárnyon repdeső madaraknak vidámsága, A halak s férgek sokasága, Egyszóval az élők világa Mondja: mily nagy az Úr jó-sága!

9. Bölcs Isten remeki! Kik az ő képei vagytok *:/*: És őtőle lehelt emberi lélekkel bírtok: Az örökkévalót lássátok Munkáiban és imádjátok; Egy szívvel és szájjal mondjátok:

10. Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás, *:/*: A szentek Urának légyen örök magasztalás! Kiben soha nincs megváltozás, Vagy ígértől elhanyaglás: Tőle fejünkre szálljon áldás!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Pécselyi Király Imre (†) kb.1641. Átdolgozta Diószegi Sámuel, 1806.

279. Vigak e föld lakosai

A 68. zsoltár dallamára: Hogyha felindul az Isten

1. Vigak e föld lakosai, Mert megnyíltak ajtajai Az Úr bő tárházának, *:/*: Vig a magvető, Hogy néki orcájának verejtéki Nem hiába hullának, Mert ahol hintett marokkal, *:/*: Most kiterjesztett karokkal Hordja kévái sorát; Aki segítségül híván Az Urat, dolgozni kíván, Nyer tőle ily adományt.

2. Ezért, ó jóltévő Atyánk, A mi szívünk, nyelvünk és szánk Csak téged magasztal: *:/*: Hogy ékeskedik a mező Gyümölcscsel és az éhező Számára készül asztal. Mert amit más nem adhatott, *:/*: Hintél esőt és harmatot A szomjúhozó földekre Napodat az igazaknak, Valamint a hamisaknak Felhoztad mezejükre.

3. Tartsd meg, Uram a munkásnak Erejét az aratásnak Örvendetes idején, *:/*: Oltalmazd meg kezünk között, Amit a föld gyümölcsözött Kinek-kinek mezején, És adjad, hogy mi azokkal *:/*: A tőled vett áldásokkal Háládatosan éljünk; Akár iszunk, akár eszünk, Vagy akármit cselekeszünk, Jóvoltodról beszéljünk.

4. Ha a kenyeres kosárok Bételnek, mi mint sáfárok, Úgy tartsuk a magunkét, *:/*: Marhánkat el ne tagadjuk, Sőt abból önként kiadjuk A felebarátunkét. Add tudtunkra, hogy el nem vész *:/*: Az ajándék, sőt az a rész Marad örökre nálunk, Melyet fordítunk a végre, Hogy másokat, ha szűkségre Jutnak, abból tápláljunk.

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

280. Ismét egyik esztendeje

A 84. zsoltár dallamára: Ó seregeknek Istene

1. Ismét egyik esztendeje, Istentől kimért ideje Telék el a mulandóságnak: Az égi testek órája *:/*: Lefolyván, lett új példája A közös változandóságnak; Elmúlt vége, mint kezdete, Már van csak emlékezete.

2. Boldog, ki csendes lélekkel, És nem könnyező szemekkel Tekinthez vissza folyására, Ki, ha magát megkérdezi, *:/*: Belső örömmel érezi, Hogy szolgált ez jobbulására, Hogy ment mind az ismeretben Előbb, mind a szeretetben.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

3. Boldog, kinek nem kell szánni Elvesztett idejét s bánni Megbecsülhetetlen óráit, Kinek hív emlékezeti :/: Elébe nem helyezteti Helyrehozhatatlan hibáit, Ki az időt megbecsülte, A hivalkodást kerülte.

4. De vajon melyik halandó Volna annyira állandó A jóban, aki meg ne esne? Kinek volna olyan szíve, :/: Hogy a kísértésnek íve Rajta oly nyílást ne keresne, Melyen lopva hozzá férjen És az elevenig érjen?

5. Tökéletességnek Atyja, Az öröm szívemet hatja, Valahányszor azt elgondolom, Mely sok jókat vettem tőled! :/: De elrejtőzném előled, Ha meg másrésről megfontolom: Azokkal mily rosszul éltem, Elvesztegetni nem féltem.

6. Minthogy azért te teheted, Véghez egyedül viheted, Hogy a jót akarjam és tégyem: Engedd, hogy a múlt esztendő, :/: Mint már vissza nem jövendő, Magamnak tükörül felvégyem; A jót benne követhessem, A rosszat elkerülhessem.

Szöveg: Dr. Szentgyörgyi József orvos, 1765-1832.

281. Lelkünk, testünk teremtője

A 102. zsoltár dallamára: Hallgasd meg Uram, kérésem

1. Lelkünk, testünk teremtője És kegyes gondviselője, Imádjuk jóságodat És irgalmaságot, Hogy minden elfolyt időnkben, Közelebb ez esztendőnkben A te kezed béfedezett, Gonoszoktól védelmezett.

2. Szent igédet hirdetteted, Mi lelkünket legeltetted, Adtál jó békességet, A jóra tehetőséget; Ételt, italt, ruhát adtál, Egészséget szolgáltatattál, És az esztendő végére, Jutattál várt estvéjére.

3. Uram, a te kegyelmednek És hű gondviselésednek Ily sok ajándékiért, Drága adományiért Teljes szívünkből, lelkünkből És minden tehetségünkből Áldjuk te istenségedet, Nyújtsad erre kegyelmedet.

4. Jézus szent áldozatjáért És érdemes haláláért Töröld el bűneinket És minden vétkeinket, Melyeket eltölt időnkben, Közelebb ez esztendőnkben Cselekedtünk és gondoltunk, Vétkes nyelvünkkel szólottunk.

5. Urunk, újítsd meg szívünket, Világosítsd értelmünket, Adj a jóra kegyelmet, Vezérlő segedelmet, Hogy új életet élhessünk, Végre te hozzád mehessünk, Szent Felségednek elébe, A boldogok seregébe.

Szöveg: Bátori István, 1749-1833.

282. Nékünk születék mennyei király

1. Nékünk születék mennyei király, Idvezítőnek kit mond az angyal: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!

2. Régen megírák ezt a próféták, Hogy fiat szül majd egy nemes virág: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!

3. Szűz Máriától gyermek születék, De Szentlélektől ő fogantaték: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Nagy hatalmas lőn e kiseded gyermek, Megtöretének sok ellenségek: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
5. Győzedelmet vőn a kárhozaton, Győzedelmet vőn örök halálon: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
6. Nincsen a bűnnek hatalma rajtunk, Kiknek e gyermek lészen oltalmunk: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
7. Adjunk nagy hálát az Úr Istennek És idvezítő Jézus Krisztusnak: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
8. Dicsőíttessék a Szentháromság, Adja minékünk szent ajándékát: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!

Dallam: Reformáció előtti dallam, Debrecen, 1774. szerint.

Szöveg: Régi latin énekből, Várad, 1566.

283. Az Úrnak jó volta

A 278. dicséret dallamára: Dicsőült helyeken

1. Az Úrnak jó volta napjainkhoz napokat told, Melyeket bizonyos részekre oszt a nap és hold; Nyomain e két vezetőnek Tél, tavasz, nyár és ősz eljönnek, Engedvén a bölcs Teremtőnek.
2. Jó Atyánk, az elmúlt esztendő minden szakasza :/: Jóságod tanúja, szívünknek nincs rád panasza; Bizony, az Úr minket kedvellett, mert lelki adományi mellett megadta, ami nekünk kellett.
3. Úr Isten, ki minket sok áldásiddal töltél be, :/: Ez új esztendővel jó kedved ne szakasd félbe! Áldd meg kezdetét s végét ennek, Hogy midőn napjai lemennek, Mondhasuk: dicsőség Istennek!
4. Vigyázz híveidre s hab közt hánykódó hajódra, :/: Vigyázz országunkra s minden előjáróinkra, Akik népedet úgy vezessék, Hogy igazság és jó békesség Egymást csókolva ölelgessék.
5. E gyülekezeten, mely e helyre telepedett, :/: Könyörülj, Úr Isten, Bővítsd rajta kegyelmedet, Áldd meg nagyjait, kicsinyjeit, Mind köz, mind tanácsos rendjeit; Töröld el a sírók könnyeit!
6. Adj vidám órákat, ha nekünk azt jónak látod, :/: Békességes tőrést, ha vessződet ránk bocsátod; Ha több esztendőt nem számlálunk, És ma vagy holnap el kell válnunk: Add, hogy légyen boldog halálunk!

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

285. Örök Isten, kinek esztendők

A 65. zsoltár dallamára: A Sionnak hegyén, Úr Isten

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Örök Isten, kinek esztendőök Nincsenek létedben, :/: Jelen vannak múltak, jövődök Egy tekintésedben; Minket pedig, mihelyt születünk, Már a koporsó vár, A bűn miatt lefoly életünk a halál velünk jár.
2. Ó, mely sokan elaluvának A múlt esztendőbe! :/: Kik nálunknál jobbak valának, Szálltak temetőbe, Minket pedig, kedvező Atyánk, Eddig takargattál, S ez új esztendőt derítvén ránk, Erre eljuttattál.
3. Uram, a te lelked ereje Vélünk ily jót tégyen, :/: Hogy jókedvednek esztendeje Ez az új is légyen; Atyai karoddal forgassad A mi dolgainkat, Dicsőségedre igazgassad Minden szándékinkat.
4. Adj minékünk megújult szívet És új indulatot, :/: Tehozzád mindenekben hívet És szent akaratot. Újítsd meg rajtunk a te képed, Mely áll szent életben, Hogy lehessünk választott néped, Élven szeretetben.
5. Ez esztendőt testi jókkal is, Uram, koronázzad, :/: A szükséges mulandókkal is Há-zunk felruházzad; Földünket bő gyümölcsözéssel Munkálkodásunkra Áldd meg, hogy szükséges terméssel Szolgáljon javunkra.
6. Kegyelmed s áldásod újítsad Te szent egyházadon: :/: Közelebről azt szaporítsad Itt lévő nyájadon. Gátold hazánkban áradását A sok gonoszságnak, Fordítsd el eshető romlását Nemzetnek, országnak.
7. Tekintsd meg a szűkölködőket, Légy az árvák atyja, :/: Vigasztalja a kesergőket Szád édes szózatja, Akik betegágyukban nyögnek, Vidámitd lelküket; Ínségükben kik könyörögnek, Add meg kérésüket.
8. Végre midőn mind megavúlunk Az esztendeinkkel, :/: Egymás után mi is kimúlunk Emlékezetinkkel: Uram, sorsunkon könyörülvén, Vigy a dicsőségbe, Minden bűnünket eltörölvén, Újíts meg az égbe!

Szöveg: Keresztési József, 1748-1812.

286. Jer, dicsérjük az Istennek Fiát

1. Jer, dicsérjük az Istennek Fiát, A szép szűznek áldott szent magzatját, E világnak édes Megváltóját, Bűnösöknek kegyes szószólóját.
2. Jézus Krisztus, kegyelmes Megváltónk, Úr Istentől adott tanítónk, Szent Atyáddal fel-séges megtartónk, Szentlélekkel mi megigazítónk!
3. Téged vallunk hatalmas Istennek, Kezdet nélkül való természetnek, Szent Atyáddal egy örök Istennek: Szentlelkétől lelkeztél Istennek.
4. Felöltözél az emberi testbe, E világra jövel miközinkbe, Igaz hitet adál mi szívünkbe, Új világot gerjesztél lelkünkbe'.
5. Szent véreddel minket te megváltál, Bűneinkből szépen kitisztítál, Szentlélekkel megvilágosítál, És Atyádnak kedvébe juttattál.
6. A keresztfán érettünk meghaltál, Harmadnapra ismét feltámadtál, Mennyországban felmagasztaltattál, Tisztességgel megkoronáztattál.
7. Azért vallunk téged királyunknak És örökké való főpapunknak, Isten előtt minden gyá-molunknak, E világon minden oltalmunknak.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

8. Te vagy nekünk mi nagy igazságunk, Jámorságunk és ártatlanságunk, Te vagy nekünk szentségünk, váltságunk, Isten előtt örök boldogságunk.
9. Te vagy nekünk a mi reménységünk, Ez világon mi nagy tisztességünk, Isten előtt minden dicsőségünk, Mennyországban örök idvességünk.
10. Ó, Istennek drága kincstartója, Szentléleknek rajtunk nyugtatója, Nyomorodott árvák megtartója, Mi hitünknek megkoronázója.
11. Ó, Istennek kedves áldozatja, Kit jó szemmel megtekint az Atya, És megmarad az ő jó illatja, Mindörökké kedves fogatja.
12. Édes Jézus, Elődbe járulunk, Széked előtt arccal leborulunk, Keservesen tehozzád óhajtunk, És nagy sírván mennybe felkiáltunk.
13. Adjad nekünk a te Szentlekedet, Terjesztessed a te szent igédet; Ismerjünk meg mindnyájan tégedet, Dicsérhessük a te szent nevedet.
14. Tekints reánk most a magas mennyből, Látogass meg királyi székedből, Tégy jól velünk kegyelmességedből, Ments meg minket keserűséginkből.
15. Vigasztald meg a mi siralminkat, Teljesítsd bé mi kívánságinkat; Mi is néked hálaadásinkat, Bémutatjuk mi áldozatunkat.
16. Édes Jézus, néked hálát adunk Jóvoltodért és felmagasztalunk, Ajándékot elődbe mutatunk, Dicséretet te nevedre mondunk.
17. Dicsértessék az Atya Úr Isten, Dicsértessék a Fiú Úr Isten, Dicsértessék a Szentlélek Isten, Szentháromság egy örök Úr Isten!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Batizi András, † 1546 után.

287. Járuljunk mi az Istennek szent Fiához

A 372. dicséret dallamára: Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének

1. Járuljunk mi az Istennek szent Fiához, A mi idvezítő Urunk Jézus Krisztushoz, Mint kegyes és hatalmas szabadítónkhoz, Testi-lelki nyavalyánkban Csak egy vigasztalónkhoz.
2. Ó irgalmas Megváltó Fiú Úr Isten, Ki országolsz szent Atyáddal földön és mennyen, Tehozzád esedezünk könyörgésünkben: Segítségünk légy mi nekünk Mostani szükségünkben!
3. Sok szükségink jóllehet vannak minékünk, De most néked kiváltképpen ezen könyörgünk: Szentleked erőssége légyen mivelünk, Hogy az igaz tudományban Épületet vehessünk!
4. Mi elménknek homályát távoztassad el, Ajándékozz engedelmes szívvel, lélekkel, Hogy a te szent igédet vegyük jó kedvvel, Tanulhassunk és éltünkben Kövessünk nagy örömmel.
5. Öregbítsed, neveljed bennünk a hitet És az igaz szeretetet, adj reménységet; Adj minden jóra való igyekezetet, Tiszta lelki ismeretet És szentséges életet!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Szent nevedet engedjed, nyilván vallhassuk, Az ördögöt s e világot megútálhassuk, És te szent országodba kívánkozhatunk, Felségeddel egyetemben Örökké vígadhasunk!

7. Légyen néked dicséret és nagy tisztesség, Ki Atyával s Szentlélekkel vagy egy Isten-ség, Felséges hatalmasság, örök fényesség. Téged illet mindörökké Véghetetlen dicsőség!

Szöveg: Ismeretlen szerző, 1593 előtt.

288. E világnak fényessége

A 316. dicséret dallamára: Az Istennek szent angyala

1. E világnak fényessége, És szenteknek idvessége, Krisztus Jézus, egy reménye, Mennynek, földnek teremtője!

2. Kegyetlen halált meggyőzéd, Ördög hatalmát el vévéd, Pokol torkát bérekesztéd, Bűnünket rólunk el vévéd.

3. Te általad megváltattunk, Te általad szabadultunk, Te általad igazultunk, Te általad megtartattunk.

4. Alázatosan könyörgünk Buzgó szívből esedezünk: Légy minékünk segítségünk Mert jól látod, mely sok bűnünk.

5. Add Szentlelked ajándékát, Örök életnek jutalmát, Engeszteld Atyád haragját, Lát-hassuk ő szent irgalmát.

6. Te vagy mennyország kapuja, És idvességnek ajtaja, Bűnösöknek szószólója, És csak egy közbenjárója.

7. Dicsőség légyen Atyának, Tenéked, ő szent Fiának, És a mi Vigasztalónknak, A teljes Szentháromságnak.

Szöveg: Batthyány-kódex, XVI. század.

291. Ó mi kegyelmes Krisztusunk

A 301. dicséret dallamára: Új világosság jelenék

1. Ó mi kegyelmes Krisztusunk, Ki vagy nekünk igazságunk, Békességünk és válságunk: Kelljen, kérünk, imádságunk.

2. Mi szívünket, kegyes Isten, Igaz hitben, reménységben Kiváltképen erősítsed, Hogy bízhatunk csak tebenned.

3. Te isteni jóvoltodat, Ismerhessük hatalmadat, Melyet hozzánk megmutattál, Mikor érettünk áldoztál.

4. Csak egyedül e világnak Viseléd terhét bajának, Nyerél nekünk idvességet És meny-nyei örökséget.

5. Azért ily nagy szerelmedért, Kérünk, ne vess el bűnünkért, Ne vehessen ellenségünk Dühösséggel semmit tőlünk.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Ó mi irgalmas Királyunk, És győzedelmes Hadnagyunk, Hozzád hitből folyamodunk, Tudjuk, meg nem fogyatkozunk.
7. Kérünk, ily nehéz ügyünkbe' Ne adj ellenség kezébe, Ne vesd bűnünket elődbe, Végy be inkább kegyelmedbe.
8. Keresztyéni egyességben, Nevednek szentségében, Szent igédnek értelmében, Tarts meg minket mindvégiglen.
9. Bírjad lelki országodat, Véreden vett jószágodat, Hogy e siralom völgyében Légyünk csendesek szívünkben.
10. Adj állandó egyességet, Lelki-testi békességet, Hogy megfutván itt e pályát, Vehesük el a koronát.
11. Dicsértessél áldott Isten, Ki minket könyörgésünkben Meghallgatsz nagy kegyelmen És részeltetsz mindezekben.

Szöveg: Batthyány-kódex, XVI. század.

294. Jézus, vigasságom! Esdekelve várom

1. Jézus, vigasságom! Esdekelve várom Áldó szavadat! :/: A te jelenléted Megvidámít, éltet, Bátor szívet ad. Légy velem, Ó, mindenem! Nálad nélkül nem is élek: Te vagy örök élet!
2. Jézus, menedékem! Hú oltalmam nékem Te vagy egyedül! :/: Lelkem a viharból, Bűnből, minden bajból Hozzád menekül. Bár a föld Mind romba dőlt, S ha a pokol hada hány tört: Jézus maga áll őrt!
3. Jézus, üdvösségem! Te vagy földön-égen Örök örömem! :/: Kik szeretjük Istent, Zengjünk neki itt lent S otthon: odafenn! Lelkem esd, Hogy Te vezesd! S hazahívó szavad várom, Jézus, Vigasságom!

Dallam: Crüger J., 1653.

Szöveg: Franck János, 1618-1677.

295. Jézusom, ki árva lelkem

1. Jézusom, ki árva lelkem Megváltottad véreddel, Kárhozattól óvtál engem, Bűnös szívem, ó, vedd el! Add, hogy néked megháláljam. Hogy nem hagytál a halálban, megmutattad: Bármit adj, Én oltalmam csak te vagy.
2. Jézus, benned bízva bízom, Elpusztulnom, ó, ne hagyj! :/: Te, ki bűnön, poklon, síron Egyedüli győztes vagy: Gyöngé hitben biztass engem, Készíts arra, hogy én lelkem Láthat majd fenn, ó, Uram, Mindörökké boldogan.

Dallam: Frankfurt, 1662.

Szöveg: Rist János, 1607-1667.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

296. Szép tündöklő hajnal csillag

1. Szép tündöklő hajnal csillag, Ki kegyelemmel felragyog, Jessének szép veszszeje, :/: Dávid királynak magzatja, Sok királyoknak királya, Lelkemnek vőlegénye: Kedves, kegyes, kellemes, ékes és gyönyörűséges, Gazdagsággal dicsőséges.
2. Ó, gyöngyös, drága korona, Embernek, Istennek fia, Menny áldott, szent gyümölcse! :/: Szívemnek vagy lilioma, Édes evangélioma, Kedvességeknek kincse! Eggyem, lelkem, Szép violám, égi mannám, eledelem: Rólad el nem feledkezem.
3. Öntsd mélyen az én szívembe, Szerelmed tüzét lelkembe, Ó, drága jáspis kövem! :/: Fogadj hozzád s vigasztalj meg, Hogy eleven tagod legyek, Benned legyen örömem. Hozzád kiált Sebhedt szívem, lelki rózsá: légy orvosom; Nélküled nincs vigassága.
4. Mennyből nagy öröm fénylik rám, Midőn szemeddel énreám Kegyelmesen tekintesz, :/: Ó, Uram Jézus, szent Lelked, Szent igéd, tested és véred Vélem közölvén, éltetsz. Ilyen híven Tarts öledben, táplálj engem mindvégiglen, Mert fogadtad szent igédben.
5. Teremtő Atyám, Úr Isten, Ki engem örök időkben Szent Fiadban szeretted: :/: Ó engem magának jegyzett, Szentlélekkel elpecsételt, Megtisztított vérével. Vigadj és adj Szívem hálát, Istent imádd, hogy mennyégben Idvességét szerzett nékem.
6. Szóljon tehát az orgona, Gyönyörűséges muzsika, Ujjongva énekeljek, :/: Hogy megváltó Jézusomnak, Drága szép kegyes Uramnak Szerelmében örvendjek. Zengjen, pengjen Vigasságos, buzgóságos hál'adó szó, Nagy az Úr, ezekre méltó.
7. Ily kedvvel vigadj én szívem, Mert drága kincsem az Isten, Ki kezdet s vég mindemben. :/: Ó engem dicséretire, Mennybe viszen nagy öröme, Min tapsolok szívemben. Ámen, ámen! Jövel, Uram, szép koronám, jöjj sietve: Téged várlak reménykedve!

Dallam: Nicolai F., Frankfurt a. M., 1599.

Szöveg: Nicolai Fülöp hamburgi lelkész, 1556–1608.

298. Jer, Krisztus népe, nagy vígan

1. Jer, Krisztus népe, nagy vígan Mind egy öröme keljünk, :/: És egybeforva, boldogan Csak arról énekeljünk, Hogy könyörülő Istenünk Mily áldott csodát tett velünk, Mit drágán szerzett nekünk.
2. A Sátán tett rám rabigát És már halálba veztem, :/: A bűn gyötört éj- s napon át, Mert benne gyökereztem. Mind jobban elsüllyedtem én, Nem volt számomra már remény, Megült a bűnnek átka.
3. Nem használt, sőt káromra lett, Ha bármi jót is tettem, :/: Mert az égi ítéletet Önkényből megvettem. Mégis kínozott a félelem, Hogy csak a halál van velem És a poklokra hullok.
4. Ám az örök szent irgalom Nagy ínségem megszánta, :/: És könyörülvén ily bajon, Megenyhíteni kívánta. Mint jó Atya, szívébe vett, Nem játék volt, amit megtett Legfőbb kincsével értem.
5. Így szólott Egyszülöttjéhez: Jött irgalomnak éve, :/: Én diadalmam, menj, siess, Légy népem üdvössége, Bűn átkából segítsd ki hát, Fojtsd meg a ráleső halált: Az embert té-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

rítsd hozzád.

6. S ím, az Atyának engedett A Fiú, hozzám jöve, :/: Egy tiszta szűztől született Testvéremül a földre. Járt mint nagy titkos hatalom, Felölté önnön alakom, Hogy a Sátánt lebírja.

7. Szólt hozzám: tarts ki már velem, Most célod el kell érned, :/: Immár enyém a küzdelem, Kiállok készen érted. Te az enyém, én tied, S hol én vagyok, ott lesz helyed: Szét nem választ az ellen.

8. És bár kioltja életem, És bár kiontja vérem: :/: Mindezt javadra szenvedem, Hű légy e hitben vélem. A halált éltem megveszi És szentségem jóváteszi A bűnt, hogy üdvözülhess.

9. Én az Atyához felmegyek, Ha végeztem a földön, :/: Hogy aztán Mestered legyek, A Lelket rád kitöltöm, Ki félelmedben bátorít, S hogy engem ismerj, megtanít És igazságban járat.

10. Mit tettem és hirdettem én, Azt kövesd szóban, tettben, :/: Az Úr országát építvén És dicsőségét egyben. Ne hagyd, hogy hívság s emberek Megrontsák lelki kincsedet: Ez légyen örök részed!

Dallam: Wittenberg, 1523.

Szöveg: Luther Márton, 1483-1546.

299. Jézus hív, bár zúg, morajlik

1. Jézus hív, bár zúg, morajlik Életünk vad tengere; Halk hívása tisztán hallik: "Jer, kövess, ó, jöjj ide!"

2. Vedd a példát Andrástól, ki Hallva hívó szózatot, hálóját se vonszolá ki: Érte mindent elhagyott.

3. Jézus hív, hogy Őt imádjad, Megragad, hogy el ne ess, Mert kísért öntelt világod: „Jöjj, engem jobban szeress!”

4. Ha nehéz az élet terhe, Roskadozva hordom azt: Bús orcám Hozzá emelve, Jézusban lelek vigaszt.

5. Uram, hozzám légy kegyelmes, Tedd Tieddé szívemet, Hadd lehessek engedelmes, Néked élő gyermeked!

Dallam: Stainer J. után.

Szöveg: Alexander Cecil Fr., 1823-1895.

300. Lelkem drága Jézusa, Hozzád hajt a félelem

1. Lelkem drága Jézusa, Hozzád hajt a félelem, Míg üvölt a habtusa, S nő a vész a tengeren, Rejts el, rejts el, itt ne hagyj, Míg eláll a fergeteg; Biztonságos révet adj, S majd

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

fogadd el lelkemet.

2. Nincs nekem más enyhelyem, Szívem Téged hív s keres, Ó, maradj itt, Mesterem, Őrizz, adj erőt, szeress! Véled állom a vihart, Hit s erő Te vagy, Te Szent, Szárnyad árnyával takard Fejemet, a védtelent.

3. Csak Te kellesz, én Uram, Benned mindent meglelek; Támogasd, ki elzuhan, Gyógyítsd meg, ki vak s beteg. Szent szavadra hallgatok, Tévedés az én bajom, Én hamisság s bűn vagyok, Te igazság s irgalom.

4. Kegyelem vagy, égi jó, Mely minden bűnt eltörül, Hagyd, hogy gyógyító folyó Tisztogasson meg belül. Élet-kút vagy, lüktetés, Vízmeríteni drága hely, Ó, buzogj fel bennem és Öröklét felé emelj.

Dallam: Dykes J.B., 1823-1876.

Szöveg: Wesley K., 1705-1788.

301. Új világosság jelenék

1. Új világosság jelenék, Ó, tévelygés csendesedék; Isten igéje jelenék, Újjonnan nékünk adaték.

2. Evangéliom erejét, Krisztust, áldott szent Igéjét, Atya Isten nagy jó kedvét, Megmutatá ő kegyelmét.

3. Kit sok száz esztendeiglen Eltitkolt volt Atya Isten, Mint megmondá jövendőlvén Ámos próféta könyvében.

4. Ezt a mi hitetlenségünk És nagy telhetetlenségünk, Érdemlette tévelygésünk, Emberbeli reménységünk.

5. Igaz az Isten Igéje, Kivel él ember elméje, Kinek megmarad ereje És el nem vész ő reménye.

6. Kérünk, Úr Isten, tégedet, Erősítsd meg híveidet, Hogy vehessük szent Igédet És vallhassuk te hitedet.

7. Mert csak te vagy bizodalmunk, Ördög ellen nagy gyámolunk, Testünk ellen diadalunk, E világ ellen oltalmunk.

8. Dicsőség légyen Atyának És egyetlenegy Fiának, Ezeknek Ajándékának; A dicső Szentháromságnak.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Batthyány-kódex, XVI. század.

302. Ó, népek Megváltója

1. Ó, népek Megváltója, Jövel, szűznek szent Magzatja, Mert mind ez világ csudálja: Istennek szűztől lesz fia.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Atyától lőn kijövése, És ahhoz lesz megtérése; Pokolig lőn leszállása, De felmégyen mennyországra.

3. Ki Atyával vagy egyenlő, Testben légy nagy győzedelmű; Te isteni nagy erődből Ments meg erőtlenségünktől.

4. A te jászlad immár fénylik, Az éj megvilágosodik; Homály, setétség távozzék, A hitnek világa fényljék.

5. Dicsőség légyen Atyának És egyetlen egy Fiának Szentlélekkel egyetemben Most és mindörökké, Ámen.

Dallam: Középkori himnusz dallam.

Szöveg: Ambrosius (340-397) himnuszából, Oppenheim, 1612.

303. Jöjj, népek Megváltója

1. Jöjj, népek Megváltója, Szűznek ékes virága, Mind e világ csudálja, Mint jöttél, Isten Fia.

2. Nem emberi erőtlől, De Szent Lélek Istentől Ige testbe öltözék, Szűz méhe megvirág-zék.

3. Jöve ágyas házából, Tiszta szűz szent méhéből; Isten, ember ő egyben, Eljött hoz-zánk már testben.

4. Szent Atyjától földre jött, Szállt poklokra és győzött, Atyjához emelteték, Ő székibe ül-tetek.

5. Atya Isten szent Fia, E világnak istápjja: Gyarló néped sok baja Rád szállt, légy bajví-vója!

6. Jászolod immár fénylik, Új világa tündöklük, Melytől éj elenyészik, Hitünk megerősö-dik.

7. Dicsőség néked, Urunk, Mi kegyelmes Megváltónk! Dicsőség szent Atyádnak És mi Vigasztalónknak!

Dallam: Gregorián dallamból, Erfurt, 1524.

Szöveg: Ambrosius (340–397) milánói püspök himnuszából, Luther Márton.

304. Kapuk, emelkedjetek

A 130. zsoltár dallamára: Tehozzád teljes szívből

1. Kapuk emelkedjetek! Kiáltó szó hallik, Im, jó fejedelmetek, Az idő hajnallik: Harmattal rakott feje, Véle sok áldása, Bétölt teljes ideje, Hogy minden test lássa.

2. Imhol jó a Vőlegény, Lelkem, menj elébe, Keresd nyugtod, mint szegény, Gazdag ke-belébe'. Kedves vendéget várok, Szívem ajtajáru! Hulljanak a závárok, Mert már közel járul.

3. Már az ég harmatozzon, A föld igazságot, mint bő gyümölcsöt, hozzon: Indíts vígas-ságot, Ó, kegyes Immánuel, Mert várlak valóba'; Ó te kisded Sámuel, Jöjj el már Silóba!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Az útat egyengessed, Szívemben a mérget S üröm gyökerét égessed, Lelkemről a kérget, A keménységet vedd ki, Hogy meglágyulhassak, A gatz s gerendát szedd ki Szememből, hogy lássak.

5. Az Illésnek lelkével Ruházz fel engem is, Szent szerelmed tüzével Égjen én lelkem is. Áldj meg oly kegyességgel, Hogy higgyek és szóljak, Hűségedre hűséggel Másokat unszoljak.

6. Isten Báránya, jövel, Mutasd szelídséged; Uram, felemelt fővel Várom idvességed. Igazság napja, támadj, Adj világosságot, Magamnak nincs: reám adj Örök igazságot.

7. Dávid gyökere s ága, Fényes hajnalcsillag, Pogányok kívánsága, Megígért áldott mag; Isai törzsökéből Származott vesszőszál: Nékem Atyád kedvéből Erős torony s kőszál.

8. Bennem az Úr temploma Általad készüljön, Vesszen a bűnnek nyoma, Lelked újjászüljön. Méltóztass személyedre E gyarló világon, Dicső jelenlétedre Düljön le a Dágon.

9. Tégy szívedre pecsétül, Bélyegül karodra: Igy lelked erejétül Élek csak számodra. Mindvégig velem maradj Mennyei erővel, Holtom óráján ne hagyj, Jövel, Ámen, jövel!

Szöveg: Szőnyi Benjámín, 1717-1794.

305. Álmétkodással csudáljuk Véghetetlen szerelmed

A 210. dicséret dallamára: Ó, áldandó Szentháromság

1. Álmétkodással csudáljuk Véghetetlen szerelmed, Ó Isten ha megvizsgáljuk Kijelentett kegyelmed; Ezt száj ki nem mondhatja, Nyelv nem magyarázhatja.

2. Mert az emberi nemzetet Annyira becsülötted, Hogy te egyetlen egyedet Érette elküldötted Emberi ábrázatban, Hogy élne gyalázatban.

3. Ó Isten bölcsességednek Megfoghatatlan titka! Hozzánk való szerelmének Mély tengere!- mily ritka Ki ezt eszébe venné, Mélyen szívébe tenné.

4. Mi azért vígan dicsérünk Ó, jó Atyánk, tégedet, Magasztalunk s arra kérünk, Hogy te szeretetedet Gerjessed fel szívünkben, Jobban-jobban lelkünkben.

Szöveg: Szilágyi Bálint, †1807.

308. Igaz Isten, ígéretedben

A 35. zsoltár dallamára: Nosza istenfélő szent hívek

1. Igaz Isten, ígéretedben Változhatatlan valóság! :/: Amit te a te beszédedben Megmondasz az mind valóság. Könnyebb megavulni, :/: Véggépen elmúlni A természetnek, Mint semmibe menni Az igaz isteni Szent ígéretnek.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Megmondottad volt még kezdetben Az első egy pár embernek, :/: Hogy ők a szomorú esetben Mindörökké nem hevernek: Küldesz vígasztalót, :/: Ő magvukból valót, Ki eredeti Elvesztett jussukba És boldogságukba Visszahelyezi.

3. Meglett ez, és a Szűz méhében Fogantatott az, akinek :/: Jézusi felséges nevében Áldás szól a föld népinek. Így az ígértetett :/: És kijelentetett Teljes időnek Hajnala felderült A sötétségben ült Sok kesergőnek.

4. Lelki örömmel megújulva Imádjuk szent Felségedet, :/: Hogy ismét mireánk fordulva Szemléljük régi kedvedet. Megnyitjuk szívünket, :/: Tárjuk kebelünket, Hogy Jézusunkat Eképen fogadjuk, Híven átaladjuk Néki magunkat.

5. Tarts meg bennünket az országban, Melyet ő köztünk állított, :/: Adj részt abban a boldogságban, Melyet a földre szállított' Majd éltünk végével :/: Bocsáss el békével, Hogy oda térjünk, Hol az ő hívei Száma közt mennyei Országlást érvünk.

Szöveg: Nagy István, 1770-1831.

309. Mennyei Ige, jelenél

A 301. dicséret dallamára: Új világosság jelenék

1. Mennyei Ige, jelenél, Örök Atyától kijövé, Testet magadra felvevé, S abban minket idvezítél.

2. Te vagy Atyánknak Igéje, Kit Ádámnak megígére, És Ábrahámnak hirdete, Dávidnak is megjelente.

3. Világosítsd meg elménket, Szenteld meg a mi szívünket, Hogy ismerhessünk tégedet, Útálhassuk bűneinket.

4. Erősítsd bennünk hitünket, Nyerhessük idvességünket; Te légy minékünk épület, Út, igazság, örök élet.

5. Hogy mikor eljössz ítélni, Minden szív titkát kivenni, A jóknak minden jót adni, A gonoszokat büntetni:

6. Akkor tőled bűneinkért Ne vess el; lám te azokért Magas keresztfán ontál vért: Sőt idvezíts érdemedért.

7. Dicséret és nagy dicsőség, Adassék néked tisztesség, Ki Atyával egy Istenség, Szentlélekkel vagy egy Felség.

Szöveg: V-VI. századi latin himnuszról. Öreg Graduál, 1636.

310. Küldé az Úr Isten

1. Küldé az Úr Isten Hűséges szolgáját Szűzhöz Názáretbe Gábriel angyalát Hozzánk jókedvében:

2. Menj el Máriának E jót megmondani, A régi Irásnak Titkát jelentsed ki Angyali erőddel.

3. Mondd ezt: ó szent, kegyes, Üdvözlésem végyed; Ajándékkal teljes, Az Úr van tevéled; Szűnjék hát félelmed.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Szent szűz, méhedbe vedd Az Úr Isten Fiát, Melyben megőrizzed A szüzesség jus-
sát, Minden tisztaságát.
5. Hallá s elfogadá E parancsolatot, Hívé és fogada Méhében magzatot, De nagy Csu-
dátost.
6. Emberi nemzetnek Hű tanácsadóját, Jövendő életnek Maradandó atyját Örök békes-
ségben;
7. Kinek erőssége Minket úgy őrizzen, Hogy a világ vétke Minket meg ne sértsen, Po-
kolra ne vessen;
8. De a Bűnbocsátó Végye el vétkünket, Légyen igazítónk S adjon örökséget Mennye-
országában.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Abaelard Péter (1079-1142) éneke után. Kassa, 1662.

311. Szent Ézsaiás így ír

1. Szent Ézsaiás így ír Krisztusnak szent születéséről, Hogy egy vesszőszál felneveke-
dik Jesse gyökeréről.
2. Ennek gyökerén a virágocska- ugymond- nevekedik, Kin az Istennek, ő szent Atyjá-
nak lelke megnyugoszik.
3. Győzedelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallja, A kegyelemmel és igazság-
gal őt teljesnek mondja.
4. Ez által léssen az Úr Istennel nekünk békességünk, Mert közbenjárónk szent Atya
előtt ő léssen minékünk.
5. Drága jószágot és örökséget szerez ő minékünk, Adósságinkat nagy gazdagsággal
megfizeti értünk.
6. Igazságával mind e világot megítélni fogja, Mert az Úr Isten az ítéletet kezébe bo-
csátja.
7. Nagy békességet, lelki örömet hoz ő e világra, Mert birodalmat, nagy királyságot ve-
szen fel vállára.
8. Által leszen, hogy a bárányok a farkassal laknak, Semmi bántásuk oroszlánoktól nem
leszen juhoknak.
9. Győzedelmének hatalmasságát valakik meglátják, Krisztus Jézusnak isteni voltát
mindazok imádják.
10. Nagy bátorsággal szegény bűnösök akkor könyörögnek; Krisztus nevében lelki és
testi ajándékot vesznek.
11. Az ő zászlóját felemelteti Anyaszentegyházában, És szent igéjét prédikáltatja e szé-
les világban.
12. Ezt megcselekszi a seregeknek Ura és Istene, Az Úr Istennek reánk áradott buzgó
nagy szerelme.
13. Nagy vígasságunk, örvendezésünk legyen e gyermekben; Mert idvességünk vagy
minékünk szent születésében.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Szegedi Gergely, 1566 előtt.

312. Várj ember szíve készen!

1. Várj ember szíve készen! Mert jő a Hős, az Úr, :/: Ki üdvösséged leszen Szent győztes harcosúl, Fényt , éltet hozva jó, Megtört az ősi átok: Kit vágyakozva vártok, Betér hozzátok Ő.

2. Jól készítsétek útát! A Vendég már közel! :/: Mi néki gyűlölt, útált, Azt mind vessétek el! A völgyből domb legyen, Hegycsúcs a mélybe szálljon, Hogy útja készen álljon, Ha Krisztus megjelen.

3. Az Úr elé ha tárod A szív alázatát, :/: Őt nem hiába várod: Betér hozzád, megáld. A testi gőg: halál! De bűnödet ha bánod, Szent Lelke bőven árad, S a szív üdvöt talál.

4. Ó Jézusom, szegényed Kér, vár, epedve hív: :/: Te készítsd el: tenéked lesz otthonod e szív. Jer hű szívembe hát! Habár szegény e szállás, De mindörökre hálás, Úgy áldja Krisztusát.

Dallam: Erfurt, 1572.

Szöveg: Thilo Bálint, 1607-1662.

313. Dicsérd Istent, keresztyénség

1. Dicsérd Istent, keresztyénség, Ő dicsőségében, Kitől árad rád idvesség, Fia érdemében, Fia érdemében.

2. Leszállván Atyja kebeléből, Kicsiny gyermek korban, Szegénységben, ruha nélkül Fekszik a jászolban, Fekszik a jászolban.

3. Letette minden hatalmát, Erőtlen vala, Felvette szolga formáját Mindeneknek Ura, Mindeneknek Ura.

4. Anyjának ölében nyugszik, Tejével táplálja; Az angyalok ezt örvendik, Mert Dávidnak fia, Mert Dávidnak fia.

5. Ki az utolsó időben Eljövendő vala, Hogy építtessék hívekben Az Isten országa, Az Isten országa.

6. Csuda változással testet Ő magára felvőn, Adván nekünk idvességet, Menyben részessé tőn, Mennyben részessé tőn.

7. Én úr, ő pedig lett szolga, Ó csuda változás! Jobbat Jézus mit adhatna: nekünk boldogulást, Nekünk boldogulást.

8. Ma Paradicsom kapuját Ismét megnyitotta, Kérub nem állja ajtaját, Ezért minden áldja, Ezért minden áldja.

Dallam: Herman M., Lipcse, 1554.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: Herman Miklós, 1480-1561.

314. Jézus, születél idvességünkre

1. Jézus, születél idvességünkre, Amint régenten vala ígérve, Atya Istennek nagy szerelme, Emberi nemhez tetszik ebbe Kegyessége.
2. Első szüleink vétkei miatt, És az ördögi csalárdság miatt Hoztuk magunkra örök halált, És kárhozatot, pokol kínját, Sok nyavalyát.
3. Nem volt senki sem, ki megmentene, Ámde szent Atyád megkönyörüle, Téged ígéres az idő telvén Szabadítóul nekünk mennyből Alákülde.
4. Értünk felvétel a Szűztől testet, Melyben szenvedél és től eleget; Elvévéd a mi bűneinket, Nyervén minékünk örök életet, Dicsőséget.
5. Siess már hozzánk, megváltó Urunk! Adjad, hogy végig benned bízassunk, És szent Atyáddal megláthassunk, Mennyben tevéled lakozhassunk, Vígadhassunk.
6. Légyen tisztesség te Felségednek, És szent Atyádnak, mi teremtőnknek, És egyetemben Szentléleknek: Dicsőség a Szentháromságnak, Egy Istennek.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Debrecen, 1590.

315. Krisztus Urunknak áldott születésén

1. Krisztus Urunknak áldott születésén, Angyali verset mondjunk szent ünnepén, Mely Betlehemnek mezejében régen Zengett eképen:
2. A magasságban dicsőség Istennek, Békesség légyen földön embereknek, és jóakarat mindenféle népnek És nemzetségnek!
3. A nemes Betlehemnek városába' Gyermeke született szűztől e világra, Örömet hozott Ádám árváira, Maradékira.
4. Eljött már, akit a szent atyák vártak, A szent királyok akit óhajtottak, Kiról jövendőt próféták mondtak, Nyilván szólottak.
5. Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk, Általa vagyunk bűnünkből váltságunk, A mennyországban örökös lakásunk, Boldogulásunk.
6. Hála legyen mennybéli szent Atyának, Hála legyen született Jézusunknak, És Szentléleknek, mi vígasztalónknak, Bölcs oktatóknak!
7. Ó örök Isten, dicső Szentháromság, Szálljon mireánk mennyei vígaság, Távozzék tőlünk minden szomorúság, Légyen vídamság!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Pécselyi Király Imre, †1641 körül.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

316. Az Istennek szent anyala

1. Az Istennek szent anyala Mennyekből hogy alászállta És a pásztorokhoz juta, Nékiek eképen szóla:
2. Mennyből jövök most hozzátok, És íme nagy jó hírt mondok, Nagy örömet majd hírdetek, Melyen örvend ti szívetek.
3. E mai nap egy kis gyermek Szűztől született tinéktek, A gyermek szép és oly ékes, Vígasságra kellemetes.
4. Már lehozta az életet, Mely Istennél volt készített, hogy ti is véle éljete, Boldogságban örvendjete.
5. Ez lesz néktek a jegy róla: Ímé, fekszik a jászolba', Ott találjátok őtet, Kitől menny, föld teremtetett.
6. Ez Úr Krisztus mi Istenünk, Nyavalyáinkból kimentőnk, Ő lészen az Idvezítő, Minden bűnünkben kivévő.
7. Nyílj meg szívem, lásd meg jobban, Ki fekszik itt e jászolban? Ez a gyermeek bizonyára, Az Úr Jézus, Isten fia.
8. Jertek hát, mi is örvendjünk, A pásztorokkal bémenjünk, Lássuk, mit adott az Isten, Hozzánk való szerelmében.
9. Mindeneknek teremtője, Miért vagy ily szegénységbe'? Hogy fekszel az aszú szénán, Szamár s ökrök közt aludván?
10. Nincs-é senki e világon, Ki tégedet befogadjon? Nincsen-é meleg helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?
11. Néked bársony s tafotád, Aszú széna lágy párnácskád; Noha nagy dicső király vagy, Mostan ímé mily szegény vagy!
12. Ó én szerelmes Jézusom, Édes megváltó Krisztusom! Jövel, csinálj csendes ágyat, Szívemben magadnak házat!
13. Ó kedves vendég nálam szállj, Bűnömtől ne iszonyodjál, Jöjj be hozzám, te szolgálóhoz, Szegény megtérő juhodhoz!
14. Én lelkemnek rejtekébe, Zárkózzál bé szekrényébe, Hogy el ne felejthesselek, Sőt, örökké dicsérjelek.
15. A mennyei magas égben Istennek dicsőség légyen, Ki szent Fiát küldé értünk, Hogy Megváltónk lenne nekünk.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Luther Márton éneke után.

318. Jer, mindnyájan örüljünk

1. Jer, mindnyájan örüljünk, És szívünkben vigadjunk, Mert született Úr Jézus nekünk.
2. Kit az Atya Úr Isten, Könyörülvén emberen, Elbocsájta teljes időben.
3. Elhagyá gazdagságát, Véghetetlen országát, Hogy érettünk adja Őmagát.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Ő életnek adója, Szívek vigasztalója, Lelkünk megvilágosítója.
5. Azért jöve, hogy éljünk, Isten kedvébe essünk, Érdeméből kegyelmet nyerjünk.
6. Nagy szeretet mindenhez, Hogy Isten emberekhez Jöve, fertelmes bűnösökhöz.
7. Akik benne nem bíznak, Sőt bízni sem akarnak, Örök halállal mind meghalnak.
8. Mi azért e felségben, Emberré lett Istenben: Higgyünk mi egy reménységünkben.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Várad, 1566.

319. Kezdetben volt az Ige

A 318. dicséret dallamára: Jer, mindnyájan örüljünk

1. Kezdetben volt az Ige, A Krisztus ő Felsege, Szent Atyjának egyetlenegyje.
2. Leszálla mennyországból, Atyja akaratjából, Istenségnek szent tanácsából.
3. E világra adaték, És minékünk születék, Emberi nem hogy megváltatnék.
4. Mert Ádámban kesergünk: A Krisztusban vígadunk, Mert ő nekünk minden örömünk.
5. Mert Ádámban meghaltunk, De lőn Krisztusmi Urunk, Ki által ismét feltámadunk.
6. Örvendjünk és vígadjunk, Istennek hálát adjunk, Hogy halálból életre jutunk.

Szöveg: Debrecen, 1569.

320. Ez nap nekünk dicséretes nap

1. Ez nap nekünk dicséretes nap, Bizony vígasságnak napja, És idvességnek bizodalma, Mert született ez nap nekünk mi váltságunkra A Krisztus Jézus, Istennek Fia. Áronnak veszszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Menynyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.
2. Ez Gyermeke volt a megígért mag A mi első atyáinknak, Ádám atyánknak, Ábrahám-nak, Kiben minden nemzetségek megáldatnának, Örök életre feltámadnának. Áronnak veszszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Menynyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.
3. Megtöreték e Gyermeke miatt Az ördögnek nagy hatalma, A hálál, ördög, bűn országa: Megnyittaték mennyországnak erős kapuja: Istennek kedve mireánk szálla, Áronnak veszszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Menynyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.
4. Nincsen immár semmi félelmünk A mi nyomorúságinktól, Bűntől, haláltól, kárhozattól, Sem a Mózes törvényének kemény átkától, Ördögnek rajtunk nagy bosszújától. Áronnak veszszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Menynyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

5. Megtöretnek a pogány népek, Kik e Gyermekekben nem hisznek: A nagy Istennek nem kellene, Az ördögnek hatalmába örökké esnek, Akik a bűnnek véget nem vetnek. Áronnak veszszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Menynevei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

6. Hálát adjunk az Úr Istennek, Atya-Fiú-Szentléleknek, És örüljünk mind e Gyermekeknek; Nagy örömet az angyalok nekünk hirdetnek, Dicsérvén Istent, Így énekelnek: Áronnak veszszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Menynevei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Várad, 1566.

325. Szívünk viasággal ma bétölt

A 296. dicséret: Szép tündöklő hajnalcsillag

1. Szívünk viasággal ma bétölt, Mert ígélet szerint felkölt Istenfélők számára :/: Az igazság fényes napja: Újtestámentumnak papja Eljött, kit sok szent vára. Csillag villog, Ragyog már rám, melyet Bálám láta régen, Fénylik, mint szép nap az égen.

2. Megszáná Isten estünket, Felöltözé portestünket, Mely kegyesség nagy titka! :/: Már minket győzni megszűnnek Halál, pokol, ördög, bűnök, Törvénynek átkos volta. Mérge, férge Nekünk nem árt, nem tehet kárt semmiképen: Immár meggyőzettek épen.

3. PRÓFÉTA, kinek nincs mása, Eljött, hogy népét meglássa, Tanítsa, bölcsé tégye; :/: A FŐPAP jött, hogy áldozzon, Nekünk megtisztulást hozzon, Világ bűnét elvégye. A szenteknek, felkenteknek fejedelme, KIRÁLYA, nagy segedelme.

4. Emberré lőn Isten Fia, Emberekért atyánkfia Hogy így ő nekünk lenne. :/: Máriától, tiszta szűztől, Nem földi, vagy testi tűztől, Hogy minket szenté tenne. Fényes, kényes Eljövése, születése nem volt néki, Bár a menny királyi széki.

5. Légyek benned, te énbennem, Jézus engedj hozzád mennem, Ha te is hozzám jöttél; :/: Adjad: légyek a te híved, Essék meg rajtam hú szíved, Ha kegyelmedbe vettél, Mert nincs más kincs, Mely hívekkel, bús szívekkel jól tehetne, Boldogságot szerezhetne.

Szöveg: Új Zengedező Menynei Kar, 1742.

326. Dicsőség mennyben az Istennek

1. Dicsőség mennyben az Istennek! :/: Dicsősség mennyben az Istennek! Az angyali seregek :/: Vígán így énekelnek: Dicsősség, dicsősség Istennek!

2. Békesség, földön az embernek! :/: Békesség földön az embernek, Kit az igaz szeretet :/: A Jézushoz elvezet, Békesség, Békesség Embernek!

3. Dicsérjük a szent angyalokkal, :/: Imádjuk a hív pásztorokkal Az isteni Gyermecket, :/: Ki minket így szeretett, Dicsérjük, imádjuk És áldjuk!

4. Ó Jézus! Ne vess meg bennünket, :/: Hallgasd meg buzgó kérésünket! Jászolodnál fogadjuk, :/: Hogy a vétket elhagyjuk, Ó Jézus, Ne vess meg: Hallgass meg!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

5. Dicsőség az örök Atyának :/: És értünk született Fiának, Mindkettő Szent Lelkének, :/:
Áldások kútfejenek: Dicsőség, Dicsőség Istennek!

Dallam: 1855.

Szöveg: Szent vagy, Uram. 1931.

327. Ó, jöjjetek, hívek

1. Ó, jöjjetek, hívek ma lelki nagy örömmel, A jászolhoz Betlehembe jöjjetek el! Megszületett az angyalok királya: Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust.

2. Az életnek szent Ura, dicsőség Királya Itt fekszik a jászol mélyén nagy szegényen. Nagy dicsőséges, szent és örök Isten! Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust.

3. Ti angyali lelkek, ma zengjete az Úrnak És vigadva örvendjete, buzgó hívek! A magas mennyeiben dicsőség Istennek! : Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust.

4. Úr Jézus, ki ez napon érettünk születél, Csak tégedet illet szívünk tisztelete! Isteni Gyermeke, testet öltött Ige! Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust!

Dallam: XVII., századi himnusz dallam.

Szöveg: „Adeste fideles” latin himnusból.

328. Jöjjetek Krisztust dicsérni

1. Jöjjetek Krisztust dicsérni, Bízó szívvel hozzá térni, Énekekkel zengve kérni, Krisztus népe jöjjetek.

2. Bűn, pokol már búban éljen, Ördögöt hadd ölje szégyen, Üdvösségünk szent ölében Már levetjük mind a bűnt.

3. Küldte Őt az Úr kegyelme Öröklétre, győzelemre, Hogy szívünket felemelje Boldogságos ég felé.

4. Irgalommal szánva minket, Nagy jósága ránk tekintett, S ördögcsalta bús szívünket Mennymagasból látni jött.

5. Áldott óra, boldog óra, Nagy hitünknek meghozója, Ajkunk zengő hálaszóra Nyílik, édes Jézusunk.

6. Jászol-ölben drága Gyermeke, Ég felé vigyen kegyelmed, Hol dicsérve énekelnek Édes hangú angyalok.

Dallam: „Quem pastores”, XVI. század.

Szöveg: Gerhard Pál, 1607-1676.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

329. Itt állok jászolod felett

1. Itt állok jászolod felett, ó Jézusom, szerelmem, :/: Eljöttem, elhoztam neked, amit kezdeből nyertem: Vedd elmém, lelkem és szívem, Hadd adjam néked mindenem, Hogy kedves légyek néked!

2. Nem éltem még e föld színén: te értem megszületted, :/: Még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél; Még meg sem formált két kezed, Már elválasztál engemet, Hogy társam légy e földön.

3. Halálban, éjben vártam én: fölkel a nap rám véled. :/: Terólad ömlik rám a fény: a béke, boldog élet, A lélek ékességei; Belőlük hitnek mennyei szent tisztasága árad.

4. Csak nézlek boldog szívvel és nem győzlek nézni téged, :/: Szóm és erőm mind oly kevés, hogy elmondhassa néked: Bár felfoghatna tégedet Az emberszív és ismeret, Hogy megfejtse titkod!

5. Megváltóm, egy kérésemet nem vetheted meg nékem: :/: Hogy szívem mélyén tégedet hordozhatlak, remélem, És bölcsőd, szállásod leszek; Jövel hát, tölts el engemet Magaddal: nagy örömmel!

Dallam: Bach J. S., Lipcse, 1736.

Szöveg: Gerhardt Pál, 1607-1676.

330. Örvendezzen már e világ

1. Örvendezzen már e világ, Légyen mindenben vigasság, Mert Krisztus mindenért váltáság, Világ bűnéért orvosság.

2. Zakariás szent próféta Már ezt régen megmondotta: Örvendezz, Sion leánya És örülj nagy vígasságba'!

3. Ne félj, mert íme örömed: A te királyod jó neked; Szamár vemhén telepedett, Mutatván nagy szelídséget.

4. Véle vagyon istensége, Mondhatatlan nagy kegyelme, Jóvolta, idvezítése, Mert ő mindeneknek feje.

5. Előll s utól nagy serege Szentlélek teljességében Hozsánnát kiált a mennybe, Dávid fiának örömben.

6. Némelyek ruházatjokkal, Krisztus útját méltósággal, Mások hintik zöld ágakkal: Királyt tisztelnek azokkal.

7. Mi is azért királyunknak, Menjünk elébe Urunknak; Vigyünk szép pálma ágakat: Hitünk győzedelmes voltát.

8. Dicsőség Atyánknak mennyben, Mi királyunknak akképen Szentlélekkel egyetemben Mostan és minden időben.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Batthyány-kódex, XVI. század.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

331. A nagy király jön: Hozsánna!

A 32. zsoltár dallamára: Ó, mely boldog az oly ember életében

1. A nagy király jön: Hozsánna! Hozsánna! Zeng e kiáltás előtte, utána; Zöld ágakat szedelnek útjára, Békességet hoz népe javára. Áldott aki jött az Úrnak nevébe', Általa léptünk az Isten kedvébe; Békesség ott fenn a mennyországban, Áldott az Isten a magasságban!

2. Ó, szentegyház, hívek boldog országa! Mily édes ez a Jézus királysága! Szelíd, szegény ez és alázatos, De nagyhatalmú és csodálatos. Igaz ez és a bűnből szabadító, A bűnt, halált és népeket hódító; Vasvesszővel bírja ellenségét, De szelíden őrzi örökségét.

3. Jézus király és magát annak vallja, De hogy királlyá tegyék nem javalja; Sőt, noha Isten, Sion királya: Lett az időben szolgák szolgája. Jön szamarháton alázatossággal, Aki pedig bír az egész világgal; Nem jön királyi fényes bíborban, Nem fegyverekkel zörgő táborban.

4. Ó édes Jézus, Atyádnak szent Fia! Ó, Isten, néped kegyelmes királya! Vezérelj jóra egész éltünket, Tégy tulajdon népeddé bennünket. Légy segítségül, ki a magasságban Ülsz drága véreden szerzett országban; Tégy engedelmes, hű polgárokká S nyert kincseidben birtokosokká.

5. Hogy csak a Jézus és az ő szent Atyja Törvénye légyen és szent akaratja Cselekedetünk zsinórmértéke: Áldott királyunk királyi széke Hű szíveinkben légyen felemelve, És hűségére életünk szentelve; Tégyen méltóvá a Jézus vére A boldog lelkek lakóhelyére.

Szöveg: Pálóczi Horváth Ádám, 1760-1820.

334. Ó Isten, ki a törődött Szívet meg nem utálsz

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

1. Ó Isten, ki a törődött Szívet meg nem utálsz, :/: Sőt a bánatból ejtődött Könnyeket megszámlálsz: Kedveljed érzésemet És elmélekedésemet, Melyek szívemben támadnak Halálán te szent Fiadnak.

2. Mint sír a kertben magában, Mint küszködik a harccal, :/: Mely a sötét éjszakában A földre ejti arccal, Hol kínjait lelkében Érezvén és testében, Vércseppel verejttekezik, Elalél és csüggedezik.

3. De új erőt vesz magának, Lelkét megbátorítja, :/: Mint a vitéz, ha harcának Kezdeté tántorítja. Az eláruló csókra Önként megy a kínokra A fegyverekbe öltözött Vérengzőn kísérek között.

4. A bíró bár megismeri, Hogy ő vétkét nem látja, :/: Elereszteni nem meri, Ostor alá bocsátja. Látja a nép véresen, Nincs szíve, mely megessen, Fakad ily gyilkos lármára: Feszítsd, feszítsd fel a fára.

5. Függsz már a fán kiterjesztett Kezekkel felszegezve, :/: A föld testéből eresztett Vérral van befedezve. Elalélván végtére A kínok érzésére, Meghal, Atyjához sóhajtván, Fejét keresztjére hajtván.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Ó, kínok közt elenyészett Megváltóm a keresztfán! :/: Téged az egész természet Bús-lakodva sirat s szán. Reng a föld alkotmánya, A holtakat kihányja; A fényes nap is bújába', Borul sötét éjszakába.

7. Elhal énbennem is a szív Ez iszonyú látásra, :/: Bánatba merült lelkem hív Bűneimért sírásra, Mert tudom, hogy helyettem, Ki sokképen vétettem, Szenvedéd a vereséget, Mely így vet életednek véget.

8. Bízom más részről, mert a hit Hogy értem ontottál vért, :/: Rettégésemben megenyhít, Tudván, hogy érdemedért Részeltettem az égben Ama nagy dicsőségben, Hol te, ki értem szenvedtél, Örök méltóságot vettél.

Szöveg: Nagy István, 1770-1831.

335. Ó ártatlanság Báránya

1. Ó ártatlanság Báránya, :/: E világnak ki vagy ára, Megtartója, táplálója, Áldott légy, egek királya!

2. Hogy érdemlettük ezt tőled, Hogy :/: mi értünk ezt felvégyed? Hogy szent tested vereséget, Szenvedjen ennyi sérelmet?

3. Bár tiszta ártatlanság vagy, :/: Káromlónak is mondanak, Ámde te mégis vesztegelsz, Ily hamis vádra nem felelsz.

4. Mivel hogy Isten fiának, :/: Mondod magad Messiásnak: Káromlónak elneveznek, Nem hisznek téged Istennek.

5. Áldott légy ezért, Jézusunk, :/: Édes megváltó Krisztusunk, Fő tanítónk és orvosunk, Megszabadító Királyunk!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: XVII. század második fele.

337. Paradicsomnak te szép élő fája

„A Krisztusnak a keresztfán lett hét szavaiból.”

1. Paradicsomnak te szép élő fája, Ó kegyes Jézus, Istennek Báránya, Te vagy lelkünknek igaz Megváltója, Szabadítója.

2. Értünk egyedül szörnyű kínt szenvedtél, Megfeszítettvén töviset viseltél, Mi bűneinkért véreddel fizettél És megölettél.

3. Csudánkra vannak a te szép gyümölcsid, Nagy kínjaid közt való szent beszédid, Kiket keresztfán szóltál, szent mondásid, Hét szép szavaid.

4. Első szódban így könyörgél Istennek: ATYÁM, BOCSÁSD MEG BŰNÜKET EZEKNEK, MERT NEM TUDJÁK ŐK MOST, MIT CSELEKESZNEK, Kegyetlenkednek.

5. Lőn második szó a szegény tolvajhoz, Bűnén kesergő s törődő latorhoz, Mondván: VELEM LÉSSZ MA PARADICSOMBAN, SZENT ORSZÁGOMBAN.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Keserves szívű szentséges anyádnak, Harmadik szódat nyújtád Máriának, És ugyanakkor szóltál szent Jánosnak, Mondván azoknak:
7. ÍMHOL AZ ANYÁD, kedves tanítványom, ÍMHOL A FIAD, ASSZONY, már ajánlom, Gyámolítóddul ezt a Jánost hagyom, Kegyesen adom.
8. Ártatlan Bárány, keserűségemben, Negyed szód ez lőn nagy kísértettedben: ÉN ISTENEM, ÉN ISTENEM, ÜGYEMBEN MIÉRT HAGYÁL EL?
9. Jövendölések mind beteljesedvén, És minden dolgok már elvégeztetvén, Mondád ötödször: SZOMJÚHOZOM igen, Szíved epedvén.
10. Mikoron, Uram, a mérget elvévéd, Ottan hatodszor mondál ilyen igét: Bételjesedett és ELVÉGEZTETETT Váltságnak dolga.
11. Reád érkező a szomorú halál, Hetedszer így szólt s imádságot mondál: ATYÁM, KEZEDBE TESZEM LE LELKEMET, Én életemet.
12. Édes Jézusunk, szenteld meg lelkünket, Hogy mi is megbocsáthassuk bűnünket Mindeneknek, kik ellenünk vétettek És elestének.
13. Adjad, hogy mi is értük könyörögjünk, Téged követvén, szívből esedezzünk, Hogy sok szentekkel tehozzád mehessünk, Idvezülhessünk.
14. A pályafutást mi is elvégezvén, Lelkünket ajánlhassuk szent kezekben; Mint megváltottak, mondhassuk nagy szépen Éltünk végében:
15. Hála légyen a mennybéli Istennek, Ki megváltója lőn bűnös embernek, És megszerzője szent békességünknek: Idvességünknek.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Pécselyi Király Imre, †1641 körül.

338. Lelki próbáimban, Jézus légy velem

1. Lelki próbáimban, Jézus légy velem, El ne tántorodjék tőled életem. Félelem ha bánt, vagy nyereség kísért, Tőled elszakadnom ne hagyj semmiért.
2. Ha e világ bája engem hívogat, Nagy csalárdul kínál hitványságokat: Szemem elé állítsd szenvedésidet, Vérrel koronázott, szent keresztedet.
3. Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet; Bár e test erőtlén: te oltárodon Keserű pohárral, hittel áldozom.
4. Ha halálra válik testem egykoron: Ragyogjon fel lelked e hitvány poron; Ama végső harcon rád bízom magam: Örök hajlékodba fogadj be, Uram!

Dallam: Ősi Ír dallam.

Szöveg: Montgomery Jakab, 1771-1854.

340. Te drága Jézus, mi történt tevéled

1. Te drága Jézus, mi történt te véled, Hogy oly keményen sújt a zord ítélet? A szörnyű vétket el mivel követted? Mi volt a tetteted?

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Megostoroznak, tövissel csúfolnak, Arcodba vágnak, gúnyolódva szólnak, Epét ecettel kínálgatni mernek, Keresztre vernek.
3. Mondd, ennyi kinnak mi az eredetje? Jaj, vétkeimmel vertelek keresztre! Amit te szenvedsz, Jézus, én okoztam, Fejedre hoztam.
4. S mily büntetés, mit a világ Reád mért? A jó nyájörző szenved a juháért: A bűnért, melyet szolgák elkövettek, Az Úr fizet meg.
5. Meghal a jó, ki hűség volt s alázat, Az él, ki Isten bántására lázadt; A vétkes ember sértetlen, s bilincsben ott áll az Isten.
6. Ó mérhetetlen szeretet, csodás hit, Amely a kínok zord útjára rávitt! Én vígadozva élek és örömben, Te kín-özönben.
7. Ó nagy Királyom, minden kor Királya, Hűségedet hogy hirdesse hála? Nincs ember-szív, melyben tanács fakadhat: Néked mit adhat?
8. Ha trónusodnál, Jézusom, Vezérem, Fejem ragyogva fürdik majd a fényben: Éneklek, hol szentül zeng az ének, Dicsérve Téged.

Dallam: Crüger J., 1640.

Szöveg: Hermann János, 1585-1647.

341. Ó, Krisztusfő, te zúzott

1. Ó, Krisztusfő, te zúzott, Te véres szenvedő, :/: Te töviskoszorúzott Kigúnyolt drága fő, Ki szépség tükre voltál, Ékes, csodás remek, De most megcsúfolódtál: Szent fő, köszöntelek!
2. Ékességed, te drága, Melytől máskor szepeg :/: Világ hatalmassága, Köpés mocskolta meg. Milyen halványra váltál! Szemed fényét, amely Szebb volt minden sugárnál, Ki rútította el?
3. Mind, ami kín, ütés ért, Magam hoztam Reád; :/: Uram, e szenvedésért Lelkemben ég a vád. Feddő szót érdemelve itt állok én, szegény, S kérlek, lelked kegyelme Sugározzék felém.
4. Itt állok - ó, ne vess meg - A gyötrelmek helyén; :/: Amíg ki nem hűl tested, El nem mozdulok én. S ha életed kilobban, Alácsuklik fejed, Ölemben és karomban Lesz nyugtató helyed.
5. Ó, légy érette áldott, Jézus, Egyetlenem, :/: Hogy szörnyű kínhalálot Nagy jót akar velem. Add, hogy hódolva híven Tőled ne térjek el, S ha hűlni kezd a szívem, Benned pihenjek el.
6. Mellőlem el ne távozz, Ha majd én távozom, :/: A kínban, mit halál hoz, Állj mellém, Jézusom. Ha lelkem félve reszket, S rettent a meghalás, Nagy kínod és kereszted Legyen vigasztalás.
7. Légy pajzsom és reményem, Ha kétség látogat, :/: Véssem szívembe mélyen Kereszthalálot. Rád nézsek, Rád szünetlen, S ha majd szívem megáll, Öleljen át a lelkem - Így halni: jó halál.

Dallam: Hassler H.L., 1601.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: *Gerhardt Pál, 1607-1676.*

342. Jézus, világ Megváltója

1. Jézus, világ megváltója, Üdvösségem megadója, Megfeszített Isten Fia, Bűnömnek fán függő díja: Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
2. Szent kereszteden kereslek, Szomorú szívvel szemlélek, Mert így gyógyulást reménylek: Moss meg szent véredben s élek. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
3. E keresztről, én Reményem, Tekints reám szerelmesen, Épen téríts hozzád engem, Mondván: "bűnöd elengedtem". Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
4. Ne gerjedezz vétkem ellen, Sőt véreddel kegyelmesen, Ily mocskos beteget, híven Moss meg, s büntől üres léssen. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
5. Engem ily nagy szerelmedből, Végy hozzád szent kegyelmedből, Vegyek erőt keresztedből, És végbúcsút bűneimtől. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
6. Ajánlom magamat néked: Sebeidben szívemet vedd; Ó, nyíljál fel, piros forrás, mert nagy bennem rád a vágyás! Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
7. Ez keserves halálodért, Melyet felvettél éltémért, Vedd szívemet mindezekért, Megérdemlett jutalmadért. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
8. Nyílj fel, édes szív rózsája, Jó illatú violája, Hogy lehessen maradása Szívemnek, s benned lakása. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
9. Engem, bűnöst, kérlek, ne hagyj, Halál rabját kínra ne adj; Sőt, ha eljő majd halálom: Szent jobboldra engedj állnom. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.

Dallam: Cantus Catholici, 1561.

Szöveg: *A "Salve mundi salutare" régi latin himnusz után, 1651.*

343. Ó Krisztus, láttam szenvedésed

1. Ó, Krisztus, láttam szenvedésed, S borzongásom véget nem ért, Jaj, hogy halálkín lett a részed Érettem, árva bűnösért.
2. A természet velünk zokogja Halálodért fájdalmait, Elbújt a nap, gyászukba rogyva Sírtnak választottaid.
3. Szent áldozat, tedd, meg ne szűnjünk Kereszten látni tégedet! Szent véred mossa csak le bűnünk, Lelkünk előtt az tár eget.
4. Jóságod mély és mély a hála, Amellyel hozzád fordulunk; Bűnünkért mentél kínhalálba, Egyetlen Megváltó Urunk.

Dallam: Freylinghausen énekeskönyve, 1704.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: *Bastie Bertalan, †1841.*

344. Királyi zászlók lobognak

1. Királyi zászlók lobognak, Fénylik titka keresztfának; Az élet ottan halni tért, Holtával nyervén drága bért.
2. Átverve szeggel tagjai, És kinyújtva szent karjai; Idvességünknek ára lett, Bűnünkért ő tett eleget.
3. Dávidnak bétölt írása, Minden népeknek mondása: Isten, kit felfeszítetek, Úr lesz e fán felettetek.
4. Légy áldott, oltár s áldozat, Mellyel Krisztusunk áldozott: Holton az élet elesett, S holtával adott életet.
5. Élő kútfő, Szentháromság! Téged áldunk, legfőbb Jóság! Kérünk: a keresztt győzelmét, Közöljed velünk érdemét!

Dallam: Középkori himnusz dallamból.

Szöveg: "Vexilla regis prodeunt"

Venantius Fortunatus Poitiers-i püspök (530-609) latin himnuszából.

345. Ím, nagy Isten, most előtted

1. Ím, nagy Isten, most előtted szívem kitárom, Menedékem nincs sehol e földi határon; Ha te nem jössz bánatomra biztató szóval, Italom könny, a kenyerem keserű sóhaj.
2. Ha a világ nem tudná is számos bűnömet, Teelőd elrejtene semmit sem lehet; Látja Lelked minden bűnöm, melynek átka sújt: Vedd le rólam, ó, Úr Isten, vedd le ezt a súlyt!
3. Jézusomra föltekintek a keresztt alatt, Nincs szívemnek nyugodalma vétkeim miatt; Ó, ne büntesd, Uram, azt, kit megtört a bánat: Szálljon reám irgalmadból béke, bocsánat!
4. Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott, Hallgass meg, ha bűnbánattal hozzád kiáltok! Vigaszoddal térj kegyesen beteg szívemhez, Hozzád térő gyermekeknek, Atyám, kegyelmezz!

Dallam: Kálmán Farkas, 1838-1906.

Szöveg: Szász Béla, 1840-1898.

346. Győzhetetlen én kőszálom

1. Győzhetetlen én kőszálom, Védelmezőm és kővárom, A keresztt fán drága áron Oltalmamat tőled várom.
2. Sebeidnek nagy voltáért, Engedj kedves áldozatért, Drága szép piros véredért, Kit kiöntél ez világért.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

3. Reád bízom én ügyemet, Én Jézusom, én lelkeket, Megepedett bús szívemet, Szegény árva bús fejemet.

4. Irgalmazz meg én lelkeimnek, Ki vagy ura mennynek, földnek, Könyörgök csak Felségednek, Én megváltó Istenemnek.

5. Mutass, Jézus, kies földet, Lakásomul adj jó helyet, Ez életben csendességet, Jövendőben idvességet.

Dallam: Magyar dallam.

Szöveg: Kuruc kori ének.

347. Jézus, ki a sírban valál

A 35. zsoltár dallamára: Perelj Uram perlőimmal

1. Jézus, ki a sírban valál, Általad megholt a halál, Az élet pedig feltámadott, Mert szent tested meg nem rothadott. Él a Jézus, a mi fejünk, Keresztyének, énekeljünk, Ülvén húsvét ünnepeket, Új győzedelmi éneket.

2. Hol van, koporsó, hatalmad? Elveszett nyert diadalmad. Hová lett, ó, halál, a fúlánk, Melyet fensz már régóta reánk? Már nem rettegünk miatta, Mert Jézus meghódoltatta Ama félelmek királyát, megnyitván sírjának száját.

3. Nincs már szívem félelmére Nézni sírom fenekére, Mert látom Jézus példájából, Mi lehet a holtak porából. Szűnjetek meg, kétségeim, Változzatok, félelmeim, Reménység-gé, örömkké, mert nem alszom el örökké.

4. Sőt hiszem, hogy e tört cserép Edény leend még egyszer ép, És tetemim megépíttetnek, Bár veséim megemésztetnek. Gyalázat elvettetése, De pompás lesz kikelésem, Új eget látván ezekkel Az újra megnyílt szemekkel.

5. Jézus, segíts engem ebben, Hogy éltem folyjék szentebben, És hogy ne menjek ítéltre, Támassz fel engem új életre. A te lelkednek ereje Az új életnek kútfeje; Hogy hadd legyen élő személy, Lelked által énbennem élj!

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

348. Örvendezetek egek

A 135. zsoltár dallamára: Áldjátok az Úr nevét

1. Örvendezetek, egek, Ti is, földi seregek! Mindnyájan örüljete, Vígan énekeljete, Mert Urunk feltámadott, Nékünk életet adott.

2. Jézus él, mi is élünk, A haláltól nem félünk, Mert legyőzte a halált, Örök váltságot talált Isteni erejével, Hathatós érdemével.

3. Nékünk megigazolást És a bűnből gyógyulást, Istennel békességet És boldog reménységet Nyert feltámadásával, örök igazságával.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Előtted arcra esünk, S kérünk, édes kezesünk: Részeltess halálodnak És feltámadásodnak Drága érdemeiben, Édes gyümölcseiben.

5. Cselekedd Szentlelkeddel, Végtelen érdemmeddel, Hogy új életet éljünk, Végre porból felkeljünk Örök, nagy boldogságra És halhatatlanságra.

Szöveg: Bátori István, 1749-1833.

349. Jézus meghalt bűneinkért

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

1. Jézus meghalt bűneinkért, Harmadnap feltámadott; :/: Mi megigazulásunkért Mindenről számot adott. Menynyei szent Atyjának, És ő igazságának A váltságot megfizette A bűnösöknek helyette.

2. Életét maga letette Önként és jó kedvéből, :/: Azt maga ismét felvette Isteni erejéből. Ó, csudáknak csudája! Íme, az Isten fia Értem életet áldozott, Élővé holtból változott.

3. A meghalt Jézus vére szólt Nékünk oly drága dolgot, :/: Mert e vér Isten vére volt, Bűnt, halált ezzel oldott. Vér, melynek nincsen mása, Ó, Betlehem forrása! Ó, Jézus egy áldozatja, Isten gyönyörű illatja!

4. Hogy ez kedves volt Istennek, Azt azzal megmutatta, :/: Hogy szent testét ő Szentjének Sírban soká nem hagyta. És a halál kötelét, A koporsónak törét Harmadnap széjjel oldozta, Fiát fogságból kihozta.

5. Jézus, én megholt életem, Jézus, feltámadásom, :/: Benned bűntől mentté lettem, Benned igazulásom. Ó, adj hát segítséget, Lelki elevenséget Az első feltámadásra: Az új életben járásra.

6. Istenséged megmutatád Életedben, holtodban; :/: Hatalmasan bizonyítád Sírból kiszállásodban. Ez isteni erővel Jövel, ó, Jézus, jövel! Adj új életet s meghalást, S majd második feltámadást!

Szöveg: Szőnyi Benjámín, 1717-1794.

351. Emlékezzünk ez napon

1. Emlékezzünk ez napon Urunknak haláláról És feltámadásáról, Néki adván hálákat: Irgalmazz nekünk!

2. A Krisztus feltámadása Nékünk idvességünkre, És feltámadásával Nékünk hozza életet: Irgalmazz nekünk!

3. Ezen mi mind örüljünk, Az Úr Istent dicsérjük, És adjunk nagy hálákat Édes Idvezítőnknek: Irgalmazz nekünk!

4. Krisztus nekünk adaték, Igaz húsvéti bárány, Ki elmosá vérével E világnak bűneit: Irgalmazz nekünk!

5. Krisztus nagy kint szenvedte És eltörlé a halált Dicső győzelmével Nékünk idvességünkre: Irgalmazz nekünk!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Hála légyen tenéked, Mi édes Idvezítőnk, Hogy minket megmentettél Minden ellenséginktől: Irgalmazz nekünk!

7. Adjad te Szentlelkedet, Hogy ezeket hihessük És vallhassuk örökké Mindeneknek előtte: Irgalmazz nekünk!

8. Adjad, hogy feltámadjunk Mi is minden bűnünkből, És járhassunk előtted Új életben örökké: Irgalmazz nekünk!

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Debrecen, 1579.

352. Krisztus ím feltámadá

1. Krisztus ím feltámadá, Nekünk örömet ada, Vére reánk árada, Haszna rajtunk marada: Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

2. Krisztus meghalt bűnünkért, Feltámadott életünkért, Mi vigasztalásunkért, Megigazulásunkért; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

3. Krisztus kínja érdemünk, Szent halála váltságunk, Vére ártatlanságunk, Felkölte vígasságunk; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

4. Ez az Isten Báránya, Váltságunknak aranya, Halálunknak halála, A kígyónak rontója; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

5. Az ő feltámadása Lőn pokolnak romlása; Az ő örömondása Lelkünknek vidulása; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

6. Ő megmente bűnünktől, A törvénynek átkától, Istennek haragjától, Az ördögtől, pokoltól; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

7. Azért mi is bűnünkből, Feltámadjunk vétünkéből, E világi kínunkból És mi nagy halálunkból; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, szent Atyád előtt!

8. Közbenjáró Krisztusunk, Egyetlenegy váltságunk, Kérünk, légy mi oltalmunk, Hogy végre boldoguljunk; Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus Krisztus, Szent Atyád előtt!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Batizi András éneke, Várad, 1566.

353. Krisztus feltámadá igazságunkra

1. Krisztus feltámadá Igazságunkra, Utat szerze mennyországra, Örök boldogságra.

2. Mind e világ terhét Vállára vette, A hatalmas Atya Istent Értünk megkövette.

3. De lám, ezt nem érti A hálátlanság, Emberekre honnan szállott Ennyi nyomorúság.

4. Azért nem fogadják Isten beszédét, Jóra intő szent Igéjét: Krisztust, idvességét.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

5. "Krisztus feltámadá" - sokan kiáltjuk, De a bűnnek undokságát Mi meg nem utáljuk.
6. Tudva, bűnben élünk, Semmit nem félünk, Azért a Krisztus halála Nem használ minékünk.
7. Támadjunk fel testben Azért a bűnből, Melyért mi kirekesztettünk A nagy dicsőségből.
8. Vegyük nagy jó kedvvel Krisztus jóvoltát, Atya Isten előtt való kedves áldozatját.
9. Dicsőség mennyégben Az Úr Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek, Mindörökké, Ámen.

Dallam: Cantus Catholici, 1651.

Szöveg: Várad, 1566.

356. Felvirradt áldott szép napunk

1. Felvirradt áldott szép napunk, Ma teljes szívvel vigadunk, Ma győz a Krisztus, és ha int, Rab lesz sok ellensége mind. Halléluja!
2. Az ősi kígyót, bűnt, halált, Kínt, poklot, szenvedés jaját Legyőzte Jézus, Mesterünk, Ki most feltámadott nekünk. Halléluja!
3. Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már, Nagy úrságának vége lett, Krisztus hozott új életet. Halléluja!
4. A nap s a föld s minden, mi él, Ma bűt örömmel felcserél, Mert a világnak zsarnoka Nem kelhet többé fel soha. Halléluja!
5. Mi is éljünk vigadva hát, Daloljunk szép halléluját, Hadd zengje Krisztust énekünk, Ki sírból feltámadt nekünk! Halléluja!

Dallam: Herman M., 1560.

Szöveg: Herman M., †1560.

357. Jézus, én bizodalمام

1. Jézus, én bizodalمام És Megváltóm életemben, :/: Benned van nyugodalمام. Nem kell semmitől rettegnem, Halál nagy éjszakája, Bár rettentsen fúlánkja.
2. Jézus, én Megváltóm, él, Én is látom az életet; :/: Lészek Idvezítőmnél, Immár semmi sem rettenthet: Ő a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.
3. Reménység kötelével Véle már összeköttem, :/: Erős hitem kezével Már ő belé helyeztettem; El nem szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.
4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér meg, :/: De föltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle éljek Végtelen dicsőségben: Nála lések mennyégben.
5. Ami fáj itt és sóhajt, Az ott léssen dicsőséges; :/: Földből szépen ott kihajt, Mi itt ínségekkel teljes. Erőtlenységemet, Ott letésem bűnömet.
6. Bátorságban légyetek: Jézus hordoz, mint övéit, :/: Hát ne keseregjete: Krisztus újonnan megépít. Angyalának szavára Felkeltek nemsokára.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

7. Emeld fel hát lelkedet, hagyj el minden földi vágyat; *:/*: Bíz rá arra szívedet, Kiből idvességed árad. Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!

Dallam: Berlin, 1653.

Szöveg: Ismeretlen, 1653.

358. A Krisztus mennybe felméne

1. A Krisztus mennybe felméne, Hogy nekünk helyet szerzene, Atyjával megbékéltetne, Éltre bévinne.
2. Ó, mi kegyelmes Mesterünk, Emlékezzél meg mirőlünk, Ki meghaltál volt érettünk, Légy jelen mivelünk!
3. Te látod mennyből éltünket És nagy keserűséginket; Vigasztald meg mi lelkünket, Hogy higgyünk tégedet.
4. Mert megfogadtad minekünk, Hogy léssz örökké mivelünk; Adjad Szentlelked minekünk, Hogy benned hiessünk.
5. És oltalmaz meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, Ördögtől és kárhozattól, Minden dühösségtől.
6. Tekints nagy gyarlóságinkra, E világ csalárdságára; Vígý bé a nagy boldogságba, Te szent országodba.
7. Egyetemben keresztyének, Az Úr Krisztust dicsérijétek, Őnéki hálát adjatok, Felmagasztaljátok.
8. Dicséret légyen Atyának És ő Fiának, Krisztusnak, És a mi Vigasztalónknak, A Szentháromságnak.

Dallam: Debrecen, 1778.

Szöveg: Várad, 1566.

359. Úr Jézus, aki felséggel

A 138. zsoltár dallamára: Dicsér téged teljes szívem

1. Úr Jézus, aki felséggel, És dicsőséggel mentél égbe *:/*: És ottan vettél hatalmat, Nagy birodalmat, teljességbe: Lelkünk áldja istenséged És híven téged magasztalunk, Bárha nem látunk szemünkkel, De hitünkkel megtapasztalunk.
2. Te is e dicsőségedből, Szent székedből fordítsd le szemed, *:/*: Erőtlen teremtésidre, Híveidre önts ki érdemed. Mennyben létednek hasznában, Javaiban részesekké tégy; Szent Atyád előtt érettünk, Kik vétettünk, esedezőnk légy.
3. Mivel te utat nyitottál És tanítottál mennybe menni, *:/*: Adjad, hogy téged kövessünk És siessünk nyomodba' lenni. Segítsd igyekezetünket, Vond szívünket te magad után, Hogy a te akaratomnak S nyomdokomnak járassunk útján.
4. Míg bujdosunk e pusztában S mint hazánkba, az égbe érünk, *:/*: Légy kezesünk, védj bennünket, És hitünket neveljed, kérünk, Hogy a veszedelmek között Megütöközött köz-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

tünk ne légyen, Hitünknek elevenségét, Reménységét ne érje szégyen.

5. Majd, ha megfutjuk pályánkat, Várt pálmánkat a kezünkbe add, ∴: Lelkünket, ó, szerelmesünk, Hű kezesünk, magadhoz fogadd! Testünket is emeld végre Dicsőségre isteni karral, Hol tégedet szemlélhessünk, Dicsérhessünk az égi karral.

Szöveg: Keresztesi József, 1748-1812.

360. Szent egek, minden boldogok hajléki

A 32. zsoltár dallamára: Ó, mely boldog az oly ember éltébe'

1. Szent egek, minden boldogok hajléki, A nagy király jön, nyíljatok meg néki! Nagy oszlopi a levegő égnek, Engedjete utat e felségnek! Aki kezdetben titeket teremtett, Aki azt mondá: légyen ég és föld, s lett; Aki Igéje a nagy Istennek, Aki által lettenek mindek.

2. Ő a nagy békesség örök tanácsában, Mint aki legfőbb a váltság titkában, Emberré lett a teljes időben, A bűn terhét szenvedte testében. Meghalt, áldozván, halálos kínjával, De fel is támadt maga hatalmával; Ím, győzedelmes bajnok módjára Felmegy és ül szent Atyja jobbára.

3. Mennybe menése az ember Fiának Záloga lelkünk mennyei jussának, Melyet szerzett, mint kezes, vérével És közöl minden igaz hívével. Ő emberré, mi atyánkfíává lett, Atyjának minket örökösivé tett; Maga előttünk mennybe felmene, Nekünk is helyet hogy készítene.

4. Ó kegyes Jézus, idvességünk ára, Vállalt kezes, ki szent Atyád jobbára Magasztalttál, te, ki örök, nagy, Atyáddal egy és örök Isten vagy: Arra szereztél utat érdemeddel, Isten Atyánktól nyert örökségeddel, Hogy dicsőséged lakóhelyébe Mégy könyörülő főpap képébe'.

5. Áldunk s imádunk mindörökké téged És dicsőítjük örök istenséged; Jó vagy, Uram, te, igen irgalmas, Pap és király vagy, kegyes, hatalmas. A te érdemed a mi nyereségünk, Mennybe menésed élő reménységünk, Hogy minket is, mint örökségedben, Részteltesz megnyert dicsőségedben.

6. Adjad, Úr Jézus, hogy még e világban Sátorozván is, ama mennyországban Részt vehessünk, s mint tulajdonunkkal, Szentül éljünk mennyei jussunkkal. És hogy e földet jó cselekedettel, Hálaadással, buzgó tisztelettel, Mint lakos társai a szenteknek, Pitvari-vá tégyük az egeknek.

Szöveg: Pálóczi Horváth Ádám, 1760-1820.

362. Ébredjél fel, világ, bűneidből

1. Ébredjél fel, világ, bűneidből, Vedd eszedbe magad a nagy bűnből, Melyet néked utolsó időkről Magyarázott Jézus Krisztus ő ítéletéről.

2. Minden írások immár bétöltek, A próféták valamit hirdettek, A szent atyák amit reménylettek, Urunk Jézus Krisztus által véghez vitettek.

3. Nem késik már az ő eljövése, Közel vagyon e világnak vége, Minden dolgoknak már eljövése; Krisztus Jézus e világra eljő ítélnie.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. E világnak istentelensége, Az uraknak nagy kegyetlensége, A községnek engedetlensége Jele bizony, hogy közel már Krisztus eljövése.
5. Minden rendek vagynak bátorságban, Gyönyörködnek csak az álnokságban; Szeretet nincs az atyafiakban, És kevesen vannak immár, kik hisznek Krisztusban.
6. Esznek, isznak, nagy bátran lakoznak, Mennyországról de nem gondolkoznak; Elmúlódó dolgokban forgódnak; Azt sem tudják, mely órában azoktól megválnak.
7. Siketségre vesznek minden intést, Megvetnek már minden jó rendelést; A tanítók nem látnak épülést, Szentírásból mikor tesznek idvességes intést.
8. Adjunk hálát az Atya Istennek, Dicséretet mondjunk Szent Fiának, Véle egyetemben Szentléleknek: Mindörökkön és örökké a Szentháromságnak.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Bártfa, 1593.

364. Ments meg Uram, engem

1. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól! Midőn az ég és föld meg fognak indulni S eljössz a világot lángokban ítélni.
2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, Én, e földön küzdő szegény bűnös lélek; Ama napon engem ítéletre vonnak, Midőn az ég és föld egyben megindulnak.
3. Haragnak napja az, kínok, ínség napja, Nagy nap, mely a bűnöst gyötri, szorongatja, Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, Eljössz a világot lángokban ítélni.
4. Örök nyugodalmat adj, ó, Uram, nekünk, Örök világosság fényeskedjék nekünk, Hogy trónusod körül mi udvart állhassunk, S téged, boldogítót, örökké áldhassunk.
5. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól, Midőn az ég és föld meg fognak indulni S eljössz a világot lángokban ítélni.

Dallam: Eger, 1855.

Szöveg: A „Libera me Domine” után, 1885.

366. Az én időm, mint a szép nyár

1. Az én időm, mint a szép nyár, Menten lejár, Nem messze tőlem a vég. Ám a lélek el nem enyész, Sőt bére lesz Jó vagy jaj: pokol vagy ég.
2. Nem szükség hát veszteg ülnöm, Kell készülnöm: Égjen jól a szövétnek, Mert majd amaz öt szüzekkel, Mint ezekkel, Vélem is számot vetnek.
3. Ó, Uram, hová kell lennem, Ha kell mennem Veled, bírámval szemben! Már ezt is alig állhatom, Ha forgatom Ezt előre eszemben.
4. A kürtzengés máris hallik, Már hajnallik, Útban már az angyalok. Életem csak egy tenyérnyi, S számon kéri Jézusom, ha meghalok.
5. Taníts meg, Uram, hogy holtom S rövid voltom Soha el ne felejtsem, És a jövőendő életet, Ítéletet Szívemből ki ne ejtsem.
6. Lelkem, mondj le hát e testről, Jóra restről; Egy úton ezzel futnál? Kérlek, vedd ezt jól

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

szívedre: E vér vedre Majd eltörik egy kútnál.

7. Segíts ezt megfeszítenem, Ó, Istenem! Magam nem bírok véle, Mert ha ma megöldöklöttem, Ura lettem: Holnap felkél új mérge.

8. Uram, ha arra kell mennem, Hogy kell lennem Tanúnak a hit mellett: Láttass nyílt eget lelkemmel, Így testemmel Ám ne légyen kímélet.

9. Mindebből észbe vehetem: Harc életem, Sok ellenségim vernek, Lelkem sok ütközet vérzi, Ki nem érzi Vágtát ennyi fegyvernek?

10. Időm kevés, de sok a baj, Három a jaj, Ki ne kívánná végét? Boldog, aki pályát futott, Célra jutott S megtartotta hűségét.

11. Kezem én is feléd nyújtom, Szabadítóm, Jézusom, hozzád tartok! Bízzál, lelkem, nem süllyedsz itt, Kormány a hit, Várnak már a révpartok.

Dallam: Holéczy Sámuel, Psalmodia, 1818.

Szöveg: Szőnyi Benjámín, 1762.

367. Emeljük Jézushoz szemünk

1. Emeljük Jézushoz szemünk, Jön már királyi győztesünk, Mennyből leszáll s együtt leszünk. Lelkünk vigyázni meg ne szünjön, :/: Felséges várástól feszüljön, Az álmot üzd el, készen állj, Krisztus-nép, jön, jön a Király!

2. Azt mondta Jézus: Ideleln Új próba és új küzdelem A hívők sorsa szüntelen. Azért ne csüggedjünk, ne féljünk, :/: Az út rövid, végére érünk. Az álmot üzd el, készen állj, Krisztus-nép, jön, jön a Király!

3. Éneklünk és a perc szalad, A nap, mely nesztelen halad, Az öröklét felé mutat. De míg hangunk majd zengve szárnyal :/: Hozsánnás angyal-kar szavával, Az álmot üzd el, készen állj, Krisztus-nép, jön, jön a Király!

4. Ó, kérünk, Jézus, jó Urunk, Te szabd meg életünk, utunk: Hány éjszakánk lesz s hány napunk. Bölcs szívedből töltsd meg szívünket. :/: Te ismered jól kis hitünket: Küldj, küldj szent sóvárgást nekünk, Hogy majd ha jössz, készen legyünk

Dallam: Bernouilli F.

Szöveg: Jordan Sámson.

368. Jövel, Szentlélek Isten

1. Jövel, Szentlélek Isten, Tarts meg minket Igédben, Ne légyünk setétségben: Maradjunk igaz hitben.

2. Szenteld meg mi szívünket, Világosítsd elménket, Hogy érthessük Igédet, Mi édes Mesterünket.

3. Adj isteni félelmet És bizonyos értelmet; Igéddel taníts minket, Gerjeszd fel mi szívünket.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Vigasztald meg elménket; Mindenben segíts minket; Öregbítsed hitünket, Távoztas-
sad bűnünket.

5. Hogy téged az Atyával És az ő szent Fiával Dicsérhessünk mindnyájan A fényes
mennyorszáiban.

Dallam: Középkori latin dallamból, Debrecen, 1774.

Szöveg: Szegedi Kis István, 1505-1572.

369. Jövel, Szentlélek Úr Isten, Lelkünknek vígassága

1. Jövel, Szentlélek Úr Isten, Lelkünknek vígassága, Szívünknek bátorsága, Adjad min-
den híveidnek Te szent ajándékodat; Jövel, vigasztaló Szentlélek Isten!

2. Jövel megnyomorultaknak Nemes vigasztalója, Árváknak édes Atyja! Töltsd bé siral-
mas szívünket Mennyei nagy örömmel. Jövel, mi lelkünknek Édes vendége!

3. Távoztasd el mi lelkünknek Hitetlen sötétségét; Világosíts meg minket, Hogy az Is-
tennek ígését Hallhassuk és érthessük! Jövel és taníts meg Az igaz hitre.

4. Jövel, gerjeszd fel szívünkben Szent szerelmednek tüzét, Rontsd el a gyűlölséget,
Hogy mi egyesek lehessünk Isteni szerelmedben: Jövel, mi lelkünknek Nagy vígassága!

5. Te vagy bizony örök Isten, Ki Atyától s Fiútól Mindörökké származol. Te vagy mi
urunk Krisztusnak Áldott, szent ígérete: Te vagy mi lelkünknek Megszentelője.

6. Te vagy, ki a prófétáknak Általa régen szóltál, Krisztust nekünk ígéréd; Te a szent
apostoloknak Szívüket bátorítád; Te vagy erőssége Minden szenteknek.

7. Te vagy a nagy Úr Istennek Mennyei ajándéka, Igazságnak mestere. Taníts minket a
Krisztusnak Igaz ismeretire! Te vagy mi lelkünknek Bölcs tanítója.

8. Világosítsd meg elménket, Hogy hihessük a Krisztust Egy idvességnek lenni, És az
áldott Atya Istent Kegyes atyánknak lenni; Téged ismerhessünk Vigasztalónknak.

9. Adjad szent ajándékodat, Bátorítsd lelkünket, Hogy vallhassuk a Krisztust! Adjad,
hogy mi meggyőzhessük Az ördög csalárdságát! Te vagy mi biztatónk, Minden oltal-
munk.

10. Biztasd félelmes szívünket, Hogy kétségbe ne essünk Halálunknak idején, De nagy
bátorsággal, vígan E világból kimúljunk! Jövel, vigasztaló Szentlélek Isten!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Batizi András, †1546 után.

370. Jövel, Szentlélek Úr Isten, Töltsd bé

1. Jövel, Szentlélek Úr Isten, Töltsd bé szíveinket épen, :/: Menyeyei szent ajándékkal,
Szívbeli szent buzgósággal, Melynek szentséges ereje :/: Nyelveket egyező hitre Egybe-
gyűjtsd sok népeket, Kik mondván, így énekeljenek; Alleluja! Alleluja!

2. Te, szentségnek új világa, Vezérelj Igéd útjára, :/: Taníts téged megismernünk, Istent
atyánknak neveznünk. Őrizz hamis tudománytól, :/: Hogy mi ne tanuljunk mástól, És ne

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

légyen több más senki, Hanem Krisztus, kiben kell bízni! Alleluja! Alleluja!

3. Ó, mi édes Vigasztalónk, Légy kegyes megoltalmazónk, :/: Hogy maradjunk útaidban, ne csüggedjünk háborúinkban. Erőddel elménket készítsd, :/: Gyenge hitünket erősítsd, Hogy halál és élet által Hozzád siessünk hamarsággal! Alleluja! Alleluja!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Az 1. verset egy ismeretlen szerzőtől származó XI. század előtti latin antifonából fordította, a 2-3. verseket írta Luther Márton.

Ez a magyar szöveg nyomtatásban 1654-ben jelent meg.

371. Jézus Krisztus, egy Mesterünk

1. Jézus Krisztus, egy Mesterünk, Menynyei szent bölcsességünk, És nekünk bizonyos idvességünk.

2. Mostan néked mi könyörgünk, Szent nevedért esedezünk: A te Szentlelkedet adjad nekünk!

3. Mi szívünket megújítsa, És sebeinket gyógyítsa: Bűnös életünket megjobbítsa.

4. Munkáinkat megszentelje, Bennünk a hitet nevelje, Utunkat hazánkba vezérelje.

5. Bölcsességre megtanítsa, Hogy ördög meg ne csalhasson: Kísértések ellen bátorítson.

6. Plántáljon nagy egyességet, Igaz és szent szeretetet, Szívünkbe isteni szent félelmet.

7. Hogy téged bátran vallhassunk, E földön néked élhessünk, Mennyben aztán veled lakozhassunk.

Dallam: Debrecen, 1778.

Szöveg: Batthyány-kódex, XVI. század.

372. Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének

1. Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének, Bocsássa ki magas mennyből fénylő világot, Végye el mi szívünknek minden homályát, Hogy érthessük Istenünknek Mindenben akaratját.

2. Ó, Szentlélek, árváknak kegyelmes Atyja, Szegény gyarló bűnösöknek bátorítója, Hitükben tántorgóknak erős gyámola, És az ő reménységünknek Csak te vagy táplálója.

3. Te vagy a mi lelkünknek édes vendége, A mi szomorú szívünknek igaz öröme, Lelki háborúinknak csendesítője: Az örök életnek bennünk Csak te vagy elkezdője.

4. Te tanítád régenten a prófétákat, Igazgatád ő nyelvüket és írásukat, Te tetted bölcsésé a szent apostolokat, Hogy megtérítsék tehozzád Mind e széles világot.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

5. Vedd el a mi szívünknek hitetlenségét, Világosítsd meg elménknek nagy setéségét, Rontsd el a gyűlölségnek kegyetlenségét, Engedd a te szent hitednek Mindenütt egyességét!

6. Válassz minket magadnak élő templomul, Végyed mi könyörgésünket szent áldozatul; Vedd ki már e világot a kárhozatból, Engedj igaz hitben való Kimúlást e világból.

7. Dicsértessél, felséges Atya Úr Isten, Légyen áldott a te neved, Fiú Úr Isten, Ezekkel egyetemben, Szentlélek Isten: Maradjon a te áldásod A te bűnös népeden.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Huszár Gál éneke 1566 előtti időkből.

373. Jövel, teremtő Szentlélek

1. Jövel, teremtő Szentlélek, És híveiddel légy vélek, Szent ajándékkal szívek Újuljon és teljesedjék.

2. Hathatós Vigasztalónak És Isten ajándékának, Avagy hét ajándékúnak, Isten jobb keze ujjának;

3. Mondatol élő kútfőnek, Tűznek és lelki kenetnek, Atyának ígéretinek És az igaz szeretetnek.

4. Gerjessz világot elménkben, Önts szeretetet szívünkben, Erősíts minket hitünkben És nagy erőtlenségünkben.

5. Adj nekünk teljes örömet, Idvesség-hozó kegyelmet; Köztünk minden gyűlölséget Ronts el, és adj egyességet.

6. Távoztasd ellenséginket, És add meg békességünket; Mindenkor vezérelj minket, Utálhassuk bűneinket.

7. Adjad ismernünk az Atyát, És az ő egyszülött Fiát, És hinnünk, hogy mindkettőtől Szentül származol, vég nélkül.

8. Dicsőség az egy Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek; Kedves ajándéka ennek Lakjék szívében mindennek.

Dallam: Középkori dallamból, Wittenberg, 1524.

Szöveg: Hrabanus Maurus "Veni creator Spiritus" kezdetű himnusza, IX. század.

374. A pünkösdnek jeles napján

A 358. dicséret dallamára: A Krisztus mennybe felméne

1. A pünkösdnek jeles napján Szentlélek Isten küldeték, Megerősíteni szívüket Az apostoloknak.

2. Melyet Krisztus ígért vala Akkor a tanítványoknak, Mikor méne mennyországba Mindenek láttára.

3. Tüzes nyelveknek szólása, Úgy mint szeleknek zúgása Leszálla az ő fejükre Nagy hirtelenséggel.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Megtelvén ők Szentlélekkel, Kezdének szólni nyelveken, Amint nékik a Szentlélek Ad vala szólni.

5. Örüljünk azért őneki, Mondván szép ékes éneket, Felmagasztalván ő nevét Örökkön örökké.

6. Dicsértessél Atya Isten, És megváltó Fiú Isten, Szentlélekkel egyetemben, Mind örökké, Ámen.

Szöveg: Debrecen, 1590.

375. Jézus, az ígéret

A 135. zsoltár dallamára: Áldjátok az Úr nevét

1. Jézus, az ígéretet Ím, bételjesítetted, Bátorító Lelkedet Mihozzánk elküldötted, Aki által híveid Elnyerik érdemeid.

2. Ama megfeszített Test az égbe vitetett, és helyette küldetett E reánk kitöltetett Lélek: örökkévaló Gyámol és vigasztaló.

3. Isten, aki tűzben jött Mózeset elbocsátani, S szélben ment Illés előtt Őtet bátorítani, Most kettős erőben: szent Tűzben s szélben megjelent.

4. Bátorítja szívüket a Jézus híveinek; Tudományt és nyelveket Oszk küldötteinek. Tudatlanból tanítót Tesz, s betegből gyógyítót.

5. Egy halász, ha prédikál, fog sok ezer lelkeket, S míg dühösen úzi Pál Az eloszlott híveket, Útban éri leverő Mennyei tüzes erő.

6. Terjed e tűz az egész Föld színére hirtelen, Fú e szél s hatalmat vész, Ahol akar, szüntelen, Lelkesíti sorsosít, Szentel és világosít.

7. Add nekünk is, Istenünk, A te áldott Lelkedet, Szent tűz adja érzenünk Éltető kegyelmedet; Adj hitet, szeretetet: Lelki boldog életet.

Szöveg: Pálóczi Horváth Ádám, 1760-1820.

376. Ó, áldott Szentlélek

A 278. dicséret dallamára: Dicsőült helyeken

1. Ó, áldott Szentlélek, ki az ég dicsőségével, :/: Leszállván a földre zúgó szél és tűz jellel A tanítványok gyűlésébe, Úgy munkálkodtál, hogy lelkükbe' Csuda erővel telének be.

2. Hatalmas erőddel őket egy szempillantásba' :/: Megvilágosítád s hoztad olyan változásba, Hogy aznap, melyen előálltak És a népeknek prédikáltak: Anyaszentegyházat fundáltak.

3. Jövel mihozzánk is, részeltess ajándékidban, :/: Lakozzál mibennünk, mint élő templomaidban! Adj hitet, adj jó reménységet, Adj szentid között egyességet, Békességet és

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

idvességet.

4. Oszlasd el homályos elménknék tudatlanságát, ./: Enyhítsd meg elepedt szívünknek szomorúságát; Éreztessed még itt létünkben Az örömet a mi lelkünkben, Melyet adsz örök életünkben!

Szöveg: Nagy István, 1770-1831.

377. Szentlélek végy körül bennünket

A 65. zsoltár dallamára: A Sionnak hegyén Úr Isten

1. Szentlélek, végy körül bennünket, Szenteld meg szívünket, ./: Készíts neved imádására, Magasztalására, Hogy téged szívből imádhassunk, Hálákat adhassunk: Hisszük, a mi szánknak szózatja Egeid meghatja.

2. Szentlélek, mi imádunk téged, Valljuk istenséged. ./: Hisszük, hogy az új ember szíve saját kezéd míve. Te vagy a hitnek mind szerzője, Mind elvégezője, Te gyújtasz szívünkben világot, Forró buzgóságot.

3. Szakaszd el hát most is szívünket, Minden érzésünket ./: A sok hiábavalóságtól, E csalárd világtól, Hogy az Igének hallgatói, Légyünk megtartói; Mely szívünkben gyökereket verjen, Gyümölcsöt teremjen.

Szöveg: Szűcs György †1809.

378. Adjunk hálát mindnyájan

1. Adjunk hálát mindnyájan Az Atya Úr Istennek, És mondjunk dicséretet Mi teremtető Istenünknek, Ki egybegyűjtte most minket, Hogy ünnepet szenteljünk, És szent Igéjével éljünk.

2. Ó, kegyes Atya Isten, Te vagy Úr mindenekben, Ki megjelentéd magad Szent igédben itt e földön, És sok csodatételidben, A te áldott Fiadban, Mi kegyes Idvezítőnkben.

3. Légy kegyelmes minékünk A te áldott Fiadért, Az Úr Jézus Krisztusért, Mi szentséges Megváltónkért, És ne állj bosszút mirajtunk A nagy hitetlenségért, Fertelmes sok bűneinkért!

4. Világosíts meg minket A Szentlélek Istennel, Hogy szépen tündököljék Bennünk az evangéliom, És erősíts meg, Úr Isten, A te áldott Igéddel Minden tévelygések ellen!

5. Te igazgasd elméjét És minden tanúságát, Vezérelj útát, nyelvét A mi lelkipásztorinknak, És oktassad elméjüket A te szent beszédedet Figyelmesen hallgatóknak.

6. Tarts meg minden időben Minket az igaz hitben, És igaz értelmében A szent evangéliomnak; Légyen foganatos köztünk A te kegyes beszéded, És minden jóra intésed.

7. Hogy sok népek tehozzád Megtérjenek bűnükből És téged szolgáljanak Az ő szívükből-lelkükből; Hogy mindenek imádjanak S csak téged tiszteljenek, Hogy örökké élhes-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

senek.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Dávid Ferenc, † 1579.

379. Emlékezzél, Úr Isten, híveidről

1. Emlékezzél, Úr Isten, híveidről, Lelki testi sokféle szükséginkről, Viselj gondot irgalmasságodból Különösen te szentegyházadról.
2. Adjad nekünk a kenyeret éltünkben, Amely táplál és erősít hitünkben, Nevedést ad reménységünkben És megszentel lelkünkben-testünkben.
3. Ne hagyj minket, Úr Isten, szomjúhozunk, Az élő víz adassék most minékünk, Mely víz után soha nem szomjúzunk, Mert tebenned örökké vigadunk.
4. Akik hallják, Úr Isten, beszédedet, Ebből értik irántuk jó kedvedet, Szent Fiadért kegyelmességedet, Hogy közlöd velünk örökségedet.
5. Adjad nekünk most is te Szentlelkedet, Ne hallgassuk hiába szent Igédet, Sőt a szerint féljük szent nevedet, Magasztaljuk mindég Felségedet.
6. Dicsértessék már az Atya Úr Isten; Ő szent Igéje, a Fiú Úr Isten; Egyetemben Szentlélek Úr Isten: Szentháromság egy örök Úr Isten!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Várad, 1566.

380. Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege

1. Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege, Mert nem árthat néked senki gyűlölsége, Noha e világnak rajtad dühössége, De nem hágy szégyenben Krisztus ő Felsége.
2. Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy, Az Atya Istennél bizony te kedves vagy; Ő szent Fia által már te is fia vagy, Minden dicsőségben, higgyed, hogy részes vagy.
3. Hogyha te igazán a Krisztusban bízol, Higgyed, hogy lélekben Istennél gyarapszol, Ha Krisztus véreből igaz hittel iszol: Higgyed, hogy örökké meg nem szomjúhozol.
4. Akármint halásszon az ördög utánad, Az ő tagjaiban dühösködjék rajtad, Mind törrel, fegyverrel siessen utánad, Ha Krisztusban bízol, higgyed, az sem árthat.
5. Rajtad semmit sem fog a pogány ellenség, Noha nehéz néked a rettenetesség; Bátor koncra hányjon a hitlen ellenség: Feltámaszt a Krisztus, néked nagy reménység.
6. Oltalmazza Krisztus az ő szent egyházát, Miként a jó pásztor saját juhocskáját; Valaki hallgatja a Krisztus mondását, Viseli mindenkor szorgalmatos gondját.
7. Siess most mihozzánk, Krisztus, segélj minket, A te szent igéddel neveljed hitünket És te Szentlelkeddel bírjad életünket, Hogy minden dolgunkban dicsérhessünk téged.
8. Igaz fogadásod és minden beszéded, Nyilván vagyon immár minden dicsőséged; Ne hagyd elpusztulni e kicsiny sereget, Melyért a keresztfán vállal nagy gyötrelmet!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

9. Ne nézzed, Úr Isten, e világ vakságát, Te nagy jóvoltodról háládatlanságát, A te igéd ellen ily nagy káromlását: Nézzed a Krisztusnak ártatlan halálát.

10. Vedd el már mirőlünk a sok ellenséget, Vedd ki miközülünk a sok gyűlölséget; Esseknek szégyenbe minden ellenségink, Kik dicsőségedet tagadják s nevetik.

11. Senkiben nem bízik az anyaszentegyház, Hanem csak tebenned, ki minket oltalmazsz, És igazságoddal mindenkoron táplálsz, Te szent sebeiddel minket megvigasztalsz.

12. Hálát adunk néked, mennybéli nagy Isten, Ki vagy egy szentségben és három személyben. Ne hagyj elrettennünk keserűségünkben, Halálunk óráján ne essünk kétségben!

Dallam: Székel Balázs, 1546.

Szöveg: Szkhárosi Horvát András, 1549 előtt.

381. Jézus Krisztus, mi kegyelmes Hadnagyunk

A 255. dicséret dallamára: Mely igen jó az Úr Istent dicsérni

1. Jézus Krisztus, mi kegyelmes Hadnagyunk, Könyörgéssel te elődbe járulunk, Kik e siralomnak völgyén nyomorgunk: Te légy nekünk segítségünk, oltalmunk.

2. Elmerültünk a sok nyomorúságban, Éjjel-nappal vagyunk szomorúságban, Számptalan sokféle sanyarúságban, Az ellenségnek vagyunk ő torkában.

3. Reád hagyjuk anyaszentegyházunkat, Hisszük, hogy jól látod nyavalyáinkat; Elmerülni ne hagyj kicsiny hajódat, Parancsolj és csendesítsd a habokat.

4. Ébredj Uram, mert immár elmerülünk, Veszedelmes habokban elsüllyedünk; Szükségünkben tehozzád esedezünk: Jézus Krisztus, hallgass meg, téged kérünk!

5. Kérünk Uram, maradj velünk szálláson, Járj mivelünk, népeiddel egy úton. Látod, immár vagyunk napenyészetkor; Térj mihozzánk, járj mivelünk egy úton.

6. Védelmezzed a te kicsiny bárkádát! Benned bízik a te küzdő egyházad; Te szent véred érette kiontottad: Elmerülni ne hagyj, ha megváltottad!

7. Ne hagyj kérünk, egyetlenegy Jézusunk, Jusson te elődbe mi imádságunk És hallgass meg, egyetlenegy Szószólónk, Tekints reánk, hatalmas Közbenjárónk!

8. Sőt légy erős kőfala te népednek, Szaporítsad számukat híveidnek, Vezéreljed nyelvét hirdetőidnek, Kik nevedért gyakran bosszút szenvednek.

9. Szent az Atya, mindenek megtartója, Szent a Fiú, mindenek megváltója; Ó Szentlélek, hívek bátorítója, Szent, szent, szent a te neved, minden vallja!

Szöveg: Debrecen, 1602.

388. Hallasd meg, Jézus Krisztus

1. Hallgass meg, Jézus Krisztus, Te megszorodott :/: S igen megkeseredett Szegény juhaidat, Hallgass meg kegyelmesen A te szent egyházadat, Mely megnyomorodott.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Ne hagyj, édes Jézusunk, Nyomorult népedet, :/: Szent véreddel megváltott Kicsiny seregedet; Ne hagyjad elpusztulni A te örökségedet: A keresztyénséget.
3. Kít a Sátán sokképpen Most megkörnyékezett, :/: Sok fertelmes bűnökkel, És igen kísértget; Sok sanyarúságokkal És méreggel keserget, Szidalommal illet.
4. Siess, láss azért hozzánk, Kegyelmes Istenünk, :/: El ne vess színed elől, Szerelmes jegyesünk! Ne hagyj el minket és ne Feledkezzél el rólunk: Messze ne menj tőlünk!
5. Maradj meg, Uram, velünk, Mert beestvéledik :/: És immáron a nap is Majdan elnyúgoszik; Nagy homály és setétség Ígyen majd következik: A bűn sokasodik.
6. Számptalan sok gonoszság Közöttünk megbővült, :/: A te szent szereteted Igen meg-hidegült, És minden rendbéli nép Tőled elidegenült: A bűnben elmerült.
7. Hallgass meg azért minket És ments meg ezektől :/: A pokolbéli ördög Nagy dühös-ségétől, Minden tévelygésektől, Oktalan, hamis hittől, Kétségbeeséstől.
8. El ne távozzék tőlünk A Szentlélek Isten, :/: Légyen ő gyámolítónk A mi életünkben; Tartsa meg szent Igédnek Szerelmét mi szívünkben: Hogy legyünk kedvében.
9. Úgyszintén vezéreljen Minket igazságban, :/: Tartson meg szent nevednek Erős val-lásában, És vigasztaljon minket Minden háborúságban És nyomorúságban.
10. Hogy dicséretet mondjunk A te szent Atyádnak, :/: Ővéle egyetemben Néked, mi Urunknak; Mindörökkön, örökké A Szentlélek Istennek, Mi megszentelőknek.

Dallam: Erfurt, 1521.

Szöveg: Debrecen, 1590.

390. Erős vár a mi Istenünk

1. Erős vár a mi Istenünk, Jó fegyverünk és pajzsunk, :/: Ha ő velünk, ki ellenünk? Az Úr a mi oltalmunk. Az ő ellenség Most is üldöz még, Nagy a serege, Csalárdság fegyvere; Nincs ilyen több a földön.
2. Erőnk magában mit sem ér, Mi csakhamar elesnénk; :/: De küzd értünk a hős vezér, Kít Isten rendelt mellénk. Kérdezed: ki az? Jézus Krisztus az, Isten szent Fia, Az ég és föld Ura, Ő a mi diadalmunk.
3. E világ minden ördöge Ha elnyelni akarna, :/: Minket meg nem rémítene, Mirajtunk nincs hatalma. E világ ura Gyúljon bosszúra: Nincs ereje már, Reá ítélet vár: Az Ige por-ba dönti.
4. Az Ige kőszálként megáll, Megszégyenül, ki bántja; :/: Velünk az Úr táborba száll, Szent Lelkét ránk bocsátja. Kincset, életet, Hitvest, gyermeket Mind elvehetik, Mit ér ez őnekik? Miénk a menny örökre.

Dallam: Luther M. (?) Wittenberg, 1529.

Szöveg: Luther Márton, 1483-1546.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

391. Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat

1. Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat, És a te kemény, véres ostorodat; Nagy bűneinkért mireánk ne ontsad Bosszúállásodat.
2. Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, Ítéletedet nem állhatja senki, Mint e világnak első veszedelmi Nékünk megjelenti.
3. Mire mireánk gerjedez haragod, Ó, mi szent Atyánk, rajtunk nagy csapásod? Kik nem különbek vagyunk, mint árnyékok, Rothatandó porok.
4. Megfertőztettünk atyáink vétkével És gyarló lelkünk-testünk sok sebével; Mi romlásunkat, nagy veszedelmünket Nézd kegyelmes szemmel.
5. Adjad minékünk a te Szentlelkedet; Ismerhessünk meg mi Közbenjárónkat, Mert megismertük mi gonoszságinkat: Vedd el haragodat.
6. Ne hagyd elveszni ilyen nagy munkáját, Ne hagyd hiába az ő szent halálát, A mi Urunknak keserves nagy kínját, Az ő áldozatját.
7. Végye el rólunk a mi bűneinket, És mosogassa vérével vétkünket Ó, ki Atyjával és a Szentlélekkel Bizony örök Isten.

Dallam: Crüger J., 1652.

Szöveg: Georgius Thymus ének után, 1566.

392. Az egyháznak a Jézus a fundámentoma

1. Az egyháznak a Jézus a fundámentoma, A szent Igére épült fel lelki temploma. Leszállt a mennyből hívni és eljegyezni őt, Megváltva drága vérén a váltságban hívőt.
2. Kihívott minden népből egy lelki népet itt, Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít. Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt, És egy terített asztal ad néki új erőt.
3. A világ fejedelme feltámad ellene, Vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve, S míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala, Csak virrasztói kérdik: „Meddig az éjszaka”?
4. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett, De szent megújulásért És békéért eped, Míg látomása egykor dicsőn teljesül S a győzelmes egyház Urával egyesül.
5. A három-egy Istennel már itt a földön egy S az üdvözült sereggel egy nép és egy sereg. Ó, mily áldott reménység: ha itt időnk lejár, Te boldog szenteiddel Fenn Nálad béke vár!

Dallam: Wesley S.S., 1810-1876.

Szöveg: Stone J. Samuel, 1839-1900.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

393. Ne csüggedj el, kicsiny sereg

A 68. zsoltár dallamára: Hogyha felindul az Isten

1. Ne csüggedj el, kicsiny sereg, Ha rád zúdul vad ellened, Hogy végképp öszszetörjön; :/: Bár elpusztításodra tör, Gond, kételkedés mit gyötör? Nem lesz ez így örökkön! Bíz-zál: ügyed az Istené, :/: Népét ő el nem ejtené: Ő áll majd boszszút érted; Ő állít Gede-ont melléd, Átala harcodban megvéd, Szent igéjét és téged.

2. Él az Úr, áll ígérete: Ördög s világ minden csele Megszégyenül mi rajtunk! :/: Vélünk az Úr, mi ő vele, Végtelen az ő ereje: Győzelmet kell aratnunk. Krisztusunk, segítj, el ne hagyj, :/: Pártfogónk végig te maradj: Oltalmaz neved által, Hogy, mint hű nyájad, te neked Zenghessünk dicséreteket Víg, boldog hál'adással!

Szöveg: Altenburg Mihály, 1584-1640. (A hagyomány Gusztáv Adolf énekének tartotta.)

394. Térj magadhoz, drága Sion

1. Térj magadhoz, drága Sion, Van még néked Istened, :/: Ki atyádként felkaroljon, Szí-vét oszsa meg veled! Azt bünteti, kit szeret, Másképp ő nem is tehet: Sion, ezt hát jól gondold meg, Szabj határt bús gyötrelmednek.

2. Hullámok ha rémítenek Mérheterlen víz felett, :/: S a habok közt szíved remeg, Hogy sírod is ott leled; Ha aludni látod őt, Ki reményed és erőd: Sion, soha ne feledd el: Ő megívhat tengerekkel!

3. Bár hegy, halmok rengenének, Miket égi kéz emelt, :/: S indulása a nagy égnek Vég-romlásra adna jelt: Ezt látva is el ne hidd, Hogy ez a perc elveszít; Sion, addig meg nem dőlhetsz, Míg oltalmad Istentől lesz!

4. Bár könnyűid omlanának Gyöngyökül a tengerbe, :/: És elhalván hangja szádnak, Csak pihegnél, mint gerle, Bár vér volna bíborod S kő megszánná nyomorod: Sion, ne félj a gonosztól, Baj nem ér, míg Benne bízol!

5. Bár hordozzad zsarnok láncát, Érjen kínos rabhalál, :/: Ha hitedet el nem játszád, Utad égbe nyitva áll. Örvendj mindig és vigadj, Emlékezz, ki népe vagy! Sion, nincs több Isten egynél, Benne hát ne kételkedjél!

6. Ó, ne csüggedj, im, az estnek Már leszálnak árnyai, :/: Kihez ajkid oly hön esdnek, Halld: Atyádnak hangja hí. Ő gyalázat, kín helyett Néked jobbján ad helyet; Sion, a menny lesz te részed, Föld gyötrelmét hát ne nézzed!

7. Végső áldást mondj hazádra, Mely távolról int feléd, :/: Égi honnak a határa Van már hozzád közelébb. Édes érzés mért fog el, Melytől olvad szív, kebel? Sion, minden más-képp lesz ott, El fog tűnni nagy sírásod.

8. Angyalok, ti fényes lelkek, ZengjeteK víg éneket, :/: Mert már biztos révbe tért meg, Kit bús szélvész hányt-vetett! Már meggyőzte a halált, Istenéhez égbe szállt: Sion, onn-nan számkivetni Nem fog téged soha senki!

Dallam: Luttenberger Tihanyi Ágost, 1890.

Szöveg: Pauli Joachim (1636-1708) vigasztaló éneke után Jeszenszky Károly, 1890.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

395. Isten szíven megpihelve

1. Isten szíven megpihelve Forrjon szívünk egybe hát, :/: Hitünk karja úgy ölelje Édes Megváltónkat át! Ő fejünk, mi néki tagja, Ő a fény, mi színei; Mi cselédek, ő a gazda, Ő miénk, övéi mi.

2. Szeretben összeforrva, Egy közös test tagjai, :/: Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani. Úgy szerette földi nyáját S halt meg értünk jó Urunk; Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.

3. Nevelj minket egyességre, Mint Atyáddal egy te vagy, :/: Míg egygé lesz benned végre Minden szív az ég alatt; Míg Szentlelked tiszta fénye Lesz csak fényünk és napunk, S a világ meglátja végre, Hogy tanítványid vagyunk.

Dallam: (Herrnhag, 1735.) Basel, 1745.

Szöveg: Zinzendorf M.L. 1700-1760.

396. Ébredj, bizonyágtévő Lélek!

A 228. dicséret dallamára: Jehova, csak néked éneklek

1. Ébredj, bizonyágtévő Lélek! A várfalakra örök álljanak, :/: Kik bátran szólnak harcra készek, Ha éj borul le, vagy ha kél a nap. Hívásuk zengjen messze szertesét, Az Úrhoz gyűjtve népek seregét!

2. Ó, bárha lángod fellobogna S ébredne föl sok nemzet fényinél :/: Ó, bár sok szolgál, sarlót fogva, Aratna, mígnem leborul az éj! Urunk, e roppant, ért vetésre nézz: A munka sok, a munkás oly kevés!

3. Küldd útra hírnökid csapatját, És adj erőt onnan felül nekik, :/: Hogy veszni a pogányt se hagyják, És szerteúzzék Sátán seregét. Országod jöjjön el minél előbb, Hirdetve szent neved dicséretét!

Szöveg: Bogatzky Károly H., 1690-1774.

397. Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed

1. Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed, Mondd a világnak: hajnalod közel! Mert nem hagy az, ki népeket teremtett, Senkit sem éjben, bűnben veszni el. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

2. Lásd: millióknak lelke megkötözve, Rabláncként hordoz sötét bűnöket; Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztje Mily gazdag élet kútja lett neked. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a szabadító elközelgetett!

3. Mondd minden népnek: elveszett juháért Mit tett a Pásztor - csuda szerelem - Földig hajolt a kárhozott világért S meghalt alatt, hogy élhess odafenn. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

4. Küldj fiaidból, akik nemhiába Élvezik kincsed: Hirdessék szavad; Öntsd lelked értük győzelmes imába: Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

5. Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled, Felfedi titkát minden szív előtt. Egy lélekért se érjen vádja téged, Hogy temiattad nem látta meg Őt. Légy örömondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Dallam: Walch J., 1876.

Szöveg: Thomson A. Mária, 1870.

398. Úr lesz a Jézus mindenütt

1. Úr lesz a Jézus mindenütt, Hol csak a napnak fénye süt, Úr lesz a meszsze tengerig, Hol a hold nem fogy s nem telik.

2. Őneki mondjunk hő imát, Díszítsük azzal homlokát, Jó illat légyen szent neve, Minden napon dicsérete.

3. Országok, népek és nyelvek, Ő dicsőségét zengjétek, Gyermekek hangja hirdesse: Áldott a Jézus szent neve!

4. Ő királysága bő áldás, Ott van a felszabadulás, Fáradtak ott megnyugszanak, Ínségesek megáldatnak.

5. Minden teremtés dicsérje, A Király Krisztust tisztelje; Angyali ének zengjen fenn, S mind e föld mondja rá: Ámen.

Dallam: Hatton J., 1793.

Szöveg: Watts Izsák, 1713.

399. Imhol vagyok

1. Imhol vagyok, édes Uram, Istenem, :/: Kész vagyok mindenben néked engednem, Szent nevedért szörnyű halált szenvednem, Csak az igaz hitben ne hagyj tőled elesnem!

2. Oda megyek, ahova parancsolod, :/: Akár tűzre, akár vízre akarod, Vagy fegyverre, tömlöcre te kívánod: Legyen, Uram Isten, valamint te akarod!

3. A halálra imhol viszem fejemet, :/: Nem szánom én kibocsátni lelkemet, A Krisztusért kiontatni véretem: Ezzel megmutatnom az én igaz hitemet.

4. Én elhagyom már e földi házamat, :/: Nem szánom az én édes magzatimat, Se nem szánom jámbor házasságomat, Én atyámfiat, sok jámbor barátomat.

5. Semmi nékem itt e földön lakásom, :/: Ha senkitől nem volna is bántásom: Mennyországgra vagyom nagy kívánságom, Mert ott vagyom nékem maradandó városom.

6. Egy keveset most ha én itt tűrendek, :/: A Krisztusért ha valamit szenvedek: Nagy bőséges jutalmat tőle vészek, Örök dicsőségben véle mert együtt leszek.

7. Erősb leszek mind e széles világnál, :/: Gyorsabb leszek vadaknál, madaraknál, Fényesb leszek én a fényes szép napnál, Drágalátosb leszek minden szép sáranynál.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

8. Halálból mert megyek örök életre, :/: Kárhozattól az örök idvességre, Gyalázatból az örök dicsőségre, És keserűségből anygali nagy örömrre.
9. Nézz reám én Istenem, szent szemekkel, :/: Hogy tőrhessek mindent nagy békeséggel, És lehessek azokhoz szeretettel, Akik háborgatnak, megölnek fegyverükkel.
10. Én elmegyek Atyámhoz, Istenemhez, :/: Én lelkennek megváltó Mesteréhez; Mennyorszában való örökségemhez, És a vígasztaló Szentlélek Úr Istenhez.
11. Istennek ez oly nemes ajándéka: :/: Hogy a bűnösöket ő nem útálja, De nagy szeretettel hozzá fogadja, Az ő szent országát Krisztusért nekik adja.
12. Fordítsd hozzám szent Atyám, szemeidet, :/: Bocsássad el mennyből te Szentlekedet, És tartsad meg mindvégig te híveidet, Hogy a világ előtt vallhassalak tégedet.
13. Én kivallom a te igazságodat, :/: Mindeneknek szent irgalmasságodat; Adjad nekem a te szent malasztodat, És bátorítsad meg ilyen szegény szolgálodat!
14. Semmit nem gondolok az én kínommal, :/: Semminémű testem-szakadásával, Nem gondolok nagy szörnyű halálommal, Mert majd együtt lések megváltó Krisztusommal.
15. Jőjj el immár, ó én édes orvosom! :/: Jőjj el, megváltó szép Jézus Krisztusom! Jőjj el, megnyugtatóm, édes Megváltóm: Testemet-lelkeimet te kezembe ajánlom!

Dallam: Egykoru dallam.

Szöveg: Szepetneki János, †1555.

400. Hagyjátok el, hív keresztyének

1. Hagyjátok el, hív keresztyének, Fájdalmát a ti szíveteknek, Senki ne sirassa halottját, Mert megnyerte ő boldogságát.
2. Anyák szűnjenek meg sírástól, Elfelejtkezvén magzatukról, Mert nem halál az ő haláluk, De életben megújulásuk.
3. Ekképpen az elvetett magvak Rothadásukban gyarapodnak, És szépen fejüket vendők, Végezetül jó gyümölcsöt termők.
4. Fogadd be azért a holt testet, Kebeledbe, föld, vegyed őtet, Takargassad az ő tagjait, Mint édes anya magzatait.
5. Szentléleknek edénye volt ez, Az élő Isten képe volt ez, A Krisztus Jézus lakott ebben, Volt Istentől nyert kegyelemben.
6. Föld, híven tartsd e testet benned, Mert mikor Krisztus majd eljövend, Számon kéri ezt akkor tőled, Így léssen bizonynal, elhigjed!
7. Noha ez mostan rothadandó És idővel porrá válandó, De feltámad az Úr szavára, Anygali zengő harsonára.

Dallam: Debrecen, 1781.

Szöveg: Aurelius Prudentius Clemens (348-405).

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

401. Szívem szerint kívánom

A 341. dicséret dallamára: Ó, Krisztusfő, te zúzott

1. Szívem szerint kívánom Utolsó órát, :/: Mert nyomorúság, bánat Emészti napomat. Megválni kész vagyok már Várván én jussomat, Melyet Jézus megszerzett, mint fő jutalmamat.
2. A bűntől és haláltól Megváltál engemet, :/: Ó Jézus, véred árán Megszerzed üdvömet. Nem rettent már halálom, Sem semmi félelem; Nyugalmamat tebenned, Megváltóm, meglelem.
3. A kedvére élőnek Keserű a halál, :/: De én várom nyugodtan, Ha jó, készen talál. Jól tudom, fenn a mennyben Lesz dicsőbb életem, Így hát még a halál is Csak nyereség nekem.
4. Ez a világ magához Ám vonja szívemet, :/: Bár ígérjen bőséggel Elmúló kincseket, nem ejthet törbe engem Már semmi földi jó: Megáll az Úr igéje, Más minden elmúló.
5. Elválni kedveseinktől Fájdalmas és nehéz, :/: De szívem szent reménnyel A jövőbe néz. Jézus, én bizodalom, Hiszem, hogy egy napon Szerettimet a mennyben Újra megláthatom.
6. El nem bocsátlak többé, Nem hagylak, Jézusom, :/: Te vagy üdvöm, reményem, És csak benned bízom. Szent karod támogasson A végső harcon át, Hogy elvegyem kezedből Az égi koronát.

Szöveg: Knoll Keresztély, 1563-1650.

402. Ó, örök hatalmu mennyei szent Isten

1. Ó, örök hatalmu mennyei szent Isten, Minden dolgaimban benned van reményem, Te vagy oltalmam, vígaszom nékem.
2. Hogyha bánat árja szemeimre zúdul, Szívem fájdalmára balzsamot ad az Úr, S felszárad a könny, a seb begyógyul.
3. Kínok hogyha gyötrik lelkemet halálra, Sójajom akkor is Istenemet áldja, Hiszen föl-támaszt egy szebb világra.

Dallam: Névtelen 1553 előtt.

Szöveg: Gyermeklant, 1883.

403. Szomorú a halál a gyarló embernek

1. Szomorú a halál a gyarló embernek, Halál követétől mindenek rettegnék, Kiváltképpen kik e világban örülnek, Nehéz e világtól megválni ezeknek.
2. Többet higgy a jégen rajzolt írásoknak, Mint a csalárd világ sok biztatásának, Szép szín alatt közli kis részét javának, De semmit sem hihetsz állandóságának.
3. Romlandó az élet s csak veszendő hívság, Hamar elenyészik, mint a gyenge virág, Minden ékessége csak nagy sanyarúság: Helyette vár reád a fényes mennyország.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Azért, gyarló világ, már maradj magadnak, Ám tartsd barátidnak, kik benned vigadnak, Tovább követője nem leszek utadnak, Nem leszek bús rabja mulandó javadnak.
5. Tudom, kinek hittem és kinek szolgáltam, Kit szeretett lelkem, kihez folyamodtam, Kit hívtam Uramnak, ki mellett harcoltam, Azért hűségemnek jutalmát találtam.
6. Elértem hitemnek egyetlenegy célját, Vitézkedésemnek reménylett pálmáját, Az örök életnek drága koronáját, Hogy abban tiszteljem a mennyek királyát.
7. Ó, édes Megváltóm, ne nézd bűneimet, Sok ellened való cselekedetimet, Idvességem árát: tekintsd érdemedet, Jövel, Jézus Krisztus, vedd hozzád lelkemet!
8. Igazságod szerint ne ítélj meg engem, Mert semmi kegyelmet nem talál érdemem, Nem lehet kívüled soha idvességem: Jövel, Jézus Krisztus, édes reménységem!
9. Elvégeztem immár pályafutásomat, E világon való zarándoklásomat, Megtartottam hittem s igaz vallásomat: Jövel, Jézus Krisztus, add meg koronámat!

Dallam: Debrecen, 1781.

Szöveg: Kőrösi István, 1652 előtt.

405. Minden ember csak halandó

1. Minden ember csak halandó, Minden test, mint fű, virág; :/: Itt ami van, mind romlandó, És elmúlik e világ. Porrá kell e testnek lenni, Hogyha el akarja venni Az örök dicsőséget, Melyet Isten készített.
2. Azért e testi életem, Ha jön a sír éjjele, :/: Bátran s örömmel leteszem, Semmit sem vesztek vele; Mert a Krisztus drága vére Utat nyit egy dicsőbb létre; A halálban biztatóm Jézus, az én Megváltóm.
3. Ki szakaszthat el őtőle? Enyém ő, s övé vagyok. :/: Tudom, el nem vet előle, Ígéreti mert nagyok; Sőt felvisz engem az égbe, Dicsőültek seregébe, Hol az Istent meglátom És mindörökké áldom.
4. Ott van öröm s örök pálma, Hol sok ezren az égben, :/: Isten trónja előtt állva Tündöklő fényességben, A dicső szent angyalokkal, Minden megboldogultakkal A Jézust magasztalják, Megtartójuknak vallják.
5. Nagy keresztet Kik hordoznak S harcolják a hit harcát, :/: Győzelemben vigadoznak S zengnek ott halléluját. Ott öröm s dicső korona Én fejemet körülfonja; Ott élem az életet, Melynek vége nem lehet.

Dallam: Darmstadt, 1687.

Szöveg: Albinus J. Gy., 1624-1679.

406. Én Istenem, benned bízom

1. Én Istenem, benned bízom, Segélj, ne hagyj tántorodnom! Lelkem, testem, minden tagom Reád bízom: Vezess, mert rád támaszkodom.
2. Nem tudom: itt meddig élek, Mikor ér életem véget? Valamikor tetszik neked: hozzád megyek, Akaratodnak engedek.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

3. Minden órában kész lelkem, Hogy veled legyek, Istenem. Nem választok időt, órát, Hozzád jutást, Ha akarod, megyek mindjárt!
4. Testemnek minden tagjait És a hajamnak szárait Tudod, Uram, mert fejemről Még csak egy szál Kedved nélkül alá nem száll.
5. Itt csak bánat, keserűség, Vagyon fájdalom, betegség; Életünk többnyire ínség, Kedvetlenség: még erőnk is erőtlenség.
6. Nincs orvosság halál ellen Patikában vagy más helyen, Széles mezőn, drága kertben Oly fű nincsen, Haláltól amely megmentsen.
7. Te azért, ó, én Istenem, Add énnékem ezt értenem, Hogy nyomorult mi életünk, Meg kell halnunk, E világból ki kell múlnunk.
8. A halálban biztatásom Nékem egyedül Jézusom, Ki énérétem szenvedett, Megfizett: Szent Atyjának eleget tett.
9. Azért mikor, én Istenem, Akarod, vedd hozzád lelkem, Hogy veled örökké éljek, Reád nézsek, Az angyalokkal örvendjek.

Dallam: Debrecen, 1781.

Szöveg: Zengedező Mennyei Kar, 1696.

408. Seregeknek szent Istene

1. Seregeknek szent Istene, Mennynek, földnek teremtője, Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
2. Végy be, kérlek, kegyelmedbe, Idvezítő szerelmedbe, Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
3. Az egekre tégy méltóvá, Szent hitemben állandóvá; Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
4. Életemben ki szerettél, Jóvoltodban részeltettél: Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
5. Áldom azért szent nevedet, Hirdetem dicsőségedet: Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
6. Testem nyugtasd meg a földbe', Lelkem vidd a magas égbe; Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!

Dallam: XIX. sz. elejéről.

Szöveg: XIX. század eleje.

409. Utas vagyok e világban

A 366. dicséret dallamára: Az én időm, mint szép nyár

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Utas vagyok e világban, Mennyországban Vár örök hazám készen; A testem csak lelkesült por És ha a sor Reá jön, porrá leszzen.
2. Minden nap hoz rám fájdalmat: Nyúgodalmat Szívem sehol nem talál. Majd kár ér, majd búbánat sért, Majd bűn kísért, Végre eljön a halál.
3. Uram, te látod végemet, Mert testemet S lelkemet te formáltad; Előbb, mint lettek napjaim, Hajszálaim Mind egyig megszámoltad.
4. Lelkemnek földi társától, Sátorától Bizonyos megválása; De csak annak, ki Istent fél, Kegyesen él, Lesz boldog kimúlása.
5. Atyám, hogy meg ne rettenjek, S bátran menjek A minden test útjára, Teremts tiszta szívet bennem: Néked élnem Légyen lelkem fő vágya.
6. Néked, napjaimnak Ura, Akár búra, Akár örömré juttatsz, Szent megnyugvással engedek; Bár szenvedek, Mindent jómra fordítasz.
7. Akármikor jön a halál, Készen talál, Fájdalmimnak vet véget; Bátran fogok vele kezét: Hozzád vezet S ád örök üdvösséget.

Szöveg: Kis János, 1770-1846.

410. Csak vándorút az életem

A 84. zsoltár dallamára: Ó, seregeknek Istene

1. Csak vándorút az életem, Míg majd hazámba érkezem, Szent Jeruzsálem városába, Mít fönn az Isten készített, :/: Szövetségvérré épített, Hol ajkam majd csak őt imádja; Csak vándorút az életem, Míg majd hazám elérhetem.
2. Árván megyek az élten át, Nem ismer itt a vak világ; Ott várnak rám a hú testvérek; Ott vár az égi szent sereg; :/: Ujjongva szolgálok neked, És örökké csak érted égek; Ó, Megváltóm, jövel, siess, Szívem csak tégedet keres.

Szöveg: Lampe Fr. A., 1683-1720.

411. Nem sokáig tart már földi bujdosásom

A 256. dicséret dallamára: Irgalmazz Úr Isten

1. Nem sokáig tart már földi bujdosásom, Atyám hajlékában lesz örök lakásom; A megfáradottnak jó lesz ott pihenni, Küzdelmei után nyugalomra lelteni.
2. Repülj hát én lelkem, repülj bontott szárnyal: Vár az örökélet a nagy boldogsággal; Nincsen elegyítve az szomorúsággal, Zeng az örömeinek angyalok karával.
3. Szerelmes Jézusom, egeknek Királya! Majd ha üt életemnek utolsó órája, Nyugtasd békében a sírban testemet, Irgalomból add meg várt üdvösségemet!

Szöveg: Borkó Julianna, 1869-1947.

413. Menj el a te nyugalmadba

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

Menj el a te nyugalmadba, Boldog lélek, követünk, :/: Hogy a kívánt nyugalomba' Részt vehessünk, sietünk. Készíts, Uram, e jóra, Hogy midőn amaz óra Eljő, örömmel mehessünk Hozzád, jobboldra ülhessünk.

Szöveg: Debrecen, 1791.

414. Megszabadultam már én a testi haláltól

A 220. dicséret dallamára: Bocsásd meg, Úr Isten

1. Megszabadultam már én e testi haláltól, És megmenekedtem minden nyavalyáimtól, Bűntől, a haláltól, e csalárd világtól, Az örök kárhozattól.

2. Lelkemet ajánlom a hatalmas Istennek, És testemet hagyom ő anyjának, a földnek; Ez világot pedig az én feleimnek, És a benne élőknek.

3. A testi halálból megyek örök életre, És megmondhatatlan öröme, dicsőségre, Kit kezdettől fogva a Krisztus megszerzett Az ő benne bízóknak.

4. Nincsen már hatalma én rajtam az ördögnek, E csalárd világnak, sem a kegyetlen bűnnek, Mert Krisztus elrontá ezeknek hatalmát Az ő szent halálával.

5. Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, Az ő szent Fiának kedvében, kegyelmében; Részesé tette engem minden örökében, Az örök dicsőségben.

6. Dicsőség tenéked, örök Atya Úr Isten, És tisztesség néked, megváltó Fiú Isten: Teljes Szentháromság egy bizony Istenség Az örök dicsőségben!

Szöveg: Máglyán vértanúhalált halt lelkész éneke 1550-ből. Váradi énekeskönyv, 1566.

415. Jer, temessük el a testet

1. Jer, temessük el a testet, Melyről kétségünk nem lehet, Hogy az ítéletnek napján Fel fog támadni igazán.

2. Porból való eredete, Azért porrá kell lennie, De majd feltámad a sírból, Mihelyt az Úrnak szava szól.

3. Az ő lelke örökké él A más világon Istennél, Ki szent Fiának általa Őt a bűntől megváltotta.

4. Lelke csendességben nyugszik, Teste a földben aluszik, Honnan ítélet napjára Feltámad nagy vigasságra.

5. Itt volt ő nagy félelemben, De ott léssen csendességben, Örökkévaló örömben És hatalmas fényességben.

6. Jer, hagyjuk itt őt aludni, Krisztus Jézusban nyugodni, És mi szüntelen vigyázzunk, Mert nekünk is meg kell halnunk.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

7. Erre Krisztus adjon erőt, Ki vérével minket kivett A veszedelmes pokolból És kínból, örök halálból.

8. Ó mitőlünk dicsértessék, Örökké magasztaltassék Egyetemben az Atyával És Szentlélek Úr Istennel.

Dallam: Wittenberg, 1544.

Szöveg: Reformáció előtti latin énekből, Várad, 1566.

416. Krisztus én életemnek

1. Krisztus, én életemnek Te vagy reménysége, :/: Szegény bűnös lelkemnek Örök üdvössége. Lészek hát én csendességben, Bár a halál fülánkjával rettentsen.

2. Bátran éltem leteszem, Mert jutalmát vészem, :/: Elkészítve már nékem Királyi szent székem. Lészek hát én csendességben, Bár a halál fülánkjával rettentsen.

3. Megyek hát én örömmel Sion királyához; :/: Ó, Jézusom, vezess el Égi szent Atyádhoz! Örvendj, szívem, repess, lelkem! Mert léssz mennyben angyali dicsőségben!

Dallam: XIX. század eleji kéziratból.

Szöveg: 1820 körüli kéziratból.

417. Gyarló testünk, porrá leszén

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

1. Gyarló testünk, porrá leszén, Mivel porból vétetett, :/: A halál vár kit-kit készen, Mert halálra született. A bennünk lévő bűnért Ezzel fizetjük a bért: Minden nap, sőt minden óra emlékeztet koporsóra.

2. Sírva jöttünk e világra, Sírás közt költözünk el, :/: De ha jutunk boldogságra, Semmit se veszítettünk el, Bár panasz tölti szánkat, Míg megfutjuk pályánkat, Bár e földön csak bujdosunk: Lesz mennyben örök városunk.

3. Hadd menjen hát kiköltözött Lelkünk jobb hazájába, :/: Testünk a halottak között Hadd nyugodjék sírjába: Nem alszik el örökre, Még boldogabb időkre Tartatik a sír felekén, Bíztaást innen veszek én.

4. Eljön egykor amaz óra, Megnyílnak trombitaszóra S elvesz minden hatalmok. Akkor majd lelkünk, testünk Elveszi, mit kerestünk; Szemünk téged is meglát ott, Kit most innen elbocsátott.

Szöveg: Debrecen, 1819.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

421. Tudom: az én Megváltóm él

1. Tudom: az én Megváltóm él, Hajléka készen vár reám; Már int felém és koronát Ígér a földi harc után. Bár a világ gúnyol, nevet, :/:A honvágy tölti el lelkemet, Mert nemsokára hív az Úr: Jöjj haza, jövel, gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Jer, pihenj, nyugodj a keblemen!

2. Remélek Jézusomban én, Ő törlé el sok bűnömet; Ajkáról hívón zeng felém: „Jer haza, vár Mestered!” Bár a világ gúnyol, nevet, :/:A honvágy tölti el lelkemet, Mert nemsokára hív az Úr: Jöjj haza, jövel, gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Jer, pihenj, nyugodj a keblemen!

3. Előttem, oly csudálatos, Hogy értem szállt a földre le; Miattam annyit szenvedett, Bűnömért annyit véreze. Bár a világ gúnyol, nevet, :/:A honvágy tölti el lelkemet, Mert nemsokára hív az Úr: Jöjj haza, jövel, gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Jer, pihenj, nyugodj a keblemen!

4. Tudom, hogy közel Mesterem, Az óra fut, a nap közel; Elébe állok csakhamar, Megváltó Jézusom, jövel! Bár a világ gúnyol, nevet, :/:A honvágy tölti el lelkemet, Mert nemsokára hív az Úr: Jöjj haza, jövel, gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Jer, pihenj, nyugodj a keblemen!

Dallam: Stebbins C.G után.

Szöveg: Sankey Ira D., 1870-1908.

422. Hadd menjek, Istenem, Mindig feléd

1. Hadd menjek, Istenem, Mindig feléd, Fájdalmak útjain Mindig feléd. Ó, sok keresztje van, De ez az én utam, Mert hozzád visz, Uram, Mindig feléd.

2. Ha este száll reám S csöndes helyen Álomra hajtanám Fáradt fejem: Nem lesz hol nyughatom, Kő lesz a vánkosom, De álomszárnyakon Szállok feléd.

3. Szívemtől trónodig - Mily szent csoda - Mennyei grádicsok Fényes sora, A szent angyalsereg Mind nékem integet; Ó, Uram, hadd megyek Én is feléd!

4. Álomlátás után Hajnal ha kél, Kínos kővankosom Megáldom én. Templommá szenteltem, Hogy fájdalmas szívem, Uram, hozzád vigyem, Mindig feléd!

5. Csillagvilágokat Elhagyva már, Elfáradt lelkem is Hazatalál. Hozzád ha eljutok, Lábadoz roskadok: Ottan megnyugodhatok Örökre én!

Dallam: Mason Lowell, 1856.

Szöveg: Adams F. Sára, 1841.

423. Akik bíznak az Úr Istenben

A 485. dicséret dallamára: Jézus Krisztus, szép fényes hajnal

1. Akik bíznak az Úr Istenben, El nem vesznek életükben: Megtartatnak kegyelemben.

2. Az Istennek szent beszédében, Kik maradnak szerzésében, Hitük által idvességben:

3. Ezek lesznek nagy erősségben, Mint egy kőszál, keménységben: Megtartatnak kegyelemben.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Sokszor esnek kísértésekben, De ők el nem vesznek ebben; Megmaradnak igaz hitben.

5. Akik pedig hitetlenségben Élnek és nagy kevélységben: Mind elvesznek azok ebben.

6. De a hívek nagy békességben, Lésznek örök dicsőségben: Hitük által idvességben.

Szöveg: Várad, 1566.

425. Ó, Ábrahám Ura

1. Ó, Ábrahám Ura, Hadd áldjuk szent neved, Mert mindenható vagy és örök szeretet. Nagy Isten a neved, Ezt vallja föld és ég, Csak téged illet tisztelet és dicsőség.

2. Ó, Ábrahám Ura, Ím, hallom szent szavad; Csak azt az üdvöt keresem, mit kezed ad. A múltó földi jót És vágyát elhagyom, S őt választom, ki őrizőm és pásztorem.

3. Ó, Ábrahám Ura, Szent kegyelmed nekem Az én örömöm, utamon ez vezessen. Te barátod lettem, Én Istenem te vagy: Tarts meg a Jézus véérért és üdvöt adj!

4. Megesküvél, Uram, És igédben bízom, Hogy égbe viszed gyermeked sasszárnyakon. Meglátom Jézusom És áldom hatalmát, Szent kegyelmének éneklek halleluját.

Dallam: Jiddis dallam, (1770.)

Szöveg: Olivers Tamás, 1725-1799.

426. Már kereszttem vállra vettem

1. Már kereszttem vállra vettem S érted mindent elhagyok.:/: Mindenem vagy, árva lettem, Honjavesztett szív vagyok. Vágyat, célt a múltnak adtam, Nincs már bennem vak remény, Mégis gazdag úr maradtam: Isten és a menny enyém.

2. Ember bánthat és zavarhat: Szíved áldott menedék; :/: Sorsom próbál és sanyargat: Édes csenddel vár az ég. Nincsen bűm, mely könnyet adjon, Míg szerelmed van velem, Nincs öröm, mely elragadjon, Hogyha nem benned lelem.

3. Lelkem, teljes üdv a részed, Hagyd a bút s a gondot el; :/: Légy vidám, ha meg-meg-érzed: Tenni kell még s túrni kell. Gondold el: ki Lelke éltet, Milyen Atya mosolya; Megváltód meghalt teérted: Mit bánkódnál, menny-fia?

4. Kegyelemből dicsőségbe Szállj, hited majd szárnyat ad, :/: S az örök menny fénykörébe Bévezet majd szent Urad. Véget ér itt küldetésed, Elszáll vándoréleted, Üdvösséggé lesz reményed, Égi látássá hited.

Dallam: Walesi népénekdallam.

Szöveg: Lyte H. Fr., 1793-1847.

427. Lelkem hozzád kíván menni

A 38. zsoltár dallamára: Haragodnak nagy voltában

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Lelkem hozzád kíván menni, Veled lenni, Ó, életem kővára, Mert nálad talál oltalmat, Nyugodalmat, Te lehetsz várt javára.
2. Nem bízhatom érdememhez, Mert fejemhez Kötetet a gyarlóság; Ha vizsgálom testem s vérem, Megeszmérem: Nincs bennem semmi jóság.
3. Az Úrnak parancsolatját, Akaratját, Ó hányszor hágtam által! Hányszor volt munkám éretlen És rendetlen Erőtlenségem által!
4. Ha lelkem gerjed a jóra, Majd sátorra, A halandó romlott test Kétségét balra fordítja, Megtompítja, Hogy légyen a jóban rest.
5. Ezért gyakran azt mívelem, Ha nincs velem Az Úrnak segedelme, Miről tudom, hogy helytelen, Törvénytelen S lelkemnek veszedelme.
6. Ily bűnös gyarló voltommal, Oltalommal Ügyemben nem lehetek, Tettető igazságomért Jutalmat s bért Hasztalan követelek.
7. Mert ki saját erejének, Érdemének, Nagyságát veti, hányja, Szükség: légyen feddhetetlen Okvetlen, Mint a törvény kívánja.
8. Tudom, hogy a kegyességnek És hűségnek Vagyon drága jutalma; De azt adja kegyelemből, Nem érdemből Az Istennek irgalma.
9. Én azért ez oltalomhoz, Mint kőfalhoz Egyedül támaszkodom; Jézusomnak kegyelméhez, Érdeméhez Jó hittel ragaszkodom.
10. Te pedig, ki által élek, Ó Szentlélek, Úgy igazgasd dolgomat, Hogy e jót nálamm tarthassam S megmutassam Hálaadó voltomat.

Szöveg: Losontzi István, 1709-1789.

428. Látod, Úr Isten, szívünket

A 335. dicséret dallamára: Ó, ártatlanság Báránya

1. Látod, Úr Isten, szívünket, Tudod erőtlenségünket, Nem rejtjük el bűneinket: Várjuk kegyelmességedet.
2. Mindnyájan arcra borulunk, Szent Atyánk, hozzád kiáltunk: Felejtsd el bűneinket, Tengerbe elbúvásd őket.
3. Világosítsad elménket, Gerjeszd fel a mi szívünket, Hogy dicsérhessünk tégedet, És áldhassuk szent nevedet.
4. Hajlékoddá mi szívünket Szenteljed, kérünk tégedet; Szíveinkben lakodalmat Szerzz, és nagy nyugodalmat.
5. Így cselekedjél mivélünk Szent Fiadért, ki minékünk Nálad bizonyos reményünk, Hozzád egyenes vezérünk.

Szöveg: Batthyányi kódex, XVI. század.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

429. Az Úr énnékem hűséges vezérem

A 23. zsoltár dallamára: Az Úr énnékem őriző pásztorom

1. Az Úr énnékem hűséges vezérem, Főpásztoromnak csak őtet ösmérem; Drága jóvoltát elrejttem szívemben, Szent nevét áldom egész életemben, Mert kegyelméből én érdemem felett Sok lelki jókkal engemet körülvelt.
2. Szent beszédének gyönyörűségével, Áldott lelkének titkos erejével Sötét álomból híven felébresztett, Az én szívemben oly hitet gerjesztett, Mely bánatában lelkem vidámitja, Jó reménységgel naponként újíttja.
3. Sőt, hogy még inkább érezzem kegyelmét, Várjam bizonnyal ígért segedelmét: Jóssággal teljes, édes indulatja Sákramentomtól vélem kóstoltatja, Így édesíti szívemet magához, Hogy erős hittel fussak oltalmához.
4. Csak az szívemnek hozzád óhajtása, Ó, idvességnek fakadó forrása: Ha kegyelmedből már Atyámmá lettél, Végezd el a jót, amit elkezdettél; Reménységemnek add meg kívánt végét: Az én lelkemnek örök idvességét.

Szöveg: Losontzi István, 1709-1780.

430. Úr Jézus, idvesség fejedelme

A 50. zsoltár dallamára: Az erős Isten uraknak Ura

1. Úr Jézus, idvesség fejedelme, Én életemnek hű segedelme, Megtérek hozzád háláadással, Szent neved áldom énekmondással, Emlékezeted elrejttem szívemben, Rólad énekelek egész életemben.
2. Mert gyarló voltom bűnben eredett, De nagy kegyelmed rám kiterjedett, Istenem voltál kezdettől fogva, Nem hagytad a bűnt, hogy tartson fogva, Szent szerelmedből magadnak választál.
3. Eljegyzél kegyelmed pecsétjével, A keresztségnek drága vizével, Zászlód alá én nevem beírtad, Néped közé szolgád befogadtad, Erőtlenségem lelked segítette, Házaid jait velem éreztette.
4. Testtől születtem s merő test voltam, Bűnöm sírjában szinte megholtam, Ámde szent véred drága hullása Lőn én lelkemnek megtisztulása, Újjászült Lelked, hathatós voltával, Felékesített égi koronával.
5. Hát világ, test, bűn, tőlem távozzál, Bennem nincs részed, bármit okoznál! Uram pecsétjét én reám vettem, Már kegyelméből tagjává lettem, Fejedelmemnek csak őtet esmérem, Igéje s Lelke lesz holtig vezérem.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Téged is kérlek, ó áldott Lélek, Vezess a jóban, amíglen élek, Hogy a bűnöknek épen meghaljak, Szent életet kövessek és valljak, Hogy az én Uram engem megkedveljen És végre bennem öröme beteljen.

Szöveg: Losontzi István, 1709-1780.

431. Úr Isten, kérünk tégedet

A 68. zsoltár dallamára: hogyha felindul az Isten

Úr Isten, kérünk tégedet: Keresztelj és moss meg minket, És tisztíts meg kegyesen; A Krisztusnak ő vérével Nagy bűneinket töröld el Szent lelked erejében. Amit e szent fürdő jegyez, Mindent mi bennünk megszerez: Végy körül szerelmeddel, Hogy a te szövetségedben Megmaradjunk mind végiglen, Minden mi gyermekinkkel.

Szöveg: Oppenheimeri zsoltárfüggelék, 1612.

434. Vezess, Jézusunk, S véled indulunk

1. Vezess, Jézusunk, S véled indulunk. Küzdelemre hív az élet, Hadd kövessünk benne téged; Fogjad a kezünk, Míg megérkezünk.

2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek. És ha terhet kell viselnünk, Panaszt mégsem ejt a nyelvünk; Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.

3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt, Vagy ha másért bánat éget, Adj türelmet, békességet, Reménnyel teli Rád tekinteni.

4. Kísérd lépteink Éltünk végéig, És ha roskadozva járunk, Benned támaszt hadd találunk, Míg elfogy az út S mennyben nyitsz kaput.

Dallam: Drese A., Darmstadt, 1698.

Szöveg: Zinzendorf M.L., 1700-1760.

435. Lelkem siet hozzád menni

A 146. zsoltár dallamára: Áldjad én lelkem, az Urat

1. Lelkem siet hozzád menni, Ámbár gyenge ereje, Kíván asztalodról enni, Ó, életnek kútfeje! Hogy megelégtülhessen, Benned része lehessen.

2. Kedveld, Uram, kegyességét A te szegény szolgádnak, Éreztessed édességét Elkészült vacsorádnak, Hogy véled egyesüljön S lelke benned örüljön.

Szöveg: Losontzi István, 1709-1780.

436. Örülj szívem

1. Örülj, szívem, Vigadj, lelkem, Ékességed lett a hit; Vacsorához, Mégy Jézushoz, Hivatalos vagy te itt.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Ha bűnödért Halálos bért Érdemlettél lelkedre: E szent asztal Megvigasztal S válik idvességedre.
3. Ez örömben, Reménységben, Jézus, ma hozzád jövök. Asztalodnál Lábam megáll: Testem, lelkem újítsd meg.
4. Tisztogass meg, Bűnből moss meg Kegyelmedből, Istenem, És a Sátán lelkem kárán Nem örül, nem árt nekem.
5. E vacsora Égi módra Engem véled összead, Maradj Bennem, benned engem Hagyj lennem, hogy áldjalak.
6. Csakhogy immár Bűntől elválj S légy hívséggel Jézushoz: Halálával, Váltóságával Minden bűnből feloldoz.
7. Hát jöjjetek, Bűnös lelkek, Orvosságot kik vártok! Jézus lelke, Szent kegyelme Kiárad ma reátok.

Dallam: Kolozsvár, 1837.

Szöveg: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743.

437. Ó, Jézus, mi idvességünk

A 84. zsoltár dallamára: Ó, seregeknek Istene

1. Ó, Jézus, mi idvességünk, Fejedelmünk, dicsőségünk, Szívünknek fő vigasztalója! Rólad, csak rólad énekel :/: Szánk buzgó dicséretekkel, Lelkünknek édes táplálója; Egyedül csak hozzád térünk, Mert hű pásztornak ismerünk.
2. Ó, mily szent az az indulat, Mely veled örömet mulat, Ó, Jézus, idvesség forrása! Boldog, akit hívsz magadhoz, :/: Méltóztatsz szent asztalodhoz, Hogy kegyelmed jelét ott lássa. Bizony, boldog az oly ember, Ki nálad kedvességet nyer.
3. Mert érdemedben részesül, Teveled, Uram, egyesül, Ki hív tagja e vendégségnek. Mint a bort s kenyeret veszi, :/: Akképp részesévé teszi A hite őt az idvességnek, Melyhez ártatlan Jézusunk Vére által vagyon jussunk.
4. Azért, kit bűnök rongálnak, Járulj e kegyes királynak Víg örömmel szent asztalához! Nem vet el ez irgalmas szív, :/: Mert könyörülő, igaz, hív, Csak hogy folyamodj oltalmához: Bévesz sebe rejtekébe, Mint ígéri szent jelébe.
5. Nincs is egyébben oltalmunk, Reménységünk, bizodalunk, Édes Jézus, hanem csak benned. Szállj hozzánk, kedves vendégünk, :/: Oltsd meg lelki nagy éhségünk, Mert eledelünk csak érdemed; Szívünket, ímé, kitarjuk, Szentségedet várván várjuk.

Szöveg: Losontzi István után, Bajnóczi J.

438. Hallottuk, Jézus

A 32. zsoltár dallamára: Ó, mely boldog az oly ember életében

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Hallottuk, Jézus, miképpen hívogatsz, Sietünk hozzád, tudjuk, hogy megnyugtatsz. Vállunkat nyomja nagy terhünk súlya, Félünk, erőnket hogy felülmúlja. Fáradtak vagyunk, régóta emeljük, Mert együtt jött ez a világra velünk; Jézus, terhünktől légy szabadítónk, Fáradságunkban légy megújítónk.
2. Törődött szívvel teszünk neked vallást: Hogy nem követtük a jó útmutatást, Melyet sugallt lelkünk ismerete, Mikor minket jóra serkentgete; Inkább követtük gyarló testünk kényét, Mint idvességes törvényid ösvényét; Ezért nagy lévén szívünk keserve, Állunk előtted, mellünket verve.
3. De mégis lelkünk e hittel élesztjük: Hogy te, Megváltónk, nem akarod vesztünk, Ha nem magadat adtad érettünk, Életedet letévén helyettünk. A törvény átka tégedet üldözött, Míg felfüggeszte az ég és föld között; Tulajdon tested ott megáldozád E világ bűnét a fán hordozád.
4. Ezért az Atya magával bennünket Megbékéltetvén, eltörlé bűnünket Ellenségiből tett fiaivá, Szent Fia örökös társaivá. Jézus, halállal tévén te eleget, Megengesztelted a földhöz az eget; Általad,- amit más nem tehetett,- A teljes váltság elvégeztetett.
5. Azért már minket éleszt és vigasztal Ez az általad rendeltetett asztal, Mely annak nyilvánvaló tüköre, Véred mint omla, tested mint töre. Sőt tested jegyét itt nemcsak mutatod, De személy szerint nekünk is adatod; Zálog ez, hogy van nekünk is jussunk A tőled szerzett jókhoz, Jézusunk!
6. Szállj le most mennyből, életnek Kenyere, Tápláld lelkünket az örök életre! Tudjuk, aki e kenyérből eszik, Soha örökké meg nem éhezik. Életnek vize, nyiss magadnak utat, A szomjú hívek keresik e kútát; Szolgáltasd ingyen az italokat, Oltsd el végképen szomjúságukat.
7. Óhajtunk, Jézus, egyesülni veled: Úgy lesz szívünk szent, ha te megszenteled. Adjad hát, hogy mint tagok a főnek, Engedjünk néked, bennünk élőnek. Olts be magadba, mint jó szőlőtőbe, Hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe, És légyen szívünk szívednek mása, Éltünkben élted hogy minden lássa.
8. Adjad: egymás közt legyen egyességek, Akik e közös asztalnál vendégek; Mert bizony, aki másokat szeret, Csak az eszik itt méltán kenyeret. Fogjon hát ez az egész gyülekezet Egymással atyafiságosan kezét, Mert tudjuk: maga a hívogató Úr Jézus nem személyválogató.
9. Megelégítvén lelkünket ez étel, Hálaadással távozzunk innét el, Mondván: az Úrnak dicsőség legyen, Ki az éhezőt betölti ingyen. Tartsd fenn, Úr Isten, rajtunk jóvóltodat, Add nekünk immár kegyes válaszodat: „Bízzál már fiam, bízzál leányom, bűneidet szemedre nem hányom.”

Szöveg: Lengyel József, 1770-1822.

440. Jer, lássuk az Úr keresztyét

A 42. zsoltár dallamára: Mint a szép híves patakra

1. Jer, lássuk az Úr keresztyét, Melyet felvett érettünk, :/: Megszánván embernek vesztét, Megfizete helyettünk. Úr lévén, lett szolgává, Mindeneknek csúfjává, Istenségét elrejtette, Midőn testünket felvette.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. A Gecsemáné kertjében Kezdette szenvedését, *:/*: Érezvén a kint lelkében S a halál rettentését, Ivék keserű pohárt, Fizette értünk az árt; Véres cseppjei testének Nékünk gyógyulást szerzének.

3. Itt szintén lelkéig hata Sebes vizek mélysége, *:/*: Itt kezdődék a nagy csata S lelke keserősége: Egyedül hagyattaték, Éjjel megfogattaték; Ki mindent kézen fogva tart, Megfogattatni így akart.

4. Feszítésre ítélteték S gyalázatos kínokra, *:/*: Pilátushoz vitetteték, Önként ment ez átokra. Ki ügyét hogy meghallá, Őt ártatlannak vallá, Mégis adá keresztfára, A legkínosabb halálra.

5. Mint Prófétát, csúffá tették, Mert befedvén szent fejét, *:/*: Verték, s ki verte? kérdezték, Kísértvén szent erejét. Mint Királyt, meggyalázták, Tövissel koronázták, Náddal verék a bársonyban, Csúfolák térdhajtásokban.

6. A fát adván szent vállára, Mint Pap, meggyaláztaték, *:/*: Az is lőn gyalázatjára, hogy megostoroztaték. A vitézek kifoszták, És ruháit megoszták; A nagy bűnöst elereszték, A szentet fára függeszték.

7. Mily csuda buzgó szerelem: Meghalni barátiért, *:/*: De e kegyes Fejedelem Meghalt ellenségéért. Ez lelkünk drága bére, Mert Isten fia vére: Mily drága az az áldozat, Mellyel romol a kárhozat.

8. Ezért szerzé szent asztalát, Hogy e jót előadja, *:/*: Szünetét és halálát Szemeink előtt hagyja. A kenyér megtörése, A bornak kitöltése Lelke, teste szenvedését, Jelenti megöletését.

9. Ez egyszerű vendégségben Jézussal egyesülünk, *:/*: Egy kenyérből e szentségben Hívők mind részesülünk. E rövid szent vacsora Mutat mennyei jóra; Ezt az ő kint látott teste Választottinak kereste.

10. Az Úr sebei mi sebünk, Halálunk ő halála; *:/*: Ő érdeme mi érdemünk, Részesülés ez nála. Pecsétli ezt az étel, Együtt a pohárvétel: Testét midőn hittel esszük, Magunk ő testévé tesszük.

11. Ez eledel zálog nekünk, Hogy lesz mennyben menyegzőnk, *:/*: Ezzel hitünk, reménységünk: Öregbül lelki erőnk. De mit ér sokszor enni, E szent vacsorát venni, Ha lélek szerint nem élünk, Büntetést enni nem félünk?!

12. Ha meghaltunk Úr Jézussal, Nem illik már vétkeznünk; *:/*: Feltámadván Úr Krisztussal, Le kell a bűnt vetkeznünk. Mint mennyei lakosok, Legyünk tiszták s okosok; Mint testének s vendégének, Szükséges lennünk szenteknek.

13. Isten ártatlan Báránya, Méltó vagy, hogy végy áldást, *:/*: Mert érdemed azt kívánja, Végy tőlünk hálaadást! Végy örök dicsőséget, Hatalmat, tisztességet, Mert értünk megölettéttél, Atyádnak eleget tettél.

14. Add, Úr Jézus, halálodban, Követnünk életedben, *:/*: Szentséges tudományodban, Szelíd szenvedésedben. Légyünk alázatosak. Mindenhez irgalmasak; Segélj erre Szentlelkeddel, Oktass, vezérelj igéddel!

Szöveg: Losontzi István, 1709-1780.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

442. Idvességünk, váltságunk

A 205. dicséret dallamára: Ne szállj perbe én velem

1. Idvességünk, váltságunk, Jézus! hozzád kiáltunk; Midőn a kegyelem asztalához lépünk: Jövel, maradj mivélünk!
2. Nagy volt szüleink bűne, De Atyád könyörüle; És az örök halál tüzéből megváltott Engesztelő halálod.
3. Ez a terített asztal Bűneinkben vigasztal: Hogy könyörülsz rajtunk s kegyelmed ve-lünk lesz, Ha bízunk érdemedhez.
4. Szent testednek jegyei Annak itt a jelei: Hogy csak az igazán megtérő találhat Idves-séget tenálad.
5. Vérednek kiömlése Bűneink eltörlése; Emlékeztess, midőn ajkunk a bort issza: Lé-gyen élünk szent s tiszta!
6. Jézus! a te véred szent! Légyen szívünk bűntől ment; mert örök életet veled az re-mélhet, Ki megveti a vétket.
7. Szent törvényed fáklyája Világoljon pályánkra! Mert e földi úton, tudjuk, el nem téved, Ki híven követ téged.
8. Fogjad azért kezünket, S magad vezérelj minket; Mert a te utadon Istenünkhöz vezet A hit, remény, szeretet.
9. Ha szemeink meglátnak Jobbján te szent Atyádnak: Ott a Szentlélekkel örök egyes-ségben Üdvözíts majd az égben!

Szöveg: Tompa Mihály, 1817-1868.

443. Lelkem, adj dolgot magadnak

A 68. zsoltár dallamára: Hogyha felindul az Isten

1. Lelkem, adj dolgot magadnak, Hirdessed édes Uradnak Jóvoltát és felségét, *:/*: Hir-dessed ajándékinak, Melyeket ad barátinak, Nagyságát és szépségét, Uram, te reád gerjeded *:/*: Szívem, és rólad zengeded Nyelvem kész indulattal, Mert voltál s vagy te népedhez, Áron vett örökségedhez Drága jó akarattal.
2. Kijelentéd irgalmadban, Szentséges végvacsorádban, Hogy áldozattá lettél; *:/*: A ben-ned bízó hívekért, Halált nemző vétkeikért Egyszer eleget tettél. Kikkel is végig lakozol *:/*: És karjaidon hordozol, Sőt azokkal egyesülsz; Szentlelked által bennünk vagy, Noha felséged dicső nagy, S az Atyának jobbján ülsz.
3. Azért, akik tusakodnak, Bűneiken szomorkodnak És hittel reád néznek; *:/*: Idvezítése-det várják, Bűn előtt szívük bezárják, Megtérni igyekeznek; Kívánnak néked engedni, *:/*: Szent életben nevedetni És futnak jóvoltodhoz: Azok, mint édes fiaid, Kebleden nőtt ju-haid, Méltók szent asztalodhoz.
4. De színes képmutatók, Bűnt vetők, gonoszt aratók, Innen távol menjenek; *:/*: Megtér-ni nem tudó szívek, Álnokságra felvont ívek E jóval ne éljenek. Ti, álnokságnak fiai, *:/*:

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Fussatok el, mert javai Az Úrnak nem tiétek; Ha éltek itt méltatlanul, A harag csalhatatlanul Reátok száll, higyjétek.

5. Hát lelkem, hallgasd Uradat, Próbáld meg tennenmagadat, Úgy járulj ez asztalhoz, :/: Higj, térj meg, a bűnt útáljad, Az Istent féljed, szolgáljad, Fuss hozzá, mint kőfalhoz. Uram, ezekre kész vagyok, :/: De hibáim sokak, nagyok, Rajtam nagy terhek vannak: Ó Jézus, engem ne hagyj el, Segélj, tőlem ne maradj el, Sőt válassz el magadnak.

Szöveg: Losontzi István, 1709-1780.

445. Szólsz hozzám, Istenem, s én választ adni készen

1. Szólsz hozzám, Istenem, s én választ adni készen Már már megindulok, hogy rád bízam magam, De látod, köt s lehúz még régi csüggedésem, Áldd meg ma lelkemet több hittel, ó, Uram.

2. Sok szép ígéretem, ó, hányszor megtagadtam, A nagy fogadkozást, hogy csak tiéd szívem. A bűnös gyengeség bús rabjának maradtam, És törvényed szerint nem éltem semmiben.

3. Ha jót tettél velem, ha áldva látogattál: Én nem dicsértelek s nem hirdetem neved; Nem értettem, mikor szenvedni, sírni hagytál, Hogy ha szeretsz, miért sújt vessződ engemet?

4. Köt még a földi jó, a bűn, a földi örvény, S tehozzád bűnömért, lásd, el nem juthatok. A béklyó súlya nyom, levetném, összetörném, De lelkem gyenge még s jaj, összeroskadok.

5. Más nem tanít meg rá, csak égi bölcsességed, Hogy bölcsen bízzak és szolgáljak úgy neked. Mit érek nélküled? Add, hogy imádvá téged, Bús, gyarló bűnös én, hadd legyek gyermeked.

6. Nagy lelked élt, Uram, a prófétás időkben, Az fénylett át a szent s apostol életén; Áldj meg s kegyelmedet reám is töltsd ki bőven, Hogy Jézust nézzem és övéle győzzek én.

Dallam: Urhan Ch., 1790-1845.

Szöveg: Dr. Lamouroux, 1794-1866.

446. Uram, bocsásd el népedet békével

A 23. zsoltár dallamára: Az Úr énnékem őriző pásztorom

1. Uram, bocsásd el népedet békével, Idvezítésed kívánt örömével, Mert megtaláltuk, amit lelkünk kedvel, Megragadjuk hittel, nem bocsátjuk el; Már ő miénk, mi vagyunk az övéi, Véle egy testek, java részesei.

2. E gyarló testben Jézus él már, nem mi, Hú szerelmétől nem szakaszt el semmi. Ó, Jézus, gyenge hitünket neveljed, Te magad lelkünk az égre emeljed, Hogy így lelkünket az ég dicső vára Fogja be, annak örökös javára.

Szöveg: Szentgyörgyi Kemény János, 1806.

447. Uram, bocsássad el Szolgádat békével

1. Uram, bocsássad el Szolgádat békével, Szent ígéreted szerint, Mert te idvezítöd Én szemeim előtt Nékem nyilván megjelent.
2. Kit világos fényül Pogányoknak küldél, Kinek fényességével Nyilván kijelenék A szent Izráelnek Nagy dicsősége széjjel.

Dallam: Genf, 1562.

Szöveg: Marot K., ford. Szcenci Molnár Albert, 1607.

448. Hirdetvén az Úr halálát

A 316. dicséret dallamára: Az Istennek szent angyala

1. Hirdetvén az Úr halálát, Uram, néked adunk hálát, Hogy nemcsak tartod testünket, Hanem táplálad lelkünket.
2. Ma is ételt készítettél Ennek, s asztalt terítettél, Melyről Fiad szent testével, Elégítél szent vérével.
3. Ezzel világos jelt adtál S minket arról megbiztattál, Hogy ha igaz hitünk léssen, Fiad miénk lesz egészen.
4. Kérünk, Uram, adj kegyelmet, És nyújts nekünk segedelmet, Hogy Jézusunkat szeressük És őtet végig kövessük.
5. Az ő megtöretett teste, Mellyel váltságunk kereste, Lelkünk máskor is táplálja, A bűnért meg ne utálja.
6. Segítsd gyarló tehetségünk, Véle kötött szövetségünk Hogy szent és állandó légyen, Mígnem lelkünk hozzá mégyen.
7. Amely fogadást ma tettünk, Midőn asztalodról ettünk, Uram, segélj, hogy megálljuk, A bűnöket megutáljuk.

Szöveg: Keresztesi József, 1748-1812.

449. Uram, téged tisztellek

A 135. zsoltár dallamára: Áldjátok az Úr nevét

1. Uram, téged tisztellek Méltó hálaadással. Áldom neved, míg élek, Szép dicséretmondással, És hirdetem mindennek Nagy voltát kegyelmednek.
2. Mert te voltál Istenem Anyám méhétől fogva. Felkölt a bűn ellenem, Hogy törbe ejtsen fogva, De lelked engem megszánt, Rólam minden tört elhányt.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

3. Igazságod palástját Reám kiterjesztetted, Szentlelkednek áldását Bennem felgerjesztetted, Hogy megújulást végyek: Hozzád hasonló légyek.
4. Hát vajjon hogy lehetne, Ó Jézus, egy drága kincs, Hogy lelkem ne szeretne, Holott nálad főbb jó nincs. Csak te vagy a valóság, Út, élet és igazság.
5. Szeretlek is bizonytal, Lelkem hozzád kiterjed. Bár hálnék meg azonnal, Ha szívem rád nem gerjed: Mert halál és ítélet Nálad nélkül az élet.
6. Szívem vallástételét Jó lelkiismerettel Megtartom, s adom jelét Kegyes és szent élettel, Hogy életem folyása Légyen másnak lámpása.
7. Szent lábaidnál ülök, Hallgatok törvényedre, Bűnt utálok, kerülök, Hogy lehessek kedvedre, S megmutassam valóban: Örül szívem a jóban.
8. Mert tudom: akik járnak A romlott testnek útján, Tőled hiába várnak Áldást haláluk után. Jaj lesz vége dolguknak, El kell veszni azoknak.
9. De nékem reménységem Vagyon az én Uramban, Hiszem: lesz idvességem, Csak járjak jó utamban: Ha követem világát, Meglátom szent országát.
10. De mivel, Uram, e test, Melyben lelkem sátoroz, Gyakran csügged s igen rest, A Sátán is jár s oroz: Kérek, oktass Lelkeddal, Végy körül kegyelmeddel.

Szöveg: Losontzi István, 1709-1780.

450. Drága dolog az Úr Istent dicsérni

1. Drága dolog az Úr Istent dicsérni, Színe előtt kegyesen énekelni, Ékes dolog szent nevét magasztalni, A híveknek őelőtte szolgálni.
2. Ő gyógyít meg szomorodott szíveket, Vigasztalja az elalélt lelkeket, Ő enyhít meg sok keserőséget, Mind testi, mind lelki betegségeket.
3. Az őnéki csodálatos tanácsa, Hogy a szelídeket felmagasztalja, De a kevély gonoszokat utálja, És azokat a földig megalázza.
4. Énekeljünk néki hálaadással, Vigasságos hangicsáló szerszámmal; Beszélgessünk e mi kegyes Urunkkal, Magasztalván őtet imádságunkkal.
5. Dicsérd azért, Jeruzsálem, Uradat! Keresztyénség, magasztald Megváltódat! Áldjad, Sion, mennyei királyodat! Híveknek serege, te szent Atyádat!

Dallam: Debrecen, 1778.

Szöveg: Skarica Máté, 1544-1591.

451. Száma nincsen, Uram, jótéteményeidnek

A 256. dicséret dallamára: Irgalmazz Úr Isten

1. Száma nincsen, Uram, jótéteményeidnek, Vége, hossza nincsen kegyelmességednek; Azért magasztallak felette mindennek, Mert hiszen én lelkem te ígéretednek.
2. Kiáltásom, Uram, tőled el nem vetéd, Az én nyavalyámat csak te magad nézed; Atyai voltodat rajtam éreztetéd, Irgalmasságodat mikor megjelentéd.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

3. A pokol torkából te kiszabadítál, És az én lelkemben engem megnyugtattál, Te ígérettel mikoron bízattál, Fiad által ismét fiaddá fogadtál.

4. Kész mindenha lelkem néked énekelni, Mind e világ előtt rólad vallást tenni, Sok jótetteidért néked hálát adni, Örökkön örökké tégedet dicsérni.

Szöveg: Szegedi Gergely, 1566 előtt.

455. Testvérek, menjünk bátran

1. Testvérek, menjünk bátran, hamar leszál az éj, E földi pusztaságban Megállni nagy veszély. Hát merítsünk erőt A menny felé sietni, Nem állva megpihenni A boldog cél előtt.

2. A keskeny útra térünk, Ne retentsen meg az; Ki elhívott, vezérünk, Tudjuk, hogy hű s igaz. Mint egykor Ő tevé, Most véle s benne bízva, Arcát ki-ki fordítsa A szent város felé.

3. Ó-emberünk ha szenved, Az jó nekünk, tudom; Ki vérnek, testnek enged, Az nem jár jó úton. A láthatót ne bánd, Csak rázd le, mi kötözne: Hadd törjön éned össze, Menvén halálon át.

4. Zarándok módra járva, Legyen kezünk üres; Csak terhet vesz magára, Ki pénzt, vagyont keres. Hadd gyűjtsön a világ, Mi tőle el se kérjük, Kevéssel is beérjük, Bennünket gond se bánt.

5. Az út el van hagyatva, Borítja sok tövis; nehéz emelni rajta Még a keresztet is. De egy út van csupán, Így hát előre bátran, Keresztül minden gáton, Hű Mesterünk után.

6. Úgy járunk itt, lenézve, Mint ismeretlenek; Sokan nem vesznek észre, Hangunk se hallva meg. De aki ránk figyel, Víg énekünket hallja. Szent reménység sugallja, Mit ajkunk énekel.

7. Ha botlanak a gyöngék, Segítsen az erős; Hordjuk, emeljük önként, Kin gyöngesége győz. Tartsunk jól össze hát, Tudjunk utolsók lenni, A bajt vállunkra venni E földi éltén át.

8. Menjünk vígan sietve, Hisz utunk egyre fogy; Nap megy napot követve, S a test majd sírba rogy. Csak még egy kis tűrés! Ha Őt híven követjük: A láncot mind levetjük S vár ránk az égi rész.

9. Elmúlik nemsokára a földi vándorút, És az örök hazába, ki hű volt, mind bejut. Ott vár angysereg, Ott várnak mind a szentek, S az Atyánál pihentek, Megfáradt gyermekek.

Dallam: Bastiaans J.G. 1866.

Szöveg: Tersteegen Gellért, 1697-1769.

457. Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz

1. Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz, Bejönnél már, de némán kulcsfordulásra vársz. Mi mondjuk, hogy miénk vagy, te vagy a név, a jel: Ó, szégyen, hogy te légy

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

az, akinek várni kell.

2. Ó, Jézus, most kopogtatsz, sebhelyes még a kéz; Könnymarta kedves arcod oly búsan intve néz. Ó, áldott, drága jószág, mely ennyit tűrve vár! Ó, bűnök szörnyű bűne, mely téged így kizár!

3. Ó, Jézus, szólsz, s a szívhez a szó szelíden ér: „Így bánsz velem? - teérted hullt testből a vér!” Bús szégyennel behívunk, az ajtónk nyitva már. Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyj el, a szívünk várva vár.

Dallam: Walesi dallam.

Szöveg: How W.W 1823-1897.

458. Aki értem megnyíltál

1. Aki értem megnyíltál, Rejts el, ó, örök kőszál! Az a víz s a drága vér, Melyet ontál a bűnér', Gyógyír légyen lelkemnek, Bűntől s vádtól mentsen meg!

2. Törvényednek eleget Bűnös ember nem tehet; Buzgóságom égne bár, S folyna könnyem, mint az ár: Elégtételt az nem ad, Csak te válthatsz meg magad.

3. Jövök, semmit nem hozva, Keresztedbe fogózva, Meztelen, hogy felruházz, Árván, bízva, hogy megszánsz; Nem hagy a bűn pihenést: Mosd le, ó, mert megemésztl!

4. Ha bevégzem életem, és lezárul már szemem, Ismeretlen bár az út, Hozzád lelkem mennybe jut: Aki értem megnyíltál, Rejts el, ó, örök kőszál!

Dallam: Hastings I., 1830.

Szöveg: Toplady Augustus M., 1740-1778.

459. Az Isten Bárányára

1. Az Isten Bárányára Letéshzem bűnöm én, :/: És lelkem béke várja Ott a kereszt tövén. A szívem mindenestül Az Úr elé viszem, Megtisztul minden szennytül A Jézus vériben, A Jézus vériben.

2. Megtörve és üresen Adom magam neki, :/: Hogy újjá ő teremtsen, Az úrt ő töltse ki. Minden gondom, keservem Az Úrnak átadom, Ő hordja minden terhem, Eltörli bánatom, Eltörli bánatom.

3. Örök kőszálra állva A lelkem megpihen; :/: Nyugszom Atyám házába' Jézus kegyelmiben. Az ő nevét imádom Most mindenek felett; Jézus az én királyom, Imámra felelet, Imámra felelet.

4. Szeretnék lenni, mint ő, Alázatos, szelíd, :/: Követni híven, mint ő, Atyám parancsait. Szeretnék lakni nála, Hol mennyei sereg Dicső harmóniába' Örök imát rebeg, Örök imát rebeg.

Dallam: Roy Krisztina, 1861-1937.

Szöveg: Bonar Horatius, 1808-1889.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

460. Amint vagyok, sok bűn alatt

1. Amint vagyok, sok bűn alatt, De hallva hívó hangodat, Ki értem áldozád magad: Fogadj el, Jézusom!
2. Amint vagyok - nem várva, hogy Lelkemnek terhe, szennye fogy, Te, aki megtisztíthatod: - Fogadj el, Jézusom!
3. Amint vagyok - bár gyöttelelem, S kétség rágódik lelkemen, Kívül harc, bennem félelem: - Fogadj el, Jézusom!
4. Amint vagyok - vak és szegény, Hogy kincset leljek benned én, S derüljön éjszakámra fény: - Fogadj el, Jézusom!
5. Amint vagyok - nincs semmi gát, Kegyelmed mit ne törne át; Hadd bízsa lelkem rád magát: - Fogadj el, Jézusom!
6. Amint vagyok - hogy a te szent Szerelmed tudjam, mit jelent Már itt s majd egykor odafent: - Fogadj el, Jézusom!

Dallam: Barnby J., 1838-1896.

Szöveg: Elliott Sarolta, 1789-1871.

461. Bár bűn és kín gyötör

1. Bár bűn és kín gyötör, És nehéz bár szívem, A Sátán életemre tör: Kétségbe nem esem.
2. Bár vétkem súlya nagy, Mégis hozzád jövök. A bűnnek gyűlölője vagy, De kegyelmed örök.
3. Az én erőm kicsiny, S a bűn erős nagyon: Te tudsz s akarsz segíteni, Hát segíts bajomon!
4. Az ég oly messze van, Még messzebb tőled én, De szent igédben írva van, Hogy irgalmad enyém.
5. Nem félek senkitől, Hisz te vigyázz reám, Már bánat és gond sem gyötör: Meghallgatod imám.
6. Jézusban bízva én szívemet átadom, Mert így, tudom: akármilyen, Atyám szeret nagyon.

Dallam: Howard S., 1710-1782.

Szöveg: Brontë Anna, 1822-1848.

462. Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem

1. Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem, :/: Míg boldogan a célhoz elérkezem, Mert nélküled az én erőm oly kevés, De hol te jársz előttem, nincs rettegés.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. Szent irgalmaddal szívemet fődjed bé, :/: Tedd örömben és bánatban csöndessé, Hogy hadd pihenjen lábadnál gyermeked, Ki szemlehunyva téged híven követ.

3. Ha gyarlóságom meg nem is érzené: :/: A vak homályból te mutatsz ég felé; Csak ve-zess, Uram, végig, és fogd kezem, Míg boldogan a célhoz elérkezem.

Dallam: Silcher F., 1789-1860.

Szöveg: Hausmann Júlia, 1826-1901.

463. Isten élő Lelke jöjj

1. Isten élő Lelke, jöjj, Áldva szállj le rám, Égi lángod járja át szívem és a szám! Oldj fel, küldj el, Tölts el tőzzel! Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!

2. Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt, Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait! Oldj fel, küldj el, tölts el tőzzel! Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!

3. Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent, S Jézusommal légyek egy már e földön lent! Oldj fel, küldj el, tölts el tőzzel! Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent!

4. Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj, S majd a végső harcon át mennybe fölragadj! Oldj fel, küldj el, tölts el tőzzel! Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!

Dallam: Iverson D.

Szöveg: Iverson Daniel, 1930 körül.

464. Jöjj, királyom, Jézusom!

1. Jöjj, királyom, Jézusom! Szívem, íme, megnyitom. A gonosztól óvj te meg, Meg ne rontson engemet.

2. Véreddel, mely el-kifolyt, Mosd le rólam, ami folt; Élet útját megmutasd, Én meg nem találok azt.

3. Gyógyítsd meg sok nyavalyám, Enyhíts szívem bánatán; Kétség, gond ha gyötrenék, Biztasd nádszál hitemet.

4. Van hatalmad rá, tudom, Míveled, édes Jézusom: Hit, remény és szeretet Töltse be a szívemet.

5. A keresztet te adod, Adj hozzá alázatot: Hordjam olyan csendesen, Mint egykor te, Mesterem.

6. Majd ha véget ér a harc S megpihentetni akarsz: megragadom jobbodát, S mennyor-szágod befogad.

Dallam: Finn népi dallam.

Szöveg: Finn népi ének.

465. Szelíd szemed, Úr Jézus

1. Szelíd szemed, Úr Jézus, Jól látja minden vétkeket, Személyemet ne vesse meg

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szelíd szemed, Úr Jézus.

2. Szelíd szemed, Úr Jézus, Tekintsen rám, ha roskadok, Adjon békét, bocsánatot Szelíd szemed, Úr Jézus.

3. Szelíd szemed, Úr Jézus, Tudom, hogy vádat is emel; Vétkeztem én, ítéljen el Szelíd szemed, Úr Jézus.

4. Szelíd szemed, Úr Jézus, Elítél bár, lásd, én megint Csak várom, hogy majd rám tekint Szelíd szemed, Úr Jézus.

Dallam: Nyberg Huugo

Szöveg: Stenbäck Lars, 1811-1870.

466. Rád tekint már hitem, Megváltóm, Istenem

1. Rád tekint már hitem, Megváltóm, Istenem, A Golgotán: Halld könyörgésemet, És vedd el vétkeket; Mostantól hadd legyek Tied csupán.

2. Szívemet töltse be Kegyelmed ereje Buzgósággal! Meghaltál érettem; Add: szívem s életem Teérted éghessen Forró lánggal!

3. Ha elfog utamon Félelem s fájdalom: Fogd kezemet! Derítsd fel éjemet, Szárítsd fel könnyemet: Tévelygésben ne hagyd Én lelkemet!

4. Éltem ha fogyva fogy, És a halál ahogy Jön már felém: Megváltóm, ments te meg Kétségtől engemet, Nálad hogy üdvömet Meglássam én.

Dallam: Mason Lowell, 1792-1872.

Szöveg: Palmer Ray, 1808-1887.

467. Mily jó, ha büntől már szabad

1. Mily jó, ha büntől már szabad, Az Úr szolgája vagy; A bűn szolgája gyáva rab, A Krisztusé szabad.

2. A bűn sötétben tévelyeg És bajba dönt vakon; De Krisztus kézen fog s vezet Világos utakon.

3. A bűnben kín van s gyűlölet, Mi mást, más minket öl; Öröm köt egybe s szeretet Az Úr szívén belől.

4. Már szolgád lettem, Jézusom, Ki értem áldozál; Más uram nincsen, jól tudom, Mert bűnből kihozál.

5. Légy áldott, Krisztusom, te nagy! Hadd adjam át szívem: Vedd szívesen, hogy hol te vagy, E szív is ott legyen.

Dallam: Reinagle A.R., 1799-1877.

Szöveg: Hiller Fülöp Frigyes, 1699-1789.

468. Zengd Jézus nevét, zengd, világ

1. Zengd Jézus nevét, zengd, világ, őt, angyalok, áldjátok! Felékesítve homlokát, Király-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Iyá Jézust, Jézust koronázzátok!

2. Ti vértanúi Istennek, Kik mennyben szolgáljátok A Bárányt, ki megöletett: Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

3. Ti választottak, szent hívek, Mind akit ő megváltott, Szent irgalmát dicséritek: Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

4. Ti bűnösök, mert ő hordott Tiértetek kínt s átkot, És szent vérével áldozott: Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

5. Ti népek, törzsek, kik bárhol Az ő szavát halljátok: Nagy jóvoltáért hálából Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

6. Mily boldogság lesz majd, ha fenn A Jézus előtt állok És mindörökké zenghetem: Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!

Dallam: Shrubsole W., 1760-1806.

Szöveg: Perronet Edward, 1726-1792.

469. Jézus, nyájas és szelíd

1. Jézus, nyájas és szelíd, Láss meg engemet, Hallgassad meg, hű Megváltóm, gyermekedet!

2. Bűnöm láncát oldja fel Kegyelmed s a hit; Törjed össze balga szívem bálványait!

3. Szabadságot adj nekem És tiszta szívet, Vonj magadhoz, Jézusom, hogy járjak veled!

4. Vezess engem utadon: Magad légy az út, Melyen lelkem a halálból életre jut.

5. Jézus, nyájas és szelíd, Láss meg engemet: El ne engedd, hű Megváltóm, már kezeimet!

Dallam: Finlay K.G., 1882.

Szöveg: Prynne G.R., 1818-1903.

470. Úr Jézus, nézz le rám

1. Úr Jézus, nézz le rám. Jöjj, mosd el bűnömet, Sok földi szenvedély kötöz: jöjj, oldj fel engemet.

2. Úr Jézus, nézz le rám, Gond és bú látogat; Hű szolgád: ízleljem ígért, szent nyugodalmamat.

3. Úr Jézus, nézz le rám, Ne tévedhesek el; A menny felé sötéten át te légy az úti jel.

4. Úr Jézus, nézz le rám, Ha nő a félelem, Ár zúg és ellenség szorít, légy, Megváltóm, velem!

5. Úr Jézus, nézz le rám, Ha elvonult az ár, Te szent derűd derítsen és az örök napsugár.

Dallam: Damon's Psalmes, 1579.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: V. századi görög ének után.

471. Fel, barátim, drága Jézus zászlaja alatt

1. Fel, barátim, drága Jézus zászlaja alatt, Rajta, bátran! megsegít és győzedelmet ad. Bízhatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
2. Lám, a Sátán serge talpon, szembetörni kész, A legbátrabb harcosoknak bátorsága vész. Bízhatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
3. Szóljon a kürt, fenn lobogjon győzedelmi jel, Így előre Jézusunkkal: néki győzni kell! Bízhatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
4. Harci zajban, küzdelemben oldalunkon áll, Benne higgyünk, ő segít meg szívünk harcinál. Bízhatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!

Dallam: Bliss Ph., 1838-1876.

Szöveg: Bliss Ph. 1838-1876.

472. Mennyit zengi a lelki békét

A 68. zsoltár dallamára: Örvendj egész föld az Istennek

1. Mennyit zengi a lelki békét, A szívek csendjét énekünk, Bár künn kín és ínség üzenget Sok haragos jajszóval nekünk. Az óra, testvér, gyorsan elfut S az ember útja, sorsa zord, Nincs rá időd, hogy álmodozva A lelked meddőn tékozold.
2. Ebből az éhség csal ki könnyet, Az ott a fagy miatt remeg, Háza táján sorvadva élnek Éhes, lerogyott gyermekek. Az apjuk gyötört mély szemében A meghasonlás láza él, Értük megmentő harcra kelni: Elhívás, testvéri cél.
3. Lelkek fényét oszlatni fénnel: Reád az Úr ezt bízta, lásd, S azt, hogy hozz Krisztus szent nevével A bűnösnek szabadulást. Az Isten vérét adta értünk; Láttasd, hogy szent példája hat, S hogy áldott útját járva hittel Te is adod egész magad.
4. Adj, éjt, napot, add át erődet, Add kincsedet, add szívedet, Rontó lelkek gáncsa nem árthat, Győztes csak egy: a szeretet. A Mester lelke járt előtted S kitűzi most eléd a célt, Munkára hát, ne késs, serénykedj Megváltódért, Királyodért.
5. Áldott Jézus, a földre jöttél S vállaltál értünk szörnyű kint; Bárcsak tudnánk, Igéd követve, Mi is szenvedni, tűri mind. Sok szolgád, férfi, nő, ma bízva Átadjuk szívünket neked; Hogy munkánk éljen és teremjen: Gyűjtsd fel bennünk szerelmedet!

Szöveg: Monod Tivadar, 1836-1921.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

474. Istennel járni, lakozni

Istennel járni, lakozni, Szent étellel illatozni, Igaz hitben nem habozni: Jézus Krisztus, taníts, Taníts imádkozni!

Dallam: Kolozsvár, 1837.

Szöveg: Kolozsvár 1837.

475. "Imádkozzatok és buzgón kérjétek!"

1. "Imádkozzatok és buzgón kérjétek!" Bűnös voltunkért, Uram, ó, ne vess meg! Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk, Hallgass meg Fiad nevébe', ha kérünk.

2. „Keressetek buzgón és megtaláltok!” - Téged keresünk, Uram: hogy bűn s átok Erőt ne vegyen mirajtunk, légy nekünk Égi utunk, igazságunk, életünk!

3. „Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!” - Elfáradtunk, Uram, e világ zaján; Ó, nyisd meg az égi béke szép honát, Add, hogy zenghessünk örök halleluját!

Dallam: Tinódi Lantos Sebestyén, 1546.

Szöveg: Legid. Victor János, 1860-1937.

478. Ó irgalmas Isten

1. Ó irgalmas Isten, Én könyörgésemben Fűledet hozzám hajtsad; Ó, igen jó Isten, Minden szükségemben Áldásod szaporítsad.

2. Ó hatalmas Isten, Keserűségemben Szívemet vidámítsad; Ó, nagy és szent Isten, Minden félelmemben Elmémet bátorítsad.

3. Ó örök Úr Isten, A veszedelmekben Segedelmedet nyújtsad; Ó, igaz Úr Isten, Kétkedésemben Hitemet gyámolítsad.

4. Ó áldott Úr Isten: Rossz testiségemben Lelkem hozzád hódítsad; Ó, erős Úr Isten, A világ fényében Szemem világosítsad.

5. Ó teremtő Isten, A kísértetekben A Sátánt elfordítsad; Ó, megváltó Isten, sok vétkezésimben Irgalmaid bizonyítsad.

6. Ó, szentelő Isten, Erőtlenségimben Kegyelmedet újítsad; Ó, kegyelmes Isten, Éltemnek végében Lelkemet boldogítsad.

Dallam: Strasbourg, 1539.

Szöveg: Ráday Pál, 1677-1733.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

479. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!

1. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyermeki, nagy hitet kérni taníts! Indítsd fel szívemet, Buzduljon fel, neked Gyűjteni lelkeket! Kérni taníts!
2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Lélekből, lelkesen kérni taníts! Üdvözítöm te vagy, Ész, erőt, szívét adj. Lelkeddel el ne hagyj! Kérni taníts!
3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts! Lásd gyengeségemet, Erősíts engemet, Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!
4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Jézus, te visszajössz: várni taníts! Majd ha kegyelmesen Nézed az életem: Állhassak csendesen. Hinni taníts!

Dallam: Ramsey M.

Szöveg: Mascher Ray.

480. Ó, könnyörgést meghallgató

A 84. zsoltár dallamára: Ó seregeknek Istene

1. Ó, könnyörgést meghallgató Édes Atya, mindenható, Ha lelkeim hozzád emelkedik, És a buzgóság szárnyain, :/: Ajakim óhajtásain Elődbe érvén, reménykedik: Érzem, hogy az örök élet Már e földön az enyém lett.
2. Ha örömmel gerjedezem És rebegni igyekezem, Tetőled mennyi áldást vészek! Feltekintvén rád, Atyámra, :/: Könny csordul már az orcámra; Azáltal olyan újjá lések, Mint a plánta, mikor arra Harmatcseppet szülsz hajnalra.
3. Ha szívemet bánat járja, Szemem keserűség árja: Előtted való zokogásom; Titkon ajtómat behajtva :/: És magánosan sóhajtva Akkor is édes újulásom, Mert minden könnyűvel, jajjal Könnyebbül sorsom egy bajjal.
4. Ha templomban megjelenek, Ahol összesereglenek, Felséges neved imádói: Velük együtt fohászok :/: Ugy tetszik, mintha vigadva Ott volnék, hol a menny lakói A te királyi székednek Előtte letelepednek.
5. Te, ki a szív mozdulásit, Mint a vizeknek folyásit, Szabadon hajtod ide s tova, Neveld ezt az érzést bennem, :/: És taníts jól könnyörgenem; Majd egyszer pedig, Mennyek ura, Vigy be az egek egébe, Imádásod szent helyébe.

Szöveg: Nagy István, 1770-1831.

482. Mi kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben

A 161. dicséret dallamára: Siess keresztyén..., vagy a 337. dicséret dallamára: Paradicsomnak te szép...

1. Mi kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben: Légy segítségül ily nagy szükségünkben, Építs meg minket mi természetünkben, Ki vagy mennyekben.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

2. A te szent neved szenteltessek köztünk, Ne uralkodjék hamisság mibennünk; A te szent Igéd hirdettessek köztünk, Hogy el ne vesszünk.
3. Jöjjön miközénk a te szent országod, Csak te bírj minket, bűnös fiaidat; Ismerhessük meg a te szent Fiadat, Krisztus Urunkat.
4. Ne légyen bennünk ördögnek országa, Ne bírjon minket a bűnnek soksága; Szálljon mi közénk hitnek igaz ága, Megtisztulása.
5. Természetünket ne hagyd követnünk; Akaratodat építsed mi bennünk, Hogy minde- nekben tenéked engedjünk: Ne hagyj elesnünk!
6. Mi kenyérünket mindennap megadjad, Dolgunkban áldást, csendes nyugodalmat; És mindene- ken testünket tápláld És oltalmazd.
7. Megbocsásd nekünk gonosz bűneinket, Álnokságainkat, hitetlenséginket: Végy ki kö- zülük minden irigységet, És gyűlötséget.
8. És ne vígy minket gonosz kísértetbe', Ne hagyj elvesznünk a mi bűneinkbe'; Oltal- mazz minket, ne essünk kétségbe, Ördög kezébe.
9. Szabadítsál meg minket a gonosztól, Bűntől, ördögtől, minden álnokságtól, Ellensé- ginktől, hirtelen halától, És kárhózáttól.
10. Dicsőség néked mennyben, örök Isten! Ki mihozzánk vagy engedelmisségben: Hallgass meg minket e könyörgésünkben, Áldj meg hitünkben!

Szöveg: Várad, 1566.

483. Mennybéli felséges Isten

1. Mennybéli felséges Isten, Kinek dicsőséged ott fenn Boldog lelkek seregítül: Láttatik véghetetlenül: E teljes világ általad Teremtetett, áll és marad.
2. Te noha ily felséges vagy, Erőd, méltóságod ily nagy, Mégis minket, kik föld pora S hitvány férgek vagyunk, arra Méltóztatsz, hogy fiaidnak Hívassunk, s te mi Atyánknak.
3. Fiúi bizodalomban, Azért te elődbe mostan Járulunk imádságunkkal, Reggeli (estvéli) áldozatunkkal; MI ATYÁNK, tiszteletünket Vedd bé, halld meg kérésünket.
4. SZENTELTESSÉK MEG TE NEVED, Azaz: mivelünk azt tegyed, Hogy igazán megis- merjük Téged, féljünk és tiszteljünk, Szemlélvén nagy bölcs munkáid S minden tökéle- tességed.
5. Gondolatunk és beszédünk, Sőt a mi egész életünk Úgy folyjon s úgy tündököljék, Hogy mindenek megismerjék. Hogy te vagy, szent Isten, Atyánk, Fiaidnak te vagy pél- dánk.
6. JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD, Töltse bé uralkodásod, Ó, mi királyunk, e földet; Sza- porítsad seregedet, Drága Igédnek kész szállást, Adj mindenütt szabad folyást.
7. Ha egyházad ellenségi Igyekeznek azt rontani: Te velünk egy táborba szállj, És előnkbe vezérül állj; Szégyenítsd ellenséginket, Tartsd meg, bírj, vezérelj minket.
8. LEGYEN A TE AKARATOD; Ami jó s rendes, te tudod; Azért mi akaratunkat Tetszé- sed szerint hordozzad, Hogy amit szeretsz: szeressük, Amit te gyűlölsz: gyűlöljük.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

- 9.** Engedjünk néked mindenben, MINT dicső seregid MENNYBEN: Ha velünk keményen bánsz is, Szenvedjük békével azt is; Tiéd mind testünk, mind lelkünk, Teremtőnk, szabad vagy velünk.
- 10.** ADD MEG NEKÜNK KENYERÜNKET NAPONKÉNT, eledelünket: Viselj gondot életünkről, E mi halandó testünkről; Szolgáltass jó egészséget, Termő időt, békességet.
- 11.** Szállíts áldást munkáinkra, Minden marhánk s jószágunkra; Javaiddal pedig nekünk Adj *mértékletesen* élünk, Rád nézve *háládatosan*, Mások iránt *irgalmasan*.
- 12.** ÉS BOCSÁSSAD MEG BŰNEINKET, Mind ama nagy veszteséget, Amely első szüleiinktől Szállott reánk örökségül, Mind amely rossz gyümölcsöket Bosszúdra e rossz fa termett.
- 13.** Nézvén szent Fiad vére, Ne vonj minket ítéletre, És vétkeinkért meg ne feddj, Sőt mindenekben megengedj, AMINT MI IS ENGEDÜNK, HA KIK VÉTETTNEK ELLENÜNK.
- 14.** ÉS NE VÍGY MINKET A KÍSÉRTETBE, Mely rajtunk erőt vehetne; Jól tudod, mely gyarlók vagyunk, Könnyen tántorodik lábunk; SZABADÍTS AMA GONOSZTÓL, Ki lest hány nekünk akárhol.
- 15.** Hogyha pedig dicsőséges Néked s nekünk épületes A kísértőt ránk bocsátni, Hitünket próbára vonni: Add nekünk a győzedelmet, Ezzel koronázd hitünket.
- 16.** Hogy tőled kérjük ezeket, Ily okok indítanak minket: MERT TIED AZ ORSZÁG: néped Vagyunk mi és örökséged, Jó királyunkhoz szükségben Hogyne folyamánánk merészen?
- 17.** Velünk jól tenni akarván, Arra tehetséged is van, TIED A teljes HATALOM, Égi s földi birodalom; Jól tenni méltó is hozzád, DICSŐSÉG tér ebből reád.
- 18.** Aki kérésében haboz, Az tőled üres választ hoz, De mi, Krisztus érdeméből Nyugodt szívvel lévén erről, Hogy megadsz, valamit kérünk, Kérésünkhöz ÁMEN-t kötünk.

Dallam: Lecipzig, 1539.

Szöveg: Ismeretlen szerzőtől. Komáromi Csipkés György bibliája függelékéből, 1685.

484. Mi Atyánk, ó kegyes Isten

A 483. dicséret dallamára: Mennybéli felséges Isten

- 1.** Mi Atyánk, ó, kegyes Isten, Ki vagy a magas mennyekben: Szenteltessék neved szívvel; A te országod jöjjön el; Te akaratod meglegyen Ez földön, miképpen mennyben.
- 2.** Mindennapi kenyerünket Add meg, bocsásd meg vétkünket, Amint mi is megbocsáttunk Azoknak, kiktől bántattunk; És ne vígy a kísértetbe, De szabadíts gonosz ellen.
- 3.** Mert tied, Uram, az ország, Tied minden hatalmasság, Megadhatsz azért minékünk Mindent, amit tőled kérünk; Tied a dicsőség, Ámen. Most és örökké úgy légyen.

Szöveg: Oppenheimeri zsoltárfüggelék, 1612.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

485. Jézus Krisztus, szép fényes hajnal

1. Jézus Krisztus, szép fényes hajnal, Ki feltámadsz új világgal, És megáldasz minden jókkal:
2. Te vagy nekünk egy reménységünk, Isten előtt közbenjárónk, Szép koronánk, ékes-ségünk.
3. Világosítsd a mi szívünket: Ismerhessünk meg tégedet; Tanulhassuk szent Igédet.
4. Az ördögnek csalárdságától, Lelki-testi nyavalyától, Őrizz hamis tudománytól.
5. Az Atyával és Szentlélekkel, Hogy tégedet tiszta szívvel Mindörökké áldjunk! Ámen.

Dallam: Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Középkori latin énekből, Debrecen, 1600 előtt.

486. Szívem megalázzván, tehozzád megyek

1. Szívem megalázzván, tehozzád megyek, Elődbe, Istenem, hál'adást viszek És szent Fiad által néked könyörgök.
2. Áldott légy, én Uram, hogy megtartottál, Bút és kárt ez éjjel rám nem bocsátál, An-gyali sereggel oltalmam voltál.
3. E reggeli időt megadtad érnem, Melyben egészséges elmém és testem; Kérlek, min-den jóra vezérelj engem.
4. Mai nap ezt velem cselekedd, Uram: Mindenféle büntől magam óvhassam, Hitem jó gyümölcsét hogy el ne rontsam.
5. Ételem, italom mérsékelt legyen, Tobzódás, részegség ne nehezítsen, Rossz gondo-lat bennem erőt ne vegyen.
6. Lágýítsd meg énbennem az indulatot, Meg ne háborítsak soha másokat, És haragtar-tásra ne adjak okot.
7. Jól tudod, Istenem, mily gyarló vagyok, Különb-különb bűnre mily könnyen hajlok! Ad-jad: megtérhessek, mikor bűnt vallok!
8. Igaz ítéleted ne ostorozzon, Bűnből a Krisztusért ingyen oldozzon, Érdemem szerint rám átkot ne hozzon.
9. Magamat egészen neked szentelem: Kegyelmes oltalmad legyen mellettem, Szent-lelked és Igéd legyen vezérem.
10. Külső károktól is ments meg engemet, Ne eméssze bánat és bú szívemet; Tartsd jó egészségben gyarló testemet!
11. Istenem, tenéked legyen dicsőség, A Szentháromságban ki vagy egy Felség: Csak tégedet illet minden tisztesség!

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: Lőcse, 1635.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

487. Magasztallak én téged

1. Magasztallak én téged, Isten, egeknek királyát, :/: Hogy tőlem meszsze űzted A sötét éjnek homályát. Nem küldél rám betegséget, Sem egyéb ínséget, Épségben megtartotál, E napra engem juttattál.
2. Szívből könyörgök néked, Kegyes teremtő Istenem: :/: E napot is engedd meg Békességgel véghez vinnem, Akaratodat tanulnom, Útaidban járnom; Oltalmad békéden, Kedvem kedved szerint légyen.
3. Igaz utadra taníts, Hogy veled együtt járhassak, :/: És tőled el ne taszíts, Hogy kísértetbe ne jussak. Jóvoltodból tarts meg engem, Én édes Istenem, Hogy a bűn csalárdságát, Észre vegyem undokságát.
4. Az igaz hitnek tüzeit Bennem Krisztusért élesszed, :/: Gyarlóságomnak vétkét Soha szememre ne vessed; Fogadásodat tekintsd meg, Szent Fiadért tarts meg, Ki értem eleget tett, Törvény átkától megmentett.
5. Reménységgel ruházz fel, Ördög törébe ne essem, :/: Szívem hozzád gerjeszd fel, Ne csak hasznomat keressem. Atyafi szent szeretetet, Adj jámbor életet; Szeress, mint sajátodat, Kövessem akaratodat.
6. Szent Igédet vallanom Adjad tisztán, homály nélkül :/: És szolgáltnak mondatnom Minden képmutatás nélkül; Kinccsel semmit sem gondolok, Más jutalmat várok: A szentek seregében, Tarts meg gyülekezetében.
7. E napot is engedd meg, Uram, békével megfutnom, :/: Hivatalom hasznával Magam s cselédim táplálnom, Hogy szent nevedet dicsérjem, Oltalmadat nyerjem: Testemnek megmaradást, Lelkemnek adj boldog szállást.
8. Uram, egyedül vagy jó. Te vagy út, élet, igazság, :/: De én életem gyarló. Gondolatom csak hamisság. Táplálj Krisztus szent testével, Itass szent vérével, Hogy örökké nevednek, Énekeljek Felségednek.
9. Hála légyen Atyának, Fiúnak és Szentléleknek, :/: Kitől minden jók vagynak: Ne engedj azért ördögnek Engem, igaz megváltottad, Gyenge juhocskádat: Lelkem a boldogságba, Vigyed a paradicsomba.

Dallam: Német dallamból, Kolozsvár, 1744.

Szöveg: Kohlrose János, (†1558) után németből fordította Miskolci Csulyak István 1610-ben.

488. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Mindenható Isten

1. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Mindenható Isten, Énekünk jó reggel száll hozzád szívesen. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Végtelen kegyelem, Három személyben áldott egy Isten!
2. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Kit a szentek áldnak, Koronájukat letészik teelőtted; Angyali seregek térdelve imádnak, Ki voltál, vagy s nem érsz soha véget.
3. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Földi köd bár elfed, És bűnös szem nem látja dicsőségedet, Csak te vagy szent, Isten, és senki kívüled: Teljes hatalmú szentség, szeretet!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Nagy és erős Isten; Minden műved dicsér az ég-, föld- s tengeren! Szent vagy, szent vagy, szent vagy, áldott, véghetetlen: Három személyben egy áldott Isten!

Dallam: Dykes I.B., 1823-1876.

Szöveg: Heber Reginald 1783-1826.

489. Örök élet reggele

1. Örök élet reggele, Fény a véghetetlen fényből, :/: Egy sugárt küldj ránk te le, Kik új napra ébredénk föl; Fényed lelkünk éjjelét Űzze szét.

2. Jóságodnak harmata Gyarló életünkre hulljon, :/: Szívünk, mely kiszárada, Vigaszd-tól felviduljon, S híveid közt légy jelen Szüntelen.

3. Bűn ruháját vessük el A szövetség vére által, :/: Vétkeink fedezzük el Tőled nyert fehér ruhánkkal, Hogy hitünk legyőzze majd Mind a bajt.

4. S majd vezess az égbe föl, Irgalomnak napvilága, :/: Könnyek gyászos völgyiből Üdvösségnek szép honába, Hol az üdv és béke majd Egyre tart.

Dallam: Ahle J. R., 1662.

Szöveg: Knorr Keresztély, 1636-1689.

491. A nap immár felvirradván

A 301. dicséret dallamára: Új világosság jelenék

1. A nap immár felvirradván, Kérjük az Istent mindnyájan: Hogy ezen az egész napon Bűntől minket oltalmazzon.

2. Nyelvünket megtartóztassa És a bűnre ne bocsássa, Szemeinket bétakarja, gonoszra nézni ne hagyja.

3. Szíveink tiszták legyenek, Gonosz bűnt be ne vegyenek; Kevélységet gyűlöljenek, Dobzódást ne szeressenek.

4. Hogy, mikor a nap elnyugszik, És az éj béalkonyodik, Mi egészen tiszták légyünk És őtet vígan dicsérjük.

5. Dicséret légyen Atyánknak, És egyetlen-egy Fiának, És a mi Vigasztalónknak, Kiktől minden jók származnak.

Szöveg: Öreg Graduál, 1636.

492. Felséges Atya Úr Isten

A 233. dicséret dallamára: Úr Isten, te tarts meg minket

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

1. Felséges Atya Úr Isten, Ez napnak ő kezdetiben Könyörgünk: tarts meg hitünkben És az igaz szeretetben.
2. Bűneinket megbocsássad, És szívünket vigasztaljad, Vallásunkat bátorítsad, És Szentlelked nekünk adjad:
3. Hogy ne ártson az ellenség, Távol légyen minden kétség, Testi-lelki fertelmesség, És a gonosz eretnesség.
4. Adjad meg nekünk éltünkben Egymást szeretnünk szívünkben; Élhessünk nagy békességben, És hitnek jó gyümölcsében.
5. Lelkünket és jószágunkat, Néked ajánljuk magunkat: Vezérelj a mi útunkat, És viseld jóra gondunkat.
6. Engedd ezt nekünk Krisztusért, Te egyetlenegy Fiadért, És érettünk Szószólónkért, Egy elég áldozatunkért.
7. Hálákat adunk, Úr Isten, Te szent Fiadnak akképen, Szentlélekkel egyetemben, Mostan és minden időben.

Szöveg: Latin himnuszról, Batthyány-kódex, XVI. század.

493. Dicsérlek, Uram, téged

A 130. zsoltár dallamára: Tehozzád teljes szívből

1. Dicsérlek, Uram, téged, Hogy ez elmúlt éjjel Életem megőrizted Hatalmas kezedd; Setétségnek töriből, Mely körülvett vala, Íme, engemet kivől, Ó minennek Ura!
2. Néked adok hálákat, Én kegyes Istenem, És kérlek, mint Atyámat: Ma is tars meg engem, Hogy szolgálhassak néked Akaratod szerint: Éltemet vezéreljed, Légy velem óránkint!
3. Hogy el ne tévelyedjem A te ösvényidőtől, Ne ártson ellenségem, Őrizkedjem büntől: Őrizz meg jóvoltodból, Uram, téged kérlek, Ördög álnokságától Hogy semmit ne féljek.
4. Adjad, hogy erős hittel Bízam szent Fiadban; Bűneimet töröld el. Tarts meg irgalmadban, Hiszem, hogy ezt megadod, Amint megígérted; Bűnünket megbocsátod, Ha könyörgünk néked.
5. Szeress jó reménységgel, Mely nem ejt szégyenben; Atyafi szeretettel Építsél éltemben, Hogy szívből szerethessem Felebarátomat, És ebben ne keressem Csak az én hasznomat.
6. Engedd, hogy szent Igédet Bátran megvallhassam, Tisztemben hűségemet Néked megadhassam; Senki engem e földön Tőled el ne vonjon, Híveid seregében Felséged megtartson.
7. Hogy szent dicséretedre Végezzem e napot, Tőled ne térjek félre, Vezérljed útamot; Áld meg termő földünket, Őrizz meg éltünkben, Mert minden szerencsénket Ajánljuk kezdedben.

Szöveg: Ismeretlen szerzőtől, 1612 előtt.

494. Tenéked, Uram, hálát adok

A 33. zsoltár dallamára: Nosza istenfélő szent hívek

1. Tenéked, Uram, hálát adok Hozzám való jóvoltodért, *:/*: És teljes szívemből vígadok, Rám árasztott jó kedvedért, Mert ím meghallgattál, *:/*: Engem kiragadtál Nyavalyáimból, Szívbéli vídulást, Adtál szabadulást Sok bánatimból.
2. Ím, feltámasztád napom fényét Mely homályba béborult volt, *:/*: Elmosád rólam lel-
kem szennyét, Melyben hevertem, mint egy holt. Nyomorúság között, *:/*: Mint egy lekö-
tözött, Mikor hányattam: Voltál segítségemmel, Hogy én több ínséggel Ne bántattassam.
3. Atyai gondviselésedet Sok ezerszer megpróbáltam, *:/*: Reám kinyújtott kezeidet, Jó
Istenem, által láttam; Tégedet dicsérek *:/*: Azért, míg itt élek E gyarló testben; Számnak
szózatja Eged átalhatja: Hiszek Igédben.
4. Ma kezeidbe ajánlottam, Amit csak adtál énnékem; *:/*: Felköltömkor is azt mondtam:
Magad bírj engem, Istenem! Hogy a bűnnek rabja, *:/*: Ne legyek szolgálja; Adj estét ér-
nem! Ki uralkodol s élsz És senkitől nem félsz: Ne hagyj elvesznem!

Szöveg: Várad, 1654.

495. Hálát adok néked, mennybéli Isten

A 23. zsoltár dallamára: Az Úr énnékem őriző pásztorem

1. Hálát adok néked, mennybéli Isten, Szent Fiadnak, a Krisztusnak nevében, Hogy en-
gemet ez éjjel megőriztél, Minden veszedelemtől megmentettél; Tartsd meg, kérek, e
napon is éltemet, Bűntől, minden kártól ments meg engemet.
2. Magam, Uram, ajánlom szent kezedbe, Mind testem, lelkem vedd őrizetedbe, Szent
angyalodat ne vedd el mellőlem, Szent Lelked se távozzék el éntőlem, Hogy vakmerő
bűnöktől ma is menten Megőriztessék épen testem, lelkem.
3. Könyörgök, Uram, minden emberekért, De főképpen a hív keresztyénekért, Minden
rokonimért, kik téged félnek, Akik vagy itt, vagy messze földön élnek; Minden gonosztól
őket is őrizd meg, És minden javaiddal látogasd meg.
4. A szegény rabokat és betegeket, Kik ínségükben óhajtnak tégedet, Uram, vigasztald
meg bágyadt szívükben, Szenvedésükből mentsd ki kegyelmesen; És térítsd meg a
szegény bűnösöket, Add, hogy jó véghez vigyük életüket.

Szöveg: Németből fordította Szenczi Molnár Albert, 1612.

496. Hálát adunk néked, mennyei Atyánk

A 501. dicséret dallamára: Adjunk hálát az Úrnak, mert érdemli

1. Hálát adunk néked, mennyei Atyánk, Ki mindenkor kegyesen vigyázzsz reánk.
2. Ím az elmúlt éjjel is megnyugtattál, E napra jó kedvedből virrasztottál.
3. Áldj meg, kérünk, e napon is bennünket, Védelmezd kártól lelkünket, testünket.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Segélj meg hivatalos munkáinkban, Részeltes lelki, testi áldásidban.
5. Oltalmaz meg minden bűnbe eséstől, Téged félhessünk, tisztelhessünk szentül.
6. Erősíts, nevelj naponként a hitben, Tarts meg végig atyai szerelmedben.
7. Hogy Fiaddal s Lelkeddel egyetemben Néked víg szívvel szolgálhassunk! Ámen.

Szöveg: XVII. század.

497. Mi szent Atyánk, ki lakozol mennyégben

A 450. dicséret dallamára: Drága dolog az Úr Istent dicsérni

1. Mi szent Atyánk, ki lakozol mennyégben, És uralkodol az egy Istenségben, Szent Fiaddal, Lelkeddel dicsőségben Tisztelettel földön és a mennyégben:
2. Szenteltessék, Uram, a te szent neved, Dicsértessék mitőlünk, mert érdemled, Hogy ez éjjel te szent Felséged, Kegyelmesen őrizett Istenséged.
3. A gonosznak tőribe nem eresztél, Sőt a te szent angyaliddal Őrzettél, És álmunkból életben felköltöttél, Lelki, testi veszélytől megmentettél.
4. Szent kezvedbe ajánljuk mi lelkünket, Mai nap is tápláld mi testünket, Védelmezzed, Uram, a mi életünket, Lelki-testi veszélytől ments meg minket.
5. Te vagy Uram, egyedül, mi Istenünk, Mennyen, földön nincs nekünk több reményünk; Légy te azért, Uram Isten, pásztorunk, Szükségünkben táplálónk és oltalmunk.
6. Kegyelmeddel tartóztasd meg lelkünket, Hogy bűnnel ne fertőztessük testünket; Világosítsd inkább sötét elménket, Hogy megtartsuk, Uram, te szent törvényed.
7. A te Szentlelked minket ösvényidben, Vezéreljen, Uram, szent törvényidben, Ma és életünknek minden rendiben, Hogy így hozzád juthassunk az egekben.

Szöveg: Lőcse, 1699.

499. Megújult testtel és erővel

A 66. zsoltár dallamára: Örvendj egész föld az Istennek

1. Megújult testtel és erővel Fölbredvén az álomból, Nyugodt szívvel, felemelt fővel Felkelvén csendes ágyamból, Életnek Ura, hozzád térek, Magasztalom jóvoltodat, Minden jót ismét tőled kérek: Kérem újra áldásodat.
2. Mint a feljövő nap világa Elúzi az éj homályát: Kegyelmednek világossága Az igazságnak fáklyáját Sötét elmémbe jobban gyújtsa, Hogy a jónak ismerete Határit benne messzebb nyújtsa, S az igazság szeretete.
3. Engedd, hogy mint a nap futása Soha meg nem állapodik, S bár felhő jó néha útjába, De meg nem homályosodik: Én is az igazság ösvényén Tántorodás nélkül menjek, És a rút testiségnek kényén Soha csak meg se pihenjek.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

4. Minthogy, míg e világon élek, E mulandóságnak helyén, Test is vagyok, és nemcsak lélek: Viselj gondot jó idején Mértékletes eledelemről, Hogy életem fenntarthassam, S tisztességes öltözetemről, Hogy testemet ruházhassam.

5. Ha pedig még többet vehetek Ingyen való jóvoltodból És másokkal is jót tehetek Velem közlött áldásodból: Engedd, hogy legyek hú sáfára Nálam letett javaidnak, Lehessek vigasztalására Velem testvér fiaidnak.

6. Dolgaimnak követésére Adj testemnek egészséget, A bajoknak meggyőzésére Lelkemnek elevenséget! Indíts szívemben akaratot És készséget minden jóra, Hogy bennem vidám indulatot Leljen az estvéli óra.

Szöveg: Dr. Szentgyörgyi József orvos, 1765-1832.

500. Krisztus, ki vagy nap és világ

1. Krisztus, ki vagy nap és világ, Minket sötétségben ne hagyj! Igaz világosság te vagy, Kárhozatra mennünk ne hagyj!

2. Téged kérünk, szent Úr Isten: Oltalmazz minket ez éjen; Nyugodalmunk benned legyen, A mi lelkünk el ne vesszen!

3. Nehéz álom el ne nyomjon, Az ellenség meg ne csaljon; Testünk hozzá ne hajoljon És haragodba ne hozzon!

4. Mi szemeink ha alusznak, Szíveink rád vigyázzanak; Te hatalmadnak ereje Légyen híveid őrzője!

5. Úr Isten, hozzád kiáltunk: Gondviselőnk, légy oltalmunk! Őrizz meg ellenségektől, Lelki, testi ínségektől!

6. Parancsoljad angyalidnak, Hogy mireánk vigyázzanak; A mi gonosz ellenségünk Messze távol járjon tőlünk!

7. Emlékezzél meg mirólunk: Jól tudod, mily gyarlók vagyunk; Kiket megváltál véreddel: Úr Jézus, kérünk, ne hagyj el!

8. Dicsőség legyen Atyának, Ő szent Fiának, Krisztusnak, Szentlélekkel egyetemben, Örökkön-örökké! Ámen.

Dallam: Debrecen, 1774.

Szöveg: VII. századi latin himnuszról, Debrecen, 1597 (Gratiarum Actio).

501. Adjunk hálát az Úrnak, mert érdemli

1. Adjunk hálát az Úrnak, mert érdemli, Mert minden gazdagságát velünk közli.

2. Ő, mint bő irgalmú kegyelmes Atya, Fiait testben, lélekben megáldja.

3. Énekeljünk néki egy akarattal: Dicsőség, Atya Isten, szent Fiaddal!

4. Ki ételt adtál alkalmas időben, S felruháztál mezítelenségünkben.

5. Adjad, hogy tégedet megismerhessünk És szent Fiad által üdvöt nyerhessünk!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

6. Szent Igédet hirdettessed közöttünk, Hogy éhen meg ne haljon a mi lelkünk!
7. Hálát adunk ezekért mi Atyánknak, Jézus Krisztusnak, mi Közbenjárónknak.
8. Szentlélek Istennel egyenlőképpen, Ki minket vigasztaljon, mondjuk: Ámen.

Dallam: Német dallam, 1507.

Szöveg: Német eredetiből, Debrecen, 1569.

502. Fölkelt immár a szép hold, A csillagezres égbolt

1. Fölkelt immár a szép hold, A csillagezres égbolt Oly tisztán tündököl; Az erdő áll sötéten, S fehér köd künn a réten Csodásan száll a légből föl.
2. Mély csend borult a földre, S mit alkony leple főd be, Meghitten integet, Mint nyájas, tiszta hajlék, Hol nappalodnak terhét Kialhatod, feledheted.
3. Nem látod-é a holdat? Fél arca int, mosolyg csak, Pedig kerek, egész. Van sok, mit itt az ember nem lát jól földi szemmel, És oktalan nevetni kész.
4. Mint gyenge, földi férgek, Kik bűn útjára tértek, Mi nem sokat tudunk, Sok csalfa képet üzünk, Sok furfangot kifőzünk, S a céltől csak messzebb jutunk.
5. Ó, add, üdvöd keressük, Ne a mulandót lessük, Ne kössön fénye meg; Hagyj egyszerűvé válni S előtted élni, járni, Mint vidám, boldog gyermekek.
6. Ha jó a végső óra, Fordítsd a kint is jóra. És adj szelíd halált; Ha innen elvezetsz te, Ó, hadd jutunk egedbe, Úr Istenünk és jó Atyánk!

Dallam: Schulz J.A. Péter, 1790.

Szöveg: Claudius Mátyás, 1740-1815.

503. Már nyugosznak a völgyek

1. Már nyugosznak a völgyek, Az erdők s minden földek, Már alszik a világ, De míg eljő az álom, A szívemet kitárom, S az Úrhoz küldök hő imát.
2. Ó, nap, hová tűnél el, Hová űzött az éjjel, Mely harcban áll veled? Te nem ragyogsz az égen, De más napom van nékem: Betölti Jézus szívemet.
3. Már rám borul az éjjel, De biztatnak reménnyel Ott fenn a csillagok, Hogy engem is a mennybe Felvisz az Úr kegyelme, Ha a földtől megválhatok.
4. A test nyugalmat áhít, És leveti ruháit, Halandóság jelít, De Jézusom az égbe' Öltöztet dicsőségbe, Ha végóráim elközelít.
5. Ti, fáradt tagok, mostan Tegyétek le nyugodtan A napnak terheit. Vigadj, szívem, te is majd Levetheted a bűt, bajt S a bűn terhét, mely keserít.
6. Már álom jó szememre; Ki vigyáz életemre, Ha most elszunnyadok? Izráel őrizője Lesz házamnak védője: Nem érhetnek károk, bajok.
7. Te légy, Jézus, oltalmam, Nálad lesz jó jutalmam, Hű szárnyaid alatt. Te vigyázz csak, Uram, rám, Nem árt akkor a Sátán: Testem-lelkem békén marad.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

8. Ti is távol s közelben, Akik szerettek engem: Békén pihenjete; A sötét éjszakába' Az Úr világossága Örökdjék hűn fölöttetek.

Dallam: Isaac H. (kb. 1490) után.

Szöveg: Gerhardt Pál, 1607-1676.

504. A nap immár elenyészett

A 42. zsoltár dallamára: Mint szép híves patakra

1. A nap immár elenyészett, Az ég besötétedik, ∴: Nyugvóra vált a természet, És minden csendesedik; Engemet is az álom Megújít, feltalálom Fáradt testemnek nyugvását, Elmémnek megvidulását.

2. Míg hát fejem lehajtanám A szükséges álomra, ∴: Gondjaim elbocsátanám, Menvén nyugodalomra: Gondviselőm, táplálóm! Jóságodat hálálom; Aki ma is úgy szeretted, Hogy sok jóban részeltetted.

3. Adtál erőt, tehetséget, Adtál ösztönt a jóra, ∴: De vajon bennem készséget Talált-e minden óra? Magam is jól érzem, Hogy sokra nem érkezem, A lélek kész, ámde a test Sokszor tehetetlen és rest.

4. Kegyelmednek köszönhetem E nagy ajándékot is, ∴: Hogy a jóra érezhetem Már csak a szándékot is. Amit azért kezdted, Bennem felélesztetted, Kérlek, hogy félbe ne hagyjad, Sőt gyarapodását adjad.

5. Bocsássad meg hibáimat, Melyeket ma ejtettem, ∴: Szaporítsad javaimat, Melyeket tőled vettem. Engedjed, hogy halálom, melynek a csendes álom Kiábrázoló példája: Légyen idvesség órája.

Szöveg: Dr. Szentgyörgyi József orvos, 1765-1832.

505. Adjuk hálát megtartó Istenünknek

A 23. zsoltár dallamára: Az Úr énnékem őriző pásztorom

1. Adjunk hálát megtartó Istenünknek! Ismét egy napját eltölténk éltünknek, Melyen ő nekünk békességet adott, Gondviselő oltalmába fogadott; Megadá mindennapi kenyerünket, Megtartá erőnket, egészségünket.

2. Ajánljuk magunk ismét oltalmába A már bekövetkező éjszakába', Mert nem lehet annak semmi félelme, Akinek a Mindenható védelme; Az övéinek ő ád nyugodalmat, Akik csak benne keresnek oltalmat.

3. Köszönjük, Uram, hogy mirajtunk ma is Gondviselésed volt hűséges paizs, Hogy megmentetted veszélytől éltünket, Szánkat panasztól, sírástól szemünket; Munkánkra áldást s elég erőt adtál, És az estére békében juttattál.

4. Hányan, kik hosszú életet reméltek Reggel tetőled: még estét sem értek; És egészségért sokan esedeztek, Kiket fájdalmak ágyukba szegeztek; Árvákká lettek sokan s öz-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

vegyekké, Vagy gazdagokból váltak szegényekké.

5. Mennyivel voltunk mi ezeknél jobbak, Hű védelmedre mennyivel méltóbbak? Mégis te minket ím külön választál, Ránk semmi romlást, kárt, veszélyt nem hoztál; Hordozott ingyen nagy kegyelmességed: Áldunk örökké ezért, Uram, téged!

6. Kérünk, ez éjjel is tartsd meg éltünket, Csendes álommal újíts meg bennünket, Több öröndetes reggelre virrassz fel, Új életre új napoddal támassz fel, Hogy új erővel tégedet szolgáljunk: Az Úrnak éljünk és az Úrnak haljunk.

Szöveg: Háló Kovács József, 1761-1830.

506. Jézus Krisztus, szentek reménye

A 485. dicséret dallamára: Jézus Krisztus, szép fényes hajnal

1. Jézus Krisztus, szentek reménye, Híveid gondviselője, Benned bízók szent Istene!
2. Áldattassék, Uram, szent neved, Mindenektől istenséged, Megtartottad életünket.
3. Kárhozattól ma is lelkünket, És veszélytől mi testünket, Megtartottad életünket.
4. Ételnket és italunkat Megadtad, és munkáinkat, Megáldottad dolgainkat.
5. Ez éjjel is mi életünket, Istenünk, a mi lelkünket, Ajánljuk néked testünket.
6. Parancsoljad szent angyalidnak, Hogy azok táborot járjanak, MI mellettünk vigyázzanak.
7. A setéségnek fejedelme, Lelkünk-testünk ellensége: Ne ártson ördög serege.
8. Jézus Krisztus, igazság napja: Ez éjszakában csillaga, Légy lelkünk fényes hajnal!
9. Uram, virrassz fel egészségben, Lelki-testi békességben, Hogy reggel téged örömben
10. Dicsérhessünk te szent Atyáddal, És a Szentlélek Istennel Tisztelhessünk teljes szívvel.

Szöveg: Latin énekből, Lőcse, 1720.

507. Néked, mennyei Atyánk, hálát adunk

Az 501. dicséret dallamára: Adjuk hálát az Úrnak, mert érdemli

1. Néked, mennyei Atyánk, hálát adunk, Szent Fiaddal s Szent Lelkessel imádunk,
2. Hogy minket e napon is megtartottál, Lelki, testi eledellel tápláltál.
3. Bocsásd meg kérünk, minden bűneinket, Mikkor ma is megbántottunk tégedet.
4. Ez éjszakánkat is sötétségben Védelmezz minket minden gonosz ellen!
5. Őrizd a Sátán nagy családságától, És minden lelki-testi nyavalyától!
6. Álld meg csendességgel nyugodalmunkat: Örömmel érjük felvirradásunkat!

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

7. Tarts meg bennünket mindvégig a hitbe', Holtunk után vígy az örök életbe!

Szöveg: Lőcse, 1720.

508. Nagy hálát adunk, kegyes Atyánk

A 225. dicséret dallamára: Nagy hálát adjunk az Atya Istennek

1. Nagy hálát adunk, kegyes Atyánk, néked, Hogy te ez napon nekünk megengedted Nagy-szép békével élnünk teelőtted: Dicsőség Néked!

2. Immár e napnak kimenetelében Néked könyörgünk, Atyánk, Igaz hitben: Segíts meg minket minden szükséginkben, Áldj meg lelkünkben!

3. Hogy megnyugodjunk a mi munkáinktól, Törődésinktől és fáradságinktól, Néha pedigen mi nagy siralminktól És bánatinktól.

4. Hogy tiszta szívből áldhassunk tégedet, Szép énekszóval dicsérjük nevedet, Józan elmével imádjunk tégedet Mint Istenünket.

5. A sötét éjnek reánk jövésében Adjad, hogy lelkünk ne legyen sötétben, Sem pedig hitünk tökéletlenségben És tévelygésben.

6. Ha a mi testi szemeink alusznak, Lelki szemeink reád vigyázzanak, A mi bűneink mind elaludjanak És meghaljanak.

7. Tartsd, Atyánk, tisztán testünket, lelkünket, Őrizd meg büntől álmunkban is minket, Az álnok ördög ne bírjon el minket Erőtleneket.

8. Adj békességes nyugodalmat nekünk, És tennenmagad vigyázz, Urunk, értünk, Nagy-szép békével légyen felkelésünk, Teljes életünk.

9. Tégedet kérünk, Istennek szent Fia! Néked könyörgünk, mi Urunknak Atyja! Hogy amit kérünk, Szentlelked megadja: Megkoronázza!

Szöveg: Öreg Graduál, 1636.

510. Ó lelkem szent napsugara

1. Ó lelkem szent napsugara! Ahol te vagy, nincs éjszaka. Bár földi köd szakadna fel, S látás elől ne fedne el.

2. Ha csendes est szememre száll S szelíd álomharmat szítál, Gondoljam azt, Egyetlenem: Nyugodni jó a szíveden.

3. Reggeltől estig légy velem, Nincs nálad nélkül életem; Légy velem, ha az éj leszáll, Nélküled rémít a halál.

4. Ha egy bolygó, bús gyermeked Gúnyolta szód, mert tévedett, Ne hagyd bűnben, Kegyelmes, őt, Emeld fel azt a vétkezőt.

5. Virraszd, akit kór súlya nyom, Ki koldus, áldd meg gazdagon; Kit kín szorít, gyász ke-

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

serít, Légy álma, könnyű és szelíd.

6. Jöjj és áldj meg, ha ébredünk S világ útján járunk-kelünk, Míg jóságod szent tengerén Majd elmerít az égi fény.

Dallam: Dykes J. B., 1823-1876.

Szöveg: Keble János, 1792-1866.

511. Maradj velem, mert mindjárt este van

1. Maradj velem, mert mindjárt este van, Nő a sötét, ó, el ne hagyj, Uram; Nincs senkim és a vigaszt nem lelem, Gyámoltalannal, ó, maradj velem.

2. Kis életem fut s hervadásba hull, Bú lesz a vígság, fényesség fakul, Csak változást és romlást lát a szem; Változhatatlan, ó, maradj velem.

3. Minden múló perc Hozzád visz közel, Kegyelmed űzi kísértőmet el, Nincs más vezérem, Nincs más Mesterem, Fényben, borúban, ó, maradj velem.

4. Ellenség ellen áldásod fedez, A könny nem sós, a kór is könnyű lesz, Sír, halál-fúlánk, hol a győzelem? Győztes leszek, csak légy, Uram, velem.

5. Hunyó szemembe védj keresztedet, Ködöt foszlatva láttasd szent eged. Föld árnya fut, menny fénye megjelen: Halálban is Te légy, Uram, velem.

Dallam: Monk W. H., 1823-1889.

Szöveg: Lyte H. Fr., 1793-1847.

512. "Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgád hallja szódat!"

1. "Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgád hallja szódat!" Így mondom, mert magam rég annak érzem. Hadd járjak utadon, hadd várjam égi jódat Hű szívvel szüntelen, hű szívvel szüntelen.

2. Adj lelkedből erőt, hogy értsem és szeressem Elrendelt utamat s minden parancsodat. Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem Szent igazságodat, szent igazságodat.

3. Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra, A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem; Te fejtet meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja, Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.

4. Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek És fennen hirdetik felséges rendedet, Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet, De szívig nem mehet, de szívig nem mehet.

5. Szólj, szólj, én Istenem! - szól hangodból a jóság, A lelkem megfeszül s a hallásban segít, És szódban megplem az örökkévalóság Jó édességeit, jó édességeit.

6. Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek, Szólj, hogy legyen szavad ír s gyógyító erő; Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhessen, És mindörökre nő, és mindörökre nő.

Dallam: Hannover, 1648.

REFORMÁTUS ÉNEKESKÖNYV

Szöveg: Corneille Péter 1606-1648.